கடவுள் துணை.

பெரியபுராணத்துள்

அறுபத்துமூன்று நாயனமார்களில் ஒருவராகிய

திருநாளைப்போவார் என்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

சிதம்பரக்கும்மி.

இவை,

ஆனைதாண்டவபுரம்

பாரதி-கோபாலகிருஷ்ணையரால்

இயற்றப்பட்டு,

திருமழிசை,

அருணாசலமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டதை,

ஐதீகப்படி வெதத்திராப் படங்களுடன்

சென்னை-குயப்பேட்டை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1920

இதன் விலை ரூபா—1

மயிர்வளரும் பரிமளத்தைலம்.

இந்தத் தைலத்தில் கொஞ்சம் கையில்விட்டுத் தேய்த்து தலையில் தடவிவர மயிரின சிவந்தநிறம், சுண்டு மயிர்வெடிப்பு மயக்கம் தலைசுழற்றல் முதலிய பித்தசம்பந்தமான வியாதிகளையும் கண்ணெரிவுமுதலிய நேத்திரவியாதிகளையும் கண்டித்து மயிரைக்கறுமையாயும் செழிப்பாயும் அடர்த்தியாயும் வளரச் செய்வதோடு, சுகந்த வாசனையையும் மயிர்க்கால், கண், மூளை, இவைகளுக்கு குளிர்ச்சியையும்கொடுத்துப் பித்தசாந்தி செய்து இரவில் சுகமான நித்திரையைக் கொடுக்கும். இவை நாளடைவில உபயோகித்துவந்தால் பித்தத்தால் நரைத்தமயிர்களும் கறுக்கும். இதை ஒருதடவை உபயோகித்தவர்கள் மறுபடியும் இதை கைவிடார்களென்பது திண்ணம் ஸ்திரீகள் புருஷர்கள யாவரும் உபயோகிக்கலாம் இந்த தைலத்திற்கு வேறுசில எண்ணைகளைப்போல மயிரை உதிர்த்தல் முதலிய கெட்டகுணங்க ளிலலையென்று உறுதியாய் சொல்லுகிறோம்.

இதன் விலை ரூபா 1.

எமது கேட்லாக் வேண்டுமானால் அரையணு தபால் ஸடாம்பு அனுப்பினால அனுப்பபபடும.

இப்படிக்கு,

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்,
பிரமபூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டு,
மதராஸ்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

நந்தனார்சரித்திரவரலாறு.

திருவெண்ணீறுதரித்த பராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சகிதம் பரமசிவன் திருக்கொலுவீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது, இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது அது, பெரியோர்கள் பரிசுத்த மனம்போலும், படிகம்போலும் பலவிலகிற புண்ணியங்களெல்லாந் திரண்டுருண்டொருவடிவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலு மிருக்கின்றது அதில், இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங்களினொசையும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும், யானைகளுடைய முழக்கமும், வானதுந்துபி முழக்கமும், இடைவிடா தொலிக்கின்றன அன்றியும் தேவர்கள் சிரமாலைகளும், கற்பகமாலைகளுங் கண்டு, பற்பலமுனிவர்களுநமஸ்செய்து அம்மலைப்பக்கலில் நெருங்கியிருக்கின்றனர் அது அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர் கருடர், கின்னரர், நிருதர், கிம்புருடர், காந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள் போகபூமியர் என்னும் பதினெண்கணங்களுந் துதிக்கத்தக்கது. அக்கயிலாய மலையின்மேல், கோடிசூரியர் பிரகாசிப்பதுபோலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயின் முதற் கோபுரவாயிற் காவற்றலைவராயிருப்பவர் நந்திதேவர். அவர், பரமசிவனுடைய திருப்பணிகளுக்கும் திருக்கொலுவிற்கும் அதிகாரத் தலைவர் இவர், உடைவாளும் திருப்பிரம்பு பெற்றுக் கைலையைக் காக்கப்பட்டவர் தேவர்முதலான யாவருக்குமேலானவர், பரமசிவனிடத்து அதிகபக்தியும் அன்புமுடையவர் இவரால், இரவும் பகலும் இடைவிடாது காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையெனனும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில், எச்சமயத்தினும் மேலான சமயம் சைவசமயமென்றும், எக்கடவுளினும் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளென்றும் அறிந்தவர் உபமன்னியமகாமுனிவர் இவர், கிருஷ்ணபகவானுடைய சிரசின்மேல் தம்முடைய திருவடிகளால் தீட்சை செய்வித்தவர், இறப்பற்றிருக்கின்றவர், சிவபிரானுடைய கிருபையால் திருப்பாற் கடலைக்குடித்தவர், சிவனிடத்திடைவிடாதன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னிய மகாமுனிவர் தம்மிடத்தில் அடியார்களும், பெரியோர்களும், முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்கின்ற சமயத்தில், அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ் சூரியகிரணங்கள் ஒன்றுகூடித் திரண்டாற்போலும் ஒருபிரகாசந் திரண்டுதோன்றி அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும் உபமன்னிய மகாமுனிவரை நோக்கி, இதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசந் தோன்றவேண்டிய காரணமென்னவென்றுகேட்க, உபமன்னியர் சிவபிரானைத் தியானித்துச் சொல்லுகின்றார் தென்திசையில் ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவார் என்னும் திருநாமம் பெற்றவர் சிவனது திருவருளால் வருகின்றாரென்று இருகரமுஞ் சிரமேற்குவித்து அத்திசையைநோக்கி வந்த

னஞ்செய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அங்குமெங்குஞ்சிந்த உபமன்னியர் துதிக்கும்போது மற்றவர்கள், தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேகநீருமபடி அம்முனிவரைப் பணிந்து கேட்கத் தொடங்கினார்கள்.

எங்களாண்டவராகிய முனிவரே சிவபிரானுடைய திருவடிகளையன்றி மற்றொருதெய்வத்தையும் வணங்கமாட்டீரே இப்பொழுது வணங்கவேண்டிய காரணமென்னவென்று முனிவர்கள்கேட்க உபமன்னியர் சொல்லுகின்றார், கேளுங்கள் முனிவர்களே? பரமசிவன தரிக்கப்பட்ட திருமாலையும், தெருவெண்ணீற்றினையும் அணிகின்றவர் எள்ளிட இடமில்லாது கொள்ளிடநதிசூழ்ந்த சோழவளநாட்டிலிருக்கும் மேற்காநாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவர் குலத்தில் சேற்றிற்செந்தாமரை யுற்பவமானாற்போலும் நந்தனாரென்பவ ரொருவர்பிறந்தார். அவர் விவேகசூட்சியும், வெட்டிமைத்தனமாகிய காணியாட்சியும், சிவபணிவிடைகளில் மாட்சியும், சிவனடியாரைக்காணுங் கண்காட்சியும் உடையவர். இவர், குலாசாரத்தன்மையுஞ்செய்துமலர்பெய்து தானுசிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும்பேரிகை மததளங்களுக்குத் தோலும்வாரும் யாழுக்கு நரம்பும், சுவாமிக்குக் கோரோசனையும் முறையாகவும், இறையாகவும் கொடுத்துவருவார் சிவாலயத்தில் அந்திசந்தியிற்போய் தூரத்திலிருந்து மனமுகசிந்துருகிச சிவனைப்பாடியாடி வருகிறநாளில், திருப்புன்கூரில பரமசிவனைத்தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்து வந்து திருக்கோயிலின் திருவாயிலினின்று சிவலிங்கதரிசனைகாண ஆவலாகவும், காதலாகவும் வணங்கிப்பாடுகையில, பரமசிவனார் சந்நிதிக்கு முன்னிருக்கும் நந்திதேவரை விலகும்படிசெய்து காட்சிகொடுத்தருளினார்.

நந்தனார் சுவாமி தரிசனைசெய்து வரும்வழியில் ஒரு பள்ளத்தைத்கண்டு (அதைப் பெருங்குளமாகவெட்டித்) தம்முடைய ஆதனூரெனனுஞ் சேரிக்குப்போனார். இவ்வாறு பலதலங்களையும் வலஞ்செய்து தொழுதுகொண்டு சிதம்பரத்திற்குச் செல்ல மனம் வைத்து தமமுடையசாதி கோயிலுக்குப்போக யோக்கியமில்லையென்று விசனமடைந்து நாளைக்குப் போவோமென்று சொல்லியிருந்தார் சிவபணிவிடையாலுந் தன்னை யடிமைகொண்டிருந்த வேதியருத்தரவு தடையினாலும் போகக்கூடாமல அனேகநாட்கள் சென்றபடியால, அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்வந்தது. அதனபிறகு, திருநாளைப்போவார் சிதம்பரம்வந்ததும் சுவாமி அவருக்குக் காட்சிதந்ததும் ஆகிய சரித்திரங்களை உபமன்னிய மகாமுனிவர் சொல்லக்கேட்டு யாவரும பேரானந்தமடைந்தனர் .இதனடியில்வரும் நொண்டிச்சிந்தினால் ஷை சரித்திரவிவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாம.

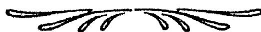

உ

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

கற்பகவிநாயகர் துதி

காப்பு வெண்பா

கந்தன்றனைய[illegible]ரித்த காதலனாபேறுபெற்ற
நந்தன்சரிததிரத்தை நானியமபச-சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிகோபுரத்திற் றேடிவளாகறபகததாள்
அல்லுமபகற்றுணையே யாம்

முக்குறுணிவிநாயகர் துதி

விருத்தம

நநதணிகரத்தான் றில்லை நாயகனருளால்வந்த
நந்தனமுக்குறுணியான்றன் னளினபொற்றாள்வணங்கி
நநதன்பேரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்ச்சொலிபபின்போர
நநதமுற்றுலகினுளும நலமுடன்வாழ்குவேனே.

சபாபதிதோத்திரம்.

கலி-விருததம

துக்கசீரத்திகொள்ள நந்தன்சரித்திரம்
இக்கதையை யெடுத்தேயியமபிட
செக்கர்மேனியன் தில்லைசசபைதனிற்
றக்கத்தோமெனுந தாட்கள்சிரங்கொள்வாம்.

சிவகாமவல்லிதோத்திரம

விருததம

பாம்பினைததந்தையாகப படைததுபபின்பெவருங்காணப்
பாம்பினைபபணியாய்க்கொண்ட பரையருடபாதமேததிப
பாமபினிறபுலியும்பாம்புமபாாத்திடநந்தனாக்கன
பாமபடிமுததிதநத பழஙகதைபபகருவேனே

சுபபிரமணியா தெயவானை சரஸ்வதி
இலக்குமி-விஷ்ணு-இவாகளதுதி
விருததம

சசசிதானநதசதாசிவனருளேசசாாநத நிததியானந்தநநதன
உசசிதக்கதையைகீாததனையாக வுலகெலாநதுதிததிடசசொல்ல
அசசிலேவேற்கையறுமுகனதெய்வ யானைசெஙகலைமகள்மாலை
பசசைமான்மறறுமபாவியதேவா பாதபங்கயமபணிகுவனே.

திருததொண்டாமுதலியதிலலைமூவாயிரவாதுதி.
விருததம

வாதவூரடியாரோடு மறறுமபததுமூவா
பாதமேவணஙகிததில்லைப பதிதனிலுறைமேவும்
போதமூவாயிரத்தோா பொனனடிககமலமுனனி
யோதுநநதனாசரிதை யுரைததிடததுணிநததாமே

அவையடககம

விருததம்

சிறபிகள்காண்போாசிநதையுமுவககச செபபுநல்வினபுறததீட்டும
விறபனஙகணடவறிவிலாமெனமூதும விதமெனமுத்தமிழெனனுஞ
சொறபுகழ்கல்விததுறையெலாநதெரிநத தூயநறபுலவர்முனகருதி
பொறபுறவிசைககுஙகீாததனமிதனைப புவிமிசைமதிபபாகளமமா.

விநாயகாதுதி.

இராகம-மோகனம-ஆதிதாளம.

பல்லவி

கணநாதாசரணம — காததருள்
கணநாதாசரணம்

அநுபல்லவி

பணமார்சேஷன்றாங்கியபாரமீதினிலே — நேருங்
குணமானநந்தனசரித்திரங்கூறக்கிருபைக்கண் — பாருங் (கண)

சரணங்கள்

சொல்லுமம்பரணவமூலா தூயவேதாந்த — நாதா
துலங்குமுனிவர்மனத்துகளறுத்தருட — போதா
நலமோதகமுதல்நாடிநுகர் — வினோதா
நாயேனசொல்லுநந்தமிழைநாடிரக்ஷிக்குந — தாதா (கண)

அம்பரமானமனறுளாடும்பர — னளிக்க
அரைநொடியினிலவலமாகிமனங் — களிக்க
உம்பர்பிரானுகந்துவுயாமாங்கனி — யளிக்க
உளந்தளராமலுணமுதலவாதுய — ரொளிக்க (கண)

தேஜோங்குநவரதநசிகரமேலைக்கோ — புரத்
தேவீற்றிருக்குமெங்கள் தேவாகுண்ட — லாதர
பூஜித்தவாக்குவரம் புரிந்தருளு — மாதார
பூமிசைநாட்களுசெய புநிதவோ — மரகர (கண)

புராணிகர்சொல்-விருத்தம்.

வளம்பெருந்தருமமோங்கியளாத
ஞூரினிலவாழ்ந்திடும்புலையா
உளமகிழ்ந்தெங்களகுடிப்பெயர்விளங்க
வுதித்தநற்றீபமேமணியே
களங்கிலாககதிரேயெனப்புகழ்ந்தோதக
கதித்தசீர்நந்தனர்சரிதம்
விளம்பிடமுதலிறைருடயம்படித்து
மேனமையுமிகப்படைத்தனனே.

தோடயம்

இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

திருவளர்தருமாத — னூரா - செறிபுலைக்குடிலவதாரர்
தருமநெறிநந்தனார்ப — பேரா - சரித்திரமதனைசசொலவே-ஆ-ஆ
அருள்வளர்கஜமுக — சாமி - அம்பிகைதந்தருளுஞ்சாமி
அங்குசகரதல — சாமி - அமையத்தாணிதந்துணையே-ஜெ
வண்டணிமாமலர் — தாரன - மண்டமைவாழ்ந்தியதீரன
அண்டுமெளியர்க்கு — தாரன - மன்னுங்கதைசொலவே-ஆ-ஆ

ண்டரீகபுரத் தீசன் - புராரியுளமகிழ்நேசன்
தண்டலர்மாமண வாசன் - தாமரைத்தாள்கடுணையே - ஜெய

மங்களம்.

விருத்தம்

சங்கரன் றனக்குசண்முகன் றனக்குமசதுர்முகப்பிரமனுர்தனக்கும்
பஙகயமாற்குமவாமனையாட்கும பார்மகட்பாவலர்தமக்கும்
தங்கியவட்டவசுக்களானவாக்கும் சதூமறையோதுமநதணர்க்கும்
பொங்கியமூவாயிரநநதனூக்கும் பொதுப்படமங்களமபுகல்வாம,

இராகம்-அசாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி

ஆதிமத்தியாந்தனுக்குமங்களம்-எங்கள்
ஆநந்தநந்தனூர்க்கு மங்களம்.

அநுபலலவி.

பாதிமதிநதியும் பாம்பும்புலி யுரியும்
சோதிக்குழையணியுந் துலங்கவருட் புரியும் (ஆதி)

சரணங்கள்.

சிலையைவடிவழகிற் சிறந்தவொருபெண் ணுக்கி
சிலைவனைததபரசுராமன்கொவததைப் போக்கி
மலையைச்சுமநதுபெருமடுவிலொருகாற் றாக்கி
மாநடனஙகள்செயத மாயமானினையெய்த (ஆதிமத்)

குருபரநாதருக்கும குறமகட்பாக ருக்கும்
அருணகிரிநாதனுக் கருள்செய்விசாக ருக்கும்
ஒருமுருகாவென வுளங்களிததவ ருக்கும்
உம்பாகோனுக்குகந்த வுயரரசினைததநத (ஆதிமத்)

சககரைமுக்கணியவல் தனிநுகா நாதருக்கும்
சகலதேவர்தமக்குஞ சகலவசுக் களுக்கும
பக்குவமாகவிதைப பாடுஞசங்கீத ருக்கும
பார்மகட்குமபங்கயப் பாவையர்க்குமவிஜய (ஆதிமத்)

பெரியபுராணசசெய்யுள்-விருததம்.

திருமறையோர்புராணமவைபதின்மூன் றுசிவவே
தியாரனைவழிபட்டபுராணமீரிரண்டு
குரைகழன்மாமாததிரரொன் றறுவர்முடிமன்னர்
குறுநிலமன்னவரைவர்வணிகர்குலத்தைவ

ரிருமைநெறிவேளாளர்பதின்மூவரிடைய
ரிருவாசாலியாகுயவர்தயிலவிணையாளர்
பரதவர்சான்றாவண்ணாசிலைமறவர்நீசர்
பாணரிவரேரொருவராமபக்ருங்காலே

உபமன்னியபகவான்

ரிஷிகளுக்குச் சொலலிய வசனம.

இவ்வுலகில், பெரிதாகிய வேதசாஸ்திரங்களுககுளளே மிகவி சாரமாகிய பரசிவபததியை யுண்டுபண்ணுகின்ற பகதவிலாசததை (உபமன்னியபகவானனவா) அநேகரிஷிகள் கேட்கச் சொல்லுகின்றா. (பெரியபுராண) மென்று சொல்லபபட்டநூல சேக்கிழார் சுவாமிகளாலே செய்யபபட்டது ஸ்காநத புராணத்திலும, இன்னமனேக புராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பக்திமார்க்கங்களாகிற கடலிலே நீரைக் கையாலள்ளிக் குடிததது போலச சிலது கீர்த்தனஙகளிலைலும், விருத்தங்களிலைலும, சிவபததாகள் சரித்திரங்களைக் கொண்டாடுவதுபோல உளறினேனென்று (ஆனை தாண்டாபுரம்போல கிருஷ்ணையன) பெரியோா அடிவணங்கி ஆனந்தம் பெருகிச் சொல்லிய (திருநாளைப்போவார் சரித்திரததை யாவருமவினவிக்கேட்கும்படி சிரம்வணங்கி விஞவினேன், பாகவதம், பகவற்கீதை சிவரகசியம், ஸ்காந்தமுதலாகிய பக்திஞான வயிராக்கிய சாஸ்திரஙகளிலே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரமசிவபகதி பண்ணுமல், இச்சுரவேத பராங்கதனுயிருக்கின்ற பிராமணனைப் பார்க்கிலும், பரமசிவபாதாரவிநத பததிபண்ணுகிறவன் பறையனுயிருநதாலும், பதினன்கு லோகத்தையும் பரிசுததம் பண்ணுவானென்று (உபமன்னியபகவான்) சொல்ல அதற்கு ரிஷிகள் சொலலுகின்றாகள் பத்திஞான வயிராக்கியங்களைத தெரியப்படுத்தா நின்ற வேதபுராணங்களைப்பாாக்க அறியாராம, அன்றியில் அவ்விவேகிகளாயிருக்கிற சண்டாளர்களுக்கு எப்போது பததிவருமென்று ரிஷிகளகேட்க (உபமன்னியபகவான்) சொலலுகின்றார்

உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச்சொல்லுகின்ற

நொண்டிசசிநது-இராகம-புன்னுகவராளி.

பழனமருஙகணையும - புலைப்-பாடியதுகூறைவீடுதனில், சுரையோபடர்நதிருக்கும் - அதைச் - சுற்றிலும்நாய்கள் குலைத்திருக்கும் பரந்தொழிவட்டபிடிம-இளம-பசசைபாசிறைதோ லிச்சைகொண்டு,

கோழிகூவுங்கூக்குரலும்-பாழுங் - கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும
பும், நரம்புங்குவிந்திருக்கும்-பல - நெட்டிமிதந்திடுங்குட்டைகளில்,
நண்டோகுடியிருக்கும் - சிறு-நத்தைகமடம வலுத்திருக்கும், தோ
லூருங் கேணிகளில - வெகு-தொல்லைப்படுமெவாடை சொலலறியாப,
பரமபோ அடித்திருக்கும் - வயற் - பக்கங்களிலமெத்த நொகமெலு
மபும், கிழிந்தோல நரமபுகளும் - அவர்க-கினமிலலைசிறு மீனுலறும,
தெருவில் விளையாடிக்கொண்டு - அவா-தெநதினமபாடுவா சுநதரமா
ய், சங்குதோடுகாதணியும - அருந - தாவடமேபவா நூலிடமாம,
மணியோ தரிததிருபபாா-தெரு - வாசறபுறததினி லேசிக்கொண்டு,
கொண்டாட்டமாயிருபபாா - கையைக-கொடடிககொண்டு தனக்கி
ஷ்டமுடன், மதுவுண்டு கெககலிபபார் - பறை-வாததியமும் வெகு
நேத்தியுடன், இருக்கும புலைபபாடி - அதில-ஈசன்திருவடி நேசமு
டன், சாரும ஒருபுலையா-அவா-சாதிமுறைததவறாதவராம், நநதனு
ரவாபெயராம-வெகு-நலலவராமிநதத தொலலுலகில, அவரே சிவன
டியார்-அவாக்-காருமெதிரிலலைத் தாரணியில், கோடிகோடிசென்மங்
களோ • முன்னங் - குறறமறச்செய்த நறறவமே, அவதாரமானது
வோ-ஈசன்-அன்புபுரியுமபேரினபசுகம், கொள்ளைகொள்ளவோபிறந
தார் - திருக்-கோயிலவலமவநதாராவலுடன், செய்யுமபணிவிடைக
ள்-ஈசன்-சிந்தைமகிழ்நது குளிநதிடவே, மத்தளபேரிகைகளும்-இ
சை-வாரகொடுததபபுறந தோல்கொடுததது, மறவாமலேதினமும-நல
ல-வாசம்பெருகுங கோரோசனையும, தேவாலயஙகளதோறும் - தங்
து-சிததமுருகியமததிவெள்ளம, புரண்டோடிக்கங்குகரை - என்று -
புகலற்கரிய வொண்ணுதுகணடா, சாதியில நீசனவா - பேணிச-சா
ருமுறவின்முறையாருடனே, திருபபுன்கூரசெனறரனைக் - கண்டு-
சேவித்திசைபாடிவைத்தபின், தில்லைசசிதமபரத்தைக - கண்டு-சேவி
க்கவேண்டுமென் றுவலுடன், நாளைபபோவே னென்றாராம - பின்
னும்-நாடும்பறையாகளோடிவந்து, அண்ணேநீ போகாதே-நமக்-கா
ண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிககொளவான, பாபபாரசாதியுண
டே-அதென்ன-பாடுபடுமுழக்காடுமங்கே, நமக்குந திருநாளோ-அ
நத-ஞாயமுண்டோ யென்ன மாயமிது, வெனறே தடைசெய்தாா-
சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிககொண்டே, அரியாதுபோலிரு
நத-செம்பொன்-னமபலததாடியைக் குமபிடவே, ஆதனூர்தனிலிரு
ந்து-விடும்-அமபுபோலப்பறந் தையமின்றித, தில்லையருகில்வநதாா-
மனங-தேறிக்கொண்டாாக் குறையாறிக்கொண்டார், கெண்டாமணி
யோசை - காதில-கேட்குதென்றாரதைப பார்க்கவென்றே, கொண்
டாட்டமாகிவந்தார் - கையைக்-குவித்துக்கொண்டே தனக்கபிட

டதோ, வென்றேமனமகிழ்ந்தார்-தெரு-வீதியிலேவந்து காதலுடன், கண்டார்களையாறி - இரு - கண்களிலானந்தம்பொங்கிடவே, நின்றார் மதிற்புறத்தே - வெகு-நேர்த்தியென்றாரிதைப் பார்த்ததில்லை, பணிந் தார்பரவசமாய - நல்ல - பாக்கியசாலிகளாருமென்றார், இதுதானே தில்லைப்பதி - என்றார் - எக்களித்தாராடிக் கெக்களித்தார், ஐயாவுன சந்நிதியோ - நான்-ஆசைகொண்டுவந்தேன் நேசமுடன, தெருவில பொடித்தூளை - அள்ளித்-தேகமுழுவதிலுந்தாகமுடன தரித்தார் தி ருநீறாய் - நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள பார்த்தாலும், பெரியோர்க்கு கிட்டாத-இந்தப்-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல, நானேபறைச்சாதி - தி ல்லை-நாதனைத்தரிசனம்பார்த்தவருண்டோ, பண்ணும்பாவி - இந்தப்-பாரினி ருப்பதுசரியல்லவே, என்றேகுளத்தோரம் - புகு-ந்தங்கினன்றார் நாயன்றீ ங்கினன்றார், ஐயாபெருங்கவலை - கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திட-வெ ள்ளமெனக், கண்ணீர்க்கரைபுரள -இரு-கைதொழுதாரவர் மெய்சோ ழுதார், நீடுபுரண்டழுதார் - ஒன்றாங்-கைவிடமுறையிலேயோ நா தா, வென்றேதலைகுனிந்தார் - எந்தன்-மெய்த்தொண்டைக்கண்டு ஆதரிக்கு ம், தெய்வமிங்கில்லையோ - பாவி - சிந்தனைதெரியாவிரக்தியுக்கது, வா னைறைப்பாரோ-விண்ணில்-வானவாசமேபோற்று முனைமிசை, கன கசபைநடனம் - கண்ணால் - காட்ட நகண்டிடாயோவென, வருந் தித்துதிப்பேனோ-எந்தன-வாழ்வுபெறுவது வீணானவே, ஆட்டா யிதேனோவென்று-சொல்லி-ஆங்காங்கிளையப் சாற்றிவந்தார், இரவு மங்கிலாயா - நைத்-தங்கநெண்டுசீவரமுடன, (பாலகிருஷ்ணன) பணியும் - திருப்-பாதமுடைய (தில்லைநாயகனே,) கனவிலுருவாகி-வ ந்து காக்ஷிகொடுத்து கடாக்ஷித்தபின, எரியினைடமூழ்கி - வெகு- இன்பமபெருகிய அனபர்த்தி, வேதமுனிவடிவாய்த - தில்லை-வேதி யர்கண்டிரு கைதொழுதார், அங்கமங்கிதமாயச-செம்பொன்-னம் பலத்தாடிய சமபிரமத்தைக், கண்டாரறிந்திலரால

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-சாப்புதாளம

பல்லவி

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் போதும்
ஆசையுடனம்பலவாணனடியி லிருந்தாலும (நீசனாய்ப்)

சரணங்கள்

கோடிதவங்கள் புரிந்தாலும்-தங்கள்
குலவண்மைதவறாதநெறியி லிருந்தாலும
வேதமுடியாவுமுணர்ந் தாலும-மாயை
விலகாதொருநாளுந் தொலையாதப்பா (நீசனாய்ப

களவுகுலசெய்து வந்தாலும்-பழி
காரருடன் என்னேரங்கூடியிருந் தாலும்
வளமறவேவாழவுகெட டாலும்-நல்ல
மனதனவனிடமாகமறலிவந் தாலும் (நீசனாய்ப்)
எத்தக்கருமங்கள்செய் தாலும்-எங்கு
மிடையாதகொடையாளியென விருந்தாலும்
கோத்திரக்கோத்திமிகுந் தாலும்-எங்கள்
பாலகிருஷ்ணனதெர்மம பாதமிணையாதோன் (நீசனாய்ப்).

வசனம்

இப்படியே பக்திசெய்தாலபோதும மற்றசாதி வருணாசிரமங்களினாலே ஒனறுமபிரயோசனமிலலையெனறும, ஒரு இதிகாசத்தைச் சொலலுகினறார். பூர்வகாலத்திலே, திலலைவெட்டியானென்றும கெறறன, சாமபனெனறும, ஆதனாநந்திசாமபனெனகிற திருநாளைபபோவாரென்றும பெயாபெற்ற இமமூனறுபேர்களுந் திருசசிற்றமபலத்தையடைந்தார்கள் இமமூனறுபேர்களில, நந்தசாமபனெனபவாமாத்திரம திலலைமூவாயிரமபேர்களும பார்ககச சபாபபிரவேசமானாரெனறுசொலல, ரிஷிகளெலலாரும ஆனந்தமடைந்து உபமனனிய மகாரிஷியைப பிரதட்சணஞ்செய்துப பாடிவணங்கி அஞ்சலிசெய்து ஓய்சுவாமி! எல்லோரும பார்த்திருக்கையில முத்தியடைந்த திருநாளைப போவாரெனறு பெயாபடைத்தப பேருபெற்ற சிவபக்தருடைய சரித்திரத்தைச சொலலுங்களென்று ரிஷிகள பிரார்த்தித்துக் கேட்குமபோது, உபமனனிய மகாரிஷியானவா மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடைய குணங்களை வருணிப்பதைப்பார்க்கிலும் ஈஸ்வரபக்தர்களுடைய குணங்களைச சொல்லுகிறது மெத்தவும புருஷார்த்தமெனறு சொலலத்தொடங்கினார் சிதமபரத்திற்கு நாளைப்போவேனெனறு சிலதுநாள் நந்தன சொல்லிவந்தபடியால, நந்தனுக்கு நாளைப்போவாரென்று நாமதேயமுண்டாச்சுது, ஆகிலும ஈஸ்வரனுடைய குணங்களைச சொனனாலுஞ் சொல்லலாம பக்தர்களுடைய குணங்களைச சொலல யாவர்க்குந் தெரியாது தெரிந்தமட்டுஞ்சொலலுவோமெனறு மயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர்வடித்து மனங்களித்துப பரமசிவனை நினைத்து வாயாலதுதித்து ஆத்துமா ஆத்துமிகளாயிருக்கின்ற தாபத்திரயங்களினாலே துனபபட்டிருக்கின்ற செந்துக்களுக்கு அமிர்தவருஷம வருஷித்தலபோல நந்தனுடைய புண்ணியசரித்திரத்தை வருட்சிக்கத்தொடங்கினார்.

இராகம்-சங்கராபரணம-ஆதிதாளம
பலலவி.

நநதன்சரிததிரமானநதம-ஆனாலுமததி
யநதமபக்திரசகெநதஞ-சொலலசசொலல (நந்தன்)

நநதன்சரிததிரமவெகுஅநதஞ-சிவனுருககுச
சொநதநதுலையுமபவபநதங-கேடடபோககு (நநதன்)

ஏதுயிவனபபோலேசாது-பூமியிலிருக
காது அரிகாது இருகாது-படைததபோககு (நந்தன்)

வாடிமனதிளகிபபாடி-அரகராவென
ருடிகனகசபைநாடிச-சேருவேனெனற (நந்தன்)

அண்டாகொண்டாடுஞ்சோழ-மண்டலநாதனைச்சூழக்
கொண்டமேறகாநாடடிலவிண்ட-ஆதனூரிலவாழ் (நந்தன்)

இராகம-கமாசு-ஆதிதாளம.
பலலவி

திருநாளைப்போவான-சரிததிரம
தேனிலுமபாலினுமினியதுகணடீா (திருநா)

சிததமுருகிச் சிவயோகிகளுந
காததமிதுவெனறனுதினமபணியும (திருநா)

மேதினிபுகழுமாதனூாவிளஙகவநதமாதவஞசாதனைபெருகிய
பேதமிலாதவனவேதகுருபாநாதனைபபணியும (திருநா)

மனதிலகுற்றமிலலாதவனிநதை வஞசனைமாய்கைசொலலாதவன்
கனவிலுமநினைவிலும சிவபதஙகுருபதங
கருததுறைகளிததிடப பெருததிடவாசனும் (திருநா)

சாதிமுறைமைதவறாதவன்பவ சாகரததிடைமுழுகாதவன்
பூதமாயாதிக ளாகியவுலகம
பொய்யிதுமெய்யிது வலலவென்றறிந்திடும (திருநா)

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்

பகர்ந்துலகுசீர்போற்றும் பழையவளம்பதியாகுந்
திகழ்ந்தபுனறகொளளிடமபொன செழுமணிகடிரைக்கரததான்
முகநதுதரவிநமருஙகு முளரிமலாக்கையேற்கும
அகன்பணைநீாநனாடடு மேறகாநாட்டாதனூா

வசனம்.

கொள்ளிடத்துக்குச சமீபமாகிய உலகமெல்லாம் புகழும்படி
க கீர்த்திபெற்றிருககினற அமராபதி, அளகாபுரிப் பட்டணத்தை

தோற்கச்செய்யும் மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தோடும் அணிமாதி சித்திகள் நிறைந்து திரண்டசெல்வத்தோடும வேதவேதாந்த தத்து வஞானமறிந்து சாட்சாத்காரமபெற்ற வேதியரோடு மற்றுமூன்றாவ ருணாசிரமங்களாலே சூழபபட்டு பூலோகத்தி லதிகமென்றுசொலல பபட்ட ஆதனூரென்னும கிராமததுககு வெளியில் நஞசைநிலங்க ளாலே சூழப்பட்டிருககின்ற கடைசாதியர் குடியிருக்குஞ சேரியை க்கொண்டாடிச்சொல்வார். ஏனென்றால், ஸ்காந்தபுராணததில அ ஞசுபோககண்டததிலே சிவபக்தன்குடியிருககுஞசேரியைக கைலா சமென்று வருணித்துச் சொனனபடியால், உபமன்னியபகவானமிக வுங்கொண்டாடிச் சொல்லுகின்றா

சிந்து

பழனமருஙககரையும - புலைப-பாடியதுகூ ரைவீடுதனில், சுரை யோபடர்நதிருககும - அதைச-சுற்றிலுமநாயகள் குலைததிருககும, பரந்தோடிவடடமிடுமெ-இளம-பசசைபபிசிறைதமே விசசைகொண்டு, கோழிகூவுங்கூககுரலும - பாழுங்-கொலலையருகினில வெள்ளெலும் பும், நரமபுங்குவிநதிருக்கும-பல-நெடடிமிதநதிடும குட்டைகளில, நண்டோகுடியிருக்கும - சிறு-நததைதகமடம வலுததிருக்கும, தோ லூருங்கேணிகளில - வெகு-நாலலைபபடுமெவாடை சொலலறியாப், பர்மபோஅடிததிருக்கும் - வயறு-பக்கஙகளிலமெநத நொகநெலும் பும, கிழிதந்தோலநரமபுகளும - அவாக - கீனமிலலை சிறுமீனுலரும. தெருவில்விளையாடிகதொணடு-அவா-தெநதினமபாடுவா சுநதரமாய், இலுபபைமணியரையில - கடடி-இண்டந்தலைகளில பூண்டிருககும, சஙகுதோடுகாதணியும - அவருந-தாவடமேயவாதூவிடமாய், மணி யோதரிததிருபபாா - தெரு-வாசறுபுறநதனிலேசிககொண்டு கொண் டாட்டமாயிருபபாா - கையைக - கொட்டிககொணடு தனககிஷ்ட முடன், மதுவுணடுகெககலிபபாா - பற-ோந்தியமும வெகுநேகதி யுடன், இருக தமபுலைபபாடி-அதில-ஈசன திருவடிநேசமுடன், சரிக் கும்ஒருபுலையா - அவா - சாதிமுறைததவறாதவராம, நநதனாவாபெ யராம்.

வசனம

இவ்விதமாய்க் கடையரிருப்பின வரப்பினிலவாழ்வார் இபப ரிவுடன் சிவனகழறகேவிளைந்த வுணாவோடும் மடகாரபதி னூறு புலமையாண்ட தொழிலனுயத்திலொப்பிய நநதனுரென ஒருவரு ணடாயிருககும் புலைப்பாடியில பரமசிவன பாதாரவிநததில மிகு நத அந்தரங்கம பொருநதினவராகியநநதனுர் மிகுநதபததி புரிந்தி ருநதார் அச்சுடன நேரமில் விழுநதாலும பிள்ளைப்பூசசிமே லொ

ட்டாது அத்தன்னைமபோல், எத்தனைகாரியமிருக்கினும் முத்தியளிக்குங் கர்த்தனாகிய அதனை தனது சுத்தமாகிய சித்தத்தில நித்தமும வைத்து உத்தமபத்திபெற்றிருந்தார் மற்றதுமறந்தார் உற்றதுமுணர்ந்தார் இப்படியெல்லா மிருந்தும், நல்லகுண மில்லாமற்போனால், உலகம பொல்லாங்கு சொல்லுமல்லவா

சிந்து.

இவர்வெகு - நல்லவராயிருந்தத் தொல்லுலகில, அவமேசிவனடியார்

வசனம.

என்று ஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியினாலே, இவரைப்போல பத்திமானாகத்தில இருந்தவராயிருந்தவர் ஆரிருக்கிறார் ஆரிருப்பார் என்று இணைசொல்லப்போகா தணைகடந்த பரமசிவபத்தனென்று சொல்லப்படும.

சிந்து

அவர்க - காருமெதிரில்லாத தாரணியில, கோடிகோடிசென்மங்களோ - முன்னம - குற்றமறச்செய்த நற்றவமோ, அவதாரமானதுவோ - ஈசன்-அன்புபுரியும்பேரின்பசுகம், கொள்ளைகொள்ளவோ பிறந்தார - திருக - கோவிலவலஞ்சுழன் றுவனுடன், செய்யும்பணிவிடைகள.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம

ஊரில்விடும் பறைத்துடவை யுணவுரிமையாகக்கொண்டு
சார்பில்வருந்தொழில்செய்வார் தலைநின்றார் தொண்டினறை
கூரிலைய முக்குடுமிப் படையண்ணல் கோயிறொறும
பேரிகையே முதலாய முகக்கருவி பிறவினுக்கும
போர்வைத்தோல் விசிவாரென் றினையனவும் புகலுமிசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாழுக்கு நரம்புரிமையால்
சேர்வுற்ற தந்திரியுந் தேவர்பிரா னர்ச்சனைக்
காவத்தினுடற் கோரோசனையுமிவையளித்துள்ளார்

வசனம

இந்தப்பிரகாரம நந்தனார் சிவஸ்தலங்கடோறும போய்ச்சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்கிற தெப்படியென்றால்,

இராகம-காம்போதி-ஆதிதாளம

கண்ணிகள

செந்தாமரையாளருகோராடை களுங் கோமணமுஞ்
செறிந்தமாதாக ளாட்டம-சிறந்தவேளார்
சுந்தரத்திராணுவாதி [illegible] கோரோசனைமற
நீந்தொழிந்தார [illegible]

சிவசரவணமூர்த்தி ஞானசம்பந்தரென்த
திருவவதார மாக-வந்தசீர்காழி
புவனரட்சகனதிரு நீலநாயகியையேத்தி
பூரித்தாரவெகு வாக
ஒருபொற்புரமதி லோங்கியமாயூரத்
துவந்தவிஸ்வநா திசரை-மிகத்தொழுது
ஒருமுகக்கருவிக்கு தோலநரம்பினைவைத்தந்தா
ருலகிற்புகழுவந்தன பெயரை
உமையொருபாகத்தி லுயர்ந்தபரன்றரும
னொருபசுவுங்கன ருக-மாயவேடனை
சமைந்துமயினமனுநீதிசோழன் றனக்குக்காட்சித்
தந்தவாரூராசென்றானை பார்க்

வசனம்

பின்னும் நந்தனார் தாம்செய்யுந் தருமமேதென்றால், இவர் புலையரானபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில்வந்து தடிவிழுந்ததுபோல உடலபணியப் பணிந்து புழுதியில் புரண்டுமயிர்சிலிர்ப்பக் கண்ணீர் ஒழுக வாய்குளறி உரைதடுமாறி ஒருதரம் கூத்தாடி தொழுது எக்களித்து நெக்களித்து ஒருதரஞ் சிரித்து ஒருதரம்வெறுத்துச்சுகமறந்து அகமிழந்து அனல்கண்டமெழுகதுபோ லுள்ளமுருகி ஆனந்தவெள்ளம்பெருகிகளளங்கருகிசிவனே சிவனேயென்று வாய்வலிக்கப்பேசி கைவலிக்கக்கொட்டி கால்வலிக்கக்கூத்தாடி நிறபவரொருமுகூர்த்தஞ் சித்திரத்திலெழுதும் பதுமைபோல் கண்ணிமையாமல வாயசையாமல் கைகாலசையாமல் காலெழாமல் வாயசையாமல் ஓசை தெரியாமல அலையடித்தோய்ந்த கடல்போலநிறைந்து தன்னை மறந்திருப்பார் தன்னினைவுவந்து பரவசந்தெளிந்து ஈசனைப்பணிந்துகொண்டு வந்தபணிவிடை செலுத்தக் கோவிலார்கேட்கக் கும்பிடுபோட்டுச் சொல்லுவார்

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வாரிருக்குதுதோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவீரே-மத்தளங்கள்
பேரிகைக்குமவீணைக்குமநல்ல விறுக்கிக்கட்டுமிசை வாரிருக்

பேரிருக்குதுபோதுஞ்சிவன பெருமையைக்கொண்டாடி தினமும்
சிறுநைகின்றதில்லைப்பதியில் சேருதற்குபாயந்தேட வாரிருக்

சிறியவனுன்சாதியொன்று மறியாதவனேழை-சிவ
பெருமானுக்கடியேன்செய்யும பணிவிடையிது வாரிருக்

சிந்து

செய்யும்பணிவிடைகள்-ஈசன்-சிந்தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே பந்தளம்பேரிகைக்கும்-இசை - வார்கொடுத்துப்புறந்தோல்கொடுத்து மறுவாமலேதினமும்-நல்ல-வாசம்பெருகுங்கோரோசனையும், தேவாலயங்கள்தோறும்-தந்து - சித்தமுருகிய பக்திவெள்ளம், புண்டோககரைக்குகரை-என்று - பேதமறியவொண்ணாதுகண்டீர், சாதியில நீசனாய.

வசனம்.

இப்படிப்பத்திசெய்யாநின்ற நந்தனாருடையவரலாறெதென்றால்,

இராகம்-[illegible]-ஆதிதாளம

ஆதனூரிலொருவேதியர்பண்ணையிலே அடிமைசாம்பப்பறையன்
ஓதுவதுமொன்றுதெரியாதவன பரிசுத்தமானமத்தன
கோதிலாததங்கள்சாதியார்க்குச்சிவகுணங்களைமிகச்சொல்லி
காதலோடுதிருப்புன்கூரீசனைக்கண்டுவருவோமென்றார்

வசனம

நந்தனார் சிவதரிசனஞ் செய்யவேண்டியதற்காக தங்கள் சாதியாரைக் கூப்பிடுகின்றார

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

சிவலோகநாதனைக்கண்டு சேவித்திடுவோம்வாரீர்

அநுபல்லவி

பவமயங்களைப்போக்கி-அவர்
பரமபதத்தைக்கொடுப்பாரந்த சிவலோக

சரணங்கள்

அறுபசுக்கதனைத்தினைந்தோம அரனடிமறந்தோம்
கறிபதார்த்தபிரபஞ்சமீது கானல்சலம்போலேயெண்ணி சிவ

ஆசைக்கடலில்விழுந்தோமினி யறிவுக்கறிவையிழந்தோம
பாசமகலவழிதேடாமல பயந்[illegible]பாவியானோமை சிவ

மானிடஜனமங்கொடுத்தார் தன்னை வருந்தக்கரங்களளித்தார
[illegible]ஞும்பாலும்போலேசென்றுதொடியிலேநின்றுக்கொண்டு சிவ

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம.

திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகன் சேவடிகண்மிகநினைந்து
விருப்பினொடுந்தம்பணிகள் வேண்டுவனசெய்வதற்கே
அருத்தியினாலொருப்பட்டங் காதனூர்தனினின்றும்
வருத்தமுறுங்காதலினால் வந்தவரைமருங்கணைந்தார்

வசனம்

அன்பின்மிகுதியால் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்று நெடுநாளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனாருக்கும் பறையர்களுக்குமுண்டான வாக்குவாதம்

அவர்கள்-தவஞ்செய்யுஞ்சடங்கிதுவல்லவோ பறையர்கள் செய்தால் பாவமேயென்றார்

நந்தன்-தெருநின்று நாமிருந்து போவோம் வாரும் வாருமென்று வருந்தியுமழைத்தார்

அவர்கள்-பொறும்பொறுமிது புண்ணியமல்ல ஏரிக்குப்போவோமென்றிவரையுமழைத்தார், சேரியைநீங்கியங்குச் சிலதுபோவந்தார்

பதினொருபேர்கள் பண்புடன்வந்தார் நந்தனைமாரிபோல ஞானமாக கமபொழிந்து, தவமுனிபோலே தானங்கேநின்றார்

அவர்கள்-சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றார் நந்தன் வெறுங் கையோடே போகலாகாதென்று

வாருடன்தோலும்வரிசையாய்க்கொண்டார் அவர்கள் சேரியிலுள்ள சிறிதுவென்றார்

நந்தன்-வந்தபேயருக்குப் பத்திபெருகவே நெற்றியில் நீறிட்டார்

அவர்கள்-சத்தியந்தானென்று மெத்தவுங்கும்பிட்டார்.

இராகம்-வராளி-சாபுதாளம்

இவர்—சிங்காரமானபள்ளுபாடினார்
அவர்—அங்கங்குளிர்ந்துகொண்டாடினார்
இவர்—கோரோசனைப்பையையெடுத்தார்
அவர்—தாராளமாயவாரிக்கொடுத்தார்
இவர்—சிவமந்திரஞ்சொல்லிச்சேவித்தார்
அவர்—தவமிஃதேயென்றாச்சரித்தார்
இவர்—ஆசைப்பெருங்கடல்தாண்டினார்
அவர்—ஓசைப்படாமலேவேண்டினார்
இவர்—அளவில்லாதானந்தமடைந்தார்
அவர்—அளவில்லாக்காட்சிபெற்றிருந்தார்
இவர்—திருப்புன்கூரீசனைப்பாடினார்
அவர்—விருப்பமோடிவரைக்கொண்டாடினார்

வசனம்

இப்படி எல்லோருங்கூடிச் சிவனை அடிக்கடிவணங்கி அரகரவென்றுரைத்திடுஞ்சத்தம் பரமனையறிவார், இப்படி நந்தனார் பதினொருபேர் பறையரோடு திருப்புன்கூர் வந்துசேர்ந்தார்

சவாயி

நலம்வந்துவீதி வலம்வந்துகண்கள்
சலம்வந்துசோரும் பலம்வந்ததெங்கள்
குலஞ்சுத்தமாச்சு மலம்வெந்துபோச்சு
நலங்கண்டோமென்று நிலங்கொண்டுநின்றார்

வசனம்.

அந்தத்தலத்திலே நந்தி மிகவும் பெரிதானபடியினாலே சிவலிங்கதரிசனஞ் செய்வதற்கு நந்திமறைந்திருப்பதால், நந்தனார் துயரமடைந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்

அரகரா திரிபுராந்தகஜீவாதரவெங்கள்
    அம்பிகையொரு — பாகா
நிரந்தரமாயெள்ளுளெண்ணைபோலவிருந்து
    நினைப்பவர்க்கருள் — போகா
வெள்விடைமேல்வரும்விமலநமசிவாய
    விளங்குமவேத — முடிவே-நால்வர்க்குத்
தெள்ளுறச்சிவஞானபோதமளிக்கவந்த
    சிறந்தமெய்த்தவ — வடிவே
மானுமழுவுந்தமருகவாகுவலயமும்
    மருவுஞ்சூல — பாணி-எளி
யேனுங்காணத்தரிசனைதரவுமையுட
    னெழுந்தருள்வீரிங்கு — தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுனமருவுமிடபதேவா
    மறைந்திருக்கநினைக — காரணனே
என்னவினைசெய்தேனோகண்பெற்றபாவந்தானோ
    இதயத்திலமகிட்சி — பூணேனே

சவாயி

சிவலோகநாதன திருச்சந்நிதானம
மலையாகிநந்தி மறைத்திடுகிங்கே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து
மலையாகியிப்படி மறைத்ததோவென்றார்

வசனம்

என்று சொல்லிய நந்தனார் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வருமறைந்த திருக்குதே-மலைபோலே
ஒருமாடுபடுத்த திருக்குதே வழி

பாவிப்பறையனிந்தவூரில் வந்துமிவன்பாவந்தீரேனோ உந்தன்
பாதத்திலசேரேனோயேறேனோசிவலோகநாதாமாடு வழி

தோடியிலநின்றுதெரிசித்தநாளும்போதும்கோவிலவரமாட்டேனே
ஐயே ஓரடிவிலகினாலபோதுமங்கேநின்று
உற்றுப்பார்க்கசசற்றேவிலகாதோமாடு வழி

வசனம்

இப்படி நந்தனா தரிசனங்காண ஓயாமல யனலுருந்துமபோது
சுவாமி நந்தனார்மீதிரங்கி நந்தியை விலகசசொனனா

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்

சீரேறுமிசைபாடித்திருத்தொண்டர் திருமாயி
னேரேதுமபிடவேணடுமெனநினைந்தாககதுநோவா
காரேறுமெய்யிறபுனகூககணனுதலார் திருமுனபு
பேரேறறையிலகவருட்புரிந்தருளிபபுலபபடுத்தா

இராகம்-தூககடா-ரூபகதாளம

ஒருநாளுமவாராதபததன் திருநாளைபபோவாரெனுஞ்சித்தன்
உலகெங்குமபிரசித்தமகனேடு ஒருங்க உலிரும் தசுகுறறம

இராகம அடாணசதோணி-ரூபகதாளம

பலலவி.

சற்றேவிலகியிருமபிள்ளாய் சந்நிதானமறைக்குதாமசீ சற்

அநுபல்லவி.

நற்றவமபுரியுநமபிட திருநாளைப்போவாரவந்திருக்கிறார் சற

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபேசுறான் தன்னையிகழ்ந்துமேசுறான
கோதிலாதகுணமுடையோன் கோபங்கொண்டாலதாளமாட்டோம

வேதகுலத்தைப்போற்றுறான் விருமபிவிருமபியேற்றுறான்
பூதலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை சற்

பத்தியில்கரைகண்டவன் பார்த்துபார்த்துவுண்டவன்
சித்தங்குறையில்நமதுசெல்வமமுற்றுஞ்சுறையுந்தபவுசெய்து சற

வசனம்.

இப்படி சுவாமி சொல்ல நந்தி விலகினார்

தருக்கடா

நந்தியுமாவிலகிநின்றார் தன்சாமிமனதைக்கண்டார்
இவன் நல்லபக்தனென்றார் அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

மற்றதெல்லாமபொறுப்பேன
முதலிலேயுமகொடுப்பேன — மற்ற

பத்தனுங்குற்றஞ்செய்தா
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன் — மற்ற

திடுக்கென்றவரைத்துடிக்கப்பேசி
அடிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன — மற்ற

பசிக்குதென்றுவருகையிலொருவன்
புசிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன — மற்ற

வசனம

இப்படி சுவாமிசொல்லும்போது நந்திமனதுகலங்கி தூரவிலகி நின்றார

நந்தன சிந்தைகுளிர்ந்து அளவில்லாத ஆனந்தமடைந்து குதித்தார கெக்கலித்தார கொண்டாடினார துதித்தார திருவடியுள்ளே பதித்தார வெகுநேரம் [illegible] பாவித்தார.

கடுக்கா

குதித்தார்கெக்கலித்தார் உள்ளங்களித்தார
பள்ளுபாடித்தார்கண்ணீர்வடித்தார பற்களைக்கடித்தார
ஒருதரந்துடித்தார இருதரமடித்தார
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனார்தரிசனஞ்செய்தாரே

தருக்கடா-ஆதிதாளம

சட்டமாகசந்நிதானங்கண்டுநடை — தட்டினார்கைகொட்டினார்
அஷ்டமூர்த்தியொருவருக்குமென்று — கூத்தாடினார்பண்பாடினார
கஷ்டமானசமுசாரசாகரம் — தாண்டினார்மெய்வேண்டினார
இஷ்டதெய்வசிவலோகநாதனை — எண்ணினாருள்ளநண்ணினார்
மட்டிலாதசந்தோஷங்கொண்டுதான் — பட்டபாடுகளைப்பேசினார
சென்மங்கெட்டதென்றுதவனை — யேசினார்
இஷ்டமானதன்சனங்களோடு அவர் — கட்டிமுத்தமிட்டுலாவினார்
சிங்கக்குட்டிபோலவே — தாவினார்.

இராகம்-கலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரே நந்தனார் தெரிசனஞ்செய்தாரே

அநுபல்லவி

தெரிசனஞ்செய்தார் தேனமழைசொரிந்து
வரிசையுடன் அவர் வாழி வாழியென்று (தெரிசனஞ்)

சரணங்கள்

குதித்துக்குதித்துக் கைகளைக்கும்பிடுபோட்டுத்
துதித்துத்துதித்துத் தன் துன்பங்கள் தீர (தெரிசனஞ்)

போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடிவணங்கிப்
பார்த்துப்பார்த்துப் பரமானந்தங்கொண்டு (தெரிசனஞ்)

அச்சம்மறந்தவர் அறிவிழந்தார்
இச்சைமறந்தவரே நாரமாய நின்று (தெரிசனஞ்)

இராகம்-அபுரூபம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சம்போ கெங்காதரா சந்திரசேகர ஹர

அநுபல்லவி.

அம்பலவாணரே ஆதிமை நாளரே
அடைக்கலமென்றுநம்பிவந்தேன் ஆதரிப்பதுன்பாரம் சொன்னேன்

சரணங்கள்.

தாயுந்தந்தையுநீ உன்னைத்தவிர வேறே யொருவருமில்லை
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியும் மலரடிபணிந்தேன் பிறவியைத்
[தீரும் (சம்போ)

வசனம்

தெரிசனம்பண்ணியபின்பு கொண்டுவந்த பணிவிடைசெலுத்தி அவ்வீதியில் மட்டையூறுங் குட்டையைக் குளமாய் வெட்டவேணுமென்று விசாரமுற்றார். சுவாமி இதையறிந்து நாளைப்போவாராலே குளம்வெட்ட தாளம்போகாதென்று தன்பிள்ளையை ஆளாகப் போகச்சொன்னார்.

துக்கடா

மாளாப் பிறவிபோக்கும் பிள்ளையார் வந்தார்
நாளைப்போவார் நீராடப்பா வென்றார்
பிள்ளையார் நானுன்றுணைப்பாவந்தே னென்றார்
நாளைப்போவார் குட்டையைக்குளமாய்வெட்டிவே ணென்றார்
பிள்ளையார் வெட்டிமுடித்தார் குளமாய னார்

நாளைப்போவார்-ஆமெத்தம்மட்டுமெட்டு மென்றார்
பிள்ளையார்-குளம்வெட்டுவெட்டுவே னென்றார்
நாளைப்போவார்-அறப்பமாய்ப்பதக்குநெல்லைக் கொடுத்தார்
பிள்ளையார்-அப்பனேயிதுபோதும்போதுமென் றுரைத்தார்
நாளைப்போவார்-களித்துநிருவிகற்பமா யிருந்தார்
பிள்ளையார்-குளத்தைவெட்டுதற் கிசைந்தார்

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தடாகமொன்றுண்டாகிறது-கணநாயகா
தடாகமொன்றுண்டாகிறது

சடாமகுடதரன்-சாம்பவி யுடன்வர
சகலமுனிவர்பனத்-தாமரையு மலர
கூட்டமாகக்குகன் கணபதியுடன் மன்ன
காதலாலெவருநதன்ன போதயனுசிதமென்ன தடாக

சரணங்கள்

செந்தமுலாவியதாமரைப்பூத்து கதிக்க-மிருத்திடுஞ்சேர்
கணைடைவாதுருவைக்கணங்கு குதிக்க
சுந்தரமிகுந்தடாறமைவசபு முழுதிலுரு சூழ
மசாமசூரியர்களசுகமுடனவந்து தாழ
விந்தையுடனே பலவேள்வியந்தணர் செய்ய
விளங்குஞ்சங்கெனமுய்யகளங்கமில்லாமற் றுய்ய தடாக

ஓதிடுவான தியானந்தான்மிக காண-ஆம்பல்மலர்ந்து
ஓதிமமுங்குறுகினகுலமுமனதிர காண
சோதிமருவுந்தேவ-தாருநிழலுங் கொடுக்க
சுரபிக்கடும்பையாறுமசூழ்ந்து அங்கே அடுக்க
மாதலாக்கூழலார்-மகிழ்ந்து அங்கே நீராட
வல்வினைகளுமவிட்டோட-எல்லவர்களுங்கொண்டாட தடா

வாசனைதங்கியமல்லிகைமுல்லையின் சாலை-சந்தனச்சாலை
வாழைபலாக்கமுகுங்கனமாமலர்ச் சோலை
ஆசையாகமயிலழகுறவே நடிக்க
அருமறைபூசுராக ளனுதினமும் படிக்க
தேசுலாவுந்திவ்யத் தீர்த்தமாகுமென் றெந்த
திசைதேவர்களுமுந்த இசைநர்த்தனர்களு சொந்த தடா

நாளைப்போவார் நிஷ்டைகலைந்து பார்த்தார்
குளம்வெட்டியிருக்கவுள மகிழ்ந்தார்
பிள்ளையாரிருக்கக்கண்களிற்கண்டார்

வசனம்.

இதெல்லாஞ் சிவன் செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு முன் போலவே கோவிலை வலமவந்து தன்னுடனவந்த பதினருபோகளு டன் ஆதனூர்வந்துச் சேர்ந்தார்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்

இத்தன்மையிற்சாமகிழ பதிபலவுஞ்சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்த திருத்தொண்டுசெய்து விரவுவாரமிக்கெழுந்த
சித்தமொடுந்திருத்தில்லைத் திருமன்றுள்சென்றிறைஞ்ச
வுய்த்தபெருங்காதலுணா வொழியாதுவந்துதிப்ப

சிந்து.

பேணிச - சாருந்தொழினமுறையாரும்புகல, திருப்புன்கூர்ச் சென்றானைக - கண்டு-சேவித்திசைபாடிபாவித்தபின், தில்லைச்சிதம் பரத்தைக் - கண்டு - சேவிக்கவேண்டுமென்றுவனுடன், நாளைபபோ வேனென்றாராம.

வசனம்

நந்தனார் திருப்புன்கூர் சிவலோகநாதனைத் தரிசனம்செய்து ஆதனூர்வந்தநாள் முதல் ஊனுறக்கமுதலானதும விட்டார், தில்லை யம்பலம் திருச்சிற்றம்பலமென்று சொல்லத் தலைப்பட்டார், சேரியி லுள்ள பெரியோர்களைக் கூப்பிட்டார், வணங்கிக்கும்பிட்டுச் சொல லுவார்.

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம

பல்லவி

சிதம்பரம்போவேநான்-நாளைச-சிதம்பரம்போவேநான

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போவேன் தேறிதெளிவேன
பதங்களைப்பாடிப்பார் புகழ்தில்லைச சிதம்பரம்

சரணங்கள

ஒருந்தாருசொன்னா லுலகங்களுய்யு
திருவிணைப்பயனில்லை எந்நாளும சிதம்பரம்

பாதிராத்திரியில பன்மறையோர்தி
வேதியர்போற்றிவிளங்கிய தில்லைச் சிதம்பரம

திறமொன்றறியாத் தீங்குகள்செய்யும
பறையனாய்ப்பிறந்த பாவங்களைத் துலையச் சிதம்பரம்

வசனம்

நாளைப்போவார் தனக்குத் தெரிசனங் கிடைக்கவேண்டியதற்காக கற்பகப்பிள்ளையாரை வேண்டுதல்

விருத்தம்

காலனுடல்பூமிபடச்சாய்த்திடுவானசெங்கமலக்காலைத்தூக்கி
கோலமுடனடனமிடுந்தனிமன்றுள்நாயகனேகுற்றந்தீரப
பாலிக்கும்படியெனக்குன்னருளபுரிவா யென்றுநறபழங்கள்வைத்து
மேலைக்கோபுரவாயிற்கற்பகத்தைச்சிந்தையுள்ளேவேண்டுவாரே.

வசனம்

நந்தனார் சேரியிலுள்ள புலையர்களை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரம்போய்த் தரிசனம் பண்ணவேண்டுமென்று ஆசையுற்று பகதிமார்க்கங்களைச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்

நாளைப்போகாமலிருப்பேனோ-இந்த
நாற்றநரம்புமின்னஞ்சுமப்பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப்பேனோ-இந்த
நாறுமுடலைக்கண்டுகளிப்பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப்பேனோ-இந்த
நாளைவீணுக்கழிப்பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப்பேனோ-இந்த
நமனார்கைக்கஞ்சியோடியொளிப்பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப்பேனோ-சிவ
ஞானத்தைப்பாராமலிருப்பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப்பேனோ-இந்த
நாட்டிலிகழுஞ்செனமமடைப்பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப்பேனோ-தில்லை
நாதனைக்காணுமல்புசிப்பேனோ-நான் (நா)

ஆநந்தக்களிப்பு.

காணாமலிருக்கலாகாது பாழுங்
கட்டைக்கடைத்தேற வேண்டியிருந்தால் காணு
முத்தியளித்திடும பாதம்-தில்லை
மூவாயிரம்பேர்கள் பூசிக்கும் பாதம

ஷத்திரசிணையான பாதம்-வேத
சாஸ்திரங்கள் நாலுந்தேடிய பாதம் காணு
காமனைச்சுட்டிய பாதம்-சன
சாதிகளுக்குள்ளே செலுத்திய பாதம்
பலபண்ணைத்தேடிய பாதம்-எங்கள்
மாணிக்கவாசகர்பாடிய பாதம் காணு
ஆசை மயம்போக்கிய பாதம்-பர
மானந்தவெள்ளத்திலாடிய பாதம்
மாயப்பொருந்திய பாதம்-தில்லை
மாகாளிதாழ்வேதூக்கிய பாதம் காணு
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்-காட்டில்
பாம்புப்புலிக்குக்கூத்தாடிய பாதம்
கோவச்சிலம்பணி பாதம்-தில்லை
கோவிந்தராயர்தெரிசிக்கும் பாதம் காணு

வசனம்

நந்தனார் சிவஞானக்காலம் விடுகைப் போகலாமென்று தன்னினத்தாரைக் கூப்பிடுகின்றார்

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்

தாசகர்

எல்லோரும் வாருங்கள்
சமத்துக்குத்து பாருங்கள் எல்லோரும்
நல்லோர்பண்ணிநிற்கும் தில்லையம்பலம்
பாதம்பார்த்துப்பணிந்துசொல்வார் எல்லோரும்

சரணம்

வாருங்கள் பரமானந்தமிருக்குது பாருங்கள்
கட்டியெடுத்த பின்னே துன்மேகணடியீர்
விட்டுவெடுத்துண்ட மேனியன் நீர் வா
பட்டமாபிடித்திட்ட வாருங்கள் தில்லையில்
நிட்டமாபிடித்துநா மெல்லோரும் வாழலாம் வாருங்கள்
சொல்லடா தில்லைச் சிற்றம்பலமென்று
பெல்லடா வாயைச் சாதிக்கிரமே
தில்லடா யிந்த மாயப்பிறவியைக்
கொல்லடா சிவலோகத்தடிபுக வாருங்கள்

கள்ளடாநம தில்லறவாழ்க்கையைத
தள்ளடாநநதன் சொல்லுறுதியெனறு
கொள்ளடா தில்லை யமபலததாண்டவன்
பள்ளடாவென்று பாடிககூத்தாடியே வாருஙகள்

வசனம்

இபபடி வாருங்களென்றழைக்கப புலையர் வராமலிருக்க நநத னர் நலலவார்ததைதசொலலிப பறையரை சிவநாமததைதச சொலலச சொன்னா

இருச்சொல்லலங்காரவாக்குவாதம்.

நநதனர் - தில்லையமபலமெனறுசொல்லசசொன்னர்
புலையா - கள்ளபபேசசெனறுமௌளசசொன்னா
நநதனர் - சங்கராவென்றுசொல்லச்சொனனர்
புலையா - இங்கேவாவென்றுநிறகச்சொன்னா
நந்தனா - சறறேயாகிலுஞசிவனை ததியானமபண்ணெனறார்
புலையர் - கூத்தையோடுபாலைபானமபண்ணென்றா
நநதனா - திருசசிற்றமபலமென்றுசெபிக்கசசொன்னர்
புலையா - வெறுசசகமபளமென்றுரைககசசொனனா
நநதனர் - சேரியில்நல்லகாரியமீதென்றா
புலையா - ஏரியிலநல்லமாரியீதென்றா
நநதனா - விட்டநாளநினையாம லெட்டுநாளமறவாமல
நிஷ்டைபணணுதசென்மம நஷ்டமெனறா
புலையர் - விடடவிரைமுளையாமல நட்டபயிர்பலியாமல்
கெட்டுதானல்கிராமம நஷ்டமெனறா
நநதனா - உஙகளபுலைததனமைபோகுமெனறா
புலையா - எங்களைக்கெடுததாயோபாவியெனறா
நநதனர் - தேவாதிதேவனைத்தெரிசிப்பீரெனறா
புலையர் - பாவாடைராயனைபபாவிபபாயென்றா
நநதனர் - அனததாளுமீசனுககன்புசெய்யென்றா
புலையா - இனத்தாரைநொநதவர்க்கின்பமேதெனறா
நந்தனா - தினமுஞசிவனைப்போறறிககளிபபோமென்றா
புலையர் - பதரைத்தூற்றிநெலலையளப்போமென்றா
நந்தனா - பெண்ணுசைபொன்னுசைவிடுதலேநன்றும
புலையர் - என்னாளுமுன்னேகெடுதலையுண்டாம்
நநதனா - அப்பனேநிஷ்டைமுடகாணிருபபேனென்றார்
புலையர் - கபபலோட்டியகடன்கொடடைதூற்றிராதென்றா

நந்தனர் - பூசத்திருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
புலையர் - பேசத்தெரியாதுபேயாநீபோவென்றார்
நந்தனர் - அழுதுமுறையிட்டாலம்பலத்தேகேழ்க்குமென்றார்
புலையர் - உழுதுபயிரிட்டாலுள்ளபடிவிளையுமென்றார்
நந்தனர் - சித்தமெல்லாமம்பலத்தேசென்றுதேடுதென்றார்
புலையர் - பத்தியெல்லாம்வேறுபட்டுப்பறந்துபோச்சுதென்றார்
நந்தனர் - குற்றாலத்தீசனைக்கூவீரென்றார்
புலையர் - கைத்தாளம்போட்டுக்கத்துவீரென்றார்
நந்தனர் - தாண்டவந்தெய்வமேதந்தெய்வமென்றார்
புலையர் - தூண்டிவீரப்பனேதொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனர் - இஷ்டப்படிநடக்குமீசனேகதியென்றார்
புலையர் - கஷ்டப்படமாட்டோமகச்சாதேபோவென்றார்
நந்தனர் - கொண்டாடிதெய்வத்தைக்கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர் - பெண்டாட்டித்தெய்வமேபெருந்தெய்வமென்றார்
நந்தனர் - நலத்தைக்கொடுக்கவந்தாற்குருவென்றார்
புலையர் - குலத்தைக்கெடுக்கவந்தகோடாலிக்காம்பென்றார்.
நந்தனர் - பலவழக்கம்நானறிவேன்பறையரேயென்றார்
புலையர் - குலவழக்கமறியாதகுருடாபோவென்றார்
நந்தனர் - காக்கறுப்பேன்சிவனைநவிலுவீரென்றார்
புலையர் - மூக்கறுப்பான்கதையைமொழிந்தீரேயென்றார்

வசனம்

நந்தனர் பெரியோருடைய அனுஷ்டானத்தைப் புலையர்களுக்குச் சொல்லுகின்றார்

வேறு

நந்தனர் - சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாயம்
தவமேபெருமை தானசம்பிரதாயம்
புலையர் - சேரியேசொர்க்கம் எரியேகயிலாசம்
மாரியேதெய்வம் மதசம்பிரதாயம்
நந்தனர் - படிப்பதுஞானம் பார்ப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால் குலசம்பிரதாயம்
புலையர் - பிடிப்பதுநண்டு புசிப்பதுஇறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளு குலசம்பிரதாயம்
நந்தனர் - பாழைக்கடப்பார் பரவெளிதாண்டி
கோழையறுப்பார் மூலசம்பிரதாயம்

புலையர் - ஆழத்தில்குளிப்போம் அருங்கோடைவந்தால்
கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார் - ஆசையைப்போக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டு
மாசற்றவாழ்வு மதசம்பிரதாயம்

புலையர் - பூசைகள்புரிவோம் பொன்னேருழுவோம்
கூசாமலவாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார் - மையத்திலாடி மனக்கயிறுபூட்டி
வையகத்திலிருப்பார் மதசம்பிரதாயம்

புலையர் - கையிலேகலையம் காலிலேசேறு
பையிலேபாக்கு பறையசம்பிரதாயம்

வசனம்

சிவபத்திபண்ணினால் அணிமாதிசித்திகள் அடையலாமென்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-நீலாம்புரி-சம்பைதாளம்

அஷ்டமாசித்திகளைப்பெறலாம்-தில்லையி
லானந்தக்கூத்தாண்டவன் கோவிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடன்வீதிவலம்வந்து-அவன்
இணையடிதொழுதாக்கினிப்பிறப்பில்லை
வாருங்கள்வாருங்கள்சொன்னேன்-நீங்கள்
வாயாடாதேயோடி வருவீரென்முன்னே
கருமணிபிச்சோலைபோதும்-உங்கள்
கள்ளவேஷமெங்களுக்குள்ளேகிடையாது
பருகுவதுகூழ்க்கஞ்சிபோதும்-வாய
பதறிவார்த்தைகளபேசிப்பசப்பாதேபோடா

வசனம்.

நந்தனைப்பார்த்துப் பறையர் நீ சொன்னபடி கேட்பதில்லை எங்கள் உண்மையறியாமல் நீ மயங்காதேயென்று சொல்லுகிறார்கள்

ஏசல்

புலையர் - பார்ப்பாரதெய்வமது பலிக்காதுபறையரைக்
காப்பாற்றமாட்டாது கைவிடுமென்றார்

நந்தனார் - பார்ப்பார்பறையரென்று பாராதிபரிதிபோல
காப்பாற்றுமல்லவோ கண்டறிகிலையென்றார்

புலையர் - அடுக்காதவார்த்தையை, அலலுமபகலோதியே
பிடிக்கிறாய்பிடிவாதம் பேசாதேயென்றார்

நந்தனார் - கடுக்காயைத்தின்பாரோ கன்னலதுபோலே
கொடுக்காததானாலும் கொள்ளுவீரென்றார்

புலையா - பித்தனென்றுசொலலுவார் பேருலகிலெல்லோருஞ்
சததியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றா

நந்தனா - பிததனாயிருந்தாலும பிறவியறுத்தனேவர்ககும
முததிகொடுககும்நலல மூாததியவரெனறா

புலையா - இததனைநாளுமிங்கே யிலலாதவாாததையை
கற்றுவநதுமென்ன காரியமோவெனறா

நந்தனா - இததனைநாட்செனறு ஈசனடிததாமரை
பததிசெய்பவரும பாககியமீதெனறார்

அகவல

பாக்கியமீதெனறு பரமசிவபததி
யாக்கஙகளெல்லாம் வரிசையாயததிரட்டி
எடுததுரைசெய்வார யீனமானசாதி
பிடிததறியாமல பேசுவாரன்றோ

விருததம்.

வககனைககாரநநதா வாயபடப்பேசவேணடாம
சககரையபோலேபேசிச சாதிததுக்கண்டாயனறோ
பககுவகாலமவநதால பரமனார்திருநாமநதான்
சககரையபோலேதானறுஞ் சாதிப்பார்முத்திதானே

வசனம்

புலையாகளனேகரானபடியால பலவிதமாகச சொல்லுகிறாாகள்.

ஏசல்-இராகம்-புனனாகவராளி-ரூபகதாளம்

புலையர் - ஆண்டிபபரதேசி யாகரவென்றவா
வேணடுநதெயவமது விளங்காது யென்றா

நநதனா - மூன்றுலகுககிறைமுனனின்றுகைகூப்பி
ஆணடவனேயெனறு ஆசசிககு மென்றார்

வேறொரு புலையா - நாததைபபிடுங்கியே நடவுநட்டாலிநத
சோறறுககவலைவிடுஞசுகமிது வெனறா

நநதனா - கூறறுவனாவநது கூபபிடுமவேளையிலெ
மாத்திரைபபொழுதிலே மனனுயி ரென்றா

வேறொரு புலையா } மாளுருமக்களும வாழ்கின்றவிடத்திலே யானுமெப்போது மழுமூஞ்சி யென்றார்

நந்தனா - தேனுகவேமெத்த தித்திக்குஞ்சிவத்துதி யானுமுங்களுக்க கழுகையோ வென்றார்

வேறொரு புலையா } மூகக்குநனியையப்பாதுமுனுமுனுத்தெனமோ ... காக்கைபோலவேசுமமா கதறுகிறீ ரென்றார்

நந்தனா - வாக்கிலேசிவநாமம வாராதபாவிகள நாக்கிலேவுசிமைத நாட்டுமேவ னென்றார்

வேறொரு புலையா } மடவாயின்பறையைப்போல மதியாமலிருக்கிறீர துடைகாலிநீயென்று சொல்லுமேவ னென்றார்

நந்தனா - விடையேறுமீசனை வெட்டவெளியிலுனனி அடையாளங்காணுக ஆடுக ளென்றார்

வேறொரு புலையா } மறையோத்தெரியாத மடையராய்ப்பூமியில குறையாதபுலைத்தனமை கொண்டோமே யென்றார்

நந்தனா - புறையனாய்ப்பிறந்தாலும பரகதிதேடலாம உறுதிமாத்திரமவேணடுமுடமகருண்டோ வென்றார்

வேறொரு புலையர் } தலைசுற்றியாடுது தங்கசசிகொழுந்தியா அலைகையோநானொன் றறிகிலே னென்றார்

நந்தனா - நலமபுரியதகிலலை நாதாவென்றிருநீற்றை திலகமபோலேயிட்டு தெண்டனிடு மென்றார்

வேறொரு புலையா } உலகத்திலொவவாத வுருவேதத்திசசேரியை கலகமிடவோபலங் கண்டீரோ - வென்றார்

நந்தனா - பலகாலஞ்சொனனாலும் பலியாதுபாழ்வினை விலகாமலிருக்குது வேடிக்கை யென்றார்

வேறொரு புலையா } திருப்புனகூரீசனை சேவிக்கலாமெனறு விருப்புடனழைத்து விந்தைதா னென்றார்

நந்தனா - கரும்புதின்னககூலி கையிலகொடுப்பதுணடோ இரும்புமனதுககாரற் கிலலையே யென்றா

வேறொரு புலையா } புத்தியிலலாதவன் புலமபுறான சிவனெனறு கத்தினுமெனன காரியமோ வென்றா

நந்தனா - சித்தமுமொருத்தம நினைவுடனேசிவன் சத்தமிருநதாலெனறுந தாழ்விலலை யென்றா

வேறொரு புலையா } சேரியிலிருந்தாலுநெ செலவெங்குமறைகிறோ ... [illegible] ரென்றா

நந்தனார் - வாருங்களெல்லோரும் மன்னனைப்போலவே
சேருவோம் தில்லைச் சிதம்பர —மென்றார்

வேறொரு புலையர் } பாலாறுபெருகவே பண்ணையைப்பயிரிட்டு
ஆளாமலேவீணுக் கலைகிறீ —ரென்றார்

நந்தனார் - பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைக்கண்டு
நாலாம்பதவியை நாடுவே —னென்றார்

வசனம்

அவர்களில் ஒரு புலையர் உரைத்ததாவது எப்போதும் சிவனைக் கொண்டாடினால் நம்முடைய தொழிலுக்குக் கெடுதலுண்டு புண்ணியமில்லையென்றுசொல்ல, நந்தனார் அதற்குச்சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

அரகராவென்றொரு குழிநட்டாலங்கலமே — விளையும்
பாவம்-தங்காமற் — றலையும்
சிவசிவாவென்றொரு தரஞ்சொன்னால் — சென்மசபலமாச்சு
புண்ணிய கருமமதுவே — யாச்சு
தில்லையம்பலத் தெரிசனங்கண்டால் — தேவரும்வருந்தாரோ
அந்த-மூவருமபொருந் — தாரோ
அடிமைக்காரத்தொழில்செய்வது — துன்பமாறுமேச்சே
சென்மம்-போனாலும் — போச்சே

வசனம்

நந்தனார் புலையர்களைப்பார்த்து, அநேகவிதமாகச்சொல்லி நாளைப்போவேனென்று சொல்லுகின்றார்

சந்து.

நாளைப்-போவேனென்றாராம் - அங்கே-நடுப்பறையாக ளோடி-வந்து, அண்ணே நீபோகாதே - நமக்-காண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிக்கொள்ளான், பாப்பாரச் சாதியுண்டே

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய புலையரைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

ஆண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே
பா[illegible]டைக்கடிமைக்காரனல்லவே

அநுபல்லவி

மூன்றா[illegible]
ஆ[illegible]திமைக்காரன் — ஆண்டை

சரணங்கள்

ஆசைக்கயிற்றினிலாடிவரும்பசு
பாசமறுத்தவாக கடுமைக்காரன் ஆண்டைக்

தில்லைவெளிகலந்தெல்லைக்கண்டேற்றி
தேறித்தெளிப்பவற கடுமைக்காரன் ஆண்டைக

சீதப்பிறையணிந்தம்பலத்தாடிய
பாதம்பணிப்பவாக கடுமைக்காரன் ஆண்டைக

வசனம்

தன்னையடிமையாகக்கொண்ட வேதியர் சொற்கேளாதவரல்ல அப்படியிருந்தும், பத்தி பண்ணவேணுமென்று பத்திநெறியைச் சொல்லிக் காட்டினார்

விருத்தம்

தவம்பெறுமுனிவர்மெச்சுஞ் சரித்திரங்கொண்டநந்தன்
பவமயுக்கறுக்கவேண்டிப் பகர்ந்திடுஞ்சிவவாக்கியத்தை
அவகுணங்கொண்டபேய ரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்
சிவன்செயலாகுமமாற செயவதொன்றில்லையென்றார்

வசனம்

திருநாளைப்போவார் அனேகவிதஞ்சொல்லைப் புலையர் கேளாமலிருந்ததினாலே சிவன்செயலென்று நாளைப்போவார் சும்மா யிருந்தார். அந்தச்சேரியில் புலையர்கூட்டங்கூடி மூத்தோனாலே நந்தனாருக்குப் புத்திசொல்லவேணுமென்றெண்ணி அந்தச் சேரியிலே வெகுநாளாகயிருக்கின்ற ஓர்புலையர் வயதுமிகுந்து உடல்தளர்ந்து பல்லுகளுதிர்ந்து தோலுகள் சுருங்கி நரம்பு தெரிந்து முதுகுசரிந்து முழுதுமவளைந்து அங்கம் சொரிபட்டாந்து தினவுமிகுந்து அதனைச் சொரிந்து அந்நீர்வடிந்து அவ்வுடலந்துயங்கி இவ்விதமிருக்கும் பெரியகிழவனுரையனுப்பக் கோலூன்றி கூனிக்குறுகி கோணலாய நடந்துவந்து நந்தனாரைப்பார்த்து கட்டியணைத்து தலைகிமிர்ந்து கண்ணீர் சொரிந்து மாரிலவழிந்து மனங்கனிந்து காதல்மிகுந்து ஒன்றுந் தெரியாதவரென்று நினைந்துபரிந்து ஞாயமறிந்து சொல்லுவான

இராகம்—பியாகு—ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஞாயந்தானோ,நீர்சொல்லும்—ஓய்—நந்தனாரே
சும்மாதிக்கடுக்குமோ

சரணங்கள

சேரியிலில்லா	வழக்கம்-நீர்
செய்துகொண்டுவநத	பழககம-இநத
ஊரிலெங்குமநது	முழக்கம-வெகு
உறுதியாசசுது	வொழுககம-இது ஞாய
சிதமபரமென்கிற	பேசசு-நாங்கள
செய்திடுஙகாரியம	போசசு-அது
மதமபிடித்ததும்பா	லாசசு-இநத
மண்டலப்பறையருக	கேசசு-இது ஞாய
பறையருககேது தைப	பூசம-அதைப
பாரககவேயுனககு	விஸவாசம்-சிறு
பயல்களுககேயுப	தேசம்-நீர
பண்ணிவைததெல்லாம	மோசம இது ஞாய

வசனம

சேரியில பெரியகிழவனனபடியால் சாதி வழககஙகளெலலாம் அறிநதவனாதலால நநதனுககு இன்னமுஞசொலலுகிறான

சிநது

பாபபாரச்சாதியுண்டே - என்ன - பாடுபடு முழக்காமெங்கே, நமக்குந திருநாளோ-அநத-ஞாயமுண்டோ தென்னமாயமிது, வெண் றெதடைசெய்தான்-இவன் - வேடிக்கைதானெனறு நாடிககொண்டே, அறியாதுபோயிருநதார

பெரிய கிழவன் சொல்லிய

விருததம

கழனியைததெய்வமெனசசுற்றிவநது தலைவணஙகிசசாங்குவிநது
உழுதுபரமபடிததுவிரைதெளிததுமுளைகொள்ளநீரோடவிட்டுப
பழுதறவெடடததைககளைபிடுஙகிமடைதிறநதுநீரபாயவிட்டுச்
செழுததிடவேபொஙகவிட்டுககாத்தவராயனைவேண்டுஞ்செய்கைதா
[னே.

இராகம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுவாமிதெரிசனமநாமக்குண்டோ-புலைச
சாதியன்றோவநதநீ யறியாமல

அநுபல்லவி

பூமிதெரிசனமபோதும்போதும வெகு
புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன மொரு சுவாமி

சரணங்கள்

நாத்துநரம்புகளைச்சுமப்பதும் — உழுவதும்
 நஞ்சைவயலைச்சுற்றி — வருவதும்-வளம்பெற
பாத்திகள்கட்டி விரைதெளிப்பதும்பறிப்பதும்
 பாயமடையைத்திறந்திடுவது — மன்றியில் சுவாமி

சேரியிடையிற்குடியிருப்பதும் பதறுகள்
 சிதறத்தூற்றிநெல்லளப்பதும் — பார்ப்பதும்
ஊரைவளைந்தத்தமுக்கடிப்பதும் மதுக்குட
 முண்டுகளித்துநாமுறங்குவ — தன்றியில சுவாமி

ஆண்டைமார்களிடம்பணிவிடைசெய்வதும்
 அருகிலநின்றுகைகட்டிவிடுவதும் — நடுவதுந
தாண்டி நடந்துநெடுங்கோலபிடிப்பதுமளப்பதும்
 தனித்துச்சுடலைதினங்காப்பது — மன்றியில சுவாமி

விருத்தம்

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடைபட்டபோதுமென்றா
வேதமாமுனிவராலும் வினவியுங்கண்டாரில்லைப
பேதையாம்புலையருக்குப் பேரின்பநிஷ்டையேதென
முதலாலென்செய்வோமென்றம்பலத்தனுக்கவாரே

வசனம்

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

சிதம்பரதெரிசனங்காணுவிழவிந்தச்சென்மருசபல — மாமோ
 சென்னமரணசமுசாரம்பெருக்கவேசெய்தவினைசள — போமோ
கண்ணாரக்கருத்திருக்கச்சிவனைக்காணுமலகாலங்கழிக்க — லாமோ
 காலபாசநமதருகில்வாராமலகணடுபயந்து — போமோ
இப்படியேபோனுமிருப்போமென்றெண்ணியிருக்க — லாமோ
 இருதயமறிந்திடசெய்திடுங்கன்மங்கள இகழ்ந்துபிரிந்து — போமோ
பின்னுமுன்னுமறியாதமூடர்கள்புத்திகேட்க — லாமோ
 புலையரவரடியிலிருக்கினுமெய்திடும்புண்ணியங்கள் — போமோ
பரமசிவனைக்கொண்டாடவேணுமென்றுபரிந்துபாவி — பார்த்தேன
 பாபஞ்செய்யாக்குப்பலியாதுஅதில்பாடுபட்டுப் — பார்த்தேன

வசனம்.

சேரியிலுள்ள புலையர்களை கூட்டங்கூடி அனுப்பிவைத்த பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

மீசைநரைத்துபம்போச்சே	கிழவா	ஆசைநரைக்கலாச்சோ
பாசம்வருகலாசசே	கிழவா	பாவமவிலகிபபோசசோ
கூனுகுறுகிப்போச்சே	கிழவா	கோபம்விலகிபபோசசோ
அங்கமதளர்ந்துபோச்சே	கிழவா	ஆங்காரமுமபோசசோ
சேரியைமறநதாயே	கிழவா	சிதமபரமமறநதாயோ
மானிடசென்மமடா	கிழவா	மாண்டாலவருமோடா
அம்பலத்தரசனடா	கிழவா	ஆளுநதெய்வமடா
திருவடிபணியாயோ	கிழவா	தேடிநதெளியாயோ

வசனம.

நந்தனார், இவ்விதஞ்சொலலி சிவகாமவல்லிபாகனை நினைநது நீ றள்ளி பெரியகிழவன் முகததிலே தடவி வாயிலேபோட்டுக் கடடியணைநது காதிலே சிவமநதிர முபதேசிததார உபதேசமான உடனே பெரியகிழவன் சிததநதெளிந்து சிவமாய்நிறைநது உறறதுணர்நது ஒருவனுயிருந்து அததனடியா ரருளிதுவென்று பத்திமிகுநது பாவசங்கொண்டு பேசததெரியாமற்பேசுவான், நான். இன்றைககுத்தான் பெரியகிழவனுனேன் நநதா எனதுபந்தநதீர்க்கவநதாய் முத்திதநதாயென்று சுத்திவலம்வநது அடிபணிநதுவிடைபெறறுக்கண்டேனென்கலிதீர்ந்தேனுனநதங்கொண்டேன் குறைதீரநதேன் அமிர்தமுண்டேன் பசிதீரநதேன் பிறவிவென்றேன் வீடு நின்றேனென்று பேசிக்கொண்டு பெரியகிழவனுா நநதனுரா லுபதேசம்பெறறு வருகின்றுா.

இராகம்-சங்கராபரணம-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறுன்	பேரானந்தக்கடலாடி பெரி
பரவியமாயையிலிருந்து	பார்முதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்நது	பேரின்பலாபததையடைந்து பெரி
படிபுகழ்நந்தனுர்மகிழ்நது	பரமசிவத்தைபகதிபுரிந்து
கொடியவன்பாவங்கள் தீர்நது	கூனிககுறுகிநடந்து பெரி
நந்தனுர்சொன்னதறிந்து	நானென்றுரையுமிழநது
பநதமயக்கந்தெளிநதுப்	பரவெளியாகநினைநது பெரி

வசனம்.

புலையர்களெல்லாங் கூட்டங்கூடி நந்தனுருக்குச் சிதம்பரப்பிதந்தெளிய புத்திசொல்லியனுபபிய பெரியகிழவன் நந்தனுா பிதது

கொண்டு அவருடைய மகிமையெல்லாம் புலையர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டாடுவான்

பெரியகடுக்கா.

திருநாளைப்போவாரிந்தச்சேரிக்குமூருக்கும்
யாருக்கும்பெரியவன் திருநாளைப்போவார்
ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடரெனறிவ்வுண்மைகூறிய திருநாளைப்

அடாதுசெய்தால் படாதுபடுவீர் விடாதுபாவந் தொடாதே அவன்பேரிடாதே தூறுபடாதே கையிடிபடாதே வெம்பகை யிடாதே அப்பா திடாங்கன் கோபப்படாது பட்டாவிடாது சலம்படாதவன் பயப்படாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்கிடாதவ னிலைவிடாதவன் மறுபடாதவன மனம்விடாதவன் அடங்கிடாதவன் விடையவலைப்படான் மாயைக் ககப்படான் சிவனை யிடைவிடான் கழனிகளை நாடான் கலப்பைகளைத் தொடான் நமதுவழிப்படான் போலிகிடாரி எல்லைபிடாரி வெல்லப்படாது சொல்லப்படாது கல்லைப்படாது தள்ளப்படாது யாரையும்விடாது துன்பந்தொடாது வழியைத்தேடாது இருவினைப்படாது சென்மங்கெடாது தெய்வங்கெடாது அவன் கைவிடாதுவேறுபடாது ஆசைப்படாமல் அருளைக்கொடாது பங்கப்படாத தங்கக்கடாரம் பொங்கப்படாதவன் இணையில்லாத புண்ணியதடாகஞ் செய்தவன்மடாதிபதி பிடிபடாத சிங்கம அளவுபடாதமகிமைவிடாதபெரியவனடா தெரிசனப்படாத சந்நிதிவிடாத நந்தியசைந்ததேனடா அரனவிலகடா வென்றுசொல்லடா அவனைப்பணியடா தூளையணியடா அறிந்துபோற்றடா கையெடுத்தேத்தடா மலரைத் தூற்றடா மனதைத்தேற்றடா பிறவிமாற்றடா ஆனந்தக்கூத்தடா சொன்னேன் திருநாளைப் போவாரிந்தசேரிக்கி மூருக்கும்யாருக்கும்பெரியவன்.

வசனம்.

இப்படிபெரியகிழவன்சொல்லக்கேட்டு, நந்தனாராலே கெடுக்கப்பட்ட பதினறுபேர்களுக்குள்ளே நீயும பனிரண்டாமபேராயிருக்கத்தலைப்பட்டு சிவசிவாவென்றுசொல்லிச சேரியைக்கெடுக்கத் தலைப்பட்டாய்களே கிழவாவென்று மிகவுந்துன்பமடைந்து புலையர் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லித் துயரப்படுகின்றார்கள்

இராகம்-புன்னாகவராளி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

நாமென்னசெய்வோம் புலையரே-இந்தப்
பூமியிலில்லாதபுதுமையைக்கண்டோம் நாம

சரணங்கள்

நந்தனொருவனுமேலயிப்படி யாசசு
  நன்மையுந்துன்மையுமில்லாமற் போசசு
சந்திக்குச்சந்திகூத்தாட லாசசு
  சாமியுமில்லாமலெங்கயோ போசசு நாம

கன்னற்கற்கண்டவ்வார்த்தைகேட பாரோ
  காதிறபட்டாலதைக்கருத்துடகொள் வாரோ
மன்னாசாமிக்குப்பூசைபோட டாரோ
  மாரியாத்தாளங்கேமறைந்திருக்கி றளோ நாம

சேரிக்குள்பதினொருபோகளுங் கெட்டார்
  செய்யுந்தொழிலமுறைபார்வையும் விட்டார்
ஊருக்குட்பெரியகிழவனுட பட்டார்
  உண்மையறியாமறசிதம்பரந தொட்டார் நாம

வசனம

சேரியிலதுனபமடைந்த புலையாகளைபபாாத்து உங்கள் தெய்வத்துககு வழக்கம்போலே பூசைபோட்டு பலியிட்டு வேண்டினால சேரிக்கு நலலகாலம பிறக்குமென்று பெரியகிழவனாசொல்ல, புலையாகள் பூசைபோடுந தெய்வங்களாவன

தடுககா

வீரன் இருளன காட்டேரி வெரியன நொண்டி சாமுண்டி தூறித்தூண்டி நல்லண்ணன் தொட்டியசின்னன் பெத்தண்ணன மாறுமுனியன்சங்கிலியும மாடனகறுப்பன பாவாடை மூறிக்காத்தான குறியிரிசி மோகினிசத்த கன்னியையும சேரிமனுரன் மினனடியான சிறுக்காட்டுடையன பனைமரத்தான மாரியாண்டிவழிமறாத்தான் மலையனசாத்தான் பக்கிரியும எரியனுஞசிலமபாயி இடையனநல்லான் ஊமையொடு வீறுங்கலலன பெத்காசசி வீட்டுதெய்வமுதலான.

இதுகளைத தெய்வமென்று வணங்கிக்கொண்டாட எனங்கோழி ஆடுகளுடனே மதுக்குடம வைத்து பள்ளயம்போட்டு பமபைபடித்து வருந்தச சன்னதம வருஞசொன்னேன, சேரிக்கு நலலகாமை பிறக்கும சிதம்பரபபித்து நந்தனுக்குத் தெளிந்துவிடுமென்று பேர்பொருக வாழ்வீரென்றும பெரியகிழவன் சொன்னாரே அப்படிப கிழவன சொல்லே நமபிககைகை கொண்டு புலையாகளெல்லாரு

பந்தலிட்டு பளையம்போட்டு கொம்பு தம்பட்டமுழங்கி முப்பூசை யிட்டு வேண்டுவார்கள்

வருநதிககொண்டாடும-அகவல்

புலையர் - எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்துளம
கொளளையுனகாலலாய்கொள்ளடி யென்றார்

நந்தனா - சொலலினுமடங்கா துசோதிபரமானந்தத்
தில்லைநாயகரை தந்தேவ ரறியாரே

புலையர் - முண்டாசுகட்டி வரும்நொண்டி வீரப்பனைக
கொண்டாடிப்பூசைகளைககொளவீ ரென்றா

நந்தனா - அண்டங்கள பதினாலுககப்பாலுமிப்பாலும
நின்றாககுமுண்டாசுநில்லாது யென்றார்

புலையா - கசசையரிவாளவைதத கறுப்பண்ணசாமியை
இசசையுடனவேண்டும எனறெயவ மென்றார்

நந்தனா - பசசிலைபிடுங்கி போயாததிலசாறறினால
இசசையானதுமியுமெனதெயவ மென்றார்

புலையர் - நேயமறிகோழியுநிணமூனறுசாவலும
தீயகளளுமவைததுததெரிசிததது நின்றார்

நந்தனர் - வாயாலேசிவமெனறுவருநதினலெப்போதும
தாயாரைப்போலவேதழுவிவரு மென்றா

புலையர் - பிததுப்பிடிததிருக்குமபேயனுமநந்தனுக்கு
சிததநதெளிந திடசசெயகுவீ ரென்றா

நந்தனா - பததிவெள்ளமபெருகிப்பாயநதாலுஞ்சேரியில்
நததையுநிஞசுஞசாதிநாடாது என்றார்

வசனம்

இவவகைப் பூசைபோட்டுத தெய்வஙகளைக கொண்டாடும் புலையாகளைப்பாாதது நநதனர் சொலலுகினறா

இராகம-தோடி-ஆதிதாளம

பலலவி

பததிசெயகுவீரே-நமே..சனைப்-பததிசெய்குவீரே

அநுபலலவி

அததிமுகனைபபெறற உததமனைவிட
நிததியமேயானவாகளுமிலலையென்றா

சரணஙகள

[illegible]

ஏமாறுமற்சொல்லியின் புறுதலையின்று
எவர்களுமறியவேயிப புவிதனில்நின்று பதி

ஆகமமிருபதெட்டாதிபுராணமும
அயன்கீதைமுதலானஅனந்தஸமிருதிகளும
பாகமாகியபிரமமபரமனொருவனென்று
பண்புடனுரைததிடும்பான்மையதால்நின்று பதி

கௌதமாமுதலானயிருடிகளனைவரும
கேசவன்தொழுமபாதஙகெதியெனறனுதினமும
புவனத்திலபோறறியேயேததினைதாலியா
புகழுமபுண்ணியபாதமபொருநதினாரெனபதால பதி

அரியயனிநதிரனமுதலானதேவருமம
அரனடிதன்னையேயனபாயபூசிதநதால
பரிவுடனவாசெலவமபழுதுவராமலே
பாலிததாசிவனெனறுபததாசொலவதினாலே பதி

வியாசமுனிவருமஅவரடியாாகளும
விஷ்ணுபரமெனறுவிளமபினதாலமுனனம
கயாகாசிஙககஙகைக்கரையிற்கையிழநததும
கலலாய்ததாணேயவாசமைநததினாலேயும பதி

தில்லையமபலததினிலதிருநடனமாடும
தேவாதிதேவனைதினமபணிநதேததியே
அலலலசமசாரககடலிலழுநதாமல
ஆனநதககூந்துகளாடிககொண்டுநீஙகள் பதி

விருததம

இததனைநாட்பாமசிவன்றிருமகிமையிரவுபகலெடுதெதுசசொனனேன, பததிபுரியெசுதனுககேயருளபுரிநதவையனபதம பணிவீரென்றேன், அததனையுமிழநதிடவே மனவெறுபபாயெநதனையுமவபாணிததீர, புததிசொல்வேனெனறவாகள முழுநதாளிட்டபடி கொண்டு புணைநதிட்டாரே

வசனம்

நநதனா மகா பலசாலியானபடியால, புலையாகளைச சிட்சிதது சிவநாமத்தைச சொலலச்சொலலுவாா

தண்டகம

தத்திப்புலிபபோலேதாண்டிக் குதிப்பார்
முதநாிடுவதுபோலேமுகத்தைக் கடிப்பாா

வார்கொண்டுகட்டிவளைத்துப் பிடிப்பார்
தூக்கலெடுத்துததுடைக்குள் ளெரிப்பார்
பலலாற்சுரண்டியேபரம்படித திழுப்பார்
கலலாலெறிநதுமவர்காயப படுதததுவார்
குடாபுறததளளியேகோபித துதைபபார்
செபபியசிவனைநீரசேவிப்பீ ரெனமுரா

வசனம

இப்படிசிட்சிததபின்பு, புலையாகளெலலோருமநநதனாரடிக்குப் பயநது பததிசெய்யத தொடங்கினாகள்

கடுக்கா

அரகரசிவஅமபல வாணா
திலலையமபலதேசிக நாதா
புரமூன்றெரிததபொனனமபல வாணா
கரியுரிபோாததகருணா கரனே
அனுதினமன்றாளாடிய பாதா
பிழைபொறுததாளுமபுண்ணிய மூர்ததி

வசனம

மூடப்புலையாகளுக்குப புததிவருமாவென்று நநதனா ரிப்படிச சொலல யாவருமதொழுதாாகள

இராகம-யதுகுலகாமபோதி-ஆதிதாளம.

பல்லவி

பத்திகள்செய்தாரே-பரசிவ-பததிகள செய்தாரே.

சரணஙகள

பததிகள்செய்தார நறறவமபுரிநநதன
சிததமகிழநதிட வத்தனைபோகளும பத்திகள்

எடுப்பான சிவகதைபடிபபான் தடியொன்று
பிடிப்பான்காலுககு அடிபபானென்றே பததிகள்

கல்லாதவனிஙகே செல்லாதவனன்றி
பிலலாதவன்வெகு பொல்லாதவனென்றே பத்திகள

வசனம

அநதச்சேரியிலே புலையாகள் பத்திசெய்ததால், சேரி சிவலோகம்போலவிளங்கியது சிலநாளுக்குப்பினபு புலையாக ளெலலாங்கூடி நந்தனாரைப்பணிந்து நல்ல வாாத்தை சொல்லி நாங்களெலலோரும் ஒவொன்றுக்கு மூனறு விசை சிவனே யென்று சொலலுகிறோம

மற்றவேளையில் எங்கள் பண்ணைத்தொழிலை செய்வோமென்று கேட்க நந்தனார் நல்லது அப்படியே தப்பாமல் செய்யுங்களென்று நந்தனார் சொல்லிவிட்டுச் சேரிபெரியகிழவனுடன் திருப்புன்கூருக்குப் போய்வந்த புலையர்களைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுவார்

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்

கொள்ளையெனும்பிறவிவிரைமூளைவீசாமற்
குடிமாறிப்போவதற்கோர்வகையைக்கேட்க
கள்ளமனக்குரங்கதனைவிடையமாச்சு
கட்டியிருந்தாலிருந்தவிருத்திபோச்சு
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல
வுருவில்லாதானமாவேரற்றுத்துவாழ்வீர்
எள்ளளவும்பிசகில்லையென்றஞானம்
ஏற்றுவார்மும்மலத்தைத்தூற்றுவாரே

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ரூபகதாளம்
பல்லவி

பார்த்துப்பிழையுங்கள்-நீங்கள்-பார்த்துப்பிழையுங்கள்

சரணங்கள்

பார்த்துப்பிழையிந்தச்சோற்றுத்துருத்தியை
எத்தினந்தொழுவேண்டாமகாத்துப்போகுமுன்னே — பார்த்து
ஆத்திமதிசூடுங்கூத்தனிடமாயச்
சூத்திரத்தையிந்தக்ஷேத்திரத்துள்ளாடி — பார்த்து
வீற்றிருப்பீர்காலங்காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைஞானநேத்திரத்தாலுற்றுப் — பார்த்து
மூலக்கனலைக்காண்டிமேலக்கரைவந்து
பாலைக்குடியிந்தத்தாலுக்குள்வாராமல் — பார்த்து
பாலகிருஷ்ணன்றொழுங்கோலப்பதங்களை
மேலுக்குமேலநாடிசாலக்கலியற — பார்த்து

இராகம்-யமுனாகல்யாணி-அல்லது-சாரங்கா-ரூபகதாளம்
பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பர — மென்று-ஒரு
தரஞ்சொன்னால்பரகதி — யுண்டுண்டு

அநுபல்லவி

நல்லச்சுருதிமுடி — கண்டு-சபா
நாதன்திருத்தாளைசிந்தையிற் — கொண்டு (தில்லை)

சரணங்கள்

வேரில்லாமலொருவிருட்சமொன் றிருக்கு
விளையும்வினைகளெல்லாஞ்செய்யுந் திருகரு
பேரில்லாமல்ஞான தீகொண்டு கருகரு
பேரின்பவாணரைப்பிசகாமல் நெருக்கு (தில்)

தேசமபுகழுந்திலலைக்கோவில வளைநது
தித்திக்குஞ்சிவபஞசாட்சரம புரிநது
ஆசையுடனேயாததசாமததி லிருநது
அங்கம்புளகிதமாயடி ககடி பணிநது (தில்)

மாயன்கோபாலகிருஷ்ணனதினந தேடி
வருநதுஞசெநதாமரைமலரடி நாடித
தாயைப்பிரிநதிளங்கன றுபோல கூடித
தனித்திருநது தாளமபோடடுக்கொண் டாடி (தில)

இராகம்-கௌளிபநது-ஆதிதாளம

பலலவி

நமக்கினிபயமேது-திலலை-நடராஜனிருக்குமபோது

அநுபல்லவி

மார்ககண்டருக்காகமறலியையுதைததிடட
மான்மழுவேநதுமமகாதேவனிருகக நமககினி

சரணங்களை

இமமைமறுமைமுதலியாவுக்குமபரமான
சினமயானநதரூபசிவபெருமானிருகக நமக்கினி

அரியயனமரருமஆலகண்டஞசமுன்
பரிவுடன்வரககாததபரமசிவனிருகக நமக்கினி

திருவிக்கிரமனுய்வருமதிண்மாயன்மமதையை
விரிவுகங்காளஞகிவிலககும்பரனிருக்க நமக்கினி

ஆதிசேடனுமாலுமலரோன்மிலககுமியும்
காதலாய்ததவஞசெயக்களிததபரனிருக்க நமக்கினி

இரணியனுல்வெறிகொண்டநரசிமமனை
தரணியிலரக்ஷிததசஙகரனிருகக நமக்கினி

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம

பலலவி.

சங்கரனைத்துதிததடு-இனி-ரணமபிலலையென றுபாடு

அநுபல்லவி

பொங்கரவணிந்திடும் பொன்னம்பலவனை
புந்தியில்நினைவாகப் போற்றுவாய்சிவனை (சங்கர)

சரணங்கள்.

பாரினிற்பெண்கள்மேற கருத்து-போயப்
பறறவொட்டாமலே திருத்து
பேரின்பஞானத்தை வருத்து-சுகப்
பெருவெளிநீநெஞ்சி லிருத்து (சங்கர)

நீரமேற்குமிழியிக காயம்-என்றும்
நிலையிலலாவாழ்விது மாயம
பேரானமாலயன் நேயம-பெறப
பேசுவரீதேயு பாயம் (சஙகர)

மனிதசசெனனததில தேடு-நலல
மாதவததோரகளைக் கூடு
தனிவெளியாமொரு வீடு-தன்னைத
தத்துவததாலகண்டு நாடு (சஙகர)

வசனம

இப்படிசசொலலிய நநதனரைநோககி மற்றபபுலையாகள் சொல்லுவாாகள்.

இராகம-சவாயி-தண்டகம-சாபபுதாளம

அவர்கள் - புண்ணுகியவிநதபபிறவுபிணிககுமருந
துண்ணுமலிருபபதுஉண்மையே நநதா

நநதனர் - கண்ணுலேபாாத்திடில்காட்டிமறைததிடும்
மணணுலபூமிகளமாயமே மைந்தா

அவர்கள் - இருபபதுபொயயென்றிராததுமெய்யென்று
இநதநிபபேசியவகையென்னடா நந்தா

நநதனா - உருததெரியுதுநாமரூபமலலவோ
கருததிலிருததிக்கொண்டாலகாணலா மைந்தா

அவர்கள் - விஸ்தாரமாமிநதபிண்டமானமெத்தை
பததிககொண்டிருநதுபகாநதிடும நந்தா

நநதனா - விததுக்குளவிருடசமடக்கியவாறுபோல்
சததுக்குள்ளணடசராசர மைநதா

அவாகள - புததிககுளெட்டாதபோதத்தைநாமுண்டு
முததிபெறுமவழிமொழியுமே நநதா

நந்தனர் - அத்தனிருக்குமிடமன்னமயாதிகள்
பத்துதலிலலாபரவெளி — மைந்தா

அவர்கள் - தத்துவங்கள் தொண்ணூறாறுங்கடந்திடும்
வஸ்துவைநாமென்னுமவகையேது — நந்தா

நந்தனா - நித்திரையொழித்தபின் நினைவுடனேகூடி
உத்தரம்பேசியதுண்மையே — மைந்தா

அவர்கள் - பித்தனைவேறொருபேயப்பிடித்தாறபோலுன
சித்தவிகாரஙகள தெளியுமோ — நந்தா

நந்தனர் - பததிவிலைவிசிப்பாாததிடுமவேளையில்
தததிக்குதித்திடுநதாணடவம — மைந்தா

அவாகள் - சீலமுள்ளநல்லசேதிசொன்னாயநதன்
காலுக்குககுமபிடககண்டோமே — நந்தா

நந்தனா - பாலுக்குச்சககரைபலிததததுபோலுங்க
ளாலேயன்றோவீடுநாடாது — மைந்தா

அவாகள் - தூலசசரீரத்தைசசுமநதுபிள்ளைப்பூச்சி
போலேயானோநந்தன்புண்ணியம — நந்தா

நந்தனா - பாலகிருஷணனதொழும்பரமசிவனரு
ளாலேபொஙகிவருமானநதம் — மைந்தா

எண்சீரடியாசிரியவிருததம்

ஓஙகாரமென்றுசொல்லுமுாலைபபேட்
டுறுதியெனுமிருபபுலககைககையிலேந்தி
வாஙகாரமென்றசட்டுவாகையிட்டு
வடிககடியேகணணியதைபபுடைத்தெடுத்து
நீஙகாதசிவயோகநிஷ்டைகொண்டு
நிாமலமதானவருளெனுஞ்சுறறிவநது
பாஙகானநநதனிருதாளைபபோறறிப்
பணிந்திட்டாாதிருநீறறையணிநதிட்டாரே

வசனம்

அவாகள் நநதனைவிட்டுநீங்கி தனிததிருககமனமவராமல் சொல்லுவாாகள

விருததம

தில்லையில்போகவேணடாந திருமபிவநதாலுமமைச
செல்லாதுபண்ணைப்பாாபபான் சினங்கொணடபடியாமபிநது
எலலையிலிருந்துதானே யீசனாதிருநாமததைச
சொலலியநாளாமவீ டிற சேருவோமவாரீரெனறா

வசனம்

அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுருகிய பத்திவெள்ளம் பெருகிச் சொல்லியபோதிலே நந்தனார் கரமாலிங்கனம்பண்ணி கண்ணீர்சலம் பெருகச்சொல்லுவார்

லாவணி-ஆதிதாளம்

தில்லைவெளியிலேகலந்துகொண்டாலவர் திரும்பியும்வருவாரோ
எல்லைகண்டபேரினிப்பிறவாரென்றியம்புவதறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள்வெறுங்கூட்டமதுபேய்ச்சுரைக்காய்த்தோட்டம்
கண்டுகொள்வார்பெரியோரறிவிலர்கன கசபையினாட்டம்
திருவாதிரையிலதெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ
அரிதாகியவிந்தமானிடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ
குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டாலொழியக்குறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதகருமாதிகளுடாடியசடலமுந்தாங்காதே
சேரியிடையிலேகுடியிருந்தாலிந்தச்சென்மமுந்தொலையாதே
சிதம்பரம்போவேன்பதம்பெறுவேனதைச்செய்வதுமறியாரே
இரவும்பகலுமொழியாதகவலையிருப்பதுசுகமோடா
இன்பம்பெருகும்பரமானந்தவெள்ளமிழுந்துநீபோடா

வசனம்.

சிதம்பரம் போவேன் நீங்களிங்கே இருங்களென்று நந்தனார் சொல்லுவார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிந்தனைசெய்துகொண் டிருந்தாலுங்களுக்
கெந்தவிதமுங்கரை யேறலாம்சிவ (சிந்தனை)

அந்தணமுனிவரு மிந்திராமரரும்
வந்துபணியும்வர் விந்தைபொற்பாதத்தை (சிந்தனை)

மாமலைவதைத்தவன் காமனையெரித்தவன்
மானமழுதரித்தவன் தாமரைப்பாதத்தை (சிந்தனை)

தம்புருவணிந்திடுந் தும்புருநாரத
ருமபணியும்பொன் னம்பலவாணனை (சிந்தனை)

வெம்பியதும்பிக் கருளியபாலகிருஷ்
ணன்பணியுந் திருவம்பலநாதனை (சிந்தனை)

இராகம்-பூரிகல்யாணி-அல்லது சாமாராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தில்லைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கின
வில்லைப்பிறவியினியும்பாவமும்

அநுபல்லவி.

சொல்லத்தகுமிதுவே சிவலோகம
எள்ளத்தனையறவு செய்யிலமோகம (தில்லை)

சரணங்கள்

ஆகமவேதபுராணங்கள சாத்திர
மருந்தவமபுரிவாறருவருளிய பாத்திர
மாலயமாயிரத்தெட்டினி நேத்திர
மானந்தததாண்டவமாடிய க்ஷேத்திர (தில்லை)

கணத்திலாடமணிமாதி சித்தியுங்
கசனத்திலாருமவிண்ணுடாகள வெற்றியு
மணையிலலாதகுருசாஸ்திர பததியு
மிகததிறமுனேவருளுசிவபத முததியும (தில்லை)

பரமரகசியமொன்று பாரக்கலாம
பாலகிருஷ்ணனகவிபாடிக கேட்கலாம்
கருமவினைகள டங்காமற போககலாம
கசடர்கட்குமுத்தியுமுண டாககலாம (தில்லை)

வசனம

நந்தனார் ஞான உபதேசஞ்சொல்லக்கேட்டு, முன்னே நந்தனு ருடன் திருப்புன்கூரிற்போய் சிவதெரிசனஞ்செய்து வந்தவர்களாகி அறவன், தொநதி, ஆனையேறி, முததுமாரி, கழனிகாத்தான், பாச்சலூரான், ஆண்டிசேவகன், சொறியன், வெறியன், காணியான், எல்லைசசுறறியென்கிற பெரியகிழவன், இந்த-ஆறிருபேர்களு மானந்த மடைநது அவரவாகள் நிஷ்டையிலிருக்கத் தொடங்கி நின்றார்கள் மற்றபுலையர்கள் கூட்டங்கூடி நந்தனா நம்மை நாளொன்றுக்குமூன்றுதரஞ் சிவநாமதததைச் சொல்லச் சொன்ன குற்றத்தைப்பாராட்டி நந்தனை யடிமைகொண்ட அந்தணனிடத்தில சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்.

இரவுபகல பரமசிவனிணையடியே தொழுதிருக்கு மின்பங்கூறிக, கரைபுரளுங்கடலதுபோற சிவத்தினிடைக கருத்துணரக் கண்டெலலோரும, பரவிவரும்புலையாகளும் பண்புறவேநெறிகாட்டிப பகரக்கேளீர, அரியதொருநந்தனிவ னடிமைபுரியந்தணர்பா லறிக்கை செய்வார.

நொண்டிச்சிந்து-இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயே வொருசேதிகேளும் - உங்கள - அடிமைக்காரப் பறைய னடத்தையெல்லாம, வரவரக்கெட்டுப்போச்சு - சேரியில் - வழக்க

மில்லாதபடிபழக்கமிட்டான், குடியிருக்கமாட்டோம் - எப்போதும்
கூக்குரல்போடுகிறானுக்கமறநதே, இருப்பானொருவேளை-கொள்ளா
த - ஏககமடைநதவன்போல் நாககைவளைததுச, சிரிப்பானொருவே
ளை - தில்லைச - சிதமபரமெனறுசொல்லிமதமபிடிததே, அழைப்பா
னொருவேளை-எங்களையும-அண்ணேனவாவெனறுசொல்லி கிண்ணார
ஙகொட்டி, குதிப்பானொருவேளை-திககுமுக்கல - கொண்டவன்போ
லெதையோ கண்டவன்போல, களிப்பானொருவேளை-மரம்போலே-
கையசைக்கலகாலசைக்கலமெய்யசைக்கலுமம, இருககாதொருவேளை
தாளமபோட்-டெக்கலிகொடடியே குடிசிககுட்புகுநது, பேசானொ
ருவேளை-கண்டதெல்லாம - பிரடடெனறுசொலலுவான் முரட்டுத்
தனம், மன்னாறுசாமிபோலே-கிளமபி-வாயவிட்டலறுஙகுர லூரெட்
டுமே, ஐயோசிவனேயென்பான் - கீழேபுரண் டழுவானியாரையுங
தொழுவானே, தூண்டிமீனதுபோலே-துளளிததுளளித - துடிப்பா
ன்பற்களைககடிபபானே, சிவனென்றமூனறுவாடடி-நாஙகளுஞ-செ
ப்பவேணுமலலாவிடில் வப்பிலுதைப்பான, கோவிலிற் போவோமெ
ன்பான்-எங்களையும - குமபிடசசொலலியிலலா வமபுபண்ணுவான்,
சுற்றிவரசசொல்லியடிபபான்-சிவன்பேரைச - சொலலடா சநநிதியி
ல் நில்லடாவென்பான, சொலலிததலைக்கவேணும-இல்லாவிடில்-சுக்
குமாந்தடிகொண்டு நோககிவிடுவான, கொமபேறிமூககனபோல-மு
துகினில-குத்துவான் புலிபோலேகததுவானே, இதுவென்னகாரண
மோர் - எங்களுக்-கீனமாயிருககுதுமானமல்லவோ, கறுப்பண்ணசா
மிதானும்-இருளன்-காட்டேரிவீரனிவனவீட்டேரியோ, பாவாடை
துரைதானோ - ரணபததிர - காளியோவுனமததவீரனோ, பூசைகள்
போட்டுப்பார்ததோம-ஒன்றிலும்-போவதிலலைகாரிய மாவதில்லையே,
எங்கள் வள்ளுவரைக்கேட்டோம் - அவா - எடுததுச்சொன்னாரிதை
விடுத்துசசொன்னார், மயானஉருததிரனா-பிடிதது - வாட்டுதடா இ.
ப்படியாட்டுதென்றா, தெளியாதெனறுசொனனா-ஐயே - தெளியா
தென்றுசொனனார்

இராகம-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம

பல்லவி

சேதிசொலலவநதோம-நநதனா-சேதிசொலலவந்தோம்

அநுபலலவி

சாதிமுறைமைதெரியாதவனுமக்குத
தாதவனெனமொருமாதமாய்த்தெரிநத (சேதி)

சரணங்கள்

ஏரைபபிடித்துசசற்றே உழுவான் - மன
தேங்கித்தளளாடியே விழுவான் - எங்கள்

சேரியைப்பார்த்தே யழுவான்-சிவ
சிதம்பரமென்றே தொழுவானையே (சேதி)

நாத்துமுடியைக்கையி லெடுப்பான்-அதை
நடத்தெரியாமலே விழிப்பான்-இதைப
பார்த்திடும்போகளைப் பழிப்பான-அடே
பாவியென்றெங்களை அடிப்பானையே (சேதி)

உதட்டையசைத்துமுணு முணுப்பான்-அவன்
ஊணுறக்கத்தையுந துறப்பான்-நாங்கள்
அதட்டிப்பேசினு லடிப்பான-பொன
னம்பலவாணனைப படிப்பானையே (சேதி)

இராகம்-கமாசு-ஆதிதாளம

பல்லவி

அடக்கியாளுமையே - இவனை - அடக்கியாளுமையே

அநுபல்லவி

அடக்கியாளுமிந்தத் துடுக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துக் கண்டித்துப்பட்டபட்டது (அடக்)

சரணங்கள்.

பொன்னம்பலவாணனென்றிவன் பேசி
பொழுதைபபோக்குவானசாமபலைப் பூசி
சன்னதங்கொண்டவனபோலவே வாசி
சணடைபிடிக்கவருவானிவன தோசி (அடக)

பலித்துதையேவொருமந்திரம போட்டான்
பழமையான இனித்தங்களைக் கூட்டான்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்திவனொரு கோட்டான்
கோபக்காரனெங்கள வழிபட மாட்டான் (அடக்)

குளத்தைவெட்டசசொல்லிக்கூலியைக் கொடுத்தான
கூட்டிக்கொண்டுபோய்பபயலகளைக் கெடுத்தான்
களத்தைசசிக்கவே யெங்களை விடுத்தான்
காடுமண்டி வருஞ்சுடலையிற படுத்தான் (அடக்)

வசனம

சேதிசொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுவார

விருத்தம

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டு
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினுன்போடா வென்றேன்

வேலைசூழுலகிலந்த வீணனைப்போலேகாணேன்
சீலமானசிதம்பரத்தைச் சேரவேவிடைகொடேனே

வசனம்

அந்தணர்சொன்னமொழியைப புலையர்கள்கேட்டு மிகவுஞ் சந்தோஷங்கொண்டு சேரிவந்து சேர்ந்தபின் நந்தனாரைப்போதும் போலே அந்தணனிடத்தில் வருகிறார்.

துக்கடா - ஆதிதாளம்

நந்தனாரும்வந்தார் - வெகு
சொந்தமானதங்க - ளையரைக்காண (நந்த)

அங்கமுழுதிலுமநீறுபூசியே அரகரசிவசிவவென்றுபேசியே
சங்கையாருந்திருக்கைகளவீசியே சாமிசாமியென்றுதனையேசியே
தில்லைசசிதம்பரபள்ளுபாடியே தெரிசனங்காணேனென்றுவாடியே
அல்லலருஞ்சிவலோகந்தேடியே அடையவேணுமென்றிங்கேநாடி-
[யே (நந்தனாரும்வந்தார்)

விருத்தம்

சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ் சந்தேகந்தெளியாதுதானழுந்திறக்கும்
பேதகுணமப்பற்றறுத்தும் பேரின்பவருட்சித்துபபேணிக்காக்கும்
ஆதிபராபரமென்னுந்திருச்சிற்றம்பலத்தைக்கண்டானந்திக்க [முர்
வேதமொழிவிளங்கிவருந்திருவாயால் விடைகொடுத்துவிடுவீரென

இராகம் - உசேனி - ரூபகதாளம்

தில்லையம்பலத்தலமொன்றிருக்குதாம்-கண்டபோக்கு
செனமமானபிணியைக்கருக்குதாம்
உயருஞ்சிகரக்கும்பந்தெரியுதாம்-பார்த்தவர்க்கு
உள்ளங்குளிரக்கருணைபுரியுதாம்
பண்ணவரயனமாலுந்தேடுமாம்-தில்லைக்காட்டில்
பாம்புமபுலிக்குநிர்த்தமாடுமாம்
அரியபிரமனெழுத்தைத்தள்ளுமாம்-ஆரையுமது
வானந்தமுழுக்காட்டிக்கொள்ளுமாம்
போய்வருபவர்புண்ணியசாலியாம்-தருமராஜன்
புறத்திலபழுதுவந்தகேலியாம்
உருவில்லாதருவொன்றிருக்குதாம்-மூலக்கனலை
ஊதியெழுப்பிக்காணப்பெருக்குதாம்
உருவமாகிவெளியேவருகுதாம்-நான்மறைக்கு
முணாவில்லாதகாட்சிதருகுதாம்

போய்வருகவுத்தாரந் தாருமே-பொன்னடித்தூள்
போற்றுவேன்கண்ணாலே பாருமே (தில்லை)

வசனம்

சிதம்பரம் போவேனேயென்று அந்தணர்கேட்கும்படி நந்தனு ர்சொல்லுகின்றார்

இராகம் - சுருட்டி - ஏகதாளம்.

தாதரிகிட தகசந்தரிசனதசநாததிமிதகிடதகணந்தரி தீனதத்திம் தகசந்தரிகுந்தரிதந்த கணந்த னனந்தனனந்த ணந்தணந்தச னத சதன தத்தின்னகிட தகதோந் தத்தின்னகிட தகதோந தத்தினகிட தகதோம

பல்லவி.

ஆடியபாதத்தைக்காணுரே-பிறந்-தானந்தம்பூணுரே

அநுபல்லவி

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலே தில்லை
நாயகனாகுருவாரத்திலே மன்றுள் (ஆடிய)

சரணங்கள்.

பாசமறுத்துடல வாசியொடுக்கி
பத்திபண்ணுங்காட்டில பாமபுபுலிக்கி
ஆசையுடனேநல லருளைப்பெறுக்கி
அன்பாகளிக்கச சிலமபுகுலுக்கி (ஆடிய)

கொட்டமடிக்கும புலன்தொரிழில்நீக்கி
கோடிகாலஞசெய்த பாழ்வினைபோககி
வெட்டவெளியிலே நெட்டடிடததூக்கி
வேதம்பணிந்திடத தென்முகமநோககி (ஆடிய)

சேனுஞசடைபுனல பூமியில்சொட்ட
சேவிததுநாரதா பாடியேகிட்ட
கோணங்கிழிந்தண்ட கோளமுமுட்ட
கோபாலகிருஷ்ணனி மத்தளங்கொட்ட (ஆடிய)

வசனம.

ஆனபடியால், நான்சிதமபரமபோக உத்தரவு தரவேணுமென று அந்தணரைத் திருநாளைப்போவார் கேட்கின்றார்

இராகம-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம.

பலலவி.

உத்தாரந்தாருமையே-எனக்
கொருவருமில்லைபாக்கியடைய (உத்தாரந)

வித்தைகள்கற்றதுமில்லை-யானொரு
பததியிற்சென்று பரகதியடைய (உத்தாரந்)

குற்றங்களைததனைக் கொடியேன்செய்தேன்
அததனையும்பொறுத தாதரவாக (உததாரந)

பெண்டுபிள்ளையென்று பேயனைபபோலவே
கண்டுகளித்துக் காலங்கழித்தேன் (உத்தாரந்)

தில்லைசிதமபரததை தெரிசிததுவநதுஙக
ளெல்லையைககாததுக கொண்டிருக்கிறேனையே (உததாரந)

வசனம்

நநதனா சிதமபரமபோக உததரவுகேட்டதனால, வேதியா அடு மையைப பார்ததுச சொல்லுகின்றா

விருததம

படிபுகழததில்லைநாதன பததியையுருவாய்வநது
கடிநகராதனூரில் களிததிடுமநந்தனெனறு
சிடுசிடுமூஞ்சிகாட்டிச் சிலவிடமபோலேநெஞசம
துடிதுடித்திடவேஞாயந தோசியும்பேசுவாரே.

இராகம-தெண்டகம-ஆதிதாளம்.

சேரிமுறறுஞசிவபததிபணணுமபடி
விட்டையாமடியிட்டையாம
சேதிசொல்லவேணுமென்றிஙகேநீ
வநதையோஅகமகிழ்நதையோ
காலைமாலையில்வநதுதெரிசனந
காட்டுறாய்கிலைநாட்டுறாய
கதறினுலுமூர்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவதிவேகமோ
அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிநதக்கொண்
டாட்டமோசெனக்கூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனோசிஙககக்குட்டி
யல்லவோஅதைசசொல்லவோ
காளிபூசையவாபோடும்போதுநீ
கண்டிததையாநதெண்டிததையாய
கபடமெல்லாமவெளிபபடுவதாகவழி
காடடுகிறேனிநதநாட்டுகிறேன.

வசனம

நந்தனுர் சிதமபரம போகிறேனென்று சொல்லுவதால் அநதணர் கண்டிக்கிறா.

இராகம-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பலலவி.

பறையாநீசிதமபரமெனறுசொல்லப
படுமோடாபோகப்படுமோடா-அடா (பறையா)

அறியாததனமினிசொனனுலினிமே
லடிப்பேன கூலியைபபிடிபபேனபாவிப (பறையா)

சிதமபரமெனபதை விடு-கொல்லேச
சேரடியிலேவநது படு-நாததைப்
பதந்திறபிடுங்கி நடு-கறுப
பண்ணனுககேபலி கொடு-அடா (பறையா)

எபபோதுமொருதடி பிடி-கையிலு
லெடுததுககொணடேடதமுக கடி-உள்ளங
கற்பனையாய்பபள்ளு படி-கால்
நோகாமலேகாடியைக குடி-அடா (பறையா)

கள்ளநீருததறகுப பாரு-உன்
காலபமபண்ணையிலவீற றிரு-இது
சொனனதுமிலலையோஉன குருநீ
சுகமுடனவாழ்நதுககொண டிரு-அடா (பறையா)

விருததம

ஓதியாடிவீரா யெனறு உககிரமாடாவெனறும
பதிபெறுங்கறுப்பாவெனறும பாவாடைராயாவென்றும
துதிபெறுமிருளாவெனறும தொட்டியசினனனெனறு
மறுளொடுபிசிதமவைதது வருந்தியேவணஙகுவாயே

வசனம

அநதணா நநதனுரைககண்டிதது மறுபடியும நலலவார்ததைக ளால சொலலுகினறா

இராகம-லாவணி-ஆதிதாளம

பலலவி

நநதா-வொருசேதிசொலலுகிறேனகே
ளிநத-பஙகுமேதானறியகாள்முதல்
சொநத-முறியெழுதிககொடுநதுந்
வநத-பறையனலலவோமறநதாய (நநதா)

யாரு-இந்தவயல்பரப்பைவெட்டிப
பேரு-அந்தக்கண்ணியைவெட்டிப்பண்ண
சேரு-பொறுப்புள்ளவனுண்டோயன்றி
யாரு-இதுவல்லவோகாரியம் நந்தா

வாடா-வுன் கூலியைமுழுதுந்தர
வோடா-பண்ணைப்பறைச்சிகளுடனே
கூடா-பழனங்களேபோறுமாட்டப
போடா-இதுவல்லவோபுண்ணியம் நந்தா

பாடு-உன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடு-கள்ளுசாளுடன் பூசைகள்
போடு-நெல்விளையும்படிக்குவழி
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான் நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனைச் சிதம்பரம்போகாதேயென்று கண்டித்துச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாதே-சொன்னேன்-சிதம்பரம்போகாதே

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போனால் ஹிதம்பெறலாமென்று
சேதிசொல்லுறாயுந்தன் சாதிக்கடுக்குமோ சிதம்

சரணங்கள்

கள்ளக்கும்பிடுதன்னைப் போடாதே-உன்
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடாமுழுமூடா கேளே
தள்ளிவிட்டுவுன்னைத்தக்கும்படி செய்வேன் சிதம்

நாத்தைப்பிடுங்கிக்கண்ணி நடவேணும்-அந்த
நஞ்சைவயலைச்சற்றே யுழவேணும்
பாத்துப்பரம்படித்துப் பழுதுவராமல்
பாயுஞ்சலமவிட்டுப் பார்த்திடுவாய்நீ சிதம்

அடிக்கடி மறுத்துநான் சொல்லல்லவோ-நீ
அடிமைக்காரப்பய அல்லவோ
கடித்துக்காட்டுவேனிருக்குதுசாதனம்
நடித்துப்பேசினால் தாடையிலடிப்பேன்

வசனம்

அந்தணர் கண்டித்துச்சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்து சேரியில்வந்து சிவனை நினைந்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்

இராகம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்-முத்திபெறலாமே

அநுபல்லவி

எத்திசையுமெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்நிறைந்திருந்தாம வஸ்துவென்று அம்பலவன் மலரடிதினந்தோறும் பத்தி

சரணங்கள்

கட்டழகிச்சாரணிடங்காதலத்து போலே
கடிகிவருந்தங்கனறுக்கிலக்கியலையத்து போலே
கண்டவரைத்துணியுமிலாப்பேதையொருத் காலே
காவலனாபதமவருந்கிகளிப்பதனைப் போலே
கண்டுமுறைகீழ்கலக்கண்டறியாமதுமயக்கங்
கறபனையாமிப்பிரபஞ்சசொற்பனமேபோலொப்பிமிகும் பத்தி

தாயடிக்கிலபாலகுடிக்கத்தழுதல்திருஷ் டாந்தம்
சடலம்பொறுக்காமலதுயாதருகிலு மேகாந்தம்
ஆயிருந்துவழுத்தியிந்தமாயையுப சாந்தம்
ஆதுமெனறுசாதனங்களவழங்குகுது வேதாந்தம்
காயஞ்சனிக்காதிருக்கக்கண்டுகொள்ளவேணுமென்றால்
காசுபணம்பாசமதுமாசறவே நேசமுடன் பத்தி

பசசைமாதத்தாணிபோலேபரிந்துபணம் நாடி
பாலகிருஷ்ணன்பணிபொன்னம்பலவனைக்கொண்டாடி
இசசையொழியும்புலன்களைந்துமிக வாடி
ஏகாந்தமான பரிபூரணத்தைத் தேடி
அச்சமறத்திருவிழியிலானந்தநீர்கரை புரள
அரனேதிரிபுரனேகங்காதரனேபராபரனேயென்று பத்தி

வசனம்

சேரியில சிவபக்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற பண்ணிருபேர களுட்ன நந்தனருமிருந்து பக்திபண்ணும நாளையில் ஒருநாள் நந்தனார் பன்னிருவருடைய பக்தி திடப்பட்டதோ இல்லையோவென்று அறியப் பரிட்சை பார்த்தார்

இருச்சொல் அலங்காரம்.

நந்தனார் - சிவதலத்தில் சிதம்பரமேகாட்சி யென்றார்
அவர்கள் - அவித்தைகளைத் தாண்டிநிற்றலேகாட்சி யென்றார்
நந்தனார் - சிற்சபையின்மகிமையென்னசெப்புவீ ரென்றார்
அவர்கள் - அச்சுதனுங்காணாதவானந்த மென்றார்
நந்தனார் - ஆசையினாலென்ன என்னபலனாகு மென்றார்
அவர்கள் - நாக்கதினாலேசிவநாமம நவிலு மென்றார்
நந்தனார் - கற்றதனாலென்ன பலன்கண்டா ரென்றார்
அவர்கள் - கொற்றடிமைக்கார பலன்கொண்டா ரென்றார்
நந்தனார் - அம்பலத்தை திரைபோட்ட தொடங்கினாரே
அவர்கள் - பம்புவித்தை மாயைக்கு ளடங்கினாரே
நந்தனார் - மனதிருத்திக்கொண்டார்க்கு வாரதொன்றில்லை யென்றார்
அவர்கள் - கனவருத்தமுண்டாக்குங் காராதுதொல்லை யென்றார்
நந்தனார் - சாதியிலேயெளியவன் தானறிவேனோ வென்றார்
அவர்கள் - ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே யென்றார்
நந்தனார் - ஞானமில்லாதவன் முத்திநாடா ரென்றார்
அவர்கள் - ஊனமில்லாசிவபக்தி தேடா ரென்றார்
நந்தனார் - மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம விதியி தென்றார்
அவர்கள் - துதியில்லாதவர்க்கெல்லாம் கதியே தென்றார்
நந்தனார் - பவக்கடலைக்குளப்படிபோல் பகுப்பா ரென்றார்
அவர்கள் - சுகக்கடலிலிளைப்பாறி சுகிப்பாரே யென்றார்
நந்தனார் - பாபபானுத்தரங்கொடுப்பானோ வென்றார்
அவர்கள் - காப்பாற்றுங்கடவுளுக் கைப்பார மென்றார்
நந்தனார் - படித்தபடிகாட்டிவிட்டேன் பலமாச்சு தென்றார்
அவர்கள் - அடித்துப்பாலபோட்டுவிட்டீரா ராலே யென்றார்
நந்தனார் - அங்கேயேன நீங்கள வல்லையோ வென்றார்
அவர்கள் - இங்கையேனது இல்லையோ வென்றார்
நந்தனார் - எங்குமநிறைந்த பூரணங்க ளென்றார்
அவர்கள் - இங்குமிருந்து வியற்றுங்கா ணென்றார்

வசனம்.

இப்படி யிருக்குநாளில ஒருநாள் நந்தனார் தனக்குத்தானே பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப பாடுவார

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம

கண்ணிகள்

பல்லவி.

பாடுவாய்மனமே-சிவனைக்கொண்-டாடுவாய்தினமே

இந்திரன்முதலிய இமையவர்கதிகார
நந்தியினைத்தேற்றம நம்பனபதமபோற்றி பாடுவாய்
ஆலந்தனையுண் டமரரைககாததததிரு
நீலகண்டனகழலபெற நெறியுடன்போற்றி பாடுவாய
சீலமாதவா சிதததததினின்றுடுரு
சூலபாணியனெனுரு சுயமபுதாள்போற்றி பாடுவாய
மோகமாநதுன்பத்தில மூழ்கிககெ ாமல
ஆகமமுறைமயிடும அநதிவணணனைபபோற்றி பாடுவாய
பஞசாக்ஷரநதனனைப பகதியாயுருவேறறி
மெஞஞானமபெறறுயய மேலோனைநீபபாறற பாடுவாய்

இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம

பலலவி

சிதமபரமேநினை மனமே-முகதி-பதமபெறலாகும்மனமே

அநுபலலவி

சதம்சதமமெனுமபொருள பதமபதம்மய
சமரசமநடமபுரிசாமிசிதமபரநிமலன திருவுருநீகொளளரகர சிதம்

சரணஙகள்

ஒழியாககவலைகொண்டு விழலாய்-யானுய்
உண்மையிலலாவீட்டை நிழலாய்
தழுவாதிருநதிலலைசலனமிலலைமேல வீட்டை
சாநதாலல்லோநலலசாபலயமாம பாட்டை
சநததமும்பெற பநதமுமேயற
எநதவினைததிர முநதூரமமுற சிதம

தேகமெடுத்தவருமை யறியாய்-மோசத
தெரியவாவலைசிககி முறியாய்
சாகமட்டுஞசமசாரமே மேமவிட்டு
சலியாமலேபிழைததுசசண்டாளமாந துட்டு
சம்பாததியமது வமபாகுமவிதி
நமபாதிததகதி தெமபாயதிபதி சிதம

உனக்குள்ளேயுணர்வாய்நீ மோனம-உண்மை
ஓமவழிகாட்டுமே ஞானம
தனககுசசிதமபரம்சாநதாமே தன்மயம
சததியமாய்க்கூட்டும் சாம்பிராசசிய சின்மயம்

சரிவரசிவகுரு பரமயமாய்வரு
முருவெளியெனுமொரு பொருளதுவாநதிரு சிதம்

துககடா

ஹர ஹர ஹர ஹர மகாதேவா
அம்பிகைமகிழ்பொன்னமபலவா

வசனம்

நநதனா சிலநாளானபின்பு அடிமைகொண்ட அநதணரிடத்தில வநது சிதமபரமபோக மிகவும வருநதி வுததரவு கேட்கின்றார்

இது அறுசீரடி விருத்தம

வேதியரேபெரியவரே நலலவரே நானகடையன் விண்ணோ மெய்ச்சும, சாதியரே பலகலையுங கறறுணாந்து புரையிலலாத் தவமேசெய்யும, போதியரே பததியிலலா நானபுலைய னேதறியேன் புண்யமூர்ததி, ஆதிகுரு சிதமபரததைக காணவென்றே யாசைக கொண்டே னனுபபுவீரே

இராகம-நாதநாமககிரியை-ரூபகதாளம.

பலலவி.

திலலைச்சிதமபரததை யொருதரமாகிலுந
தெரிசிததுவாவென றுததாரநதாருமையே

அநுபல்லவி

திலலைச்சிதமபரததைக் கண்டாலபிறவிப்பிணி
இல்லையென றுபெரியோா சொலலககேட டிருககிறேன் தில்

அலலலறுககுந் திரு வமபலநாயகன்
அலனுமபகலுமாடி யானநதமபெருகிய தில

ஆதிமுதலாயென்னை யடிமைகொண்டதலலவோ
வேதகுலமேயெநதன ஸ்ரீ திலதயவுசெய்து தில்

இராகம்-நாதநாமககிரியை-ஆதிதாளம

பலலவி

தெரிசிக்கவேணுஞ்-சிதமபரததைத-தெரிசிக்கவேணும

அநுபலலவி

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகளறும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுததமாறவே தெரிசி

சரணஙகள்.

பத்தாபணியுந்திருக கூத்தன் சந்நிதிதொழு
தேததிப்பிறவிதுய ராததியெப்போதும் தெரிசி

வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள
நாதனைகரங்குவித் தாதரவாக தெரிசிக்க
ஈசனைபுலியூரில வாசனைகனகச
பேசனையெனறுநட ராஜனைபபோற்றி தெரிசிக்க
காமத்தையகல்பவா யாமத்தினினறுசிவ
நாமத்தைசொலலியாதத சாமத்திறவந்து தெரிசிக்க
ஞானமபுகழுமவன் மாலையணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ் சீலபொறபாதத்தை தெரிசிக்க

வசனம.

நநதனா தெரிசனஞ்செயய உத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொல்லுகின்றார.

எணசீரடியாசிரிய விருததம்.

புததிசொலலிக்கேளாதமூடாவுநதன்
புரடடெல்லாநானறிவேனபோடாபோடா
பததியென்றுஞ்சித்தியெனறுமபறையாககேது
பாாப்பாரதெய்வமதுபாபிககாது
குறறமுணடுனசாதியிலேவழககமிலலாக
கொள்கையதுசேரியிலேகூடாயபபா
பித்தமதுகொண்டவனபோலிஙகேவநது
பிபசாதேபோபோவெனறேசுவானே

இராகம-அசாவேரி-ஆதிதாளம

பலலவி

சிதமபரதெரிசனமா-ஈயதைச-சிநதிககலாமாபறையா

சரணஙகள

சிதபரதெரிசனஞ-சதுாமறையோாகள
செய்வதுஞாயமநீ-சொலவதுமாயம
சொல்லாதே-இஙகே-நிலலாதே
சேரிககுபபோடா-நானைநதுவாட்டா

சனகமகாமுனி-யோகிகள்தேடிய
கனகசபேசனை-கணடறிவாயோ
போராதே-கை-வீசாதே
வீரனைத்தொழுடா-மாரியைவழுடா

தவமுடையோர்கள்-தரிக்குமந்திரஞ்
சிவபதமென்று-சேவிக்கலாமா
ஆகாது-வினை-போகாது
விரைதெளியனன்றோ-அறுதலிமகனே சிதம

வசனம்

உழுது-சேறுபண்ணி-பரம்படித்து - விரைதெளித்து - நாத்து பறித்து-நட்டுவரட்டு-மடைதிறந்து-மடைகோலு - களைபிடுங்கி -காத்திருந்து-பத்ததிலறுத்து-கட்டியடித்து-நிரம்பிய பட்டையைக்-காப்பதுமில்லை-இராக்காலங்களில்-பந்தம்பிடித்து-தடியெடுத்து-கொம்பு தம்பட்டமுழங்கி-கோலாகலமாகி-நாலு பறையரோடுங் கூடி - வரப்பைவிட்டேரைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்டகாவல் காப்பதுமில்லை, உனக்கு வேண்டிய ஊணுறக்கமுதலாகிய தேசதருமம் மறந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரம் என்று பித்துப்பிடித்த தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாய்விட்டலறி பேய்பிடித்தவன்போல மதிமயங்கி உடல் கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக் கீழேபுரண்டழுது தத்துபித்தென்று தள்ளாடியகாரணமென்னவென்று அந்தணர் நந்தனைக்கேட்கின்றார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தாவுனக்கிந்தப்பிரமை-வந்தகாரணம்-நானறிந்திடச்-சொல்லும்

அநுபல்லவி

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தப்பறையனு
யன்றிப்பிருபாதும்போய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய் நந்தா

சரணங்கள்

சாதிமுறைமைதுறந்தாய்-தில்லைச்
சபாபதியைநினைந்தாய்
சூத்துக்காரப்பறையருடன்கூடிச்
சும்மாவிருப்பது-எம்மாத்திரமானான் நந்தா

குலத்திலில்லாதவழக்கம்-நீயதைக்
கொண்டாடுகிறமுழக்கம்
வெந்ததிருநீறென்ன எருமைச்சாணியாது
மேனியிலணிவாரோ-வையகந்தனில் நா

கிட்டிப்புரட்டுமறியாய்-பொல்லாத்
தீங்குதவாதனையுமறியாய்

முரட்டுத்தனந்தைையென முன்னேகாட்டி
விரட்டுப்பேசுறாய்வெறிமயக்கமோஅட நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனாரைப்பார்த்துச் சிதம்பரப்பிரமை வந்தகாரண மென்னவென்று கேட்டபின் நந்தனார் வேதியருக்குச்சொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

மனங்கண்டவிடமெல்லாம் போகாமலாணையிட்டு மறித்துவாங்கி, அனல்கண்டமெழுகதுபோ லெனதுள்ளந்தனதாகவுருகிச்சாய்க்கும், புனல்கொண்டவேணியனைப் புண்ணியனைப்புராந்தகனைப்போற்றிசெய்ய, கனங்கொண்டதில்லைநகர் போய்வருவேன் கருணைவழி காட்டுவீரே

வசனம்

நந்தனார் வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொல்லுகின்றார்

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

நட்டநடுவிளையும்பொட்டவெளியைத்தொட்டபோதிலும் நட
கெட்டமதியைவிட்டுவிட்டுகேளடாபண்ணையாளடா நட
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால்பட்டதிலைப்பசுமைகொண்டு நட்

விருத்தம்

கதிரொருமுழமேநீளுநகட்டுமுக்கலமேகாணுந்
துதிபெறுநந்தாவுனைகைதொட்டதேதங்கமாகும்
பதிதனிற்பெருமைசொல்லும்பறையனுயிருந்துதில்லைச்
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டதும்செயதொழிலேதென்றாரே

வசனம்

நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பித்துத்தெளியாமையால் வேதியர் என்னசெய்யப் போகிறேனென்று துயரமுற்று நந்தனாரைப் பார்த்துப் புலம்புவார்

இராகம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பித்தனாயப்போனதென்ன-நந்தா பித்த

அநுபல்லவி

எத்தனையோபுத்திகளெடுத்துப்படித்தும் பித்த

சரணங்கள்

சித்தம்பிடி செயத்தாசோர
பத்துச்சுவேலையாமல பண்ணியபோராசோர

பத்தியென்றுபே ரிட்டதாரோ
நித்தமுமிப்படியே நிலையிட்டதாரோ பித்த

எத்திசையும்புகழ் பெற்றிருந்தும்
வித்தைகளனேகம் விளம்பத்தெரிந்தும்
பத்தியோடுசால மறிந்தும்
சுத்தனென்றுபேரிட்டு நானுனக்கிருந்தும் பித்த

வசனம்

மனதிற்றுயரமுற்ற வேதியரை நந்தனர் மிகவும்வணங்கிச்சொல்லுகின்றார்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

பித்தமதுதெளிந்துவிடமருந்துண்டுதில்லைவனம்பேணிச்சென்று
சத்திசிவகாமிபெண்சந்நிதியினேராகத்தலைவணங்கி
நித்தியென்றுநடம்பிடுந்திருக்கோலங்கண்குளிரத்தெரிசித்தாயானால்
பித்தமதுதெளிந்துவிடும்வேதாந்தமழைசொரியும்பெரியகோவே

இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது-பேரின்பமன்றுள்ளே

அநுபல்லவி

மற்றமருந்துகள்தின்றாலுமுளளுக்குவல்லேவல்லே-ஐயே அடிமை (பித்தந்தெளிய)

சரணங்கள்

பாமபுமாமியுமெயப்பாடுபட்டுத்தேடிபார்த்துப்பயிரிட்டது
பாரளந்ததிருமாயனுமவேதனுமபாரதுக்களித்ததுண்டு [ம்
பாரபதியென்றொருசீமாட்டியதில பாதியைத்தின்றதுண்டு-இன்ன
பாதியிருக்குபறையாநீயும்போய்ப்-பாரென்றுத்தாரந்தாருந்தாரும் (பித்தந்தெளிய)

பத்துத்திசையும்பரவிப்படாந்தாலும்பார்த்துப்பிடியாரே
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்களபோடுந்தண்டைசிலம்புகொஞ்சுந்
தித்திக்குந்தேனோசெங்கரும்போநல்லசித்தமுடையார்க்கே-என்
சித்தத்தைச்கட்டிப்பிழுக்குது அங்கே-சென்றால்போதுங் கண்டாலதீரும் (பித்தந்தெளிய)

உளமைசசொன்னாலுமிப்பாவந்தொலையுமூழ்வினையூடறுக்கும்
பேரைக்கொண்டாடிபபுலம்புகிறாவெகுபேர்களுக்குபபிழைபபு

சாருநரை திரைதீருமருநதுச சாதியைபபாராது-இனனந
தீராதநோயகளபடைததவெனக்குத திருந்திருமைமயே அடிமை
(பிததந்தெளிய)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம.

பல்லவி

சிதமபரம்போகாம விருபபேனோ
சென்மத்தைவீணாக்கி கெடுப்பேனோ(சிதம்பரம்)

பததியுமனமும பொருநதினதங்கே
சததியஞசொனனேனை சடலமுமிஙகே(சிதமபரம)

ஆசையுநேசமு மானநதமங்கே
பேசலுமபாசமும பிதறறலுமிஙகே(சிதமபரம)

வசனம்

இப்படி நந்தனார்சொல்ல வேதியா மூாசசையடைநதுவிழுநது தெளிநது எழுநது சொலலுவார.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம

நாற்பதுவேலிபூமி நடவுநடடாகவில்லை
யாாபபதுமிலலைசைவப் பழமதுதினறுயபண்ணை
காபபதுமில்லையுனனைக் கைவிடமனதுவலலை
சோபபதாலாவதிலலைச் சேரியிறசெறலைநதுபோடா

வசனம

என்று வேதியாசொல்லிய உததாரபபடி சேரியில நநதனாவநது பத்திபுரியும பன்னிரணடுபோகளைப பாாததுசசொலலுவொா.

இராகம-மாஞ்சை-ஆதிதாளம

கண்ணிகள

ஆசை நேச ராகுந தோழரேகேளுங்கள்
பேசுநதெயவஙகளுண்டோயீசனலலாலஙமககு ஆசை

ஆயன் மாயன அன்றடிமுடிகாணாத
நேயனமுலுருவாய் நினறநின்மலனலலால ஆசை

மண்ணாய் விண்ணாய் மற்றுளப்பொருளகளாய்
எள்ளுளெண்ணெய்போ லிருககுமீசனலலால ஆசை

அருவா யுருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்
பரிமாயநின்றதெநதப பராபரததையலலால ஆசை

வசனம.

என்று நந்தனா சொலலியபின்னும் ஆநந்தக் கூததாடுவாா

இராகம்-தந்நியாசி-திரிபுடை தாளம

பல்லவி

ஆநந்தக்கூத்தாடினா-ஆநந்தநந்தன
ஆநந்தக்கூத்தாடினா

அநுபல்லவி

வானூருதிதேவா முநிவாஜயஜயவென்று
வாழ்த்துதம்பிரானடிகள வாய்ப்பதெப்போதோவென்று

சரணங்கள்

மாயவலைக்குட் படடு-அதிலெப்போதும
மாளாததுயரப படடு
மாயுமுனனுக்கவந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேனகளிக்கவெனமுன னுடுவரெனறேசாத்தி ஆநந்

கவலைப்படாதே நெஞ்சமே-காலனகைப்பாசம
கண்முனவாராதே அஞ்சுமே
தவநிலையையுணாந்த சன்மார்க்கர்தமக்கன்று
தறபதத்தைக்காட்டினேனை தனைக்காணுவேனானென்று ஆநந்

காயமிதுவுஞ் சதமா-அன்றியுற்பவங
காண்பதொவவொரு விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்தாலுண்டென்றம
தூயபதத்தாலந்தத் துகளறறிருப்பேனென்றம ஆநந்

வசனம

இவ்விதமாகப பன்னிரண்டுபோகளையும வேலைசெய்ய வொட்டாமல், தன்சமீபத்தில் நிறகவைத்துக்கொண்டு போதித்திருப்பதை வேதியன் கேளவியுறறு நநதனுரைச்சீறிக் கடுங்கோபஞ்செய்ய நந்தனுர் வேதியருக்குச்சொல்லுகினறா

ஸ்ரீராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

எதுக்கென்மீது இத்தனைபேதகம்
எண்ணுவீரோ தோதகம

அநுபல்லவி

காதகராமமனக் கசடாசொன்ன சொல்லை
சாதனைசெய்து சாதித்தீரபிழையொன் றில்லை எது

சரணங்கள்

நான்உனக்குப் பண்டு-சாசனஞ்செய்து
நலமாய்த்தந்த துண்டு

தோன்றலேநீசொல்லுஞ்சொற்படிச் செய்கிறேன்
பானமையாகநிததம பததியாய் உயகிறேன ஏது

காசளவு நன்மை-செய்தோரை யொரு
காலுமமறவாத தன்மை
தாசனுககெப்போது முண்டுதாமே கண்டு
யோசிக்கப்போகிறீா இனிமேல நான்செய்தொண்டு ஏது

ஏழைநான் தானே-சூதுமவாதும
ஏதொன்றறி யேனே
மேழியுடனேயொரு மேதிகாளைக ளங்கே
ஊழியனுக்குமஉழுகயிறுங்கொடுபபீ ரிங்கே ஏது

நந்தனார்-ஏருழுதல்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம

வணககமாய்ச்சொலலும வாாததையுணாநது
வஞசனையிலாதவேதியனறன
கணககில்லாததனது பண்ணையாளவசகதிற
கைபபிடிசாகவேதநது
பிணககிலானிவன்சொற படியெலாஞசெய்வான்
பின்னிடானஅழைததுபபோவெனன
இணககமாய்க்கொணடு போயினாாநநதன
ஏாத்தொழிலமிகபபுரிநதனனே.

இராகம-சஹானா-ரூபககாபபுதாளம

பலலவி

பத்தியாகஆணடைசொற்படிசெயதானநதன்பலருடன்கூடிமிகக்

அநுபலலவி

காததனைசிததஙகளிதது கதிததவன்
கமலபாதத்தை நாடிமெததக்
காதலாகவேகொண் டாடி
மனம நீடி பத்தி

சரணஙகள

நீருள்ளஆதனாாநஞசை புஞசைகளை
நிததமுமேர்கொணடு பழுது-அறச
சுததமதாகவே யுழுது
காலைப பொழுது பத்தி

கறுப்பு வெளுபபு சிவபபு — திறமுள்ளக்
காளைகளைககட்டிப் — பூட்டி-பொற
காறுவொன்றதிலே — மாட்டி
ஏ — ரோட்டி — பத்தி

கநதன்கறுப்பன்கடம்ப — னிடுமபன்
கரியவனவன்தமபி — பெரியன்-சினனக்
காத்தானவனமகன் — சொரியன்
குளள — நரியன் — பதகி

சீரகசசமபா சிறுகருடன் — சம்பா
சிறநதமணககததை — நடடு-கமபு
சேரததுவரையு — மிட்டு
பயி — ரிட்டு — பத்தி

வசனம்

இவவிதமாய ஏர்ததொழில புரிநதுக் கொண்டிருந்த நநதனா, இனிமேல சிதம்பரமபோவேன் போகாவிடில பிராணனை விடுவேன் அன்றியும, சேரியில் வரமாட்டேனென்று சொலலிககொண்டு வேதியாபால சென்று தலைவணஙகிக கரங்குவிதது மனநதுடிததுக் கண்டிததுச சிதம்பரமபோக உததாரஙகேட்கிறா

அறுசீரடியாசிரியவிருததம

பொயசசடலம புழுககூடொனபதுவாசற றூறறையையபோறறிசெய்யும, தசசனிவனென்றெண்ணித தள்ளாமனனெறியைச் சொல்லவேணும, பசசைமிகுநதொடியழகி சிவகாமிமாது பஙகன் பாதஙகாண, இச்சைமிகுநதிருககுதையே அம்பலததைக் கண்டுகளித்திறைஞ்சுவேனே

இராகம-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பலலவி

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா-ரொருவரன்றிப்
பிறவிககடலிடையில கிடநதழுவார்

அநுபலலவி.

இன்னும்பலதெய்வங்களுமிருககு-தெனக்கிவர்
போலவேயில்லைதயவில்லைஏழையிடத்திருந்தருள்செய்திடும்

சரணங்கள்.

வேதமொருநான்குமறியாதபரம்பொருளாகினும்
வேண்டும்பதஞ்சலிக்காகவேதிலலைப்பதிவநது

பாதச்சிலம்பசையமணிகுலுங்கப்பிறையிலங்க
பணிபடமாடவேசடையாடவேபரமானநதக்கூத்தாடிய பொ

உலகநதனிலககனமதுபோலெங்கினும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றதுகுறையற்றிடுஞ்செல்வங்
கலியறறவர்மதமற்றவாவிடையததினிலுருவறறிட
கலைகற்றவர்வலயக்கவரிதயததினிலநடனமாடிய பொ

இரவுபகல்கருமங்களிலிழுக்கும்பொரிகணங்களதை
இழுததுவசப்படுததுமவகையெனக்குத்தெரியாது
பரவிவருமராகாதிற்சரணடங்கிமனதொடுஙகிவழி
பார்க்குமிடமாாகுமரிதாக்கும்பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பொ

வசனம

இவ்வகையாய்ச சொல்லும நநதனரைபபாாதது வேதியர்சொல்லுகின்றார்

சுலோகம்

மெள்ளப்பேசிமெழுகிறாயனுதினமூடாவுனக்கிததனை
களளககுமபிடாலாவதென்னபலனேகொட்டுபபசாசல்லவோ
துளளிததுளளிதுடிககிறாய்சிவபதனுசொலலாதுன்சாதியில்
எள்ளுககொலலையிலமாடுவநதுதொடராதேகுமபடிசெலலடா.

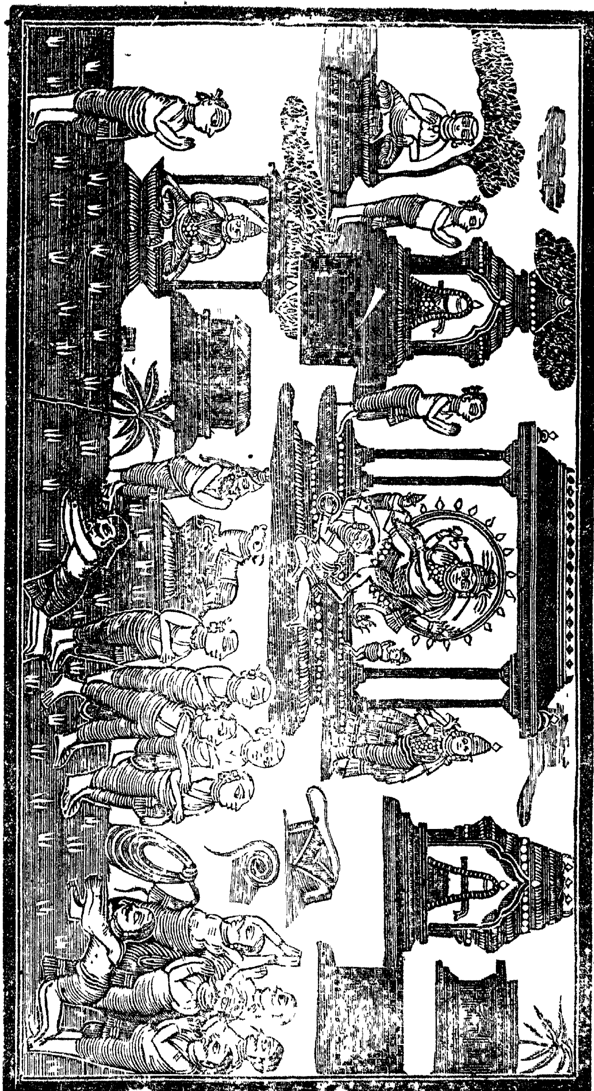
வசனம

இபபடிசொல்லிய வேதியருடனே நநதனா தனக்குததெரிந்த விததைகளை அத்தருணத்தில் சொலலிக்காட்டுவாா

முனநநதனார், பின்வேதியருமாகச சொலலிககொள்ளும்
எடடிககுப்போட்டியான
இருசசொல் அலங்காரம.

நநதனர்-தில்லையைபபார்க்கவல்லையோ வெனறார்
வேதியா-கொலலையிலமுளகாயில்லையோ வென்றார்
நந்தனர்-களளமபோனுலுள்ளதுகானு மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளம்போனுலுள்ளதுவிளையு மென்றா
நநதனர்-திருசசிறறம்பலஙகண்டாலதேககளிககு மென்றா
வேதியர்-பொரிசசககுழம்புகொண்டால்தேகம்பொருக்கு மெனறார்
நநதனர்-அரகராவென்றாலபாவம்போ மென்றா
வேதியர்-பறையனைக்கண்டாலபாவமா மென்றார்
நநதனர்-வெடடவெளியிலேமனமூடடிப்பாரு மெனறார்
வேதியா-பொட்டவெளியிலேகுழிவெட்டிப்பாரு மெனறார்

நந்தனர்-எனக்குஊறியஞானமாரியேமதி யென்றார்
வேதியா-உனக்குநாறியபறையாசேரியேகதி யென்றார்
நந்தனர்-கததாவேயென்னுள்ளமபெற்ற ரென்றார்
வேதியர்-கத்தாழையக்கினியில்பறரு தென்றார்
நந்தனா-மறையோருக்கெப்போதுமவாயிலேதர்க்க மென்றார்
வேதியா-பறையருககெபபோதுஞ்சேரியேசொற்க மென்றார்
நந்தனா-கொள்ளித்தேள்போலென்னைக்கொட்டாதே யென்றார்
வேதியர்-அள்ளிததநதேனென்னைத்திட்டாதே யென்றார்
நநதனர்-கடுமையாய்வநதுகவலைப்படுத்துவதே னென்றான
வேதியர்-அடிமையாய்வநதுஅவலபபடுததுவதே னென்றான்
நநதனா-தில்லையோடென்னைசசேரேனே வென்றார்
வேதியர்-எல்லையோடுமுன்னைபபாரேனே வென்றார்
நநதனர்-திருவாதிரைவருகுதுபோவேனே யென்றார்
வேதியர்-மறவாதிருபறையாபோகாதே யென்றார்
நநதனர்-தெரியாதேமெள்ளபபோவேனே யென்றா
வேதியர்-மரியாதையல்லபோகாதே யென்றா
நநதனர்-ஆனையைவிட்டுவழிகாடடுமெபெரியோரே யென்றார்
வேதியா-பிராணியைவெட்டும்பழிகாடடுபபுலையரே யென்றார்
நநதனா-ஆடிப்பாடி படிபபே னென்றார்
வேதியா-தேடி ததேடிபபிடி பபே னென்றா
நநதனர்-தில்லையிலேகலஙகாமலநாடுவே னென்றார்
வேதியா-கொலலையிலேவிலஙகாகபாடுவே னென்றார்
நநதனா-சிநதைநொநதுதவிபபேனே யென்றார்
வேதியா-வநதுவநதுஅலபபாதே யென்றார்
நநதனா-கெஞசினலநெஞசமுருகாதோ வென்றா
வேதியர்-அஞசினலபஞசமவருகாதோ வென்றார்
நநதனர்-சிதமபரமபோகவுததாரநதாரு மென்றா
வேதியர்-இதமபெறலாமோகததாதேபோது மென்றா
நநதனா-சீக்கிரமாய்பபோவே னென்றா
வேதியா-போககிரியாய்ப்போவே னென்றா
நநதனா-அன்னீதனுசெயயே னென்றா
வேதியா-சொனனதுதவறே னென்றார்
நநதனர்-எங்கள்சாதிககுயென்னவழி யென்றார்
வேதியா-உஙகளசாதிக்குஇநதவழி யென்றா
நநதனா-உற்றதுஒனறு மென்றா
வேதியர்-பெற்றதுபோது மென்றா
நநதனா-பறையனைப்பிறநதெனதலையெழுததிது வென்றா

வேதியர்-பறையராய்ப்பிறந்துங்கள் வருத்தமது வென்றார்
நந்தனார்-வாய்க்காதவெனக்குவழிசொல்லு வீரே
வேதியர்-காய்ககாதமரததிகைலலெறி யாரே
நந்தனா-எப்போதுமிப்படிசசெய்வதே னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிபபடிசசெய்ததே னென்றார்
நநதனா-உலகமனைததுமகடவுளாய்நிறைந்த தேன்
வேதியர்-பலகலைகற்றுமபறையனாய்ப்பிறநத தேன்
நநதனா-பழுதானசெனமமபபடைததேனே யென்றார்
வேதியர்-அழுதாலுங்கனமமடுககாதோ வென்றார்
நந்தனார்-காபபதுனபாரமகட்டிவிடு மென்றார்
வேதியர்-நாறபதுவேலியைநட்டுவிடு மென்றா
நந்தனார்-அப்பனகருணையிப்படியோ வென்றார்
வேதியா-தபபிபோனதுவுமொபபிலே னென்றா

வசனம்

நந்தனாரிருநதபடி ...வணங்கி ...த்தாரமகேட்கின்றார்.

விருததம

அல்லெனுங்குழலாள்போக மண்டாதுவொருக்காற்றெண்டர்
பலவூழிகாலஞ்செய்த பழவினைததொடக்கறுத்துச்
சொலலரி னுமடங்கொணுதச சுககடலாட்டிவைக்குந
திலலைநாயகனைககணடு தெரிசனஞ்செயவேனென்றா

கண்ணி-இராகம-பியாகு-அதிதாளம.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாள் வாய்போகுதையே
மனதைப்புண்ணுகப்பண்ணுமலொருதரம போய்வாவென்றுசொல்[லையே
கட்டையிருககையில்சிதமபரம்போய்நான காணவேணுமையே
கசடனுகிலுமாசைவிளையுதுன் காலுக்கும்பிடையே
காலில்நகமுளைததகாளமுதலாயுமக் கடுமைக்காரனையே
காலபாசததில்காட்டிக்கொடாமல காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலிலவெள்ளெலும்புபாட வோடியுழைத்தேனையே
உண்டுகுமுறுங்கினதன்றியிலவேறே யொன்றுங்காணிலையே
எட்டுமிரண்டுமறியாதபேதைநா னெளியேனுனையே
இன்னநதாய்வயிற்றிடையனுகாம லிடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளிததிடுநதண்ணீர்குடித்திடும் வெறியேனுனையே
மேதினியினுயினுங்கடையேன வழிவிடவேணுமையே
தானநதவங்களொன்றுங்காணு தடியேனுனையே

தளரவிடவேண்டாமொருகோடி 'தருமமுண்டுஐயே
அல்லும்பகலுங்களாதரவாலே ஆளாகினேனையே
அன்புடனேநல்லகதிபெறுவாயென் றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்.

சிலையணிந்திடும்வேளெரிந்திடச்செய்திடுந்திருமேனியைக்
கலந்தணைந்திடவேண்டுங்காதலைக்கண்டியாயகிலமானைதனையுந்
தலைசுமந்திடுசேடனாகுணத்தன்மையெய்திடும்நந்தனை
விலைக்குவாங்கியபெருமையாளிவன்வேணதெல்லாம்பேசுவான்.

வசனம்.

இப்படி சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்ட நந்தனுருடைய சிவபத்திரிதாபத்தை ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லவொண்ணாத மகிமையைக்கொண்ட மகானுபாவனை, அடிமைக்காரனென்று வேணபடி பேசுவார்

இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

மாடுதின்னும்புலையாவுனக்குமார்கழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாரிடத்தேபோய்க்கேளாதேபோடா
ஆடுதினனும்புலையாவுனக்குஆனித்தெரிசனமோ
நாடுசிரிக்குமவார்த்தைகளன்றோபாடாதேபோடா
நண்டுக்குக்கம்பியாணமுமோரிக்குசங்காரந்தி
பண்டிக்குப்பூசைதிருநாளுண்டோபறையாநீபோடா
பூசைகள்செய்வாயோஆண்டவனையோன்னடிதொழுவாயோ
கூசலபோடாதேபோடாயிங்கேகூழைக்குமபிடலாகாதே
கங்கைபோடுவையோவங்கேகாணிக்கைபோடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிக்கடிவந்துயிரைவாங்கேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோவுனக்குமானந்தத்திருக்கூத்தோ
வீஞ்சகவாதததைநாளைத்தெரியுமவாராதேபோடா.

வசனம்

அடாநந்தா சபாசு நன்றாயிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம்போக வேண்டுமென்று கேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதென்று வேதியா பின்னுஞ்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அடடாநந்தனே தில்லைக்-கனுப்புமென்றெனைக்கேட்ப
தாச்சரியமிக வாச்சர்யம்.

அநுபல்லவி.

அடடாகட்டுக்கதைக ளனைத்துமிங் குதவாது
நடடாவயலைத்தேடி நடவுநட விப்போது(அட)

சரணங்கள்.

ஈனசாதியிற்பிறந்தோ னுனக்கவிடத்தி
லென்ன அலுவ லுண்டு-அல்லவென்று
போனபோதிலும்புலை யிரவிருக்கும்வீதி
புகுந்துநீகடந்துக் கொண்டு
மானுமழுவுஞ்சிரமாலையணிந்த வரு
மாற்றலர் திரிபுர மதனையெரித்த பெரு
மானுக்கியலுந்திரு மஞ்சனோற்சவந் திரு
வாதிரைப்பலனைப்பெற்றாட்டாய்சொற்படி யிரு (அடடா)

வேள்விகளொருபுறம் வேதியாக ளியற்றும
மேன்மைகள்மிகத் தங்கும்-அந்தத்
தாழ்வையிலாத திவ்யத்தலம்போய் வருவதற்குந்
தடையில்லையென்ப பொங்கும்
தன்மையிதெல்லாங் கனவாகமுடியும் வரும்
சாதியிழிவைப்போக்கத்தாலேதெரியும் வரும்
பன்னிப்பன்னிப்படித் தந்தனபாவாயுருக்கு யெவரும்
பட்டாலதெரியும்பறையனுக்கென்பதுபோல்வரும்(அடடா)

அலலும்பகலுஞ்சோறளித்துக்காத்திடுந் தெய்வ
மானவெம்பல வாணன்-இங்கிருக்க
தொல்லைப்படவேண்டாமென்றுரைத்திடுவேன
சொல்லமறந்தீ பின்னை
இல்லுந்திரியாவைப்பேசச்சொந்தக்கா ...
திருக்குமென்னையுமிழ் திருப்பாதம் பக்ய
பலவையொடித்து விடுகிறேனப்பாடா தகடி
பந்தைசநீயாயசாமாந்துப்பாராய்ப்பெண்டாடடி (அடடா)

வசனம்

வேதியர்சொல்லிய சொற்களைக்கேட்ட நந்தனார் நீங்களென்
னைத் தடியாலடித்தாலும் பிராணனைப்படித்தாலும் கழுத்தைப்பிடித்
தாலும் சிதம்பரத்திலிருந்து நானைக் காணும்பிருக்கேனென்று கடுந்
துசசொல்லுவார்

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இனியுன குற்றத்தைப் பொறுப்பேனோ-அனுவளவு
வேணுஞ்சம்மதிப்பேனோ

அநுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் தனையுணர்ந்தானுரு — சாதி
தன்புத்திபோகாதென்ற சரித்திரம்பொய்யல்ல — நீதி (இனி)

சரணங்கள்

பலகாலமும்பழமும்பட்டாலும் பட்டினும் — பாம்பு
பழகாததற்குவெப்பாய்ப்பகரலாமே — வேம்பு
தலம்விட்டப்புறம்போநீதான்செய்யாதடா — வீம்பு
தரையிற்கறந்தபாலுந்தாவுமோமுலைக்க — காம்பு (இனி)

திடையிலிருக்குமிந்த இடும்பன்கட்டம்பன் — சரி
இவர்களல்லாமலிதோ இருப்போர்கள்சிறு — நரி
நடையிலிருப்பேன்மகா நல்லவனுக்கு — தெரி
நானுனைச்சோப்பேனென்று நம்பாதேபரி — கரி (இனி)

வசனம்

என்றுசொல்லிய வேதியருக்கு, நந்தனார் மிகுந்ததாழ்மையோடு மேம்மையோடுஞ்சொல்ல, வேதியருக்குக் கோபம்வந்து திருட்டு வேடங்கொண்ட முரட்டுப் பயலேயென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

திருட்டுத்தனமாத்திரம் வேண்டாம்-நந்தா-அடா வுனக்கு
திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டாம்

அநுபல்லவி

முரட்டுத்தனமாய்ப்பேசாதேநீ — மூடா
புராணமும்பின்னும்பயறியாக் — குடிகேடா
வரட்டுத்தவளைபோலவாயாடாதே — யேடா
வயலைமுழுதுஞ்சீர்ப்படுத்திடப் — போடா (திருட்)

சரணங்கள்.

புத்தியுள்ளவனுக்குப் — பாரு-ஏர்கொண்டுழுது
புன்செய்நிலமுழுதுஞ் — சீரு-செய்துவிதைத்து
வைத்திடினப்போற்குடி — யாரு-இருப்பார்களுன்
ஊருந்துதிப்பார்சகல — பெருமை
சத்தியமாகக்குண்டைகளை நீ — கூட்டி
சார்ந்ததற்குவாயாரநீ — ஊட்டி
சத்தியுள்ளமட்டுக்குமே — ரோட்டி
தக்கவுன்றன் றிறமதுமிகக் — காட்டி

மற்றுமற்றனைத்தனைத்துமுடிவுற
மெத்தமெத்தசித்த மொத்துசெய்குவாய் (திருட்டு)

பட்டாங்குனக்கேதடா பாவி-என்சொந்தமான
பழனங்களுமீடேறத் தேவி-பூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பதம்பணிந்து சேவி-இதைமறந்தால்
போக்குவேனேயுன்னிட ஆவி
சட்டமாகவுன்சமாத்தைக் காட்டாதே
சரணமென்றுகண்ணீரை ஓட்டாதே
தட்டுவனேகைமிஞ்சி நீட்டாதே
சலசலப்புக்களுசிரரியோட மாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டுவிட்டு விடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெடடுகெட்டு போகாதே (திருட்டு)

பாயுஞ்சலமுழுதுங் கட்டி-பதனமாகப
பழையவெருவெடுததுக் கொட்டி-சேறுபோலாட்டி
தோயுமசடமுதலோ ரட்டி-வாராமறசெய்து
சொன்னலனுப்புவேனே மட்டி
காயமுள்ளபோதேநீ தானட
கார்த்தனறன்னைககாணப போவா னட
ஏய்த்துவிட்டுப்போகபபோபா பா
யேய்த்தவாதிரைக்கனுப்பேனே நட
ராயன்ராயன்ராயன்ராயன் சாட்சியாய்
நீயன்நீயன்நீயன்நீயன் உனைவிடேன் (திருட்டு)

வசனம.

இதுவும, வேதியா சொல்லுகின்றா

அறுசீரடி விருததம

வானிருநதவிடநதேடிக்காணுமல்மாடவதசோாமதிமயங்கத்
தேனிருநதசெநதாளைசசிநதிப்பாாபுநதிபுறத்தெளிந்தாரிலலை
ஊனருநதும்புலையா நீசிதமபரத்தேசெனறு முன் டோறுநதித்
தானிருந்தவிடமவிட்டுப்போகாமலசஞ்சலததைத்தள்ளுவாயே.

வசனம்.

அடா, வாடா, மூடா, கேளடா, என்னைப்போலொத்த பெரியவர்களாலே கூடததேடி அறியப்படாத செகதீசனுடைய திவ்விய நாமத்தை நத்தை யுரிஞ்சும் பறையா நீ கத்திக்குலைக்கலாமா, இப்படி தத்திக் குதிக்கலாமா, வித்தையொன்று மறியாதவனிங்கே பத்

தியெண்ணலாமா, நததிமுத்திதேடலாமா, சுத்தமான பெரியோர்களிடததே சததமபோடலாமா, இஙகேநிததம் நாடலாமா, வியாத்தமான இநதசென்மமெடுத்துஞ் சிததிதேடலாமா, அங்கேபுத்திசெல்லலாமா, அடடா, இதுவெலலாம விட்டுவிடடா, நாதமைதப்பிடுஙகிநடடா, என்தொழிலைததொடடா, தோல்கட்டிய தடியையெடடா, யாருந்திருடாமல பாரா ததிருடா, களததிலடடுடா, காவலகொடுடா, புலலறுடா, மூரடா, வழிதெரியாககுருடா, நான்சொல்வதுநேரடா, இதடா, உன்செய்கையென்று கலைாலெறிந்து, தடியாலடித்து, வாயாலதிட்டிதேள்போலே கொட்டி, இவனொரு ஆள்போலே நின்றான், அவா நாளபோகுதே யெனருர்

வசனம்

நந்தனர், வேதியரைபபார்த்து நீங்களென்னையடிக்கலாம் நானும் அடிபடலாம், தங்களுக்குக் கைநோகுமேயென்று வணங்கிச சொல்லுகின்றார்.

தண்டகம - ஆதிதாளம

பல்லவி

அடித்ததுபோதுமையே-என்னை-அடித்ததுபோதுமையே

அநுபல்லவி.

அடித்தாலுமுங்கள் கைவலி யாதோ
அடிமைவேலைசெயயுமென்னுடன் வாதோ
படிததெல்லாமென்மனதிற படாதோ
பாவியெனககுப்பிணிமேறறெறி யாதோ (அடித்)

நல்லவரேயுங்கள்மனதுபபிர காரம்
நடக்காமலிருநதுமப சாரம
சொல்லதெரியுமோவெனககுப சாரம
சுகிர்தசாமியுங்களாலேயிந நேரம்(அடித்)

வசனம

நந்தனா ஐயருககுத் தலைவணஙகிசசொல்லுவார்

மோகனராகம - ரூபகதாளம்

இலவுகாத்தகிளளை யாசசே-நான்
எடுத்துசசொனனதெல்லாம போச்சே
பறையன்சொல்லுபழு தாசசே-நீங்கள்
பாரப்பாரென்பதுமே லாச்சே
ஏழைச்சொலலமபல மாச்சே-தெய்வ
மில்லாமலெங்கையோ போச்சே

சேரியேசொர்க்கமென் ருச்சே-தில்லைச்
சிதம்பரமென்பது போச்சே
விழுலுக்கிறைத்தாறம்போ லாச்சே-எந்தன்
வேண்டுதல்வீணாகிப் போச்சே
கண்டைக்கண்டிட லாச்சே-நல்ல
காலம்பிறக்காமற் போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோர்கள் கோபத்தை இனி எளியேன் தாங்கேனென்றுசொல்லுவார்

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பெரியோர்சினமடையா ரடைந்தாற் பெருங்கடல்தீயாதோ
பேயன்தாங்குவேனோ இம்மாத்திரம் பிழைபொறுத்தாளுமையே
அல்லும்பகலும்நா னறிந்துமேதா னறியாமலேபோனேன்
ஆசைகொண்டேன்சிதம்பரதெய்வம் மோசஞ்செய்யுதையே
பாவியெனதொடாந்தடித்தாலுமெந்தன் பாழ்வினை தீராதோ
பாதனிலேபோசொல்ல லாகுமென்றோ படைக்கதுபோகாதோ
சிங்கம்பொசிக்கிடும் இரைக்கு இச்சைகொண்டு செந்நாய்தொடலாமோ
சிதம்பரநாதனைத்தொடலாமோ ராகியில சின்னவனானந்தே
இன்றுமசிதம்பரம் போவேனென்று யிங்ஙனேவருவேனோ
இம்மட்டுமேபோது மையேயுங்கள்தய விருந்தாலதுபோதும்

இப்படி நந்தனடியான்வந்த

விருத்தம்

சேரிவந்தவர்செவ்வியவேதியனசினத்தால
காருள்ளடாந்திடுஞ்சோலையினின்றிவனகருத்தை
எருலாவியபரமனறிந்தண்மலரிறைத்து
தீராதியநந்தனும்பிப்படிசெய்தான

வசனம.

நந்தனார் தங்களையருகத்ததலைவணங்கி பெரியகும்பிடுபோட்டு ஒருசோலையிலிருந்து சமாதிபண்ணுவார், தன்னுடைய சரீரத்தைத்தில்லைவெளியிலே கலந்துகொள்வேனென்று வீரவைராக்கியத்துடனே சேரியிலவராமல் தன்னுடைய துயரங்களையெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒப்பிவித்து சலுகைகொண்டாடுவார்.

விருத்தம.

வேதியரிப்படிசொல்ல வெந்துமனம்வேறாகி வினையோவென்றி
சாதியிலேயாவமது நீயன்றோபிறப்பித்தாய் சுவாமியென்னை

சோதனையோசெய்கின்றாயெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்த்தோய்ந்திருக்
ஆதிகுருவலவோநீபாரப்பானுக்குள்ளிருந்துமனுப்புவீரே. [கும

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

ஐயாவுன்னடைக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் ஐயா

அததாநானவருவேனோ அமபலததைபபரவேனோ
சறறேயாகிலுஙகாணபேனோ நநதியேயென்செய்வேன ஐயா

விருததம

தாறிலலாதவிப்பிறவியைததாணெடுததஞசி
ஆறுபட்டணற்கீழ்க்குலமாகியிததுன்பம
நீறுபட்டிடுமலலவோதிலலையினின்றால
பேறுபெற்றிடுவேனதற்குயமொருபிசகோ

இராகம்-எதுகுலகாமபோதி- திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

ஐயோதெய்வமேயிநதவையாககடிமையானேன்
செய்யாவினைகள்செயதலலவோ
உளளங்களைநதுருகியுயயுமபடிககேட்கில
கள்ளககுமரனலலவோ
ஆலைக்கருமபதுபோலாசசுதஙகமுழுதும்
வேலைக்கிடமுமிலலையே
பாவியெனககோவநதபாரபபானமனதிரஙகான்
ஆவிதவிக்குதல்லவோ
கோவில்குமபததைககண்டாலகோடிவினைகளதீரும்
பாவிக்குககிடையாதுகாண
தில்லையமபலவாணதெய்வமபுலையாககாக
கலலாச்சமையலாசசுதே
பொன்னம்பலவாயுனைபபோறறுமவகையில்லாமல
இன்னமபிறவியேறுமோ
அன்னைதநதையுமநீயென்றாவிபொருளுமநீ
யுன்சநநிதிவரசசெய்வாயே

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம

அடிமுடியொன்றுமிலலாதமபலத்தரசேயுனபால
கொடியனுன்வநதாலென்ன குறையுமோவதனாலநீதி
நடலைசெய்பாரப்பான்கையில நடுஙகவோவிடுததாயென்று
படிமிசைவீழ்ந்தானடிப் பதறுவான்கதறுவானே.

இராகம்-லாவணி-யமுனாகல்யாணி

பல்லவி

செயயுமுபாயமறியேன
அரகரசிவனே தில்லைசசிவனே

பததுவருடகாலமாகவநதுபாாபபாணைககேடடேன
சிததமிரஙகிபோயவாவெனறெருநலல சேதிசொலலக்காணேனையோ
(செய்யு)

பாவிபுலையனாய்ப்பிறப்பேனோயிநதபாரினிலிருப்பேனே
ஆவிதவிககுதேபொனனமபலாவுன னடிககமலங்காணேனையோ
(செய்யு)

பல்லுமுளைத்தநாள் முதலாகயிநதபபாடுபடுவேனே
திலலைநாயகாகனகாவெனறுனை ததேடுமெவகைகாணேனையோ (செய)

நாறபதுவேலியிலயிருககிறதை நடுகவேணுமென்றா
காபபதாருகளைபிடுஙகுவதாரெனறு கடுததபேசககடியேன (செய்)

ஆற்றிலேகுளததிலேவிழுவேனென்னுவதைபபிடிததிழுததிடுவேன்
பாாததினிககிருபைசெயயாவிடிறபறையனபழிவீண். போகாதுசொ
[ன்னேன (செய்யு)

தில்லைசிதமபரததைககாணுவிடி லென்தேகநதரியாது
சொலலிவிடடேனபொனனமபலவாமுனசொானசபைககுவருவே
[னோநான் (செய்யு)

விருததம

கடுவருநதியுமபணிகலினைகவுங்கறறைச
சடிலமேவியபிறைபுனறறரிககவுநதகுமோ
விடுவதில்லையுனனருகினிறறுனெருவேஙகைக
கொடியனவநதினைலெனன தில்லையிறகுறைமோ

விருததம

மாவளா தில்லைமாநகா வீதியுமதிலும
கோவிலுந்திருககூடடமுஙகண்டுகண்குளிரப்
பாவியாகினேன்காயததையேதுககுபபடைத்தே
னாவிதானிருநதுமபரகதியடைநதிலனே

ஆதிநாண்முதற்றவமபெறுமாமுனிககாக
நாதமோஙகவேநாடகமபுரிநதிடுநதன்
பாதமபோற்றியெநநோமுமபணிந்திடுநதன
ஏதநீரவெகஙவிலுமீசனுமவநதார

வசனம்

நந்தனார், தில்லைத் தலத்தைக்காணாத சென்மமிருந்தா லென்ன போனாலென்னவென்று நிச்சயம்பண்ணி மனமுருகிவாடும் வேளையில், கொஞ்சம் நித்திரைபோறகண்டு அந்நித்திரையில் அம்பலத்தே வனவந்து சொல்லுவார்

எதுகுலகாம்போதி

பல்லவி

கனவினிலகண்டாரே-நந்தனார்-கனவினிலேகண்டாரே

மனதிலேப்போதும் வருந்தியடி பணியுங் கனகசபேசனைக் கண்ணிறைகாணுமல-கனவி

நீநடுங்க முனிகள் நானடசசொன்னேனை ஊனமில்லாமனுன னுடையவனகளிக்க மாணிடப்பிறவியி னுனக்கிணையாரபதி மாணில்லையெனத் தில்லை நாதனவந்துரைக்க-கனவி

கண்குல்பகலாயக கனித்துநின்னருளாறு சங்கரனேயென்று சாருநனனிலையால அங்கம்புளகித மாசசுதும் அந்தணா விழகேவந்தேனென்று மீச னுமபுகல-கனவி

விருத்தம்

அறிவுமிருந்தாறறலுடன சிவபெருமானபெயாசொல்லியாறறு நாளில், கறைமருவுமிடா முகன்றனதடிமைவெறியகல்கனவிலவந்து குறையறவேகமுனிகளை நடசசொனனேமுனக்கு விடைகொடுக்கே னெனற, மறையோரும்வாகக்குரைத்து நீவிரைந்துவாவென்று மனறுடசெனறா

நந்தனார் கனவில் - நடேசமூர்த்திசொன்ன

வசனம்

நம்முடைய நந்தனாரே உனனிடகமுனிகளை நமது பூதகணங்களாலே நடசசொனனேம வேதியருக்குக்காட்டினுல உத்தாரங்கொடுப்பாரென்றுசொல்லித் தானமபலத்தேசென்றா

• நந்தனார்-நித்திரைநீங்கி வயலகளைக்கண்டு சநதோஷமடைதல

கண்ணிகள்

களையெடாமல்சலம்விடாமல கதிரொருமுழங்காணுமாம்
களிகருதுபயிரிருக்குதுஅதைக கட்டுகடடவேதாணுமாம

பழுதிலாமலேரிகுளங்கள் பளளமேடுதண்ணியாம்
பரமசிவனைப்பணியுநந்தனை பயிரிடுநதிருபபண்ணையாம்
கனவில்வநதுவுருவமாகி கருணைமாரிகண்டவன்
கடுகிநடநதுவேதியரிடந காணவெனறுசென்றனன

விருத்தம்

அய்யரேவாருமென்று அழைத்திடும்நநதனுரைத்
துய்யவேதியருங்கண்டு தொலபுவித்தெய்வமெலலாம்
பொய்யிதுவெனறுகள்ளிட்டபுலையனும்வநதானென்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச செபபுவாஞெபபுவானே

பலவித - இராகம - வராளி - ஆதிதாளம.

வேதியர் சொல்லுதல்.

நநதாவுனக்கிந்தமதி வநததென்னதநததாரு
அநதரஙகஞ்சொநதமா யிருநததுமறநதுபோய்
விநதையாயநினைநதன்றோ அநதவேளையுநதியிலலை-நநதா

தோடி.

கொல்லைக்காட்டுநரிபோலே பலலைக்காட்டிபேசுவாய்
கல்லைககாட்டிகோபஙகொணடு சொலலைககாட்டியேசுவேன
திலலையென்றுசொனனதெல்லா மிலலையென்றுபோசசுதா
கலலையென்றுஐயர்சொன்ன சொல்லேநீசமாசசுதா
சிததமுநதெளிந்துதா உறறதுவுணாந்துதா
பததியுநதுலைநதுதா கத்தனுமபறந்துதா
சட்டம-சட்டம்-நல்லது-நல்லது மெதத-மெதத-சநதோஷம்

மததியமாவதி

இப்படிஅப்படிசொல்லாதே தப்பெடுத்தடிப்பையா
சொறபடியொபபுதலாகநீ மெய்பபடிநடபபையா
கள்ளக்குமபிடுதளளடா காரியங்கைக்கொள்ளடா
எள்ளுகொல்லைக்காரடா யெங்குஞசுற்றிப்பாரடா
தெய்வமென்பதுகுற்றம தெளிநதுபாருசுற்றம்
கையைக்கொட்டுசத்தம் கண்டுகொள்ளுநித்தம
ஊனுறக்கமேயின்பம் ஊனிழநதாலேதுன்பம்
சாண்வயிறறுக்குஅன்பு சாதிமுறைமைவம்பு
ஓகோ-பலே-பலே சபாச-கண்டுகொண்டாய்

கேதாரகௌளம்

சூதாடி தோற்றவன்போல — வாதாடிநிற்பதற்கு
வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் — காதாரக்கேட்டிருந்தும்
என்னகாரியமதிலென்ன — வீரியம்-தள்ளு-தள்ளு

புன்னாகவராளி.

இல்லையென்பதுகாட்டினுண்டு — கேட்டதில்லையா
தேகம்பட்டாலபுண்ணாகும் — பார்த்ததில்லையா
அம்பலமாவது ஆகாசம் — முற்றும்பாரு
அருளில்லைபொருளில்லை — கண்டுசேரு
பத்தியென்றாலுஞ்சித்தியென்றும் — வெற்றியென்றும்முத்தியென்றும்
இத்தனைநாள் கற்கலை — அத்தனையும்பித்தமாச்சு
மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை — கூறுபடுமோ
தாறுமாறுபேசினதால் — சோறுபோடுமோ

நாதநாமக்கிரியை

எல்லாம்முழுப்புரட்டு — வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேசும்மா — நில்லாதே
காரியத்தைப்பாரடா — உனக்கிணையாரடா
காசுபணஞ்சேரடா — இதுநல்லூரடா

மாஞ்சை

கஞ்சிகூழ்குடித்தாலும் — பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும்போதும் — சஞ்சலமென்ன

மத்தியமாவதி

சம்பாநெல்லிருக்குனக்குத்தாரேன — ஒற்றைச
சல்லாகிழித்துனக்குத்தாரேன் — ஒற்றைக
கண்டாங்கிசேலையொன்று — துண்டாய்கிடைக்குது
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து — நன்றாகவாழ்ந்திரு

புன்னாகவராளி.

துண்டுவெட்டிப்பாகக்குதின்று — அண்டைவெட்டிப்பேர்த்தையா
கண்டனடிக்கட்டளையில் — முண்டிருக்குபார்த்தையா

மோகனம்.

காணியில்லாதவனொரு — மாணியில்லாதவன்போலே
தோணினதுந்தோணுது — கோணிநடந்தாலுமென்ன
பெண்டாட்டியில்லாச — சுகமல்லவேமனம
கொண்டாட்டங்கொள்ளா — ததைசசொல்லவோ

ஆரபி

எருவிட்டுழுதவயல — மறுவிட்டுத்தேவையில்லை
எதுவெட்டினுலுநதாங்குந — துருவிட்டுப்பாக்கவேணுநதுரையே
நிலமபாராதபேர்கட்குப — புரையேயிதுவலலாமல
வேறேயுண்டாயிறையே — இநதவூருககுளிதுநலலவிரையே

அசாவேரி

மூலைக்காலவிளைநததாலை — சேலைககுககாணும
உனதுகூலிககுககாணும — குழநதைடாலுககுககாணுமலலவோ
ஊருககுளிநதிலஞசபபைபே — நீவாரிவிடவேணுமிநதககுப்பையே

சாவேரி

வாரிகாலைசசுற்றிப்பாரு — கோரையைபபிடுங்கிநம
தேரையையுமுழகசசொலலு — வீரியைநடுகச
செட்டியாாகுளததருகே — முட்டிருககப்போதையா
வெட்டியானகததருகே — திட்டிருககப்பாாதையா

புன்னுகவராளி

எல்லாமுனதுபொறுப — பொல்லாமுனதுசுக
மலலாமலவேறேகதியிலலை — இலலை
கட்டியடிககட்டிளையில — விட்டதுமுளைத்துதா
பொட்டைததிடலகுட்டையிலில — நட்டதுபலிததுதா
காடுவெட்டிநஞசைபண்ணு — மாடுகட்டிவைககோலபோடு
பாடுபட்டுழைததாலனறோ — வீடுகட்டிவாழலாம—நநதா

வசனம்

இப்படிசசொலலுும வேதியரை பணணையைப பாாக்கவாருமெ னறு நநதனர் கூபபிடுவாா

விருததம

பண்ணையாவையுமபாருமெனறழைததிடபபரிநது
கணணுலாவியவேதியனகளிபபுறநநதன
பண்ணுலாவுமபொனனமபலககூததனைபபரவி
யெண்ணிலாவருங்காதல்கொண்டிருநதனாதாமே

வசனம

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணஙகளாலே ஒரு இராத்திரியிலநட டுநட்டு அறுப்பறுககுமவயலை வேதியர்கண்டு ஒன்றுந் தோனறுதவ ராகி யுலகவாசனையறறு நின்றார்.

வசனம

நந்தனார அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக் கூத்தாடுவார

கடுககா

நந்தனானந்தபரிதமானாநந்தனருமஆனந்தமாகினா
சொந்தமானவயலவந்துபாாக்கையில
விந்தையாசசுபலபந்தமபோச்சுது
சிந்தைதீரவேயந்தரங்கததில் — நந்தனு

நீசச்சாதியெனறுயேசிபபேசுமிந்த
தோசிவேதியனுமாசையாகவே
தேசமற்றுந்திலலைவாசமாகுநட
ராஜமூாத்திககுதாசனெனறுவருமம — நந்தனு

வாருவாருமிதைபபாருஞசிவ
ஞானேவந்துசெய்யுங்காரியங்களிது
பாரினமீதுளிணையாருமிலலையென
ஞாரினுளளபெரியோருஞசொலலசசொலல — நந்தனு

சிததபீதியொருகுறறமேதுமிலலை
சுததமானவிதயததிலுளளசிவ
பததிபண்ணிவெகுசிததியாகிவெர
முததிதேடிவருபததனெனறுசொலலும — நந்தனு

வசனம

வேதியா நந்தனாரைபபாாதது சிவபததரை அபசாரம் பண்ணி னேனெனறு மிகவும குறைந்து சொலலுவார

இராகம-பியாகடை—அடதாளசசாபபு

பலலவி

நந்தனாரேயுனறன — பெருமையினறுகணடேன
நானெனவிணணயை — விண்டேன

அநுபலலவி

விந்தையைககுறியாமல — விழலனெனறியாமல
வீமபுககுககசசுகட்டி — வீசினேனெனனையாளும — நந்

சரணங்கள்

அறியாமனததினுலேயேதேதோபேசியுந்தன
அருமையைத்தெளியாமற்போனேனே — மெதத

சிறியோர்செய்தபிழைபெரியோர்பொறுப்ப ரென்று
செப்புமவார்த்தையுமக்கேகனவானே இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்கென்ன தான்சொல்லத் தோணும்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதுங்காத்திட வேணும்
நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்க்கேதுநிகரான காணும
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோனவந்துய சேணும நந

நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சும்மாவிருந்ததிந்த
நிலங்கள்முற்றும்பயிர்களமுளைத்துக திக்கச
சாற்றுங்கதிர்கள்முத்திசாய்ந்து அறுவடைக்கும
தக்கதாயிருக்குதேமிகக்கிளைத்து உமது
ஆற்றலதனக்குநிகராவாரோ யாவரும
அய்யாவுனதுநல்லவருளால்நலமே பெரும்
நாற்றிசையோர்களுமநாடிப்பணிய வரும
நாயேன்களிக்கமனமகிழ்ந்துகக்கிருபை தரும நந

குண்டைகளுங்கலப்பைகளோலுங்காருமவிதையுங்
கொட்டத்திலிருக்கநீர்செய்தீரோ அந்த
அண்டர்பணியுந்தில்லையாண்டவனே யுமக்கு
அடிமையாளாகிவந்துசெய தாரோ
துண்டம்தனத்தாலெனறெண்டுக்குமமைக்க கொண்டேன்
தொல்லுலகத்துள்ளோர்யாருமேசக்க கண்டேன
தொண்டனுமெனுமக்குத்தோத்தங்களை விண்டேன்
சொல்லும்பணிகளசெய்துசுரப்பட்டதுனி வுண்டேன நந

வசனம

என்று வேதியா நந்தனுரைப் பார்த்துச் சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவார

இதுவும-வேதியர்சொல்-விருத்தம

கறைபடுங்கண்டன்றனைத்ததுபெறவேநோக்கி
குறையறுமநந்தனுரைக்குலமதுகீழெனறெண்ணி
மறைபுகல்பெருமையாலேவருத்தினேன்கொடியனென்று
இறைபடுமனமபோலஞ்சியேங்கியேயாற்றுவானே.

இராகம-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம.

சூற்றமெத்தனைசெய்தபோதிலுமுந்தன்சித்தத்திலந்நினையாதே-சிவ
பத்தனென்றறிந்துமல்பதறிவார்த்தைகளசொன்னபாவந்தலையாதே

புலையர்கள்பரகதிதேடும்படியவர்புண்ணியஞ்செய்வாரோ-உன்னை
கலிதீரக்கண்ணாரக்கண்டபோகளெல்லாங்காட்சிபெறுவாரோ
உருவமனதறியவொருவனலாகாதென்றுலகம்மொழியாதோ-அது
திறமாச்சுதினியுநதன்ஜெனமசபலமாசசுதெய்வமுமிரங்காதோ
ஜாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரஙகிடையாது சநதேகப்படலானேன்-இப்
போ, ஆதிசிதமபரரகசியமபாரென்றயனுபபிவிடலானேன்

வசனம

இப்படி வேதியா மிகவும் பரவசமடைநது நடந்த வரலாறறை க்கேடக, நாளைபபோவாா கனவிலே ஈசனவநது கருணை செய்வாரெ ன்றார். அதற்கு வேதியா சொலலுகினறா

இராகம-யமுனகலயாணி-ஆதிதாளம

பலலவி

நநதாவுனகனவினிலெபபடிவநதா॥
வரநதநதாரெநதாய் நநதா

சந்ததமுனசனகாதிமுனிவாதொழுஞ
சசசிதானநதமூாததியலலவோ நநதா

ஆதிமுடிவுகிடையாதபராபரஞ
சோதியலலவோநீசசாதியெனறறிநதும நநதா

அண்டரண்டநிறைகின்றசபாபதிக
கொனறுமபேதமிலலையெனறுதெளிநதுன நநதா

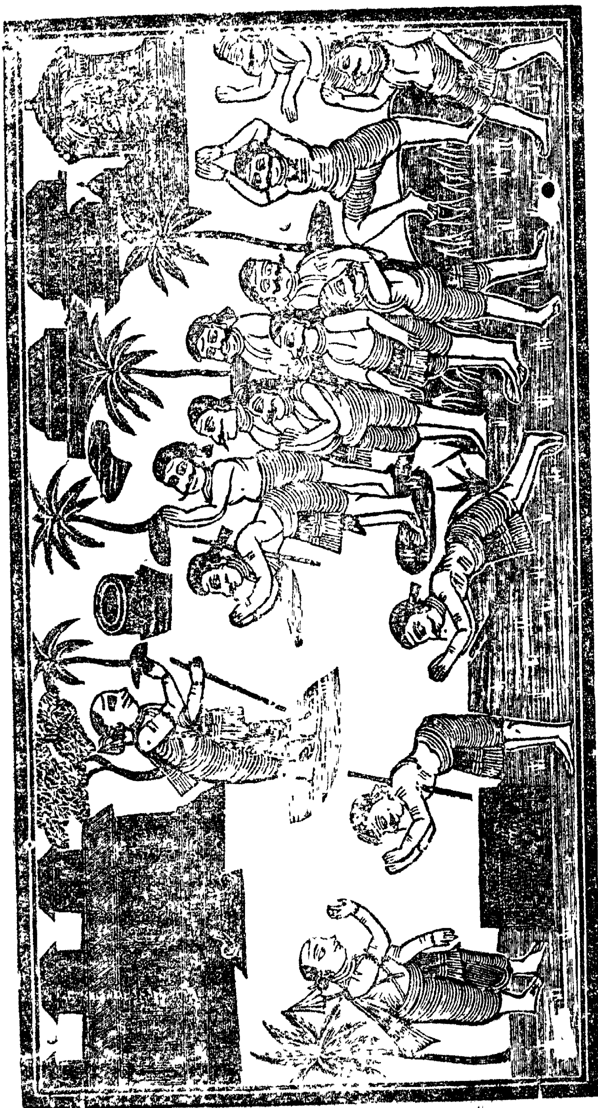
வசனம

வேதியா தானசெய்த பிழையெலலாம் பொறுத்துக்கொள்ளு மீரென்றுசொலல, நநதனர் மறுவுததரங கூறுகினறா

இராகம-தெண்டகம-எதுகுலகாமபோதி

வேதியர் - ஏழைபார்பபான்செய்திடுமபிழையை
யேறறுககொள்ளாதே நான்
இனமறியாதவன்முன்புததிக்காரனென்பதுவும்பொய்யோ

நநதனா - பொய்யாகிவிநதவுலகததைபபாாககும
புண்ணியவானே நான

புலையனுங்களடிமையல்லவோ புத்திசொலலுமையே
வேதியா - புத்தியுண்டுவித்தையுண்டு
பத்திகிடையாது வாயால
புலம்பினதாலென்னமனமடங்காதுபோதங்கிடையாது
நந்தனார் - கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமென்று
கிருபைசெய்யு மையே
கீழ்க்குலமல்லவோநாயினுங்கடையேன்கீர்த்திசெய்விப்பீரே

வசனம்

பரமபக்தனாகிய நீ எனக்கு அடிமைவேலை செய்பவன்போல வந்தபடியினாலே எனபிறவிப்பிணி யொழிந்ததென்று வேதியர் சொல்லுகின்றார்

அறுசீரடி விருத்தம்

அவபபொழுதுபோனதனறிமறைமுடிவைபுளங்கனிய
வறிவினுணர்த
தவப்பொழுதுங்கணப்பொழுதுங்கண்டறியாயபாவியெனைச
சாாநதாரனரே
சிவக்கொழுந்தினடிமையெனறுபெயரிட்டுவேலைகளைச்
செய்ததாக
பவககடலைககுளப்படிபோலதாணடிவரச்செய்ததுநந்தன
பத்திதானே

இராகம்-ஆனந்தபைரவி

நந்தாநீசிவ பத்தன-உன்னை
நம்பாமலேமோசமானேனுனை பித்தன நந்தா
பூமிக்குள்நீயொரு சித்தன-இந்தப
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரபபிர சித்தன்
காமிக்குள்ளேவெகு மத்தன்-உன்னைக்
கணடுதெரிசித்தேனாரவரு முத்தன நந்தா
படித்துமென்னவெங்கள் வேதம்-அதில்
பாாத்ததில்லையிந்தபகவனற் கீதம
எடுத்துச்சொன்னாய்சிவ போதம்-அது
ஏறகாமறபோசசதுயென்பிடி வாதம நந்தா

தெவிட்டாதசோகம் பாணி-உந்தன்
தேகமுழுதினுஞ்சிவன்றிரு மேனி
பகையாகியவொரு கூனி-போலே
பழுததேனுனுநீயாததும ஞானி நநதா

பவசாகரந்தாண்டிச சென்றாய்-உள்ளே
பாாததுணர்நதுபபரமானநதங கொண்டாய்
தவமாமுனிபோலே நின்றாய்-தில்லைத்
தாண்டவராயனைககண்ணாலநீ கண்டாய் நநதா

வசனம

இபபடி வேதியா சொலலுமபோது, நநதனா் மனம நொநது கைகால நடுஙகி ஐயரைசசுறறிவநது தலைவணஙகி எனக்கு அனன ங்கொடுதது ஆடையளிதது இததனைநாளுங் காபபாறறின பெரிய வரே உஙகளுககடிமைவேலை செயயுமெனனை இபபடிப் பெருமை யாய்ச சொலலவேண்டாமெனறு சொலலுகின்றா.

இராகம-கலியாணி-ரூபகதாளம.

பலலவி

ஐயாசொலலு வேணே-உம
தடிமைபபறையன தானே

அநுபலலவி

மெய்யாகவேபிரதமேதினிவாழ் வோர்கள்
வேலைசெயயூழியர்தமமையோதாழ் வாாகள் ஐயா

சரணஙகள.

வேமபுக்குயர்நதமதுரஙகள பூட்டினும்
வீறுமதனகுணமமாறுமெதந நாட்டினும
ஆமபுததிக்காரனெனனுலேயாவ துண்டோ
அய்யனருளையலலாமலுமவே றுண்டோ ஐயா

மேவுங்கீரைததண்டுமேருவைத் தாங்குமா
வீசுங்கதிரமுன்மின்னும்பூசசி யோங்குமா
ஆவதழிவதெல்லாமையன றன்னாலே
ஆசசுதென்றாலென்னவாசகது யென்னாலே ஐயா

முன்னமேசெய்தவினையின்வ சத்தாலே
மூடப்புலையனாய்மேவி யதனாலே

இன்னல்படுவதுடனின்னமும் ஏண்டா
ஏந்திக்கொள்ளுமென்றெனைக்கெடுக்க வேண்டாம ஐயா

வசனம்

நந்தனார், தனது ஆண்டையாகிய வேதியரைப்பார்த்து தங்களுடைய திருவாக்கினால் எனனையுமிப்படிப புகழலாமோவென்று மிகவும் வணக்கமாய்ச சொல்லுகினறார்

இராகம்-அமிர்தகலியாணி

பல்லவி

சின்னசாதியலலவோசிதம்பரம்போய்வருகிறேனேன் சின்ன
அன்னை தந்தையொருவரில்லையடைக்கலமெனனையாளவேணும சின்
ஈரமிலலாதநெஞ்சமாகியிறைசசிதினறுவுடலபெருத்த சின்ன
அல்லும்பகலுமதுவையுணடுயறிமயஙகியாட்டஙகொளளும் சின்ன

வசனம

இப்படிச்சொல்லிய நநதனுரைபபாாததது வேதியாசொலலுகின்றார்.

இராகம்-தேவமனோகரி-ஆதிதாளம

பல்லவி

ஆருக்குததான் தெரியும அவர் மகிமை
அமபலநாடக மாடியபெருமை

அநுபல்லவி

பாருககுள் மாநதாகள் காணபதுதொல்லை
பதஞசலிபுண்ணிய புண்ணியமில்லை ஆருக்

சரணஙகள

தேவர்களபூமழைகொணடு சொரிநதாா
சிததவிததியாதராகணடு மகிழ்நதார
பாவலர்நாவலாஉளளங் குளிாநதாா
பார்வதியமமனுஙகூட யிருந்தாள ஆருக்
காதில்குழையதுவிழுநதது காட்டாா
கண்டிடுமஅன்பரைவிண்டிட மாட்டார்
பாதாளம்நடுங்கவேதாண்டவம் போட்டார்
பக்தியில்லாதவாதங்களைக் கூட்டாா ஆருக்
பாலகிருஷ்ணன் பணிந்தேறறும பிரதாபம்
பரந்திடும்பேர்க்கில்லைபுண்ணிய பாவம்

சீவகுணமருவும் ஞானபபிர தீபம்
தேவமனோகரமாகிய ரூபம ஆருக்

இராகம-பைரவி-திரிபுடை-தாளம

பல்லவி.

ஆருககுப்பொன்னமபலம கிருபையிருக்குதோ
அவனே பெரியவனும

அநுபல்லவி

பாருக்குள வீடுகள மாடுகள ஆடுகள
பணமிருந்தாலவன் பெரியனுமோ ஆரு

சரணங்கள

வேதபுராணங்களோதினதாலென்ன
வேலைசூழபண்ணமாதராலென்னகாரியம்
சாதனையாகவராதொருநாளும்
மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசைபொல்லாது ஆரு
பாணனமதங்கள டங்கவேசெய்தகோ.
பாலகிருஷ்ணன் தினந்தொழுமபொன்னம்பல
வாணனென்றுதரவாய்விருமபாதவன
வானவராகிலுந்தானவனசின்னவன ஆரு

வசனம

சிவபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதி, சிவபத்தியில்லாதவன் பார்ப்பானுயிருந்தாலுஞ் சின்னசாதி, ஆனபடியினாலே, திருப்புன்கூரிலுனக்காகப் பரமசிவன் நந்தியைவிலககி தெரிசனங் கொடுத்ததும, நீ குளமவெட்டினதும, ஒரு ராததிரிகாலததிலே நாற்பதுவேலி நிலமும் நடடுருஜமூாததியேவநது நடவுநடடதும, பாாக்கும்போது நீயே மகாபுண்ணியபுருஷனென்று சொலலவேண்டுமே யல்லாது. வேறில்லை. நீ இதுவரையி லெனதுவாாத்தையைத தட்டினதுமில்லை, ஆகையால், எனக்கு நீ குருவாகிகினறு உபதேசம பண்ணென்று வேதியர் சொல்லுகின்றார

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி.

நந்தா நீ-குருவுபதேசம்-நவிலிடவேணும-நான்கடைத்தேற
நொந்தனுன்கதிபெறமாட்டேன்
நோயினுமபிறவிககடலிடைவீழ்வேன நந்தா

மந்தாரப்பூவெடுத்தானார்மலரடிசாத்திவாழவென்றிவு
சிந்தாமல்வரந்தரவேணும்சிதம்பரரகசியந்தெரிசித்திடவே நந்தா
வைத்தாகருணைக்கடலுன்மனதிற்சென்றாநீநிர்த்தனமபுரிந்து
ஒத்தாசைபூதகணங்களுரிமையுடனவந்தூழியஞ்செய்ய நந்தா
பெற்றாநீபெரியவனுந்தன்பெருமையையாரறிவேனோமூடன்
நத்தாமல்மோசமதானேனமபிகையைசொன்னேனற்கதிபெறவே நந

கலி-விருத்தம.

வேதமோடறஞ்செய்திடுநூற்களைவிதித்தும
ஆதனுதியுன்னடியவாக்கடுஞ்சினமடைய
பாதகமபுரிந்தேனென்றுநந்தனைபபரவி
ஏதந்தீரவேவேதியருபசரித்திருந்தார்

வசனம

இப்படிசசொல்லிய வேதியாவாரததைதயைத தளளப்படாமை யால, சுற்றிவநது தலைவணங்கி ஒருமூலையைநோககி நநதனா சொல் லுகினறாரபபோல சொலலுகின்றார்

இராகம-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம

பல்லவி

ஐயேமெததககடினம-உனககடிமை-ஐயேமெததககடினம

அநுபல்லவி

பொயயாதபொனனமபலததையாமிருககுமிடம
நையாதமனிதாககுவயயாதுகண்டுகொளளுமம ஐயே

சரணங்கள

வாசியாலேமூலககனல் வீசியேசுழனறுவரப
பூசைபண்ணிபபணிநதிடு மாசறககுண்டலியைவிட்
டாட்டுமே-மனமூட்டுமே-மேலோட்டுமே-வழிகாட்டுமே இநத
மானாபிமானம்விட்டுத்-தானாகினின்றவாககுச
சேனாதிபதிபோலே-ஞானாதிபதியுண்டு
பாருமே-கட்டிககாருமே-உள்ளேசேருமே-அதுபோதுமே அஙகே
சஙகையறவேநினறு பொங்கிவருமபாலுண்டு
அங்கமிளைப்பாறிககொண்டு தஙகபபொமமைபபோலவே
நிலலுமே-ஏதுஞ்சொலலுமே-ஞானஞ்சொலலுமே-யாதுமவெலலுமே
இநத

அட்டாங்கம்பண்ணினாலும் கெட்டாங்குபண்ணியது
கிட்டாதுகிட்டிவர வொட்டாதுமுட்டியது
பாயுமே-மூளைதேயுமே-அதுவோயுமோ-உள்ளேதோயுமேவேத

மந்திரத்தாலேபோட்டு யெந்திரத்திலேபார்க்குந்
தந்திரத்திலேயுமில்லை அந்தரத்திலே அவ
தானமே-அமுதானமே-மலகினமே-பேசாமோனமே அந்த

முப்பாழுந்தாண்டிவந்து அப்பாலேநின்றவர்க்கு
இப்பாரவைகிடையாது அப்பாதிருநடனம்
ஆடுவார்-தாளம்போடுவார்-அன்பாகூடுவார்-இசைபாடுவார் இதை

கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
அண்டரண்டகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சந்திமந்திருக்கு
மல்லவே-பறையன் சொல்லவோ-அங்கேசெல்லவோ-நேரமாகுதல்ல
[வோ

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடுஞ் சீலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்தவாசையாலே காலனைநறுபோவேனென்று
சாத்திரம்-நல்லஸ்தோத்திரம்-சற்பாத்திரம்-ஞானநேத்திரங்கொண்டு
ஐயே

கலி-விருத்தம்

ஞானமேவியவும்பார்வாழ்த்தியமறையைக்
கானமேசெயும்வேதியரேயுமக்கடிமை
யீனமாமிழிகுலத்தினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டேயவருளுநறநினைந்தார்

வசனம்

இப்படி நந்தனார்சொல்ல, வேதியார்கேட்டு திவ்வியஞானமடை ந்து நந்தனரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா நான்
செய்ததெல்லாம்பசாரமையா சிதம்
சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர் வேறே
சிந்தனைவேண்டாமந்தமேயினிமேல் சிதம்
எத்திசையிலுமும்மக்கினைசொல்லப் போமோ
பத்தியேமுத்தலென்றுபழகியபெரியவர் சிதம்

சித்தமுந்தெளிந்ததுதெய்வமேநீரென்று
புத்தியுமவந்ததுசத்தியமல்லவோ சிதம்

வசனம

இப்படிச்சொல்லிய வேதியரைச்சுற்றிவந்து நந்தனார் தலைவணங்கி தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வதிக்கச் சொல்லுவார்.

இராகம்-ஓரடியிரண்டுவார்த்தை-துக்கடா

நந்தனார்.	வேதியர்
சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
ஜென்மசாபல்லியமாமோ	ஆகும்
பதம்பெறுந்தவநெறியறிகிலேனை	அறிவீர்
பரமசிவனருள்செய்வரோ	செய்வார்
சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ	அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆதியம்பலத்தெய்வமநாடுமோ	நாடும்
ஆனந்தமடைவேனையரே	அடைவீர்

வசனம

வேதியர் நந்தனருக்கு ஆசீர்வாதம்பண்ணி யனுப்பியபின்பு நந்தனருடைய குணாதிசயங்களைக் கொண்டாடுவார்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம

அடியவர்கள்மனமிடியப்பேசின துண்டபாரத மனந்தங்கோடி, படுநரகிலவீழ்வாரென றெனவுரைக்கும பாவமது பலித்ததென்று, துடிதுடித்துத்தொடைநடுங்கி நீரவடித்துசிதம்பரத்தே துதிகள்செய்து, படிபுகழுந்திருத்தொண்டர்குணமெலாமுலகறியப்பகருவாரே.

இதுவுமது

சாத்திரக்குப்பையெல்லாந் தள்ளினேனப்பதறும்போலே
காத்திரஞ்சுத்தமாச்சு கனிந்திடுமுள்ளமபத்தி
மாத்திரமிருந்தாற்போது மற்றொன்றுமில்லைசைவச்
சேஷத்திரமுழுதுஞ்சுற்றி [illegible]

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தநேரமுமநந்தனைசிந்தித்தா
னந்தமாகியிருநதனரநதணர் எந்த

பந்தநீரவேயிந்தவுருவாகி
வந்துதோவரந்தந்துதோசிவனென்று எந்த

வசனம்.

விட்டுதோ இநதவீட்டுக் கவலைகள்பட்டுதோ பவசாகரச்சேர ழித்திட்டுதோ நநதிவெள்ளம கரைபுரண்டுதோவென்று எங்கித தொழுது எநநேரமும வேதியர் இப்படியே சிவபததிபண்ணிக்கொண்டு ஆனநதமடைந்திருநதார். அப்படியிருக்க, நநதனா ஆதனூரைவிட்டு சிதமபரததை நோககி வருகின்றார்.

இராகம-லாவணி-ஆதிதாளம

நந்தனசிதமபரமவருகின்றார் ஆதனூரைவிட்டுக
கொள்ளிடநதாண்டியபபாலவருகையிலே
தொண்டரங்கமபரவசமாய்-எஙகுமபொஙகிசசிவமயமாய் நந்த

அநதககருணைவிருத்தியழிநது
அனேகசென்மவாசனையை
அனலகொண்டுதகிததாரே-சஞ்சித-விதையென்றுவெறுததாரே

குண்டலிசததியைக்கொண்டு
கிளமபிமண்டலமபுகுநது
சஞ்சரிததுக்கொண்டார-குறையா-வமிர்தமுண்டார்கிளையார் நந்த

அநாதிமாயகறபிதமிநத
நாமரூபாதிப்ரபஞசமெல்லா
யழிந்துபபோமென்பார்-குறைகட-லெழுந்ததுரையென்பார் நந்த

சைவததலங்களிற்றெய்வமிதுவே
சத்தியமபணணுவேனென்பறையன்
சதுரமறைகேட்டிலையோ-மிக்க-ஷண்மதங்கேட்டிலையோ நநத

எமபிரானநடராஜமூர்த்தியின்
இணையடிதொழுதார்க்கீடுரையே
னிந்திரபதஙகசரோ-திருமபியும்-வநதவர்காணகிலரோ நநத

ஈசன்கருணைலேசமிலாதவ
னெத்தனைவேதங்கற்றாலு
மெட்டாப்பெருங்கொம்பு-நெருங்கித்-தொட்டால்செங்கரும்பு நந்த

ஆதனூரிலொருபுலையனுக்காக
அம்பலநாடகமாடுவரோ
அருந்தவம்புரிந்தேனே-கனவினில்-வருநதியுமிருந்தேனே நந்த

ஆகாசாம்பசதாசிவனைபொன்
னம்பலத்தாடியதேசிகனே
ஐயேயுன்னடிமை-மனது-நையேயுனனுடைமை நந்த

செழித்ததுவியனுலகெட்டி சசிகரங்க
ளைநந்தெரியுதுகாணையே
தில்லைத்தலமென்பார்-அன்புடன்-சொல்லப்பலமென்பார் நந்த

குதிப்பாரொருதரங்களிப்பாகண்ணீ
ருதிர்ப்பாரானந்தலாகிரியால
கொண்டாடிப்பாரே-குரவை-நன்றாய்ப்படிப்பாரே நந்த

பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன்துதி
பாடுந்திருவடி பணிவேனே
பரகதியடைவேனே-பூமியில-மறுபடிவருவேனே நந்த

வசனம

நந்தனார் ஆதனூரைவிட்டுக் கொள்ளிடத்தருகில வரும்போது சொல்லுகின்றார்

இராகம்-முகாரி-அடதாளம.

பல்லவி

கொள்ளிடக்கரைபோனான்-நந்தன
கோபுரங்களைக்கண்டான

அநுபல்லவி

பள்ளச்சாதியிலும்பறைச்சாதிநானென்று
உள்ளமுருகியவர்வெள்ளங்கரைபுரள கொள்

சரணங்கள்

ஓட்டத்தின்மேலேறி-நந்தன்-ஓங்குமகிழ்ச்சிமீறி
நாட்டயெவருமநல்லநட்டனக்கூத்தாடியே
நண்புடன்கதிபெறலாமென்றுறுதிகொண்டு கொள்

திருநாளைப்போவாரென்னும்

அக்கரைபோனானே-நந்தன்-ஆனந்தங்கொண்டானே
சிக்கெனவேசிவசிதம்பரேசனைக்காண
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டு கொள்

திருவாதிரைத்திருநாள்-செய்யுந்-தினமல்லவோயிந்நாள்
திருநடராஜமூர்த்திதிருமுகந்தனைக்கண்டு
சித்தங்களிப்பேனென்றுறுதிகொண்டு கொள்

வசனம்.

நந்தனார், இந்தப்பிரகாரம் தோத்திரஞ்செய்துக்கொண்டு கொள்ளிடக்கரையைத்தாண்டி வரும்போது தில்லைக்கோபுரத்தைக்கண்டு தரிசனம்பண்ணுவார்

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கோபுரதெரிசனமே-எந்தன-பாபவிமோசனமே

தீமங்கள்மூன்றுந்தணிந்துவிடுமநலல
சோபனமுண்டாஞ்சோதிவிளங்கிய கோபு

விண்ணணைந்துமேலோங்கியேகண்டுநற்
கண்ணுளார்க்கெல்லாங்காட்சியளித்திடும் கோபு

அல்லும்பகலும்அமரர்துதித்திடும்
தில்லைக்கிறையோனதினமுமகிழ்ந்திடும கோபு

வசனம

நந்தனார், தில்லைத்தலம இப்படியிருக்குமென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-நவரோஸ்-ஆதிதாளம

பல்லவி

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும வாபீட்சகூபதடாகங்களுந்
தூங்கதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்ணசபேசன்துஜபரமும
நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிசசித்திரமண்டபமும
சிலமுறுந்திருவீதிகளுந் தில்லைவேதியர்மாளிகையும்
கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன் என்கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
மண்டலம்புகழும்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன்
தஞ்சமென்றடைந்தே னிந்தசசடலத்தால்நொந்தேனினியென்னை
அஞ்சவேண்டாமென்றொருதரஞ் சொல்லியழைத்தாலாகாதோ

அப்பாவுன்சரணந்தில்லைக்கரசேயுன்சரணம
ஒபபாரில்லாநாடகமபயிலுமொளியேநினசரணம்

கோபுரதெரிசனமென்கிற கீர்த்தனமுதற்கொண்டு

சிதம்பரவிலாசமெனப்படும்.

சிந்து

சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே, அறியாதுபோ யிருந்த-செம்பொன்-னம்பலத்தாடியைக்கும்பிடவே, ஆதனூர்தனி யிருந்து-விடும் - அம்புகிபாலபபறநைதயமின்றித், தில்லையருகில்வந் தார-மனந்-தேறிக்கொண்டார் குறையாறிக்கொண்டார், கெண்டா மணியோசை

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

நாளைபபோவேனென்றுநாங்கள்சொலத்தெரியாது
பூளைபபூவாமபிறவிபபிணிபபொழியபபோவாராயப
பாளைபபூகமுகுதிரக்கும்பழம்பதியினின்றுபோய்
வாளைபபோறறெழுமபழனஞ்சூழதில்லைமருங்கணைந்தார்.

வசனம

இது பொழிப்புரை

நாளைபபோவேனென்று சொலலி அனேகநாள்கழியச் சபாநா தரைத் தரிசனமபண்ணவேண்டுமெனறு பேராசையை அடக்கக்கூ டாதவராய்ப பூளைபபூவையொதத நிலையாமையையுடைய பிறபபுக ளால உண்டாகிய சமபநதம நீஙகும்பொருட்டுப போகின்றவராய்ப பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுகுமரஙகள் சூழநதிருக்கும பழைமையுற்ற தமமுடைய ஊரிலநின்றும் புறபபட்டு ஆண்வாளை மீ னெனது எழுப்பி விளையாடும் வயல்களையுடைய சிதமபரததின எல லையை அடைந்தார்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம

கெண்டாமணியாடுது-கண்டுபிணிவாடுது

முததிமணிதேடுது	நாடுதுகூடுது (கெண்)
பரவசமாகுது	பாவங்களபோகுது (கெண்)
செனனமாணுதிகள்	மோகமுந்தீர்நதது (கெண்)

சிந்து.

கெண்டாமணியோசை-காதில்-கேட்குந்தன்றூரதைப் பார்க்க வென்றே, கொண்டாட்டமாகிவந்தார்-கையைக்-கும்பிட்டேன் நமக கம்பிட்டதோ, வென்றேமனமகிழ்ந்தார்-திரு - வீதியிலேவந்து காத லுடன், கண்டார்களேயாறி-இரு-கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே, பணிந்தார்பரவசமாய்-நல்ல-பாக்கியசாலிகளாக்குமென்றூர், இதுதா னோ தில்லையபதி

வசனம

நந்தனா தில்லையைக்கண்ட ஆனந்தனுபூதியைச் சொல்லுகின் றூா

இராகம-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

தில்லைததலததைக கண்டார்-அதுசித்துவிலாசமென்றூர்-அந்த
எல்லையிலே நின்றூா-மனதேகமாக்கிக்கொண்டார்
இருகணகள்நீா வடித்தாா-கொடுங்காமவலையையறுத்தாா
இருகையைதூககுவித்தாா தனகாலேககோணிககுதித்தார் இநத
ஐம்புலன்களே மறநதாா-பரமானந்தக்கடலுறைநதார்
தனதேகபாவ மறநதாா-தில்லைசிவனேயெனறிருநதார்

இராகம-பியாகு-ஆதிதாளம்

பலலவி

இதுதானோதில்லைத்தலம-இததனைநாளுமறியேன்
இதுதானோதில்லைததலம்

அதுவோயிதுவோவென்றலைந்திடுமபேயனைக்
கதிதருவேனென்றுகைகாட்டியழைததிடும் இது

காசினியிலிதைக்கயிலேயென்றெலலோரும்
பேசக்கேட்டதேயன்றிபேணிபபாாததறிந்திலேன இது

இராகம்-அசாவேரி-திசரமதாளம்

பல்லவி

ஆடியபாததததைததாரும்-உம்மைத்
தேடிவந்தேன்-இதோபாரும்பாரும ஆடிய

அநுபல்லவி.

நாடிப்புகழ்ந்துதொழும் சிவகாமிமனோகரரே
தில்லைநடராஜரே யுமதுகையைவிடமாட்டேன் ஆடிய

சரணங்கள்.

பாதகிரமலலவோ பாலகிருஷ்ணன்பணிபரனே
சிதமபரக்ஷேத்திரதெரிசனம் வீடுசேர்க்குமென்றறியேனோ
மாததிரப்பொழுதுமமை மறக்கவென்மனதுவாராதென்றுமருவி
தோத்திரமபண்ணமாட்டேன்சுவாமி அதிலென்னசுகம் அமபலநத
[னில் ஆடிய

வசனம்

நந்தனார், தில்லையைககண்டு ஆனந்தஙகொண்டாடுவார்.

இந்துஸ்தான்-காபிராகம-ஆதிதாளம

பலலவி

தில்லைத்தில்லையென்றல்பிறவி
இலலையில்லையென்றுமறைமொழியும
தொல்லைத்தொலலையெனறகொடுவினை
வல்லைவலலையென்றகலுந்திருந்த — தில்லை

கறறோங்கற்றோங்களங்கமறிநதிட
பெற்றோமபெற்றோம்பேசாப்பெருமையி
லுற்றோமுற்றோமபொன்னமபலநதனில
தத்தோநததோமென்றநடனமிடும — தில்லை

வாடிவாடியேமாலயனிருவரும்
கூடிக்கூடிககொண்டல்லுமபகலுந்தான்
தேடிததேடிததிருவடிமுளைகளைப்
பாடிபப, ?க்கோபாலகிருஷ்ணனைதொழும் — தில்லை

துககடா-இராகம-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம.

பல்லவி.

இதுவோதில்லைசசிதம்பரக்ஷேத்திரமீசனிருப்பிடமோ

சரணங்கள்.

மதுரைபொழிந்திடும
மாமுனிவர்தவம்
பதவிபெறுநதொண்டர்
பலதெய்வமுநதொழும

மறையோரிருபபிடம்
வாழுமபெருமிடம
பணிநதுவருமிடம்
பாகதிதருமிடம இது

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ-வையன் கூத்தாடுஞ்சிதம்பரமோ

ஆடுஞ்சிதம்பர மனபாகனிககவே
நாடுமசிதம்பரம நமசிவாயப்பொருள் ஆடு

ஆருமறியாமல் அமபலவாணனா
சீரடியாாபாாக்கச சேவடிதூககியே ஆடு

பாலகிருஷ்ணனபோறறும பணிமதிச்சடையினா
தாளமத்தளமபோட தாதெய்தெய்யெனறு ஆடு

இராகம-தனனியாசி-திசரஜாதிதாளம்

பல்லவி

திருவாதிரை தெரிசன ததிறகுவநதேன்-உநதன
திருவாதிரை தெரிசன ததிறகுவநதேன்

அநுபலலவி

திருவாய்திறநதுறவாயினிபிரவாவரந தருவாயெனறு திரு

சரணங்கள்

கஙகுகறையேதுபவக கறைதாணடவேவுனதுசிவ
கங்கைதனிலமூழ்கிதவக கடலுங்குளபபடியாகவே திரு

அலலும்பகலுனதுசபை அருகிலநினறுகூததாடினால்
கலலாமனமுருகும பரகதியுஙகைவசமாகுமே திரு

ஆலநதனைக்கண்டோடிய வமரர்துயாகெடக்காத்தவன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியுந திருபபாதஙகனசபாபதி திரு

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம

தில்லையைக்கண்டபோதே தெளிநததெனனுள்ளமெல்லாம
பலலூழிகாலஞசெய்த பாழ்வினைதொலைநதுபோசசு
நலலருணடனஙகாட்டும நாயனாசிறசபைக்குள்
செலலுவார்மகிமைசெபப சேடனாலாகாதெனறே

வசனம்

இபபடித தில்லையைக் கொண்டாடி இதைப்பாராதவரே பாவி யென்பார

இராகம்-சவாயி-சாப்புதாளம்

பல்லவி

யார்க்குமிமாத்த திருவாதிரைநாளையில்வந்துசிதம்பரதேசிகனை
பாராதபாவிகட்கேதுமில்லையிந்தப்பாரில்வந்துபிறவாதவரே
வானிற்றொடுந்திருமாளிகைமண்டபமாமதிலுந்தில்லைமாநகரம்
காணக்கிடைக்காதபபாயிந்தபாக்கியங்காதில்கேட்டவண்ணங்கண்
[டதுவே
ஆதிபராபரமாகியதில்லைப்பொன்னம்பலவன்வளர்சந்நிதியில்
நாதமுங்கீதமுங்கேட்குதுவானந்தநாடகவேலையைநானறியேன்

வசனம்

நந்தனார் சிதம்பரங்காணத்தாற் சிவலோகங் காணேனென்பார்.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாதசென்மம்வீணென்றுபேசி
மனதிலெண்ணினார்பாதகமலத்தியானம்பண்ணினார்

பறையனுக்குமிந்தத்தலத்தைப்பார்த்தபின்புமோட்சபதவி
பலித்ததல்லவோபாவிசென்மமொழித்ததல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்களையாபெருமையெல்லாஞ் சொல்லிச்சொல்லி
துள்ளித்தாவினார்ஞானவிரையையள்ளித்தூவினார் [ந்
பூதலத்தினிலிதுவேதெய்வமென்றுநந்தனானந்தக்கடலில்
பொங்கிப்பாடினார்புண்ணியத்தலமென்றுதேடினார்

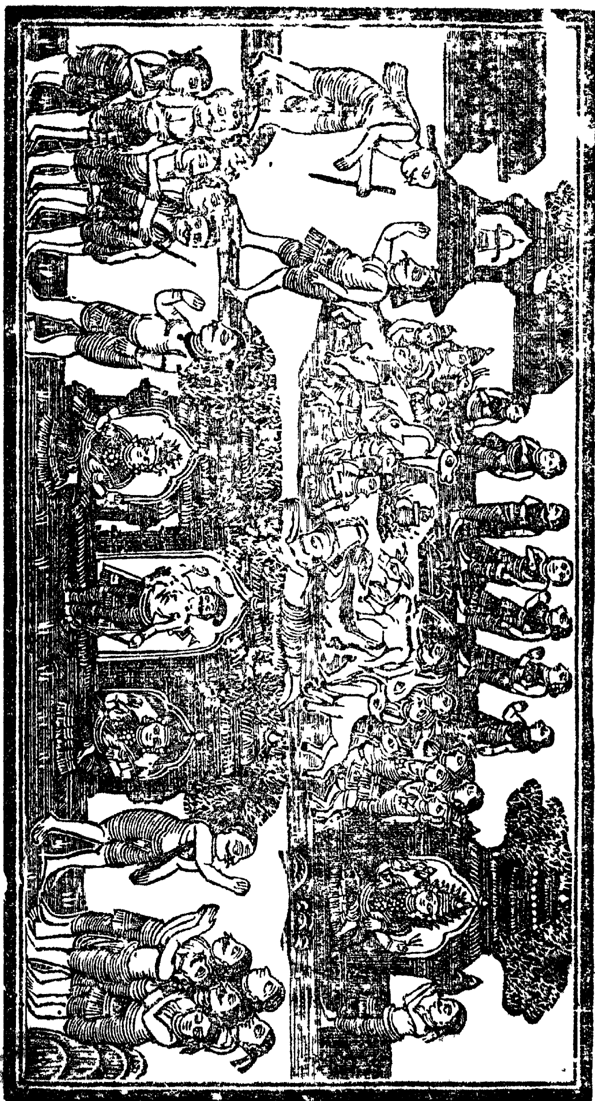
இராகம்-தண்டகம்-சாப்புதாளம்.

அரகரசங்கரவண்ணமேலேயம்பலத்தரனே
நானுந்தனைக்கலமென்று
உருகித் துதியாரோ-ஆனந்தம்
பெருகிப் பதியாரோ
முத்தியளிக்குந்திருமூலத்தானரைக்கண்டு
பத்திபண்ணுதவன்பாமரனல்லவோ
பாருக்குச்சுமையாச்சு-அவனிருந்து
மாருக்குச் சுகமாச்சு
மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்தினந்தோறும்
அங்கம்புளகிதமாவரிடுமேவல

கொண்டாழிக்குழைத்தாரே-அன்யாயமாய்
நாளையுங் கழித்தாரே
வீசிநடைநடந்தமெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்கும்போதொருவருமங்கில்லைத்
தூசியும்போகாதே-காதறுந்த
ஊசியும் வாராதே
சிவசிதம்பரமென்றுதில்லைவெளியினின்று
பவசாகரமவென்றுபரம்பதமடையுந்
தவநெறிபொருந்தாரே-பொருந்தின
மவரையும் வருந்தாரே
சாத்திரங்கற்றுஞ்சத்தாமறையுணர்ந்தானுஞ்
சூத்திரம்பெற்றவனுஞ்சொன்னேனங்கார
மாத்திரம்போகாதே-கருணைக்கும்
பாத்திர மாகாதே
சரணாகதமென்றுசார்ந்தடிபணியாமல்
வருணாசிரமவிதிவழுவாதிருக்கினுஞ்
சென்மாதிகள்விடுமோ-சிரவண
மனனாதிகள் படுமோ
அட்டசித்திகள்பெற்றவாண்டாயிரங்கால
புட்டிருந்தாலுமென்மரணபயமெய்திடு
நட்டசென்மம் மாச்சே-மனிதசென்ம
மெட்டிவீணாய்ப்போச்சே
முப்பாழுந்தாண்டிமூலத்தீமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேநின்றாலானந்தங்காணலா
மொப்பாரில்லையடா-ஊடுருவி
நிற்பா ரில்லையடா
ஆலமிடற்றடக்கியம்பலக்கூத்தனைக்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பரமசிவனேயென்று
பாடிப்படி யாரோ-பருவத்தில
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம்

நந்தனார் சிவபக்திபண்ணுதலைச் சிந்தனைசெய்து இன்னமுஞ்
சொல்லுகின்றார்

இராகம்-சுருட்டி-சாபபுதாளம்

வானோர்புகழ்தில்லைவனநாதரவாழும்
ஞானசபையைப்போற்றிநமசிவாயவென்று
சொல்லாதவன்-கல்வி-கல்லாதவன்-வெகுபொல்லாதவன்

காசினிபுகழ்சிவகாமவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலும்நெறிபாராதவன்சுத்தப்
பதராச்சு-ஆட்டினதராச்சு-கிருமிக்கெதிராசசு

ஆட்டுக்காலைசற்றேகேட்டுவாங்கியுள்ளே
நாட்டிக்கொள்ளாதவன்மாட்டுக்குவமையென்று
நாடாரே-கண்டுகூடாரே-என்றுநதேடாரே

அம்பலவாணனாருகில்வந்துகையால்
கும்பிட்டிறைஞ்சாதகுருடாகலுகக்குத்திற
மதியேது-பரகதியேது-பண்ணுமவிதியேது

நாக்கிருந்துஞ்சிவநாமத்தைநவிலாமல
சாக்குபபோக்குப்பேசுஞசண்டியவனை ககால
னடியானோ-கட்டிபபிடியானோ-கையால்பிடியானோ

வேதாந்தநூற்களைவிவரிததுணாநதாலு
மேகாநதபததியொன்றில்லாதவனுள்ள
முருகாது-கள்ளஙகருகாது-வெள்ளமபெருகாது

ஆதிமதியஞ்சடையழகனடி யகூததைப
பாாததுக்களிககாதபாவிமனிதாகமொன றும
பலியாது-வினைசலியாது-சீலம்பொலியாது

பாலகிருஷ்ணன்தேடும்பாதரசததைதககண்டு
சீலமுடனேயுண்டுசேபிக்காதவன்துன்பம
துலையாது-இன்பமநிலையாது-கன்மம்கலையாது

வசனம்

நந்தனார், சிதம்பரமபாராத கண்படைத்தாரை முகத்தைக்கெடுக்கவநத புண்படைததவரென்று சொல்லுவார.

இராகம்-ஆனநதக்களிபபிலே-ஒருபேதம்.

காணாதகண்ணென்னகண்ணோ
வீணானகண்மயில்கண்ணதுபுண்ணோ (காணாத)

சொல்லும்பொருளிறந்ததுரியவடிவமாகி
யல்லும்பகலுமற்றவானந்தபபேரொளி (காணாத)

பசியாமருந்தளிக்கும்பரமரகசியத்தி
லசையாமலேயாடும்மம்பலநாதனைக் காணுத
ஊராரும்றியாமலொளிகண்டுபிசகாமல்
சீராருகாற்கொண்டுயெழும்பியமண்டபம் காணுத
அண்டத்துளடங்காதவாசைவலையைப்பூட்டி
பிண்டத்துளடங்கியபேரின்பதேப்பத்தைக் காணுத
நாசிநடுவிருந்துநாதனேதானென்று
பேசாமற்பேசியபெருமையையொருநாளும் காணுத
என்னையானறியேனென்றிகழ்ந்திடும்பேயனை
தன்னந்தனியனுக்கிததருவனென்றழைத்தாரைக் காணுத
சோற்றுத்துருத்தியிதைச்சுமந்தநிறைவென்ன
ஆத்திமதியணிசடையழகன்மருங்கோயில் காணுத
சீலக்கமலமுகச்சிவகாமிமனமகிழ்
கோலக்கனகன்றிலலைக்குழகனுடியகூத்தைத் காணுத
பாலகிருஷ்ணன்தொழுமபாதத்தைப்பணிந்தொரு
நாளிலுமபிறவாதநலமிக்கவழிதேடிக் காணுத

வசனம்

நந்தனார், பத்திபண்ணுதவன முத்திபெறுவனென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

வேதம்படித்ததும்சாத்திரங்கேட்டதும்மெய்யினிலநீறுபூசுவதும்
ஆதிசிதம்பரதேசிகன்றிருவடிககாளாவலன்றனந்தம்
உடனேதலையும்பவபந்தனுசொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்
ஊனுறக்கமுதலாகியநான்குமுண்டேயுலகில்யாவருக்கும்
ஆணவமலநீத்தாகளறிவாரகத்தைசசுருக்கிக்கொள்ளுவரே
சகத்தைப்பொய்யாத்தள்ளுவரேசொன்னேனசொன்னேன்சொன்னேன்
அருந்தவமாமுனியாகிலும்நல்லராசைபொல்லாரறியாரோ
வருத்தப்படுத்திமனதைமயக்கிவைத்திடுமன்னமயக்கோசம
உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசமசொன்னேனசொன்னேன்சொன்னேன்
அரவணைகோபாலகிருஷ்ணனல்லும்பகலுமபணிந்தேத்தும
திருவடிசரணுகதமென்றெண்ணித்தெளிந்தார்ககன்றேபரபக்தி
ஒழிந்தாக்கன்றேவாமுத்தி சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக்கெய்தலரிதென்றஞ்சி
யப்பதியின்மதிற்புறத்திராப்பகல்வாழ்ந்ததங்க
லொப்பரிதாய்வளர்ந்தோங்குவுள்ளுருகிக்கைதொழுதே
செப்பரியதிருவெல்லைவலங்கொண்டுசெல்கின்றார்.

வசனம

நந்தனார், இந்தத்தில்லைவாழந்தணர்களுடைய வீடுகள இத்த
ன்மையாயிருக்க, எனக்கு அவ்விடத்திற்குப்போகுத லடாதெனப்
பயந்து அந்தத்தலத்தின் மதிலினபுறத்திலிருந்து அளவற்ற பேர
ன்புடன் மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு செல்லுதற்கரிய எல்லை
வலஞ்செய்கின்றா

விருத்தம.

அம்மையாந்தில்லைமாநகாமருங்கிடையணிந்து
சும்மையிட்டிருவிழிகளிலநீரறச்சொரிந்து
விம்மியேசிவனாசரிதங்களைவிரித்து
கொம்மைவிட்டவாபாடியுமானந்தங்கொண்டாா.

வசனம.

நந்தனார். தனக்கிந்த பாக்கியங் கிடைத்ததென்று கொண்டா
னடிக்கின்றா

இராகம-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டானடிக்கின்றார்-தில்லைக்-கோயிலைக்கண்டுதாவிதாவி

அண்டரண்டந்தொழுமம்பலநாதனைக்
கண்டாரைக்கண்டுகொண்டோமென்றுநன்றாய்க் கொ

அஞ்சலிகொண்டுகளித்து அரகரவென்றுசெபித்து
குஞ்சிதபதத்தைத்துதித்துக்குரவைகள்பாடிக்குதித்து கொ

அங்கம்பரவசமடைந்து ஆனந்தக்கடலில்விழுந்து
பொங்கிச்சிவமென்றறிந்துபுவியதிரந்துபணிமிகுந்து கொ

இருகண்களில்நீர்பெருக யிறைஞ்சிமனதுருக
அருமைசசிவகதிதருந அமபலவாணன்வருக க|ெ

இதுவுமது

இராகம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கொண்டாடினதாரே-நந்தனார் கோவிலைத்தாவித்தாவி
கொண்டாடினதாரே

அநுபல்லவி

அண்டாமகிழ்ச்சியாலே அரனேயென்று மென்மேலே

சரணங்கள்.

பண்டுநான்செய்ததே யோகம்-அதனாலுனக்
கொண்டுவந்தேன்மானிட தேகம்-ஆகவேயிந்த
புண்டரீகப்பதவை போகம்-கண்டேனென்போல
மண்ணிலெவர்க்குண்டு யோகம்-என்றுதுதித்துக்
கொண்டாடுமிவர்புகழைக்
கூறவஃதுமேயுற் சாகம் கொண்

வஞ்சமனைத்தையொரு மித்து-நினைந்தம்தாழாத
பஞ்சபாதகப்பேரை டுத்து-உளத்தாகளைக்
கெஞ்சியவர்களைய டுத்து-உழலாமே
கஞ்சமலர்ப்பதங்கொ டுத்து-ஆண்டருளென்று
வஞ்சிசிவகாமிதொழுய
மணவாளனைத் துதித்துக் கொண்

ஒருநாற்புறமதில சொலிக்க-ஊரெல்லைச்சுற்றி
வருவார்திரும்புவார் களிக்கசிரசின்மேலே
இருகைகுவித்துவாழ் வளிக்க-வேண்டுவாரிந்த
திருநாளைப்போவார்தான மிகுக்க-ஆகையாலிந்தப்
பெருவாழ்வடைவாரிவர்
பேதமில்லையே யுரைக்க கொண்

வசனம்

இப்படி நந்தனார் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதி முன்வந்து தண்டாகாரமாய் விழுந்து பணிந்து புழுதிபடப்புரண்டு ஆனந்தமடைந்து திருச்சந்நிதியைத் தெரிந்து தெரிசனம்பண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

சபாதெரிசனங்கண்டான்-நந்தனுஞ்-சுபாவமுடனேநின்றான்
சபாதெரிசனங்கண்டான் கனிதபபிரபாவமாகியசபாபதியிருக்கும்
சதாகாலமும்வேதங்கள்மொழிந்திடுஞ் சிவகாரமாய்செழித்துவளர்
நதிடும், தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் கூடமெல்லுமபகலுமவரவர்நாடும்
(சபா)

வசனம்

நந்தனார், தெற்குக்கோபுரவாயிலினின்று சபாபதியை நோக்கித் துதிபண்ணுவார்

இராகம்-செஙகலா-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஜெயஜெகதீசா-அதிசுந்தரகுஞ்சிதபாதா-ஓ-ஜெயஜெகதீசா

தில்லையைக்கண்டேன் தேறித்தெளிந்தேன்
எல்லையிலநின்றேன் இனிப்பிறவேன்காண்
ஞானக்கினியாரீடு-கரும்பே-இனிக்குதுபாரவீடு
ஆசாபாசத்தைத்தீர அறவெட்டியானந்தத்தின் முழுங்காட்டி
வைகுந்தமுமதுபாருக்குங்கிடையாது-இந்தசுகம்-பாருக்குளிணையேது
சரணந்தமென்றிங்கே வந்தேன்சாமிபாராக்கு
உமையடைந்தேன் ஜென்மதிகளானமிகநொந்தேன்
வேறொருதெய்வங்களை வருந்தேன் ஜெய

தென்றிசைக்கோணவந்தழைத்திடுமவேளையில
பெண்டுபிள்ளைகளபேயாட்டம
ஓட்டத்திலறியபெருங்கூட்டம
நானுமநமனுந்திண்டாட்டமஒருநம்பிக்கைதாரும
நானுனக்கருள புரிந்தாளுவேனென்று
கனவிலாகிலுமவாருந்தட்டியெழுப்பிக்கவலைகளைத்தீரும
அடிமையென்றுமனதுமகிழ்ந்துபாரும
தில்லைவெளியிலவாடாவென்றுசேரும-ஓ ஜெய

அரகரசங்கரனேபொன்னமபலத்தாண்டவனே
பரமதயாபரமூர்த்தியென்றடிபணிந்தேன்மனங்களிந்தேன்
சாதியில்சின்னவனுனைவீதியில்வந்தேனுக்காதோ
பாதகனுசெய்யினுஞ்சிதம்பரமென்று

பகர்ந்தால்பழைவினைபோகாதோ
நீதில்லாதபெருந்தவத்தோர்வந்தால்
தெரிசனஞ்செய்வேன்போதாதோ
ஆதிபராபரமாகியவுனைக்கொண்டாடுவேன் ஜெய

அபாரமாகியசமுசாரம்சதாவிஷயகாமாதிகோரம
உபாயமறிந்துகரையேறப்படாதுஜெகதீசுரமாயா
விலாசகரபிதமிந்தஜெகம்அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்
சிவலோகமென்கிறபாவனையாலநிவாரணமபண்ணும்பெரியோர்கள்
பண்ணியதொழிலின்பயனறிவாராபாலகிருஷ்ணன்தொழுங்கழலணி
வார், எண்ணியபடியேதவமுறுவாரானதனதென்றுமுறையிடுவா
ர், சமாதிபண்ணியகமமாதிககிருததியமறபடாதபேதைகைவிடாதே
யும்நீ, சபாபதிவெகுகிருபாநிதியுள பிரதாபமறியேன் சுபாவமப
[றையன ஜெய

விருததம்

வாட்டுவாருடலவோபடதழலிடைவருததி
மூட்டுவாரமூலககனல்மதிமண்டலமுகடடில்
மாட்டிறைச்சியையருநதியபுலையனறனமனததா
ளாட்டுககாலசறமேறதநிடுமமபலததரசே

இராகம-இநதுஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம.

பலலவி

தாதாதாநீயாடியபாதம்தததிதெயததித்தெயயென்றாடியபாதம்
ஆதரவாகபதஞ்சலிமாமுனிக்கானநதநாடகமாடுந்திருவடி தா
ஆகமவேதபுராணங்களோதிய யோகிகளாலேதேடுந்திருவடி தா
சிநதைமகிழ்ந்துகுவிநதிடவே யதிசுநதரரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் தா
பாரளந்திடுங்கோபாலகிருஷ்ணன்துதி பாடிப்பரவிப்பணியும்பாதம்

இராகம்-ரீதிகௌளை-ஜமபை தாளம.

பல்லவி

தாண்டவதரிசனந்தாரும-தாமதம்பண்ணவேண்டாம்-இது சமையம்
தாண்டவதரிசனந்தாரும்

அநுபல்லவி.

ஆண்டவனேயுன்பெருமையை யாறறிநதுரைசெய்வார்
நமபியிருக்கிறேன்பேதை யெநதனுக்கொருதரம தாண்

சரணங்கள்.

ஆசைவலைக்குள் தங்கிபொங்கி மயங்கித தடுமாறிமும்மதங்கள மீறி
யானெனதெனறுரைக்குமபாசகமலநெறிநிறுத்திட
மாயவன்கோபாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடுமெஉன் திருவடி
தாரிதகுகுஜெம்தரிககணநதரி திரிகுதிரிகுதீம்தீமதககிடத்தகதோ
மென்றாடிய தாண்

வசனம

நந்தனா, பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித துதிபண்ணுவார்.

இராகம-லாவணி-ஆதிதாளம.

அமபலவாணவுனசரணமடைநதேனனைழ
ஆதரிததாளுவதுன்பாரமலலவோசொலலவோ
எடுததிடுஞெனஙகணகெழுததுலோாதெனபாடு
இன்னமுமபிறநதிடுவேனோநடேசனேயீசனே
ஆசைபொனபெருங்காட்டிலேயாறறுமமுழுமூடன்
அகலவிடாதேயுமநமபினேனுனனையயானேமெய்யனே
பாாளநதகோபாலகிருஷ்ணன்பணியுமலர்பபாதம
பாவியெனனுள்ளுறவேகருணைபாருமேவாருமே

வசனம

அமபலததிலாடும நடனததை வருணிததுசசொலலுவார்

இராகம-சஙகராபரணம-ரூபகதாளம

பலலவி.

ஆடியபாதா-இருவாகளைநாடுமவினோதா ஆடிய

அநுபலலவி

ஆடியபாதாவயனுமாலுநதினம
தேடியுஙகாணமறறிரைமறைவாக
திததித திததித திததித்தியென ஆடிய

சரணஙகள்

வீரவெண்டையஞ்சிலமபசைநதிட மேவுஞசடையாமபுலியசைநதிட
சாருநதொண்டாகளானநதுவிநதிடச சாலோகாதிபதவியுந
தநதோந தநதோந தநதோந தநதோமெனநடனம ஆடிய

வேதமுனிவர்கள்பாடவுஞ் சனகாதியோகிகள்கூடவும்
வெகுநாதமெங்கினுமோடவுந் திருநந்திமத்தளம்போடவுந்
தகுந் தகுந் ததுமென்று ஆடிய
பாலகிருஷ்ணன் துதிகள்செய்திடப்பண்ணவர்கள்பூமாரிபெய்தி[ட]
சீலமுள்ளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத் திருசிற்றம்பலத்தரசனுந்
தாந் தாந் தாந் தாந் தாமென்று ஆடிய

வசனம்.

நந்தனார், அடிமைத்திறங்காட்டிச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கண்டகப-ஆதிதாளம்

அறிந்தறியாமலேசெய்தநபராதமையா-என்னை
ஆண்டவனேதில்லைத்தாண்டவராயா அடிமையுஞ்சரணம்
பருகியண்டபகிரண்டங்களகண்டிடமத்தாவுஞ்சரணம்
பதஞ்சலிக்காகநடம்புரியுந்திருவம்பலக்கூத்தாவுஞ்சரணம்
நடுவுமாதியந்தமுமொன்றுமிராதநிராமயனேசரணம்
பொங்குமாதியந்தக்கடலேவொளியேயறிவின்னறிவேயுஞ்சரணம்
என்றுமநித்தநிரஞ்சனநிட்களநிற்குணரூபாவுஞ்சரணம்
கருதிநின்மகிமைகொண்டோரறியாதகடையேனுஞ்சரணம்
எள்ளுக்குள்ளெண்ணெய்போலெங்குநிறைந்தயீசாவுஞ்சரணம்
எட்டிரண்டுமறியாதவனகனகசபேசாவுஞ்சரணம்

வசனம்

நந்தனார், இப்படியனேகவிதமாய்க் கொண்டாடி உட்புகுந்து தாண்டவம்பாராத மனக்குறைவுகொண்டு சுவாமியை நானுள்ளே வரலாமோவென்று கேட்கின்றார்

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்

பல்லவி

வருகலாமோவையா-உந்தனருகில்நின்றுகொண்டாடவும்பாடவுநா
பரமகிருபாநிதியல்லவோவிந்தப்பறையனுபசாரஞ்சொல்லவோ உந்
தன-பரமானந்ததாண்டவம்பார்க்கவேநானங்கே வருகலா

பூமியில்புலையனாகப்பிறந் தேனே-நான்
புண்ணியஞ்செய்யாமலிருந் தேனே
சாமியுன்சந்நிதிவந் தேனே-பவ
சாகரத்தையுங்கடந் தேனே

கரைகடந்தேனே சரணமடைந்தேனே - தில்லை
வரதாப்ர தாபமும பாபமுந்தீரவே வருக

வசனம.

இப்படி நந்தனா தில்லையில்வந்து கொண்டாடிப பின்பு பத்தி மார்க்கத்தை யெடுத்துப பேசுகின்றார்.

சிந்து

இதுதானோ தில்லைப்பதி - என்று - எக்கலித்தாராடிக்கெக்கலித்தார்
ஐயாவுன்சந்நிதியைக - காண - வாசை கொண்டுவந்தேனே சமுடன்
தெருவில்பொடித்தூளை - அள்ளித - தேகமுழுதிலுந்தாகமுடன்
தரித்தார் திருநீறாய் - நாலு - சாஸ்திர வேதங்கள் பார்த்துணரும்
பெரியோரிருக்குமிடம

வசனம

நந்தனா, தில்லைத்தலம இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம - செந்தக்கடுக்கா - தண்டகம - ஆதிதாளம

ஆகமங்கள்பலவேதியங்கள சிவனடியாாகள கூட்டம் - மன
தேகமாகியெபபோதுமவிளைகின்றயோகிமுனிக ளோட்டம் - பூ
லோகமிதுகைலாசமென்றுமிதை ப போறறுவாாக ளாட்டம் - அதி
வேகமாகவெஙகேயாகினுமவெளியேபோகவேணு மையே
இஙகிருக்கலாகாதையே இஙகிருக்கலாகா தையே
பாவிபபறையனிஙகேவரலாமோ சுவாமிதரிசனந தரலாமோ
பாதகமலஙகளை தடொடப போமோ
பாவமெனைபபிரிநதுசொலைப போமோ
இஙகே ஆகாதாகா தையே
வேள்விசெய்யுமபுகைமேலுலகெழுமபிபபோத தையே
புண்ணியவான்கள் புரியுநதவமுடன்
அரகரசிவனென்றுஆடிபபாடிககொண்டு
பரிவுடன்றனைபபிரதட்சணமவருமிடமஆகாதாகா தையே
மணியாடுதுவெகுசனங்கூடுது வீதிவலமாகுது திருப பதம்பாடுது
உள்ளோடாடுதுபணிவிடைபோகுதுபாவசமாகுது மெத்தபபய
மாகுதே இங்கே ஆகாதாகா தையே
தீண்டாதே இங்கே வண்டாதேசுமமாயிறையாதே இங்கேதரியாதே

என்னைப்பாராதே படியேறாதே உள்ளே போகாதே வரலாகாதே
யென்பார் ஆகாதாகா ஜைதயே

சிந்து.

பெரியோர்சிறுகுமிடம்-இந்தப-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல
காஞ்சபறைச்சாதி-திலலை-நாதன்றெரிசனமாதரவாய்ப
பண்ணப்படுபாவி-இநதப-பாரிலிருப்பதுசீரலவே
என்றேகுளத்தோரம-புக்கி-ஏங்கிநின்றார்துயர்நீங்கிநின்றார்
ஓயாபபெருங்கவலை-கொண்டு-உ ள்ளங்குழைநதிட வெள்ளமெனக்
கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கைதொழுவாரவர்மெய்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

செல்கின்றபோழ்தந்ததிருவெல்லைபணிநதெழுந்து
பல்குஞ்செநதீவளாத்தபயிலவேள்வியெழுமபுகையு
மல்குபெருங்கிடையோதுமடங்கணெருஙகினவுங்கண்
டல்குந்தங்குலநினைநதேயஞ்சியணைநதிலாநின்றார.

வசனம

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரததுக்குப் போனபொழுது அந்
நெல்லையைக்கண்டு நமஸ்கரித்து எழுநதுவிருததியாகச்சிவந்த அக்
கினியைவளர்த்து ஆகுதிசெய்கினற யாகத்தால உண்டாகிய புகை
யும் மிகுந்த பிராமணாகளின கூட்டம வேதமோதுகின்ற திருமடங்
கண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலததைநினைநது உள்ளேபோவ
தற்குப்பயநது நினறார.

இதுவுமது-விருததம்

நின்றவரங்கெய்தரியபெருமையினைநினைப்பார்முன்
சென்றிவையுங்கடநதாஞ்செழயிற்றிருவாயிலைப்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைகடொறுங்குலவும்வேதிகைக
ளொண்டியழுவாயிரமங்குளவென்பாராகுதிகள்.

வசனம்.

சிதம்பரத்தெல்லையில் நின்றுக்கொண்டிருந்த திருநாளைபபோ
வார் தாம் உளளேயடையககூடாத அககோயிலின் பெருமையை

நினைப்பாராகி முதலில் அந்த எல்லையைக்கடந்து ஊரைச்சுற்றியிரு
க்கும் மதிலின் திருவாயிலை யடைந்தார் அங்கே திண்ணைகள் பொ
ருந்திய மலைகளைப்போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள்
செய்யப்படுகின்றனவென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார் சுவாமியைப்
பூசிக்கின்ற தில்லை மூவாயிரவருடைய மாளிகைகள் மூவாயிரமென
முர். வேதவிதிப்படி ஆகுதிசெய்யும் பிராமணர்களுடைய வீதியில்
தாம் போகக்கூடாதபடியால், அதைநினைந்து தன்குலத்தை யிகழ்ந்
து இங்கிருக்கலாகாதென்று அவ்விடம்விட்டு ஒரு குளத்தருகில
வந்து சுவாமி உன்னைப் பாராத ஜென்மத்தை யேன்படைத்தாயெ
ன்று தாழப்புரண்டழுவார்

இராகம்-சரசாங்கி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

இந்தச்சடலமெவந்தவாறேதென்றறிகிலேன்
நானேதென்றறிகிலேன்

அநுபல்லவி.

சந்ததமுந்தில்லையம்பலத்தானை
சிந்தித்துமாயச்சிக்கறுக்காமல் இந்தச்

சரணங்கள்

அங்கமலங்களைப்போக்கிடுஞ்சிவ
கங்கையிலாடிக்களங்கமறுமல் இந்தச்

ஆடும்நடனங்கண்டானந்தமாகி
பாடிப்படித்துப்பணிந்துகொள்ளாமல் இந்தச்

அநேசக்கரத்தையெடுத்துருவேற்றி
வநேசப்பிறவியின்மயக்கறுக்காமல் இந்தச்

பாலகிருஷ்ணனதொழும்பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சீலமுள்ளமுத்திசித்திபெறுமல் இந்தச்

இராகம்-கமாஸ்-திசரமதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபேசன்சேவடி நான்கண்டதில்லை-தில்லைக்
கனகசபேசன்சேவடி

அநுபல்லவி

கனகசபாபதியைக் கண்டபேரைக்கண்டால்போதும்
ஜெனனமரணமோகந்தீர்ந்துசிவனைச்சேரலாமே "

தகணகசெம்தரி நம்தரி தோந்தோமதரிகிடதாதா
ததிமிதகிடஜெணு கிடதகததிகணத தோமென்றாடியதில்லைக் கஎ

அல்லும்பகலுமிந்த விஷையானந்தத்தில்மூழ்கி
அறிவுகெட்டமாடதுபோல் ஆனதுமெய்யோ
பல்லுயிரிலும்நிறைந்த பரமசிவஞானிகளே
பாரதத்தில்லைகேட்டதில்லை கோபாலகிருஷ்ணன்கவி
மானிடசாதியில்பிறந்து மங்கையர்மோகத்திலவிழ்ந்து
தானுந்தவமுறையிழந்து தனனாசுநாடாய்த்திரிந்து கஎக

இராகம்-தந்நியாசி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கனகசபாபதி-தரிசனம ஒருநாள்-கண்டால்கலி தீரும்

அநுபல்லவி

ஜனகமகாமுனிகைதொழுதேத்தும்
தினகரகோடிதேசோனமயமாகிய கனக

சரணங்கள்

மனதிலொடுங்கியகல்மிஷம போக்கும்
மாயப்பிணியதனை மறுவடி வாக்குமம
செனனமரணசமுசாரத்தை நீக்கும்
திருவடிநிழலிலே கூடியயார்க்கும் கனக

சுருதிமுடிகளிலுஞ்சொல்லிகொண் டாடும்
தூயவெளியையொளியாகவே கூடும
தருமநெறியுந்தவமுந்தள நாடும
ததிங்கணத்தோமென றுதாண்டவ மாடும் கனக

பறபலயோசனை செய்யத்தந் தொல்லை
பரகதியடையவுபாயமு மில்லை
அற்புதமாகவேதாரென்று சொல்லை
அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன பணியுந்தில்லைக கனக

இராகம-காகரபபிரியை-சாப்புதாளம

பல்லவி

கட்டைகடைத்தேறவேணுமே-கனகசபாபதிடனை
கண்டுகவரிநகவந்தநந்தனார்

கட்டைகடைத்தேறட்டுமோசென்மம்
கெட்டதல்லவோயிட்டமறியேன் — கட்டை

முத்தியளிக்கும்பத்தியிலேயென்
சிற்றம்பலவன் சித்தமறியேன் — கட்டை

வசனம்.

தேகம்படைத்தால் சிவபத்தி பண்ணவேண்டுமென்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ரூபகதாளம்.

தேகம்வந்தவாறு சொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்
தினமுந்தொழுதிருப்பதல்லவோ

இந்தவிஷயசுகத்தை — நாடுமோ-பாவி
பனக்குரங்குமிருபயிடங்காணும — லோடுமோ
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு — மாச்சுதே-உள்ளே
சென்றுநடனதெரிசனமபண்ணுமற் — போசசுதே
பறையனென்றஜென்மம் — போகுமோ-பாழ்
வினையாலின்னம்பாரில்வந்துபிறகக — லாகுமோ
அடிமையென்றவநதே — னுய்யுமோ-ஒன்றையுங
கானறியேனம்பலதெய்வமென்ன — செய்யுமோ
பார்தமெல்லாமழிந்து — தோணுமோ-கோ
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பரமன்கருணை — வேணுமோ

வசனம.

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேர்க்குச் சென்மமில்லையென்பார்.

இராகம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

பலலவி

தெரிசனங்கண்டார்க்குமறுசென்ம — மில்லை
வரிசையுடனமபலவன்வாழ்கின்ற — தில்லை தெரி

இரவுபகலிடைவிடாதேகரசரண — பத்தி
இன்பமுறுமானநதம்பொஙகிவரும — நத்தி
பரவிவருமவனருகிலணிமாதி — சித்தி
பணிநதுவநதுசிற்றம்பலதலதைவலஞ் — சுற்றி தெரி

சொப்பனமென்றிவ்வுலகம்தோன்றிவரும் தேகம
சொன்னதுநீயென்றபடி தாரும் போதம
அற்புதமிதங்கமொடுதாளவகை கீதம்
அனவரதந்திருநடனமாடிவரும் பாதம் தெரி

அல்லும்பகலோயாதவடியார்கள் கோஷ்டி
அரகராவென்றமிர்தபான்மதைப ஜோட்டி
தில்லைவாழந்தணர்கள்கைபிடித்துக கூட்டி
சிகெனவேதிரைதிறந்துபரவெளியைக் காட்டி தெரி

நஞ்சுண்டகண்டனுக்குகொன்றைமலர் சாற்றி
நல்லதிருச்சாந்தணியுமம்பிகையைப போற்றி
குஞ்சிதபதந்தனதுமனதிலுரு வேத்திக
கோபாலகிருஷ்ணனருளுமநடராஜ மூர்த்தி தெரி

வசனம்

நந்தனார், தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போது வருவாரோவென்று விசாரப்படுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

எப்போவருவாரோ-எந்தன்கலிதீர
எப்போவருவாரோ

எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீரச்
செப்பியதில்லைச் சிதம்பரதேவனே எப்போ

நற்பூருவமவந்து நாதனைத்தேடும
கற்பனைகளமுற்ற காட்சிதந்தாள் எப்போ

அற்பசுகவாழ்விலானந்தங்கொண்டேனே
பொற்பதத்தைக்காணேன் பொன்னம்பலவாணன் எப்போ

பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப பணிந்திடுமீசன்
மேலேகாதல்கொண்டேன்வெளிப்படக்காணேன் எப்போ

இராகம்-துக்கடா-ஆதிதாளம்

வருவாரோ அருள்புரிவாரோ-எந்தன
மனதுசலிக்குது நானென்னசெய்வேனே
அரகரசங்கரவம்பலவாணனை
ஆதரிக்கதிருப்பாரோ ஒருக்கால்வருவாரோ

வசனம்

நந்தனார், தான் சின்னசாதியானதால் வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோ-ஒருக்கால்-வருவாரோவறியேன

பாராமலிருப்பேனோ பதஞ்சலிமுனிக்குப்பொற்
பாதங்கொடுத்தபரமேஸ்வரனானென்று வாராம

கனவினில்வந்துகழனிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்ந்துயென்னைவாவென்றுசொன்னவர் வாராம.

கலககமறவேயவர்காலுககுமபிட்டு
குளத்தங்கரையிநின்றுகூப்பிடுமவேளையில வாராம

அல்லலறுத்துப்பரமானந்தமேதருந
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டுதெரிசனமபண்ணியும் வாராம

வசனம.

நந்தனார், இதுவரையில வராதபடியால இனிமேலதில்லைத்தலத்தைவிடாமற் சுற்றிவந்து தேகத்தைத் தள்ளுவோமென்று நிச்சயமபண்ணுவார

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இன்னம்வரக்காணிலேன்-என்னசெய்குவேனவர் இன்ன

இன்னம்வரக்காணிலேன் தில்லைப்பொன்னம்பலவாணன்பண்ணையும
நட்டென்னையுமிங்கேவாவென்றுசொன்னவர்மறந்தாரே இன்ன

சொல்லும்பொருமிந்தச் சோதியேமகிழ்ந்துவாழுந்
தில்லையைவிடாமற்சுற்றித்தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநன்று இன்

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதச்சிலம்புகுலுங்ககோலமுடநடனங்
கண்டேனகுறைகளதீர்ந்துதென்றுசொல்லவுந்தான் இன்ன

வசனம.

நந்தனார், இப்படி சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்து புரண்டழுவார்.

சிந்து

ஏழேபுரண்டழுவார்-ஒன்றுங்-கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேதலைகுனிந்தார்-எந்தன்-வேதனையைக்கண்டியாதரிக்குந்
தெய்வங்கிடையாதோ-பாவி-சித்தந்தெளியவிரததிதந்து
வாவென்றழையாரோ-விண்ணில்-வானவர்கள்போற்றுமூணமிலா
கனகசபைநடனங்-கண்டு-காயங்களிததிடநானடியேன்
வருந்தித்துதியேனோ-எந்தன்-வாணாளெருருகுதுவீணையே
அடடாயிதென்னசென்மம

விருத்தம

சாதிபேதமுங்குணங்குறியாவையுந்தள்ளி
ஆதியாகநான்கூவினேன்றிசைதனிலணைநதும
மாதவமபுரிதொண்டர்கள்பணிதிரண்மறைகளக்
கோதிலாதொருதொண்டிமிபபாவிககுறையோ

வசனம்.

நந்தனார், சுவாமி உன்னை சரணாகதமெனறு நம்பிவநது துன்பப்படலாமோ சிவனே சிவனே யென்று பெருங்கூரலிட்டு தனக்கு சென்மம போதுமபோதுமென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம

பல்லவி.

போதும்போதுமையா-எடுத்தசென்மம
போதும்போதுமையா

மாதவமுனிவர்களவந்திருக்குந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும்வளருமமபலவா — போது
கோத்துநெளியுமபுழுவூத்தைநரம்புகளும்
காததமலங்களூறுமூத்திரக்கும்பியும் — போது
சந்ததமடியேன்யெந்திரமபோலே
வந்தெழும்வகையிலும்நொந்துமிகுந்தேன் — போது
கொழுததவாணிகள்போலேயுறுத்துமிரும்புமன்னை
வயிறறிலிருந்துபடும்வருததமென்னசொலவேன — போது
மாதர்கள்மீதினில்மையல்கொண்டேங்கினுள்
வேதனைகொண்டவெறும்பயலானேன் — போது
அண்ணன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
வம்பலமேவுமபொன்னமபலவாணா — போது

வசனம

சென்மமே கஷ்டம் அதிலும புலையனாய்ப்பிறப்பது மிகவும கஷ்டம என்று நநதனார் சொல்லுகின்றார.

இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இநதசென்மம்வேண்டாம-இனி-எநதஜென்மமவநதாலுமவரட்டும
இநதசெனமம்வேண்டாம்

நந்திவிடுவினில்மந்திரங்கள்சொல்லி
வந்தனைகள்செய்துசிநதைமகிழாத இநத

வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவர்
போதமடைந்திடாதீதடைநதேன்பவி இந்த

பாவிப்பறையாநீதூரவிலகென்று
ஆவிதவிதிடப்பாரிலுரைததிடும இநத

இராகம-கௌரிமனோகரி-சாப்புதாளம்

பல்லவி

எப்போதுலேயுமிநத துன்பம்-ஜெகதீசன்
கருணையிருந்தாலன்றோ இன்பம எப்

அநுபல்லவி

கெற்பவாசதுக்கம் ஆனாலும கேடு
கௌரிமனோகரனை தினம நாடு எப்

சரணங்கள

ஆசையுடனலேயாதவிடஙகளுமுண்டோ
அனவரதமும்சஞ்சலமுமில்லைதெரியாமலேபோனதன்றோ
பாலகிருஷ்ணதாசன்தொழும்நடராஜமூர்த்தியை
பூசைகள்செய்யாமற்பேனதுபாசமறவழியில்லை
பஞ்சகேர்ச்சுந்தனோகரனென்றுகும்பினது எப்

இராகம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம.

பல்லவி.

இல்லைவல்சுற்றினார்-சிதம்பரத்
தில்லைவலஞ்சுற்றினார்

அநுபல்லவி

தில்லைவலஞ்சுற்றினர் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடந்துள்ளிருளறவேண்டி தில்லை

சரணங்கள்.

சாதிக்குலமுறையைத்தானேசநததமுநினைந்து
வேதனைகொண்டுளமவெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறையணியும்பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைநதுபரிபூரணமாகத தில்லை

மோகவலைககுடசிக்கிமுழுமூடனாகவே
போகமேநிலையென்றுபுத்திகெடாமலுமை
பாகனைவேண்டிநற்பரவசமாகியே
ஏகாசததிறறனைவிருத்திசசுகிக்கவே தில்லை

ஓராறுதாண்டியேயுண்மணிககோட்டைகள்
சீராறுங்கூணுதசிதமபரரகசியம
ஈராறுகால்கொண்டியிருத்திபபுலனைந்தும்
பேராறுபெருகியேபெருவெளிகாணத் தில்லை

வசனம

இபபடித் தில்லைததலததைவிடாமல சுற்றிவந்தால் தன்னிடம் சுவாமி வருவாரென்று மனதைபபாாததுச சொலலுகினறார்.

இராகம்-யமுனுகலியாணி-ஆதிதாளம

பலலவி

வருவார்வருவார்மனமேநீமயஙகா திருசொன்னேன்சொன்னேன்

வேணடுதருவார்கருணைபுரிவார்தில்லைத்திருவம்பலா
பரகதியுநதருவாாசாதிபறையனெனறுபாரார்நீயதை
உறுதிகொள்ளுவேணும்மெய்யன்புடனே
அரகரவென்றெருதரஞசொனனாலும்போதும் வரு

வசனம.

நநதனர், தன்னை இரட்சிக்கும் சமையம் இதுதானென்றுச் சொல்லுகின்றா

இராகம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுநல்லசமையமையா-இரட்சிக்க
இதுநல்லசமையமையா இது

இதுநல்லசமையமையா என்னைரட்சித்தாளும்
ஈசமகேச நடேச சபேசா இது

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதங்களைக்காட்டி
சீலமுள்ளமுத்திசேருவதற்காக இது

வசனம்

நந்தனார், இவ்வளவுசொல்லியும் சுவாமி இரங்காமல் போகவேண்டியதென்னவென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இரக்கம்வராமற் போனதென்ன காரணம்சுவாமி

அநுபல்லவி

கருணைக்கடலென்றுன்னைக் காதில்கேட்டுநம்பிவந்தேன் இரா

சரணங்கள்

ஆலமருந்தியண்டருயிரையாதரித்தவுன்கீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமும்பணிந்திடும்நடராஜமூர்த்தி
•பழியெய்த்தனைநானசெய்கினும்பாவித்திடுஞ்சிதம்பரமென்று
மொழிகற்றவாவழிபெற்றவாகனகசபாபதியினாலும் இரக்

கலித்துறை

அண்டமானதியானவையுமவைவழ்விகளைத்தும்
குன்றில்லாததவப்புண்ணியமாமலைகுவித்தும்
வின்றிடாமலையீசனுட்களித்தவிவேகம்
மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

நந்தனார், மகாபுண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தனக்கு வாராதென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தனுசரி-ஆதிதாளம்

சாதியில்தாழ்ந்திடும்புலையனுக்கும்பர	கதியோ-வேத
சாஸ்திரநான்கினுமோதறியாதது	விதியோ
நண்டுநத்தைகளைவதைசெய்தருந்திய	தேகம்-மன்றுள்
நடனதெரிசனங்காணவெனக்குலதி	மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டுடேறுவது	ஞாயம்-செக
தீசனுக்கன்றோதெரியுமந்தவு	பாயம
சிதம்பரம்போவேனென்றுரையாத	பாவி-இந்த
ஜெனமமெடுத்துவிளைகததனிக்குமெதன	ஞவி

வசனம

நந்தனார்; இப்படி நான் ஈனசாதியாயிருந்தாலும்; உம்முடைய சரணாரவிந்த பத்தியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம-மணிரெங்கு-ரூபகதாளம

பல்லவி.

எப்படிகெட்டாலுமுந்தன் பொற்பதமறவேனையா
அற்புதமாகியதில்லையம்பலவாணனேயென்
சொப்பனத்திலும்மையன்றி மெய்ப்பொருளையும்வேண்டேன்
தப்பிதமெத்தனை செய்கினும்
கைபிடித்தாண்டுகொள்ளும் எப்படி

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம.

இவ்வண்ணமிரவுபகல்வலஞ்செய்தங்கெய்தரிய
வவ்வண்ணம்நினைந்தழிந்தவடித்தொண்டரயர்வெய்தி
மவ்வண்ணத்திருமிடற்றாமன்றுளநடங்கும்பிடுவ
தெவ்வண்ணமெனநினைந்தேவேசாறிநெடுந்துயிலாா.

வசனம.

இந்தப்பிரகாரம இராப்பகலாக வலமவந்துகொண்டு உள்ளே போககூடாத தன்மையைநினைத்து வருத்தப்பட்டயர்வு பொருந்திய நந்தனா கனகசபையில் ஆடுகின்ற நடனத்தை எப்படி தரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடு நித்திரைசெய்து மறுபடியும எழுந்து சொலலுகின்றார்.

இராகம்-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருதாசசென்மமாசசே-வந்தும்-விருதாசசென்மமாசசே

அநுபல்லவி.

சதாகாலமுமையன் சந்நிதானத்திலிருந்து நிதானம்பெறாமல் விரு

சரணங்கள்

முத்தியளித்திடுமேமூர்த்தியைக்கண்டு
பத்தியைப்பண்ணிப்பதமடையாமல் விரு
பொற்கழலையைப்பொறுவிலிருந்து
தக்கவராடுந்தன்மையைப்பாராமல் விரு
தில்லைகத்திபதிதெரிசனங்கொடுத்து
ஏல்லையில்லாவென்றிரங்கியழைத்தும் விரு

* இராகம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னேரமுமுந்தன்-சந்நிதியிலேநா-னிருக்கவேணுமையா

அநுபல்லவி

தென்னஞ்சோலைதழைக்கும் தென்புலியூர் பொன்னம்பலத்தரசே
[யென்னரசே-என்

சரணங்கள்

திசையெங்கினும்புகழுஞ்சிவகங்கையுந் தேவசபையுஞ் சிவகாமிதெரிசனமும், பசிகொடாதுபார்த்தபோகருக்கலக்கங்கள்பறந்திடமகிழ்ந்துன்னைப்பாடிக்கொண்டு என

பஞ்சாட்சரப்படியுங்கொடிக்கம்பமும் கோவிலழகும் அரிதானரகசியமும், அஞ்சல்கூறும் வீரமணிகளோசையும் அந்தக்கரண மயக்கந்தீர்ந்துபாடிக்கொண்டு என

சீலமருவுந்தெருவுந்திருக்கூட்டமும் தேவருலகில்கிடையாத வதிசயமும், பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பாதம் பவமெனும் பயங்கள்தீர்ந்து மலர்கள்தூவி தொழுதுகொண்டு என *

வசனம்.

நந்தனார், தனது பதவிக்கு யோக்கியமல்லவென்று தன்னுவார் கொள்ளுவாரோ அப்படித் தனக்கிருந்தும் தில்லையிலேதானே

என்தேகத்தை விடுவதேயன்றி திரும்பிப் போகமாட்டேனென்று சொல்லிப்புலம்புவார்

இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தள்ளுவாரோ-என்தனைக்கைக்-கொள்ளுவாரோ

தள்ளிவிட்டால்நான்போவேன் தனித்திருக்குஞ்சமயமல்ல
அள்ளிவிட்டேனன்பையேனம்பலவாணனொருக்கால் — தள்

எனதுனதென்றபிமானமிச்சையறும்நிஷ்டைபண்ணி
மனம்பிறந்ததூவெளியிலமருவாதபாவியென்று — தள்

நாறுமிந்தபொய்யுடலைநாளையெண்ணிநானசுமந்து
தூறுபட்டதுன்பமெல்லாந்தொலைந்துந்தென்றுயிங்கேவந்தும் — தள்

பாலகிருஷ்ணன்தேடி வரும்பாதமலர்நான்காணேன்
வேல்விழியார்மோகங்கொண்ட விவேகமற்றமூடனென்று — தள்

சிந்து

ஆடா இதென்னசென்மம்-என்று - அந்தனூருமெல்லைச்சுற்றிவந் தார், இரவுபகலோயா-இந்த-ஈசனைக்கண்டுவிசுவாசமுடன் பாலகிருஷ்ணன்பணியும்-திருப்-பாதமுளவ தில்லைநாதனவனை கனவிலுருவாகி

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

இன்னலதருமிழிபிறவியிது தடையென்றேதுயிலவா
அன்னநிலைமையம்பலத்துளாடுவாரதிருந்தருளி
மன்னுதிருத்தொண்டரவர்வருத்தமெலாந்தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்துகனவின்கண்முறுவலொடுமருள்செய்வார்.

வசனம்

இப்படி நந்தனார், இரவுபகலோயாமல் தில்லைத்தலத்தைச் சுற் றிவருவதால் மிக்க வருத்தமடைந்து வருத்தத்தினால் மயங்கிச்சாய்ந் து நித்திரையடைந்தார். அந்த நித்திரையிலே நடராஜமூர்த்திவந் து காட்சிதந்து சொல்லுவார்: எமதன்பிற்சிறந்த நந்தனாரே உமமி ட.த்தில் நமது பக்தர்களாகிய வேதியர்களை வரச்சொல்லுவோம், அ வர்கள் முன்பாக நீ அக்கினிப்பிரவேசமாகி யெழுந்து வேதியர்களு

டனே சபாப்பிரவேசம் பண்ணுமென்றுரைபகர்ந்து ஐயன் அந்தர்த்தானமானார். நந்தனார் கனவில் காட்சியானதைக்கண்டு களித்து விழித்தெழுந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொண்டு நன்றியறிந்து சுவாமியைத் தோத்திரம்புரிந்து சொல்லுகின்றார்

* இராகம்-அரிகாம்போதி-திஸ்ரம்புதாளம்

பல்லவி

பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ-உன்பாதத்தெரிசனம்
பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ

அநுபல்லவி

ஆர்க்குமானந்தம்பொழியுந்தில்லைநதாண்டவராயா பார்

சரணங்கள்

தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் தினமும்பூசித்திடும்பதம்
சிற்சபையிலத்திந்திமிதிமிதோமென்றாடியபாதம்
எல்லையில்லாதயின்பமளந்தனுக்கருள்செய்திடும்பதம்
இரவும்பகலுமாயன்கோபாலகிருஷ்ணனேத்தும்பாதம் பார்

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சந்நிதிவரலாமோ-சுவாமி-தெரிசனந்தரலாமோ சந்

இல்லறவாழ்வாம் பனிமூடி
இருந்தேனன்றோ மிகவாடி
அல்லும்பகலுங் கொண்டாடி
அறியேன்கனக சபைநாடி சந்

வீதியிலேசற்றே வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைபார்த்துக்கொண் டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவனென் றறிந்தேன்
தனித்திருப்போமென்றிங்கே வந்தேன் சந்

காலால்வீசிக்கனல் மூட்டி
கலைமதிமண்டபமே லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயெனைக் கூட்டி
பார்த்ததுமில்லைநான் கோட்டி சந

வசனம.

நந்தனா; தான்கண்ட சொப்பனத்தைக் கொண்டாடுவா.

இராகம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பலலவி

சொப்பனங்கண்டுகொண்டேன்-அதிசய
சொபபனஙகண்டுகொண்டேன

சொபபனஙகண்டுகொண்டேன எல்லாஙகற்பனையெனறறிநதேன்
வேத-தற்பதவாககியமேயுருவாகியவறபுதநடனமபுரிய இனறு சொ

அமபிகைமணவாளன மானமழு வணிநதிடுஞெசநதோளன - செம
பொன்னமபலநதனிலாட மததளமபோட மறைபாடகொண்டாட
[சொா

மண்டலததோராசைதீரநது மண்டபமணியோசைநோநது
மனதுகனிநதுருகமறலிகருகவரநதருகவருக சொர்

மஙகையர்மோகமிலலாதாரையுமவருநதியழைக்குமபொல்லா-தாகிய
மாயப்பிணியைவெலலமருநது சொலலவழியிறசெல்ல நலல சொா

பண்ணவாமுரசடிககபதஞசலி வியாககிரமாபதநதிகக-மாயன்
கோபாலகிருஷ்ணனகளிககவுகைகயெடுக்கவுலகந்துறக்கசிறகக

வசனம

நநதனூர், தான் கண்ட கனவு நிசமோ பொய்யோவென்று சந்தேகப்படுவாா

இராகம-சூரியகாநதம-சாபபுதாளம.

பலலவி

கனவோநினைவு கண்டதுவீணோ
மனதிலுறுதிகொளளவழியொன்றுஙகாணேன் கன

நித்திரைதனிலொருசிததனுருவாய்வநது
முத்திதருவேனெனறுநததிபபேசினதுண்டு கன

ஆருமிகழ்ந்துதளளுமநாறுமபுலையனென்னை
வாருமபரமபதஞசேருமென்றழைததது கன

கிட்டநெருங்கிவநதுதட்டியெழுப்பியொரு
வெட்டவெளியைககாட்டி கட்டளையிட்டது கன

வசனம்.

நந்தனார், தான் கனவில் கண்டதுபோலே சுவாமி வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவாரோ வரந்தருவாரோ-எந்தன
மனது சஞ்சலிக்குதையோ யெப்போது வரு

திருவாரூநதென்புலியூர் திருச்சிற்றமபலவாணர்
குருநாதனாகவநதுகுறைதீர்க்ககனவுகண்டேன
இருவினைபபிணிகளைககருவறுததிடுகிறேன்
பயபபடாதேயெனறுசொலல வரு

மறையாலும்வழுததறியாமகிமைபெறுநடராஜன
நறையூறுஞ்சேவடியைநமபினவனலலவோ
அனுதினஞ்சிவசிதமபரமெனற
வடிமையெனறருளபுரிநதிடயிங்கே வரு

பணிமார்புஞ்செஞ்சடையுமபாககமனமுவநது
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன் துதிபரமதயாநிதி
பவககடலடிக்கடிபெருகுதுநிலைககுமோ
மலைககுதுகறைபெற்ற வரு

வசனம

நநதனா, இபபடி அநேகவிதமாய வருவாரோ வாராரோவென்று பலவிதமாய்க கொணடாடுகின்றா

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம.

இபபிறவிபோய்நீஙகவெளியினிடைநீமூழ்கி
முபபுரிநூனமார்பருடன்முன்னணைவாயெனமொழிந்த
வபபரிசேதில்லைவாழந்தணாக்குமெரியமைக்க
மெய்பபொருளாரைருளியமபலததேமேவினா

வசனம.

நந்தனார், கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லை மூவாயிரமபேர்கள் கனவிலேசொல்லுவார், பத்தர்களே? எனக்கு

மிகவும் பிரியமுள்ள திருநாளைப்போவாரென்னும் நாமத்தைக்கொண்டு யென்னைக்காணவேண்டுமென்று தன்னை காணிக்கைக்கொண்டு சாதியிற்றாழ்ந்தவனென்று பயந்துகொண்டு யென்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம அநித்தியமென்று பத்தி பண்ணிக்கொண்டு முத்தியடையவேண்டுமென்று தில்லையைச்சுற்றிக்கொண்டு தெற்கு குளத்தங்கரையில் நின்றுக்கொண்டு இருக்கிறார் அவரை என்னைப்போலநினைத்து நீங்களெல்லோருமபோய் அவரை அக்கினியில் மூழ்கச்செய்து அழைத்துவாருங்களென்றுசொல்லி சுவாமி மறைந்தார் இப்படிக் கண்டகனவை மூவாயிரம்பேர்களும் பேரம்பலவாசலில் வந்து ஒருவர்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-அட தாளம்

கண்ணிகள்

அதிசயமொன்று கேளப்பா தீட்சதரே
யாத்தாத்திரிப்போதி — லென்னே-என்றன்
மதிபரவசமாகத்து நிமருவும்பல
வாணனகனவில்வந்தா — ருன்னே
வாஸ்தவமெனக்குமிந்தவண்ணமாககனவில
வந்துரைத்தாரறிந்தேன — நாடி-உத
யாஸதமயமாகுமுன்னமருட்படிக்கு
வமைப்பத்துதமமென்று — ரோடி-
அப்போதங்குவந்தவப்பண்ணதீட்சதர்
ஆதாமிதுவுமநிச் — சயந்தான-என்கோன்
செப்பியசொற்படிச்செந்தீவளாத்திடச்
செய்யவேணடுமவ — சியந்தான்
அவசியமெனகிறீகாரியந்தெரியாமல்
ஆருககடுகுமோர் — புலையன்-சிறந்த
தவசிரேஷ்டர்சூழந்தலத்தின்வருவதற்குத
தலைபத்தோவவன்வந்தா — லிலவன
பத்தியுளளவனேபரமனுக்குயிர்த்தோழன்
பதஞ்சலிபுலிப்பாதா — சாட்சி-சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்துசெனனக்கரைகடப்போம
தெளிவீர்நீங்களிந்த — சூட்சி
என்றாரங்குசிவசங்கரதீட்சதர்
இன்னமுறந்தாமஸ — மேதோ-ஈசன்

ஒன்றாந்திருசந்நிதிக்குவருவதற்கு
வொருக்காலுங்கட்டுத தகாதோ
சொல்லுமென்றாரவராமென்றுருங்கட்குச்
சித்தத்திலுள்ளசந் தேகம-தெளிய
அல்லுமபகலுமோயாமலேசாஸ்திர
மாராய்பவதற்குமறை சாகம
தருமபடிபபேசிசசந்தேகந்தெளிவது
தககதென்றுரைதத மொழியே-நம்பி
பெருங்கூட்டமாகவேகூடிசசென்றரவா
பேதமறததகக வழியே

வசனம்.

தில்லை மூவாயிரவாகள சாஸதிரிமாாகளிடத்திற் சந்தேகந்தெளிதல

விருததம

மறைககிழவரில்விதனுசென்றாகளாங்கே
மனுவிககியாணிகளாசீர்வாதஞ்செயது
வநதகாரியமேதோவுரைபபீரென்ன
மன்றுளாடுவாதங்களகணவினிறமேனைறி

குறைந்தாந்திபபுலைசசாதியாந்ததிதமதோன்
கோதிலாநந்தனென்போனவனலலன்பண
கூறுமிவவூரெல்லைவலமவருவானநாளை
கொணாந்தவனைதீமூழ்கசசெய்தேயப்பால்

மூவாறமைமயொடுசந்நிதியிலநமமுனனுக
விடுஙகளென்றுவருளிசசெபதவாமறைநதாா
மூதுணாந்தோாகிதுதெரியசசொலவந்தோம
மொழியுமாறுததரமயாதெனறாாநீதி

அறிநதவன்றோராமநதபபடிக்கேசெய்வ
நழகாகுமென்றனாபின மகிழ்சசியாலே
அந்ததில்லைமாநகரததெலலைசுறறி
யாடுவாாநநதனுரைததேடுவாரே

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம.

தமபெருமான்பணிகேட்டதவமறையோரெலலாரு
மயபலவாதிருவாயின்முன்படசமுடனெய்தி

யெம்பெருமானருள்செய்தபணிசெய்வோமென்றேத்தி
தம்பரிவுபெருகவருந்திருத்தொண்டர்பாற்சார்ந்தார்

வசனம்

தமது பிராணுகிய, சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக்கேட்ட தவம் பொருந்திய பிராமணர்களெல்லாரும், அம்பலவாணரது கோயிற்றிருவாயிலின் முன்புகூடிப்பயத்தோடு நம்முடைய ஆண்டவரருள் செய்த வூழியத்தைச் செய்வோமென்று வணங்கி திருநாளைப்போவாரைத் தில்லைமூவாயிரவர்கள் தேடவருகின்றார்கள்

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தொண்டரைக்காண்கிலேமே-தில்லையில்வந்த
தொண்டரைக்காண்கிலேமே

அண்டசராசரமெங்கும்படியளந்து
மன்றுளாடியமன்னவர்க்கடிமைத் — தொண்

சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்றவம்பலவாணன — தொண்

அஷ்டதிசையும்பரிபூரணமாகவே
மட்டிலாதுவளர்ந்தோங்கியநாதன — தொண்

வாசியடங்கிநடுவணைவழிகண்டால்
தேசிகவடிவுடன்தெரிசனந்தந்திடும் — தொண்

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன
கோலச்சிலம்பணியங்குண்டலநாதன — தொண்

இராகம்-இந்துஸ்தானகாபி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

திருநாளைப்போவார்தெரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்வருகிறார் — திருநாளை

பத்திவெள்ளமதுகரைபுரண்டோடும்
பாமரர்க்கடலமுழுகக்காட்டும் — திருநாளை

அரகரசங்கரசிவனென்றுசொல்லும்
அநித்தியசடதுக்கமாயத்தைவெல்லும் — திருநாளை

அடியவரேமெத்தப்பெரியவரென்று
அம்பலவாணரருள்வீடைகொண்டு — திருநாளை

இதுவுமது சிந்து

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும்-நந்தனார்தபமையே
தில்லைமூவாயிரவா யாரும

அநுபல்லவி

நாடுஞ்சதுர்வேத காரணே
நங்கைசிவகாமிப்பிரா ணேசனே
ஆடும்பதநடன சபேசனே
ஆவலாகத்தொழுவோர்க்கருள் நேசனைத் தேடி

சரணங்கள்

தண்டாமரைமலர்த் தடமும்-மாதர்களாடிக்
கொண்டானடித்திடு மிடமும்-அன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு மடமும்-சோரர்பரவுஞ்
சண்டாளர்வாழுங்கா டிடமும்-அன்றிசத்திர
சாதிமுதலானபல வாடை-பலவாண்டு
ஓதியுணர்விவரு மேடை-மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்தெரு மாடை-இன்னமும்பல
மாதிரிகளாகுந்திண்ணை மேடை-உன்னதமாகக்

கொங்குமிகுத்ததருகெங்குமணத்திடுஞ் சோலை-கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்துகதித்திடும்வாழையின் சோலை-நாழையின்சோலை
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொருந்திய சோலை-மாவினச்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுகோங்கிய சோலை-மற்றுளசோலை
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்தங்கள் தங்க ளங்கமேங்க

நிதிதவழும்

பிராங்க்ரவணிந்தசிவசங்கரன்கிருபையிதென்றே யோங்க

கூக்குரலிட்டுச

சங்கையறச்செனனியிறகரங்களைக்குவித்தெங்களைத் காங்க

மனமுவந்து

அங்கேயெங்களபங்கினிலிருந்துமேழைகளவருத்தம நீங்க

கிருபைசெய்வதற்கு

உனனதகடனென்றுவ்வந்துக்கொண டாடி
உரியவேதமந்திராதிகள் பாடி
முன்னஞ்சொன்னநந்தனாவரவை நாடி
ஏழுங்கோட்டைக்காறறெணவிரை தேடி

தேடித்தேடித்திரிந்தார்

வசனம்.

இநதபபிரகாரம் தில்லை மூவாயிரவர்களுநதேடி அலுத்து ஓரி டததில யாவருங்கூடி சுவாமியைத துதிசெய்வதாக நிசசயஞசெய் து தோத்திரஞ செய்கின்றூர்கள.

இராகம்-கல்யாணி-அடதாளம.

பல்லவி

உனதுமகிமையை ஒருவருமறியார
உலகிலுள்ளோரையனே

அநுபலலவி

பன்னகசயனனுமபதுமாசனவேதனும
பாரககவவர்ககுமெட்டாத — யோகனே
பகாரியமலைமகளோர — பாகனே உன

சரணஙகள

கனவினிலேவைநதெஙகளுக்குசசொனன — அநத
காரணமறிநததிகாலையிலே — யெழுநத
இனததாரநாங்கள்யாருமிசைநதொருமித — திநத
எலலைமுழுதுநதேடியிளைததோமெஙகளுக் — கநத
இணையில்லாநநதனுரு — மகபபட
இலலையெனனசெய்வோம — ஸதிரபபட உன

அடையலர் திரிபுரமனலாகவே — மூடிதது
வனபாகமானமழுவங்கையிலே — பிடிதத
விடைபபாகனேகாளிவெட்குமபடி — நடிதத
மெய்யாதுயர்தவிரததாணையாவென்றே — படிதத
வாறுநீயறிநதருள்செய — யையனே
வனசஙகாபதசரணத் — துய்யனே உன

அன்னைசிவகாமியனுதினமவளா — தில்லை
யம்பொன்னகர்வருவோர்க்காங்கொருதுய — ரில்லை
உன்னையன்றியுலகததுக்குபபொரு — ளில்லை
யுததமனேயெங்கட்குரியதுணையு — மில்லை
ஓதுநநதனுாதமமைவரச — செய்யும
ஊழினவினைதவிரததவாககுஅருட் — செய்யும் உன

வசனம்

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தில்லை மூவாயிரவர்க ளைவரும் நந்தனாரைத்தேடியனுப்பத்துவருமாக்கத்தில், ஒதுப்புறமா க நின்றுகொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியர்களைக்கண்டு தூரவிலகி நின்று தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்.

திட்டமுடனடிபணிந்துமனமொடுங்கித்தவம்புரியுந்தில்லைதன்னு
ணட்டமிடுநடராஜனகனவின்கண்சொன்னமொழிநம்பிக்கொண்டு
இட்டமுடன்றிருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்கள்கும்போது
கிட்டநெருங்காதேயுமென்றேவிலகியோரவார்த்தைநகேளீரென்றார்

இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்

பல்லவி

கிட்டநெருங்கிவரவேண்டாஞ்சுவாமிகளே-காதில
கேட்டபோதகுப்பாவமவருமென்னதுசென்மம் கிட்

சிட்டர்புகழுந்தில்லைதன்னில்செறிந்துவாழுமவேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவேயென்றுசொல்லவேணுமோ புலையன் கிட்

உலகினில்கடைச்சாதியெந்தனுக்குவமையாருமில்லையே
பலவிததுஷ்கருமஞ்செய்துபாரிலவந்த புலையனேயே கிட்

வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்கவேணுமிந்தநாயடியேன்
தோலுமெலும்புமுழுதுகிலசுமந்துவலையும் புலையனேயே கிட்

செத்தமாடிழுப்பதெனதுசேவகம்பாம்படித்துமெல்லை
சுற்றிவந்துதமுக்கடித்துச்சுடலைகாக்கும் புலையனேயே கிட்

வசனம்

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்தனை ரைப்பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்

இராகம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன-இந்தப்-பேரும்பெருமையுமில்லையே

சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரனருகில்வந்து
ஆதரவுடன்வரங்களீய்ந்து அழைப்பாரோ சேர்ப்பாரோ
அனிபெருகவேயீசன்கழலையறிவிலுன்னி யடிபணிந்து
தெளிந்திடாதபேரைமுத்திகேட்டுமோ நாடுமோ கூடுமோ சாதி

வசனம

இப்படிச்சொல்லிய வேதியர்கள் தாங்கள்வந்த காரியமபேசுவார்

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

ஐயரேயம்பலவாருளாலிப்பொழுதணைந்தோம்
வெய்யவெழலமைத்துமக்குத்தரவேணடியெனவிளம்ப
மையுமனத்திருத்தொண்டாநானுயந்தேனெனத்தொழுதார்
தெய்வமறைமுனிவாகளுந்தீயமைத்தபடிமொழிந்தார்.

வசனம

ஐயரே, நடேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதாகிய அக்கினியைமூட்டி உமமை அதில மூழ்குமபடிக்குச சொல்ல வந்தோமென்றுசொலல, இளகிய மனதையுடைய திருநாளைபபோவா அடியேன் கடைத்தேறினேனென்றும அவாகளைததொழுது நானினறைக்குத்தான முதததனேனெனறும வேதியர்களைப்பாரதது சொலலுகின்றா

இராகம-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்டேன்கலிதீாநதேன்-பவக-கடறகரையேறிவநதேன்
சோதிமறைமுடியுளுசொலலிறநதிடுமீசன்
பாதமபணிவிடைசெயபாககியமபெறுமுமமைக் கண்

எலலையைக்காணுமுனனேயிருளவிலகுமுஙகள
சொலலைக்கேட்குமுனனே துனபஙகள தீாநதிடும கண்

களளங்கருதசசெய்யுஙகணணுதலேயுங்கள
உளளமகுடியாய்க்கொண்டாருஙகள்தெரிசனம் கண்

வசனம்

நநதனர், தான் சின்னசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங்கிற்றேவென்று சநதோஷஙகொண்டு சொலலுகினறார்

இராகம-தனுசரி-ஆதிதாளம

எனககுமிரங்கிற்றே-நான்மெத்த-ஏழைச்சாதியல்லவோ
தனக்குள் தானுயிருந்தகிலப்பிரபஞ்சமுந
தன்னுளடக்கியபொன்னமபலவன்கிருபை எனக்

அல்லும்பகலு மருநதவஞ்செய்கினு
மறியாரொருவருமமபலததெய்வம எனக்
ஞானமறைமுடிவும்ஞானறியேனென்று
வோதியவுண்மையையுலகமறிய எனக்

வசனம்.

நநதனா, என்னதவமசெய்தேனோ இவ்வுலகின்கண்யாருக்குமகிடைககாதபாககியம தனககுக் கிடைததென று சொலலுவார்.

இராகம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம

அம்பலவாணனைத் தென்புலியூரானை நமபிபபணிந தேனோ
ஆசசனை செய்து கும்பிட்டிருந் தேனோ
தில்லைபபதியிலவந்து யெல்லைககடந்தேனென்று
அல்லலறுததேனோ சஞ்சிதவினை யெலலாம்வறுத தேனோ
தாண்டவமாடின ஆண்டவனசேவடி
வேண்டித்துதிததேனோ முககுணங்களை ததாண்டிக்கதித தேனோ
ஈநதனெனதென்றெநதவேளையுமாயுரு
சிநதைநழுவிற்றோ சோநதவனெனறு தநதைதவி விறறோ
தெள்ளுதமிழ்பபாடியுளளமுருகியுனனில்
கள்ளங்காருகிற்றோ கருததிலெட்டா வெள்ளமபெரு கிற்றோ
ஆசைவலையைபபோட்டுமோசப்படுத்துஞசீவ
பாசஙகுலைததாரோ அளவிடாத கிலேசநதொலைத தாரோ
பெண்ணரிடமொழுக்கொண்ணுதெனசசடைத
கண்ணுததனை ததாரோகருணைபொஙகுஙகண்ணுலனைத தாரோ
அடுததுவநதவனென்றுபிடிததபேய்களையோட்டி
தடுததாளகொண்டாரோபரமபதங்கொடுத்தாளக்கொண டாரோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருததம்

மறையவர்கண்மொழிந்ததற்பினறென்றிசையின்மதிற்புறத்துட
பிறையுரிஞசுநதிருவாயின்முன்னுகபபிஞ்ஞகர்தான்
நிறையருளான்மறையவர்களொருப்பமைத்தகுழியெய்தி
யிறையவர்தான்மனங்கொண்டேயெரிசூழவலங்கொண்டார்.

வசனம்

நந்தனர், இப்படி பிராமணாகள் சொல்லியபின்பு தென்திசையிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சநதிரனுனது தவழ்ந்துபோகும்படிக

யர்ந்திருக்கும் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறைந்த கிருபையோடு கூடிய கட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின்குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில் தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாகவந்தார்.

இதுவுமது-விருத்தம்

கைதொழுது நடமாடுங்கழலுன்னியழல்புக்கார்
எய்தியவப்பொழுதின்கண்ணெரியினகண்ணிமமாயப
பொய்த்தகையுமுருவொழித்துப்புண்ணியமாமுனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந்நூல்விளங்கவேணிமுடிக்கொண்டெழுந்தார்.

வசனம்

நந்தனார் கையிரண்டுங்குவித்து, நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரது திருப்பாதங்களை மனதில் உறுதியாகநினைத்து அக்கினியிற் புகுந்து அந்த நெருப்பிலிருந்து இந்தவுலகசம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத சடலத்தையொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்திய பிராமணமுனி வடிவமாய்த் தேகத்தில் பூநூலவிளங்கச் சடைமுடியோடும் வெளியில் வந்தார்

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

யாரோகாணப்பவமானார்-நந்தனார்-அரனருளால
யாரோகாணப்பவமானார்

அநுபல்லவி

யோகமாதவரும் போகமாழ்வினரும
வேகமாய்ச்சகமாகவந்துதொழ யாரோ

சரணங்கள்

சிவனுரைத்த வாக்கியம்-சித்தத்திலெண்ணி
சிறந்தமேன்மைக சிலாக்கியம
தவறுவனேக பாக்கியம்-பொருந்தவேடங்
தன்னைக்கொண்டதே யோக்கியம
தபனனேடுவுயர் கவனமேவிரு
மெவரும்காநதருவ ரெவருங்கண்டுதொழ யாரோ
கையைச்சிரமேற் பதித்து-சிவனேயென்று
கனகசபையைத துதித்து
செய்யகுண்டத்தை வெடித்து-கதிரவன்போற்
சேணித்தாரதிலே நதடித்து

சித்தியாகியபத முற்றும்பாம்புபுலி
பத்தியாய்த்தொழும பதத்தைககண்டுதொழ-யாகோ
காதிற்குண்டல மிலங்க-முப்புரிநூலுங்
கதிததுமார்பிட மலங்க
ஓதுஞசடைகள துலஙக-அவரைவிட்டு
ஓடியேவினை கலங்க
ஏதமறறசதுா வேதமோதிவரும்
நீதவேதியாகள் பேதமின்றிதொழ-யாகோ

திருநாளைபபோவாாபுராணம

விருததம

செநதீமேலெழுமபோதுசெமமலாமேலவநதெழுந்த
அந்தணன்போறரேன்றிருாநதரதுநதுபிநாதம
வநதெழுநததிருவிசுமபிலவானவாகணமகிழ்நதாாகதுப்
பைநதுணாமநதாரததினபனிமலாமாரிகளபொழிநதாா.

வசனம

சிவநதநெருபபிலநினறு எழுநதபொழுது செநதாமரைப் புட்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுநதருளுமபிரமாவைபபோல் பிரகாசித்தாா பெருமைபொருநதிய ஆகாசததில அநதர துந்துபியின கோஷடமானது உணடாயிறறு தேவாகள சநதோஷமாய ஆரவாரிததது அழகாயிருககினற கறபகவிருட்சததின குளிாசசிபொருநதிய மலர்களை வருஷமாகச சொரிநதாாகள

விருததம

திருவுடையதில்லைவாழநதணாகளகைதொழுதார்
பரவரியதொண்டாகளுமபணிந்துமனஙகளிபபயினரா
அருமறைசூழதிருமனறுளாடுகினறகழல்வணஙக
வருகினறாாதிருநாளைபபோவாரரமமறைமுனிவா

வசனம

ஞானசம்பததையுடைய தில்லையில்வாழும பிராமணாகள் கைகூப்பினாாகள, பாவுதறகரிய மறறைச சிவபததர்களுந தொழுது மனதில களிபபடைநதார்கள், வேதங்கள் முழஙகுகினற கனகசபையில ஆடுகினற பாதத்தை வணங்கும்பொருட்டுத திருநாளைப்போவாராகிய ஒருவேதமுனிவா தான்கண்ட ஆனநதத்தாண்டவத்தை வருணிாதுச சொல்லுகின்றாா

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பலலவி

தாதெய்யென்றுடுவார்-அவா தத்திதெதெய்யென்றுடுவாா
ஆதிபராபரமாகியசித்து
ஆனந்தஙகொண்டொருகாலையெடுத்துத் தாதெய்

அண்டசராசரமெங்குமநடுஙக
ஆதிசேடனார்முடிகணெருங்க தாதெய்

சீலமபெருகியமுனிவாகொண்டாட
திஙகளுஞசூடியசெஞசடையாட தாதெய

பார்புகழுநதிலலைசிதமபரநாதன்
பாலகிருஷ்ணனபணிநதேததியபாதன தாதெய்

இராகம-பநதுவராளி-ரூபகதாளம.

பல்லவி

குஞசிதபாததைததாரும்-சஞசலபாவத்தைததீரும

அநுபலலவி

செஞசிலமபசையக்கனகசபைதனில்
ஜெணுததகஜெணு-ததிமிதிமித-தோமென்றுடிய குஞ

சரணஙகள

நெஞசினிற்கவலையை யாறறும-இநத
வஞ்சகபபிறவியை மாற்றும்-நாளும்
வஞ்சிசிவகாமிவல்லி மகிழநதிடும
தஜஜெமதக-ஜெமதரிகிட தகிட-தோமென்றுகு குஞ

சரணமெனறிங்கேநான் வந்தேன்-ஜனன
மரணததினலமிக நொநதேன்-அநதக்
கரணககலமிஷங்களபோக்கியே காததிடும்
இநதிராவானவர்-மாமுனிவநது-நிதநதுதிசெய்திடும குஞ

பாலகிருஷ்ணன்றொழும பாதா-முத்தி
நாலவர்கருதவிய நாதா-ஏநதன்
மேலேகிருபைசெய்துவெறறி யளிததிடும்
அததனேகாததனே-சுததனேயிததனே-நிரத்தனஞசெய்திடும குஞ

இராகம மாயாமாளவகௌளை-திசரமதாளம.

பலலவி

நடனமாடினார்-ஐயர்-நடனமாடினார்

அநுபல்லவி.

நடனமாடினார் தில்லை நாயகமபொன னமபலநதனில

சரணங்கள்

முக்திமடந்தை	சித்திக்க	சித்திக்க
மோகவலைகள்	பத்திக்க	பத்திக்க
பக்தர்கள்மனது	தித்திக்க	தித்திக்கப்
பாதச்சிலம்பு	சத்திக்க	சத்திக்கப்

பணிமாமதிசடையாட பதஞ்சலிமா முனிமறைபாட
பண்ணவர்கள் கொண்டாட பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட (நட)

இராகம்-யமுனாகல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அம்பலந்தனிலே-பொன்னம்பலந்தனிலே
ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அய்யனும்மமாளும்பாடினார்
அந்தரங்கமாக சிந்தித்தவோர்க்கருள
தந்தோந்தந்தோமென்று-தொந்தொந்தொந்தோமென்று (ஆன)

பதஞ்சலிமாமுனியை	நோக்கிப்
பார்த்தபேர்கள்குறையைப்	போக்கி
இதமகிதமென்றறிவை	நீக்கி
ஏகமாகக்காலைத்	தூக்கி ஆன
மத்தளதாளமதிர	முழங்க
வளரும்பிறமத்கணங்க	ளிலங்க
தகதிமிதக்கிடதோமென	றிலங்க
சபையுந்துலங்கச்சதங்கை	குலுங்க ஆன
பாலகிருஷ்ணன் பணியும்	பாதன்
பார்த்தபேர்களவரபிர	சாதன்
நால்மபுகழுஞ்சில	போதன்
சுந்தரநூதன அம்பிகை	நாதன் ஆன

வசனம்

இப்படி ஆடிய தாண்டவதெரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத்தா
ன் சித்தமிரங்கிறதோ வென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிற்றோயான்முன்செய்தவமுந்திற்றோ
அத்தாபரிசுத்தாவுனதுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவேசமையமுனதுடல்காணவந்தேன்
சாதிமுறைமைபோகுதோ என்னைச்சதுர்மறையவராக்கும

போதாதிலலைநாதாவுனனுடல்காணவநதேன்
எனனையாணடுகொளளிதுவேசமையமுன்னுடல்காணவந்தேன
பாலகிருஷ்ணனபோறறுமபாதாபதஞசலியாரேததுஞ
சீலாதிரிசூலாவுனனுடலகாணவநதேன

சிநது

கனவிலுருவாகி-வநது-காட்சிநகொடுததுக்கடாட்சித்தபின
எரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இனபமபெருகியவனபருடன்
வேதமுனிவடிவாயத-திலலை-வேதியாகைதொழுதாதரவாய
அஙகமபுளகிதமாயச-செமபொன

வசனம

திருநாளைபபோவாராகிய முனிவா அககினியில குளிததெழுநதுகனககசபையிலவநது மனமுருகி ஆனநதமபெருகி நமது ஆண்டவராகிய நடேசமூாததியைத தோததிரம செய்கினறாா

இராகம-சரசாஙகி-ஆதிதாளம

பலலவி

உனதுதிருவடிநமபிவநதேன-எனக
கொருவருமிலலைநானேழை (உனது)

அநுபலலவி

அனுதினமும பொனனமபலநதனிலே
ஆடியபாதமேர யெனசுவாமி (உனது)

சரணஙகள

இரவுமபகலுமவிஷயாதிகளெனனையிழுககுமநானதை
மறிததுமிபபடிபாரதவிததிடலானேன
பாாககலாமோபாலகிருஷணனபோறறுமபரனே
பாமகயாகிதியேனினபததியைததநது
சிகதமகிழநதிடகரையேறறிடுவதுனபாரஞ
சொனனேனனகைவிட வேணடாமசரணம (உனது)

இராகம-சககரவாகம-மிசுரஜாதி-ஜமபைதாளம

பலலவி

அறிவுடையோாபணிநதேததுநதிலலைக
கனகசபாபதியே எனனைவநதாளும (அறி)

அநுபலலவி

மறைமுடியுநதேடியறியாதவுனறன
திருவடியைமாணிககவாசகரறிநததெபபடி.

சரணங்கள்

கனவிலும்நினைவிலுமவிஷயாதிசமசாரகடலி
லழுந்திவீணாகரையேறவும்வழிகாணேனே
மனமிரங்கிகிருபைசெய்திடவேணும-மாயனகோபால
கிருஷ்ணனதொழுததும-அமபலவாணா
உனைமறநதிடபபோமோ-உனனடியாரகளைப
பணிவீரெனறுரைததிடுமுண்மையைபினனமுமறிவேனே
மனைவிமககள்தனதானியமெனறிநத-மாயவலைககுளா
சிககிமயங்கினேனதயங்கினேனே

இராகம-நவரோஸ-ஆதிதாளம

பலலவி

தில்லைநடராஜரைப்போலே வேறேதெய்வங்கிடைக்குமோ

அநுபலலவி

பதஞ்சலிவியாககிரபாதருக்கன்று பாதமெடுத்தாடவே
பாதமெடுததாடவே-அவாள் பரமபதததைச சேரவே (தில)

சரணஙகள

காளியுடன்வாதுமாடியே கனகசபையிலநினறநீ
கனகசபைதனிலநின்று-ஒறறைககாலைததூககிககொண்டாடிய (தி)
பொங்கவேபரமானநதரூபம பூரணகும்பததிலவருகவே
பூரணகும்பததிலவருகவே-ஐயன்-பொனனம்பலததைசசேரவே (தி)
குடத்தில்கெங்காதீரததமெடுததுக் கும்பாபிஷேகமபண்ணவே
கும்பாபிஷேகமபண்ணவே-அபபன குளிரநதமனதுஆகவே (தில)
அத்தர்புனுகுவாசனையுடன் ஹுதிஹோமமபண்ணவே
ஆஹுதிஹோமமபண்ணவே-ஜகதீசன-சிறசபைதனைசசேரவே (தில)

இராகம-சுருட்டி-ஜமபைதாளம

பலலவி

கனகசபைதிருநடனமகண்டுகளிததானநதமடைநதேன்

அநுபலலவி.

ஜெனகஜெனந்தன முனிவாகள்பாட
சதுர்முகதேவனும தாளஙகளபோட
தினமுமூவாயிரம போகளுஙகூட
தககிடததஜெயததை ததகதோமெனறு(கன)

சரணங்கள்

நந்திபிருங்கிசிவகணஙகள் கொண்டாட
நாரதர்தும்புருசங்கீதம பாட

பந்திபந்தியாயந்தணர் மறைபாட
பாலகிருஷ்ணனுமமத்தளம் போட (கன)

இராகம்-பூரணசந்திரிகை-ஆதிதாளம

பல்லவி

பாதமேதுணை ஐயனே-நின்
பாதமேதுணை ஐயனே

அநுபல்லவி

பாதமேதுணையல்லால வேறொரு
சேதிகளுநானறிந திலேனை (பாத)

சரணங்கள்

பாலனுக்கருள் செய்தபராபரன
பாலகிருஷ்ணனை கவிக்குதயாகரன்
சீலமுள்ளசிவ காமிமனோகரன்
கோலநடம்புரி ரஞ்சிதகுஞ்சித (பாத)

இராகம்-பெலஹமஸா-ஆதிதாளம

பல்லவி

வநதாலும் வரட்டும-ஜெனனம
தந்தாலும்தரட்டும-சாமி

அநுபல்லவி

செநதாமரைப்பாதமே கதிநம்பினேன்
சிதமபரநாதனை சிவசாயுசசியம (வந)

சரணங்கள

சிவன்செயலன்றி வேறொருசெயலும
சிநதையிலறியேன் பாலகிருஷ்ணனதொழும
அவனுருவனறு வேறுருவுண்டோ
ஆகமமறியாதோ
தவமேவுநதன் புலியூர்வாழும
தாண்டவனேயென ஞாண்டவனே-இந்த
பவககடலதாண்டி விடுவாயதுவொரு
பாரமலலவெகுதூரமல்லமுத்தி (வந)

இராகம்-ஆரபி-தாளம்

பல்லவி.

பிறவாத வரந்தாரும்-என்னையா
பிறவாத வரந்தாரும்

அநுபல்லவி

அறிவுடையோர்தொழு   தேத்தியதில்லைப்பொன்
னம்பலவாயின்   னம்பலமேயானியில(பிற)

சரணங்கள்

எண்பத்துநாலுலட்சம் ராசிகளில
எடுத்தெடுத்துப்பிறந்திறந்ததோ
புண்பட்டதும்போதும்போதும்-இனிமேல்
புத்திதெரிந்ததையே
நண்பறிடுமனைவிமக்கள்வாழ்வினில
நாள்கடோறுமமனவிலாசமகிழ்ந்ததும
இனபத்துடனேகோபாலகிருஷ்ணனதொழு
தேத்திய ஜெகதீசனே நடராஜனே (பிற)

தேவாரம

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தாடலைக்கண்டார
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்க்காண்டாகாண்பதென்னே.

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந
திருவுடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடுத்ததிலகண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய
வச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுண்டார்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்றதில்லைசிற்றம்பலவன்
மஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகள்கண்டுமகிழ்ந்துநின்ற
நெஞ்ஞின்றெரியுமவிளக்கொற்றநீலமணிமிடற்றான்
மைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டார்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னையாட்கொண்டவன்
தேனுத்தெனக்கினியான் றில்லைச் சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண் கண்டத்துலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன் றுஞ்செந்தியின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோமானிணையடிக
டரித்தமனத்தவர்வாழ்கின் றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

தருக்குமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்களாலெடுத்தாற்பமலைமகள்கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரல்கண்டகண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி மீளாமேயாளென்னைக்கொண்டாய்போற்றி, யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றி யோவாதசத்தத்தொலியேபோற்றி, யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி யாறங்கநால்வேதமானாய்போற்றி, காற்றாகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

சுற்றுமமராசுரர்பதிநின் றிருப்பாதமல்லாற
பற்றொன்றிலோமென்றழைப்பப்பாவையுண்ஞ்சையுண்டாற்
செற்றகனங்களைத்தீவிழித்தான் றில்லையம்பலவன
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின் றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமுமாணிக்கந்தனுள்ளடங்கியது
மத்தமலர்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

பிசசாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி பிறவியறுக்கும்பிரானேபோற்றி, வைசசாடனன்றுமுகந்தாய்போற்றி மருவியெனசிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, பொச்சார்புரமூன் றுமெய்தாய்போற்றி போகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, கச்சாமநாகமசைத்தாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமூன்று மெய்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, யுருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய்போற்றி, திருவாகிநின்ற திறமேபோற்றி தே

சம்பரவப்படுவாய்போற்றி, கருவாகியோடும முகிலேபோற்றி கைலை மலையானே போற்றிபோற்றி

வானத்தாற்போற்று மருந்தேபோற்றி வந்தென்றன் சிந்தைபுகுந்தாயபோற்றி, யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி யோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி, தேனத்தைவார்த்த தெளிவேபோற்றி தேவர்க்குந்தேவனாய்நின்றாய்போற்றி, கானத்தீயாடலுகந்தாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி, பேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி பேராதெனசிந்தைபுகுந்தாய் போற்றி, நீராவியானநிழலேபோற்றி நேவாரொருவரையு மில்லாய் போற்றி, காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றி போற்றி

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி தேவரறியாததேவே போற்றி, புலவுயிர்க்குமபூசுதி புணர்ந்தாய்போற்றி போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, பல்லுயிராய்ப்பார்த்தோறும நின்றாய்போற்றி பற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி, கல்லுயிராய நின்றகனலேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

பண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி பாவிப்பார பாவமறுப்பாய் போற்றி, பெண்ணுமெழுத்துஞ்சொலானாய்போற்றி யெனசிந்தை நீங்கா விறைவாபோற்றி, விண்ணுநிலனுந் தீயானாய்போற்றி மேலவர்க்கு மேலாகிநின்றாய்போற்றி, கண்ணினமணியாகி நின்றாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிரா யிருந்தாயபோற்றி யென்சிந்தை நீங்காவிறைவாபோற்றி, யுமைபாகமாகத்தணைந்தாய்போற்றி யூழியேழானவொருவாபோற்றி, யமையாவருநெஞ்சமமர்ந்தாய்போற்றி யாதிபுராணனாய்நின்றாய்போற்றி, கமையாகிநின்றகனலேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

மூவாப்பிறைவாயிறைவாய்போற்றி முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய்போற்றி, தேவாதிதேவர் தொழுந்தேவேபோற்றி சென்றேறியெங்குமபரந்தாய்போற்றி, யாவாயடியேனுக்கெல்லாம்போற்றி யல்லலநலியவலைந்தேன்போற்றி, காவாய்கனகத்திரளேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி

நெடியவிசுமபொடு கண்ணேபோற்றி நீளவுலகமுடையாய்போற்றி, யடியுமுடியுமிகலிபோற்றி பங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்

றி, கொடியவன்கூற்றமுதைததாய்போறறி கோயிலாவென்சிநதை கொண்டாய்போற்றி, கடியவுருவமொடுமின்னேபோற்றி கைலைமலை யானேபோற்றிபோற்றி

உண்ணாதுறங்கா திருநதாய்போறறி யோதாதேவேத முணாநதாய்போற்றி, எண்ணிலிலங்கைககோனறன்னைபோற்றி யிறைவிரலால வைததுகநதஞ்சாபோற்றி, பண்ணாரிசையினசொற் கேட்டாய்போறறி பண்டேயென்சிநதைபுகுநதாய்போற்றி, கண்ணுயுலகுக்குநினறாய்போற்றி கைலாமலையானேபோற்றிபோற்றி.

சிநது

அமபலமேவிசசமபிரமததைக - கண்டாரறிநதிரலால

திருநாளைப்போவார புராணம.

விருத்தம.

தில்லைவாழநதணருமுடன்செல்லச்சென்றெய்திக
கொலலைமானமறிநகரததாரகோபுரததைததொழுதிறைஞசி
ஒல்லைபோயுட்காருலகுய்யநடமாடும
எலலையினததலைபபட்டார்யாவாகளுங்கண்டிலரால.

வசனம

திருநாளைபபோவாா நயனாரென்றும, இடையில, நநதா மாமுனியென்றும வழஙகுகின்ற நாளைபபோவார்தில்லை மூவாயிரமுனிவாகளோடு பொன்னம்பலததுககுவநதாா அதற்கப்பாலவரைக்கண்டபேர்களிலலையென்று பெரியபுராணம பாடியருளிய சேககிழார் சுவாமிகள சொல்லியிருபபது அநதத திருநாளைப்போவாரென்னு முனியானவா, புரட்டாசிமாதம உரோகணிநட்சததிரததில் கனகசபையில வநது கறபூரசோதியைபபோறறேன்றிய சிவசாரூப்பியத்தை யடைநதாரென்று உபமன்னியமகாரிஷி பண்ணிய பகதவிலாசத்திலேயும் சொலலபபட்டிருக்கின்றது

இதுவுமது-விருததம

அநதணாகள திசயிததாரருமுனிவா துதிசெயதாா
வநதணைநததிருததொண்டர் தமமைவினைமாசறுதது
சுநதரததாமரைபுரையுந துணையடிகடொழுதுதிக்க
அநதமிலாவானநதப்பெருங்கூத்தர நள்புரிநதாா

வசனம்

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள், அரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ்செய்தார்கள், முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தருளுகின்ற சபாநாதர் தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப்போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுதிருக்கும்படியாகத் திருவருள்புரிந்தார்.

விருத்தம்

மாசுடம்புவிட்டதீயானமஞ்சனஞ்செய்தருளியெழுந்
தாசின்மறைமுனியாகியம்பலவர்தானடைந்தார்
தேசுடையகழல்வாய்ந்ததிருநாளைப்போவாரும்
மாசகலமுயன்றுதிருநடங்கண்டுமகிழ்வுற்றார்

வசனம்

தமக்குமுன்னிருந்த உடலமாகிய மாசுதீரும்பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடியெழுந்து குற்றமற்றபிராமண முனிவடிவமாகி ஸ்ரீநடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப்புகழ்ந்து தீவினையாகிய கயிறு அறும்படி தில்லை மூவாயிரமுனிவர்கள் போற்றிசெய்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வாழ்த்து-விருத்தம்

பங்கயமாதர்வாழி பார்மகளுமையாள்வாழி
செங்கண்மாலயனும்வாழி தேவர்கந்தருவர்வாழி
தங்குஞானமறைகள்வாழி தாரணியரசர்வாழி
பொங்குநூல்வல்லார்வாழி புண்ணியரென்றும்வாழி

மங்களம்.

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜெயமங்களம்-நித்ய
தில்லைமூவாயிரவருக்கு சுபமங்களம்

ாடுச திருநாளைபபோவாரெனனும நநதனார்சரிததிரக்கீர்ததனை.

அநுபல்லவி

இருடிகளிதுவரி கரிததிசயமென
விருகரமுடிமிசை மருவததுதிசெயகன
பரவுமுமபாசமபிரமஙகள — துதிததிடும
பரமனைமெமபலததில — கதிததிடும (திரு)

சரணஙகள

திருவாசகமுநதிருக கோவைபாடினவாககும
சீகாழிலுதிதத சிறநதசமபநதருககும
ஒருமாதிட்டததிறமாதுக குவநதுவிடுததவாககும
ஒருவரொபபிலலாத திருநாவுககரசருககும
உரியமறைககு-முயாகஙகடகும-உரசாபதிககு-முவணபதிககும
புதுசநதிரசூரியாமு னிவாகளுககும
நிதிலாதபா வலாமுதலனை வாககும (திரு)

திருநாளைபபோவாரெனனும

நநதனார்சரிததிரக்கீர்ததனை.

முறறிறறு

உ

சிவமயம்

சிதம்பரக் கும்மி.

விநாயகர் துதி

சீர்மேவுந் தில்லையம்பலத் தில்லுறையும்
　　சேரக் கும்மித் தமிழ்பாடக்
கார்மேவு மேலைக் கோபுரவாசல்
　　கற்பகப் பிள்ளையார் காப்பாமே (௧)

முக்குறுணி விநாயகர் துதி

சர்க்கரை மோதகந் தேங்காயுங் கொண்டு
　　சந்நிதிமுன் பாகத் தானம் படைத்து
முக்குறுணிப்பிள்ளையாரை வணங்கி
　　முழங்கிக் கும்மியடியுங்கடி. (௨)

சுப்பிரமணியர் துதி

கோலமயிலின் முதுகேறிவந்து
　　கும்பமுனிக்கு வருள்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணிய பீஜாக்ஷரத்தைப்
　　பாடிக் கும்மியடியுங்கடி (௩)

கங்காதேவிக்குக் கைகூப்பியாருங்
　　கையிலெடுத்துள்ள பாணம்பண்ணி
தங்காமற் சிவகாமி சந்நிதி
　　சார்ந்து கும்மியடியுங்கடி (௪)

சிதம்பரக் கும்மி

கருதுஞ்சுருதிக்கெட்டாதசிவ
காமசுந்தரிவாயலிலே
விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்
வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி. (௫)

நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமாமதி —
ணடுவிலெலங்கினுமாளிகையாம்
காலோராயிரங்கொண்டொருமண்டபங்
கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி (௬)

ஆயமறைமுதலாராய்ந்துயிங்கே
துலக்கியமூவாயிரமுனிவோர்
ஞாயமபொருந்தியதேவசபைவந்து
நாடிக்கும்மியடியுங்கடி; (௭)

சாந்துபொட்டுதனதனென்னலவை
சந்தனவாடைகுமுகுமென
கூந்தலழகிககாரியெல்லாங்காலை
குவித்துக்கும்மியடியுங்கடி. (௮)

அஸ்தகடகம்பளபளனெனசொலலும்
அரைஞாண்மாலைதளதளென்ன
விஸ்தாரமாகநின்றுக்கொண்டுகையை
வீசிக்கும்மியடியுங்கடி (௯)

கைதனில்விபூதிப்பையுங்கொண்டு அவர்
கண்டத்திலுருத்திராட்சமாலைபூண்டு
வைதீகபூசைகள்செய்கின்றதீட்சதர்
வாழக்கும்மியடியுங்கடி (௰)

கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாம அவர்
குறித்தமுறையாய்ப்பூசைசெய்ய
பாவித்தபினபவாவேவொருவர்வசப
படுத்துவாரென்றேகும்மியடி. (௧௧)

ஆண்டுக்குள்ளாறபிஷேகமுண்டாம்பின்னும்
அதிலேரெண்டுதிருநாளாம.
வேண்டிவநதவர்கலிதீருமென்று
விரைநதுகும்மியடியுங்கடி (௧௨)

பூமிபுகழ்ந்திடும்தில்லைபதிஅது
பூலோகக்கயிலாசமென்று
தாமரைப்பூவினில்வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயார்சந்நிதிபாருங்கடி. (௧௩)

மேலத்தானதைக்கண்டாயோ நல்ல
மூர்த்தியிதுவென்று கொண்டாயே
காலெடுத்தாடிய பிர்த்தசபேசனைக்
கண்டு தெரிசிப்போம் வாருங்கடி. (௧௪)

இல்லைமாகாளியோடாடிவர அவள்
சிந்தை கலங்கித் தலைகுனிந்தாள்
செல்லுவதெப்படியென வொருகாலை
விண்ணிலெடுத்தா பாருங்கடி (௧௫)

நெற்றியில் வேர்வை முத்துதிர்ந்து மெத்த
நேந்தியதாய்ப்பராநதோடிவா
பத்தியுடன் பொன்னம்பலவாணனைப்
பணிந்து கும்மியடியுங்கடி (௧௬)

தித்தியென்றீசனடம்புரியமெய்த்
தேவர்கள் பூமழைதான்சொரிய
மத்தளங்கொட்டிய கோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்திக் கும்மியடியுங்கடி (௧௭)

சிதம்பரமென்று சொல்லாமலேயிந்தச்
சித்திரகூடமென்று சொல்லி
நிதங்கொண்டாடுமையங்காரர்கள் வந்து
நின்றிருக்கிறார் பாருங்கடி (௧௮)

காணிக்கை கொண்டு வாருங்கடியிந்தக்
கனகசபையைப் பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகர் புகுந்த வாசலை
மதித்துக் கும்மியடியுங்கடி. (௧௯)

அன்னமுடன் பால் தேங்கனியும் நெய்யும்
அபிஷேகமுண்டென்றுநேம
பொன்னம்பலந்தன்னில் சந்திரமௌலியைப்
போற்றிக் கும்மியடியுங்கடி, (௨௰)

முதலியளித்திடுஞ் சந்நிதிக்குச் சொல்லும்
மேளமுந்தாளமுமேதுக்கடி
சத்தம்பெருகிய கண்டாமணியோசை
சந்நிதிக்கேர்வையாம் பாருங்கடி. (௨௧)

புட்டுவடையுந் தேன்குழலும் மணப்
புத்துருக்கு நெய்ச்சம்பாவும்
சட்டப்படி தவறாமலையன்
சந்நிதிக்கேர்வையாம் பாருங்கடி. (௨௨)

சுற்றிவந்துச்சிலையைப்பாருங்கடி செகச்
சோதிமயக்கம்பமொன்பதடி
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கூடிச
சமைந்தசபையைப்பாருங்கடி (உரு)

பாவிகள்கண்ணுக்குச்செம்போடுவுறுப
பார்த்தாற்பத்தரைமாற்றுத்தங்கம
கோவைபாடியமாணிக்கவாசகர
கோவிலழகையும்பாருங்கடி (உசு)

அஞ்செழுத்தாலேமதிலுண்டாம்பர
மானந்தக்கம்பமுமங்குண்டாம
அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேபிரம
மானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி (உஎ)

கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலுமிந்தக
கோவிலைப்பார்க்கமுடியாது
ஆடியபாதத்தைக்கண்டோருக்கிணை
யாரென்றுசொல்லுவோம்பாருங்கடி. (உகூ)

நெற்றிலேதிருநீரணிந்துயென்றும
நிஷ்களமாகியசிற்சபையிலே
தித்திக்கவேசிவநாமத்தைப்பூசிக்குந
தீட்சதாகூட்டத்தைப்பாருங்கடி (௩௰)

வெட்டவெளியிற்றிரைதிறந்துயார்க்கும
வேதியாதீபமுங்காட்டிவர
சட்டமுள்ளசிவசிதம்பரமென்று
சாய்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (௩அ)

தில்லைவெளிதனைக்கண்டேண்டியெந்தன
தேகம்பரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லறவாசலினின்றேண்டிமிக்க
ஆனந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. (கூகூ)

ஆகாயலிங்கத்தைக்கண்டேண்டியிங்கே
யாருமறியாமலனின்றேண்டி
ஏகாந்தமாகவிருந்தேண்டிமன
தேக்கந்துலைந்ததுபாருங்கடி. (௩௰)

சித்தஞ்சிதம்பரமாச்சுதடிமுன்னே
செய்தவினையெல்லாம்போச்சுதடி
சுத்தப்பிரம்மமயமாச்சுதடியந்தச
சொல்லதுதெரியுமோபாருங்கடி. (௩க)

சாதிபேதங்களற்றேண்டியிந்த
சாஸ்திரமனத்தையுமவிட்டேண்டி

போதம்பக்கநொள்ளைத்தேண்டிடனே
  பொருந்தக்கும்மியடியுங்கடி (௩௨)

நாடுநதைப்பூரணபூசத்திலேதில்லை
  நாயகனாருருவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்புலிதனக்
  காமென்றுகும்மியடியுங்கடி. (௩௩)

சஞ்சிதக்கர்மத்தைவிட்டேண்டிபவ
  சாகரத்தையொழித்திட்டேண்டி
குஞ்சிதபாதத்தைத்தொட்டேண்டிமனங்
  கூர்ந்துகும்மியடியுங்கடி. (௩௪)

சொல்லும்பொருளையுமற்றுமேயோமுன்னே
  துன்பமனைத்துமொழித்தாயோ
அல்லும்பகலையுமற்றுமேதில்லை
  யானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி (௩௫)

விதியினெழுத்தைக்கிழித்தாச்சுமுன்னே
  விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்சு
மதியாமிர்தமுமுண்டாச்சுதென்று
  வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி (௩௬)

கோவிலுக்குள்ளேயனேகமுண்டு அநேக
  குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுவீரே
தேவரகசியம்பலவரியமைவந்து
  தெரிந்துகும்மியடியுங்கடி. (௩௭)

சண[illegible]லைராத்தமைப்பாருங்கடியந்த
  சந்நிதிக்கேகையைக்கொட்டுங்கடி
மண்டலமுங்கழுமழநாவாசமில
  வாழிபாடுவோமவாருங்கடி (௩௮)

வீடுக்கவலைகள்விட்டொழியாமெத்த
  வீம்புகள்பேசியேவீணலைவார்
பாட்டைப்பாடித்தாலுஞ்சிதம்பரம்வந்து
  பலனதல்லவோபாருங்கடி (௩௯)

புத்திரபாக்கியமெத்தவுண்டாம்பசும்
  பொன்னும்மணிபூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடனேகோபாலகிருஷ்ணனதினம்
  பண்ணியகும்மியடியுங்கடி (௪௰)

சிதம்பரக்கும்மி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனைகள்முதலிய

அகராதி.

விருத்தங்கள்-அகராதி.

இப்புத்தகத்தில், · இக்குறிப்புள்ள கீர்த்தனைகள் - இந்நூலாசிரியர் இயற்றி அச்சிடப்படாத நூதனக் கீர்த்தனைகளும், இந்நூற் பரிசோதகரியற்றியுள்ள சிவகாம சங்கீர்த்தனையிலுள்ள சில கீர்த்தனைகளும் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டன

வி - சு.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நடராஜப்பத்து.

மண்ணாதிபூதமொடு விண்ணாதி அண்டம்நீ மறைநான்கின் அடிமுடியுமநீ, மதியுமநீ ரவியுமநீ புனலுமநீ அனலுமநீ மண்டலமிரண்டேழுமநீ, பெண்ணுமநீ ஆணுமநீ பல்லுயிர்க்குயிருமநீ பிறவுமநீ ஒருவனீயே, பேதாதிபேதமநீ பாதாதிகேசமநீ பெற்றதாய் தந்தைநீயே, பொன்னுமநீ பொருளுமநீ இருளுமநீ ஒளியுமநீ போதிக்கவந்தகுருநீ, புகழொணாகிரகங்கள் ஒன்பதுமநீ இந்தப்புவனங்கள் பெற்றவனுமநீ, எண்ணரிய ஜீவகோடிகளீன்றவப்பனே என்குறைகளாருக்குரைப்பேன் ஈசனே சிவகாமிநேசனே எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௧

மானாடமழுவாட மதியாட புனலாட மங்கைசிவகாமியாட, மாலாடநூலாட மறையாட திறையாட மறைதந்தபிரமனாட, கோனாட வானுலகு கூட்டமெல்லாமாட குஞ்சரமுகத்தனாட, குண்டலமிரண்டாட தண்டைபுலியுடையாட குழந்தைமுருகேசனாட, ஞானசம்பந்தரொடு இந்திராதிதினெட்டு முனியட்ட பாலகருமாட, நரைதும்பையறுகாட நந்திவாகனமாட நாட்டியப்பெண்களாட, வினையோட உனைப்பாட எனைநாடி இதுவேளை விருதோடி ஆடிவருவாய், ஈசனே சிவகாமிநேசனே எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௨

கடலென்றபுவிமீதில் அலையென்ற உருக்கொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி, காற்றென்றமூவாசை மாருதச்சுழலிலே கட்டுண்டு நித்தநித்தம், உடலென்ற கும்பிக்கு உணவென்ற இரைதேடி ஓயாமலிரவுபகலும், உண்டுண்டுறங்குவதைக் கண்டதேயல்லாது ஒருபயனடைந்திலேனே, தடமென்றமிடி நரையில் பந்தபாசங்களெனும் தாபரம்பின்னலிட்டு, தாயென்றுசேயென்று நீயென்று நானென்று தமியேனை இவ்வண்ணமாய், இடையென்று கடைநின்று ஏனென்று கேளாதிருப்பதுனக்கழகாகுமோ, ஈசனே சிவகாமிநேசனே எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௩

பம்புசூனியமல்ல வைப்பல்லமாரணம் அல்லபிணிவசியமல்ல, பாதாளவஞ்சனம் பரகாயப்பிரவேசமதுவல்ல சாலமல்ல, அம்புக்குண்டுகள் விலகமொழியுமந்திரமல்ல ஆகாயகுளிகையல்ல, அன்போடுசெய்கின்ற வாதமோடிகளல்ல அரியமோகனமுமல்ல, கும்பமுனி மச்ச

முனிசட்டமுனி பிர்ம்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும், கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரெலாங்கூறிடும் வயித்தியமல்ல, எனது மனதுன்னடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்கயேதுளவு புகலவருவாய், யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௪

நொந்துவந்தேனென்று ஆயிரஞ்சொல்லியும் செவியென்னமந்தமுண்டோ, நட்பநெறியறியாத பிள்ளையைப்பெற்றபின நோக்காத தந்தையுண்டோ, சந்ததமுந் தஞ்சமென் றடியைப பிடித்தபின் தளராதநெஞ்சமுண்டோ, தந்திமுகனறுமுகன் யிருபிள்ளை யில்லையோ தந்தைநீ மலடுதானோ, விந்தையுமஜாலமும உனனிடமிருக்குதே வினையொன்று மறிகிலேனே, வேதமும்சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுதே வேடிக்கையிதுவல்லவோ, யிந்தவுலகீரேழு மேனளித்தாய் சொல்லு யினியுன்னை விடுவதிலலை, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீனற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௫

வழிகண்டுஉன்னடியை துதியாதபோதிலும் வாஞ்சையில்லாத போதும, வாலாயமாய்க்கோயில சுற்றாதபோதிலும வஞ்சமேசெய்த போதும், மொழியெகனைமொகனை யிலலாமலேபாடினும மோக்கனே முகடாகிலும, மோசமேசெய்யினும தேசமேகவரினும முழுகாமியே யாகினும, பழியெனககலலவே தாய்தநதைககலலவோ பாரத்தவர் கள சொலலாகளோ, பாரறியமனைவிககு பாதியுடலீநதநீ பாலனை காக்கொணாதோ, யெழிலபெரிய அணடஙகளடுக்கா யமைததநீ யெனகுறைகள தீரததல்பெரிதோ, யீசனேசிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற திலலைவாழ் நடராஜனே ௬

அன்னைதந்தைகளென்னை யீன்றதற்கழுவனோ அறிவிலாதற்கழுவனோ, அல்லாமல் நான்முகன் தனையேநொந்தழுவனோ ஆசைமூன்றுக்கழுவனோ, முனபிறபபென்னவினைவநதது மூனறுமென்றழுவனோ முதிலநமென்றுணாவனோ, தன்னைநொந்தழுவனோஉன்னைநொந்தழுவனோ தவமென்னவென்றழுவனோ, தையலர்க்கழுவனோ மெய்வளாகசழுவனோ தரித்திரதிசைக்கழுவனோ, இன்னமென்னபபிறவி வருமோவெனறழுவனோ யெலலாமுரைக்கவருவாய், யீசனேசிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற திலலைவாழ் நடராஜனே ௭

காயாமுன்மரமீது பூபிஞ்சறுத்தேனோ கன்னியர்கள்பழிகொண்டேனோ, கடனென்றுபொருள்பறித்த தேவயரெறிததனோ கிளைவழியில முள்ளிட்டேனோ, தாயாருடன்பிறவி கென்னவினைசெய்தேனோ தந்தபொருளிலலையென்றேனோ, தானென்று கெர்வித்து கொலைகளவுசெய்

தனே தபசிகளை யேசினேனே, வாயாரப்பொய்சொல்லி வீண்பொரு ள்பறித்தனே வாணரைப்பழித்திட்டேனே, வடவும்போலே பிறரை சேர்க்காதடித்தனே வந்தபின்யென்செய்தனே, ஈயாத லோபியென் றேபெயரெடுத்தேனே யெல்லாமபொறுத்தருளுவாய், ஈசனே சிவகா மிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே. ௮

தாயாரிருந்தென்ன தந்தையுமிருந்தென்ன தம்பிரரியுரவுகோ டி, தனமலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணியையா ண்டுமென்ன, சேயர்களிருந்தென்ன குருவாய் இருந்தென்ன சீஷர் களிருந்துமென்ன, சித்துபலகற்றென்ன நித்தமும விரதங்கள்செய் தென்ன நதிகளெல்லாம், ஓயாதுமூழ்கினும என்னபலன் எமனோலை ஒன்றைக்கண்டுதடுக்க, உதவுமோயிதுவெலாம சந்தையுறவென்று தா ன் உன்னிருபதமபிடித்தேன், யாமீது வுனமன மிருந்தாலுடனக டைக் கண்பார்வை யதுபோதுமே யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனை யீன்ற தில்லைவாழ்நடராஜனே ௯

இன்னமுஞ்சொலலவோ உனமனங்கல்லோ இரும்போபெரும பாறையோ, யிருசெவியுமந்தமோ கேளாது அந்தமோ யிதுவுனக்கழ குதானே, யென்னனைமோகமோ யிதுயென்னகோபமோ யிதுவே வுன் செய்கைதானே, உனனைவிட் டெங்குசென்றாலும விழலாவனு ன உனையடுத்துங்கெடுவேனே, ஓகோவிதினகுற்ற மெனகுற்றமொன் றுமிலை யுற்றுபார பெற்றவையா, எனகுற்றமாயினும் உன்குற்றமா யினும யினியருளளிக்கநினைவாய, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனை யீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே ௰

சனிராகுகேதுபுதன் சுக்கிரன்செவ வாய்குருச்சந்திரன் சூரிய னிவரை, சுற்றெனக்குள்ளாகி ராசிபனி ரெண்டையும சமமாய்நிறுத்த தியுடனே, பனியொத்த நட்சத்திரங்க ளிருபத்தேழும பக்குவபப டுத்திபின்னால், பகாகினறகரணங்கள்பதி னொன்றையும வெட்டிபா ரையும் அதட்டியென்முன், கனிபோலவேபேசி கெடுநினைநினைக்கின் ற கசடர்களையுங்கசக்கி, காதகனின்தொண்டராம தொண்டர்க்குத தொண்டரின் தொண்டர்களதொழும்பனுக்கி, இனியவளமறுவு சி றமணவைபமூவசிசாமி யெனையாளவதினியுன்கடன்காண், யீசனே சி வகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிதம்பர நடராஜ

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்.

வசியசிவசங்கரா வசியகெங்காதரா வசியகைலாசவாசா, வசிய பணியணியுரா் வசியமானமழுகரா வசியசிவகாமிநேசா, வசியதிரு நேத்திரா வசியபுவனேஸ்வரா வசியஜெமநடனபாதா, வசியகரியுரிய ழக வசியபுலியிடையழக வசியசிரமாலையழகா, வசியமதிமுடியழக வசியபசுபதியழக வசியவென் மனதிலபாசா, வசியமுன் னூலழக வ சியவெண்ணீரழக வசியமறைபரவுமழகா, வசியவென யனை யனுதி னம போற்றுமடியார்க்கு அருளமறை திரநததிலலை, கதிபதிஜனகா தி துதிபதிசிவகாமி அனபிலுரை நடனபதியே. க

சிவயநமவென ருதின மூழ்கி யுருவேறறுவார செய்தொழிலெ லாம வசியமாம, ஜெரவசியமாமசகல முகவசியமாமசெய்ய, சித்துக டவிட்டபந்தாம், வடங்காதபூதபே தமபசாசிவையெல்லாம் வளாரு லாலன் திகிரியாம, யநமசிய வயநமசி சிவயணமயெலலாமுன் னட்ல மன்றோ, யிவ்வுலகபொருளுதவி அலவுலகமருளுதவி யீயவிருதெய வமுளவோ அவுஞதிபுவனதி கௌஞதிமுத்தர்ககு அருள்மறைதி ரநததில்லை. அதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரை நட னபதியே. உ

புலலாய்ப்பிரந்தாலுமிருகாதிஜெனனங்கள் பசியாரிமகிழுமன் றோ, பூண்டாய்பிரந்தாலும புலததியர்கள்கொணடுசில பிணிதீரத்தும புகழ்வரன்றோ, கல்லாய்பபிறந்தாலும் நலலவாகளமிதிகொண்டு கா ட்சிக்குருத்துமன்றோ, கழுதையுருவநதாலும ஆவெனக்கத்திறலை கைகண்ட சதுனமெனபார், யெல்லாமிலாமலை யிபபிரவி தநதெனை யேங்காவிட்டகலனின்றய், யெதனை அன்னையினமெத்தனை தநதை யினமெத்தனை யிரவிவருமோ, அல்லலெலனுமாசருத தாட்கொளுந் தெய்வமே அப்பனே திலலைநகர்வாழ் அதிபதிஜெனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுரை நடனபதியே

கல்லாதமூடரைக் கயவரைக்காமுகரை கல்னெஞசவஞ்சநிலை ரை, கற்றுமறிவில்லாத மோழையைக்கோழையைக காக்கவைத்து ண்டபேரை, பொல்லாத மூர்க்கரை மிருகங்கள்போன்றவரை பொ ய்பகர அன்னாதபேரை, பூமியிற்பிறநதுக்கு யிடுக்குமுயல்வோர்களை

பிணிமொத்த பேரைப்பலரை, நல்லோரெனக்கவிகள் சொல்லெயல்லயாம்
ல்லுநாளாவதென்றுசிவமே, நானறிந்தேயது நீயன்றி [illegible] னேது நா
ணுயுரைத்ததேது, அல்லும்பகலிலும் நீயிலாசையேது ஆரு[illegible]மரை
திரந்ததில்லைக், கதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி [illegible]பிலுறை
நடனபதியே ௪

ஜெகமெட்டு திசைகளுங் கிரிகள்பல தெய்வமும் [illegible] சமபொன்
மணிமாடமேடை, சேயனைதந்தையும் தாமென்ற [illegible] பஞ்செல்
வமும் வல்லசிகதும், முகமேடறுமெமனுக்கு முனை[illegible]ந்து உதவுமோ
முத்திக்கு வித்துமுளதோ, மூவாசைவிட்டுகெனி சறுகாதிதின்றாலும்
முன்செய்த வினையகலுமோ, யிகமுனியசுகபோகம் யீசநீகாணுதுயி
ருள்ளேது வெளியேது நினைவேதுகனவுமேது, அகவுறவுபற்றாறு து
றவுறவுமுற்றுமற ஆரியாகளபரவுதில்லை, அதிபதிஜெனகாதி துதி
பதிசிவகாமி அம்பிலுறை நடனபதியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதிமயம்.

ஆதிபுத்தன முனிவர் கொண்டாடுசோதி யெண்டிசைகாணு
மேவாதஞ்சோதி, பிறைபார்வதமலைமிகண்கண்டசோதி யொளியிருவி
னையறுநற்சோதி சாலோகசாமீபசாரூபமளவிடா சாயுச்யசோதியா
துமே, சிந்தையில் நினைப்போது ஐம்பூதசாட்சியாய் தெரிசனஞ்
செய்தம்பாகரு, செய்தவினையேவகொடு சூன்யமுதல பிணியெலா
ம வெண்மாந்திரந்துமனுகா, நந்தியொடு புலியர மூவாயிரமபெரும
நான்முகனும் விணடுநடுவே, நாசிசோதிறசோதிநவசோதிசிவசோதி
பொன்னம்பலமசிவ காமியுமே க

[illegible]திமதிநலமசெய்யதுந தொழுஞசோதி பங்கயன் வணங்
[illegible]சோதி, பரமாநந்தானதேடி காணுதசோதியாது பாபாதிகண்
[illegible]சோதி, சரியைகிரியா யோக ஞானமாந்தநாகள்சதாநிஷ்டை
செய்யுமசோதி, ஜனகாதிமுனிவரமன மலாநதசோதியது சசிதா

நந்தசோதி, விரிவானயெண்பத்து நான்குலட்சஞ்ஜீவபேதத்தமர்ந்த சோதி, வினைப்பயநரிந்தந்த கருவிடைப்போக்கியே வேடிக்கைபார்க்குஞ்சோதி, பருவமதியிரவியொடு பங்கயனுமிநராதிபார்க்கவே கனகசபையில், பண்டுநடனசசோதி விண்டுபரவுஞ்சோதி தில்லைச் சுயஞ்சோதியே.

பிஞ்சுமதி நதியையுமுடி மேற்பூண்ட ஜோதியாம பணிமேலணிந்தஜோதி, பேரிசரிமறையடியு நடுமுடியுமாஞ்சோதி பெண்கொடி மணாநந்தஜோதி, அஞ்செழுத்தாய்பஞ்ச பூதமாயென்னுடற் காதாரமானசோதி, அகிலபுவனங்களும் திகருத்திகநதமும அங்கிங்கெனாத சோதி, தஞ்சமனுமடியரது நெஞ்சைத திரிததியே தன்னருட்காட்டுசோதி, தந்தைதாய் குருதெய்வம் தாரமாய்மகவுமாய் தானுமாயோங்குசோதி, கஞ்சனெடுவிஞ்சையறு மஞ்சவே கொஞ்சலொடு கனகசபை மீதிநாளும், கதித்தப்பெருஞ்சோதிதுதிக்கப பெருஞ்சோதி கனகசபை சிவசோதியே. ௬

சாதிமதபேதமாம சழக்கறறமுதியோா சமுகத்திலங்குசோதி, சதுர்மறையும்வேதமொடு தொண்ணூற்றியாற் தத்துவமெல்லாம் நிறைசோதி, சோதிமலைமீதிற்சுரஞ் சோதியாய்நின்று சோதித்தனைக்கும்சோதி, சுமமாவிருக்கும சுகங்கண்டமௌனியொடு சும்மாவிருக்குஞ்சோதி, நீதிபலபேசிமத வாதமிடுமடையரது நெஞசைப்பிளக்குஞ்சோதி, நின்றநிலைநின்றட்ட திக்கெலாமிரவுபகல் நிர்த்தமிடு நெடியசோதி, மாதுமலைமங்கையொடு ஆதிரபைமீதில்வளர்மணி மந்த்ரதீபசோதி, மதிசோதிரவிசோதிசிவசோதி தவசோதி மங்கைசிவகாமியுரவே

மாசிலாவாகம புராணமறையாஞ்சோதி மகவாயுதித்தசோதி, மன்னனதுகிரிகையைத் தள்ளனென்றசசோதி மலைமகள்தழுவுசோதி, கேசமிடமாம்பொருள் வற்றவற்றாஞ்சோதி தென்னவனை வீழ்த்தசோதி, தேவரிநதிரன்முனிவா அமரர்கின்னரருகர் தேடக்களித்தசோதி, ஆசைவனபாசமா மாயாசரக்கருனை யமுதன்பற்குதவுசோதி, அன்பாம்பணிப்பூண்டு சிவசிவவெனத்தேம்பு மவர்க்கேநடித்தசோதி, மாசின்மலசோலைகுளிர் தீம்புனற்றில்லை மந்திரச்சபையிலென்றும், மதிசோதி ரவிசோதி சிவசோதி தவசோதி மநதாத்துசுயஞ்சோதியே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுநிலைக்குமோ
மலைக்குது கரையேற்ற (வருவா)

வசனம்.

நந்தனா, இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோ வென்று பலவிதமாய்க் கொண்டாடுகின்றார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பிறவி போய்நீங்க வெரியினிடை நீமூழ்கி
முப்புரிநூன் மார்பருடன் முன்னணைவா யெனமொழிந்த
வப்பரிசே தில்லைவா ழந்தணர்க்கு மெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளா னாரருளி யம்பலத்தே மேவினார்.

வசனம்.

நந்தனார், கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லை மூவாயிரம்பேர்கள் கனவிலே சொல்லுவார். பத்தர்களே! எனக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள ஒருவர் திருநாளைப்போவாரென்னும் நாமத்தைக் கொண்டு என்னைக் காணவேண்டுமென்று தன்னைக் காணிக்கைகொண்டு சாதியிற் றாழ்ந்தவனென்று பயந்துகொண்டு என்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம் அநித்தியமென்று பக்தி பண்ணிக்கொண்டு முக்தியடையவேண்டுமென்று தில்லையைச் சுற்றிக்கொண்டு தெற்குக் குளத்தங்கரையில் நின்றுகொண்டு இருக்கிறார். அவரை என்னைப்போல் நினைத்து நீங்களெல்லோரும் போய் அவரை அக்கினியில் மூழ்கச் செய்து அழைத்துவாருங்களென்று சொல்லிச் சுவாமி மறைந்தார். இப்படிக் கண்ட கனவை மூவாயிரம்பேர்களும் பேரம்பலவாசலில் வந்து ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

கண்ணிகள்.

ராகம் - சங்கராபரணம்; தாளம் - அட.

அதிசயமொன்றுகே ளப்பா தீட்சதரே
அர்த்தராத்திரிப்போதி லெனனே-என்றன்
மதிபரவசமாகத் துதிமருவுமம்பல
வாணன்கனவில்வந்தா ருன்னே

வாஸ்தவமெனக்குமிந்த வண்ணமாகக்கனவில்
 வந்துரைத்தாரறிந்தேன் நாடி-உத்
யாஸ்தமயமாகு முன்னமருட்படிக்கு
 அமைப்பதுத்தமமென்றா ரோடி.
அப்போதங்குவந்த வப்பண்ணதீட்சதர்
 ஆமாமிதுவுமிச சயந்தான்-என்கோன்
செப்பியசொற்படிசெந்தீவளர்த்திடச
 செய்யவேண்டுமவ சியந்தான்
அவசியமென்கிறீர் காரியந்தெரியாமல்
 ஆருக்கடுக்குமோரா புலையன்-சிறந்த
தவசிரேஷ்டாசூழுந் தலத்தின்வருவதறகுத்
 தலைபத்தோவவனவந்தா லலைவன்
பத்தியுள்ளவனே பரமனுக்குயிர்த்தோழன்
 பதஞ்சலிபுலிப்பாதா சாட்சி-சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்து ஜனனக்கரைகடப்போம்
 தெளிவீரீங்களிந்த சூட்சி

என்றாரங்குசிவ சங்கரதீட்சதா
 இன்னமுந்தாமச மேதோ-நீசன்
ஒன்றுநதிருச்சந் நிதிக்குவருவதற்கு
 ஒருகாலுங்கட்குத தகாதோ
சொல்லுமெனறாரவ ராமென்றாருங்கட்குச
 சித்தத்திலுள்ளசந் தேகம-தெளிய
அல்லும்பகலுமோ யாமலேசாஸதிர
 மாராய்வதற்குமன்றோ சாகம்
தருமபடிப்பேசிச சந்தேகந்தெளிவது
 தக்கதென்றுரைதத மொழியே-நமயிப்
பெருங்கூட்டமாகவே கூடிச்செனறாரவர்
 பேதமறத்தக்க வழியே.

வசனம்.

தில்லை மூவாயிரவர்கள சாஸதிரிமாகளிடத்திற் சந்தேகந் தெளிதல்.

விருத்தம்.

மறைக்கிழவரிவ்விதனு சென்றார்களாங்கே
மனுவிக்கியாணிக ளாசீர்வாதனுஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோ வுரைப்பீரென்ன
மன்றுளாடுவார்தங்கள் கனவிற்றோன்றிக்

குன்றந்தமதிப்புலைச்சாதி வந்துதித்தோன்
கோதிலானந்தனென்போ னவனல்லன்பன்
கூறுமிவ்வூரெல்லைமை வருவானநாளை
கொணர்ந்தவனைத்தீமூழ்கச் செய்தேயப்பால்

முறைமையொடுசந்நிதியில நம்முன்னுக
விடுகவென்றருளிச்செய் தவர்மறைந்தார்
பூதுணர்ந்தோர்க்கிதுதெரியச் சொல்லவந்தோம்
மொழியுமாறுத்தரமியா தென்றார்நீதி

அறிந்தவன்றே ராமந்தப்படிக்கேசெய்வ
தழகாகுமென்றனர்பின் மகிழ்ச்சியாலே
அந்ததில்லைமாநகரத் தெல்லைச்சுற்றி
யாடுவாரந்தனுரைத் தேடுவாரே.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோ ரெல்லாரும்
அம்பலவர் திருவாயின் முன்பச்ச முடனீண்டி
யெம்பெருமா னருள்செய்த பணிசெய்வோ மென்றேத்தித்
தம்பரிவு பெருகவருந் திருத்தொண்டர் பாற்சார்ந்தார்.

வசனம்

தமது பிராணுகிய சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக் கேட்ட தவம் பொருந்திய பிராமணர்களெல்லாரும் அம்பலவாணரது கோயிற் றிருவாயிலின் முன்பு கூடிப் பயபக்தியோடு நம்மையாண்டவ ரருள் செய்த வூழியத்தைச்செய்வோமென் றுவணங்கித் திருநாளைப்போவா ரைத் தில்லை மூவாயிரவர்கள் தேட வருகின்றார்கள்.

ராகம் - நாதநாமக்ரிய ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தொண்டரைக் காண்கிலேமே - தில்லையிலவர்தந்
தொண்டரைக் காண்கிலேமே

அநுபல்லவி.

அண்ட சராசர மெங்குமபடியளந்து
மன்றுளாடிய மன்னவர்க்கடிமைத் (தொண்)

சரணங்கள்.

சொல்லும்பொருளுமற்றுச் சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்ற வம்பலவாணன (தொண்)

அஷ்டதிசையும்பரி பூரணமாகவே
மட்டிலாதுவளர்ந்தோங்கியநாதன (தொண்)

வாசிபடங்கிற்று வணைவழிகண்டால
தேசிகவடிவுடன் தரிசனந்தந்திடும (தொண்)

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன
கோலசசிலம்பணிபுங்குண்டலநாதன (தொண்)

ராகம் - ஹிந்துஸ்தான காபி; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவார் தரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிர முனிவர்கள் வருகிறார் (திருநாளை)

சரணங்கள்.

பத்திவெள்ளமது கரைபுரண்டோடுமே
பரமானந்தக் கடல்முழுக்காடுமே (திருநாளை)

அரகரசங்கர சிவனென்றுசொல்லுமே
அநித்தியசட்டுகக மாயத்தைவெல்லுமே (திருநாளை)

அடியவரேமெத்தப் பெரியவரென்று
அம்பலவாணர் அருள்விடைகொண்டு (திருநாளை)

இ ஆவுமது ; சிந்து.

ராகம் - சௌராஷ்டரம் ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தேடித்தேடித் திரிந்தார் பாரும்-நந்தனர் தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவா யாரும.

அநுபல்லவி.

நாடுஞ்சதுர்வேதப்பிர காசனை
நங்கைசிவகாமிப்பிரா ணேசனை
ஆடியபாதநடனச பேசனை
அவலோகத்தொழுவோர்க்கருள நேசனைத் (தேடி)

சரணம்.

தண்டாமரைமலர்த் தடமும - மாதர்களாடிக்
கொண்டானடித்திடு மிடமும - அன்னமளிக்க
உண்டானநந்தங்கூறு மடமும் - சோராபரவுரு
சண்டாளர்வாழுங்கா டிடமும் - அன்றிச்சூத்திர
சாதிமுதலானபல வாருடை - பல்லாண்டு
ஓதியுலாவிவரு மேடை - மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்தெரு மாடை - இனமுமபல
மாதிரிகளாகுநதிண்ணை மேடை - உன்னதமாகக்
கொங்குமிகுதருக் கொங்குமணந்திடுஞ் சோலை - கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்த கதித்திடுமவாழையின சோலை - தாழையின்சோலை
தெங்குமிருப்பையுமொன்று பொருந்தியசோலை - மாவினச்சோலை
துங்கமதான பலாக்கமுகோங்கிய சோலை - மற்றுளசோலை

எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்து மறையோர்கள்
தங்கள்தங்க ளங்க மேங்க நதிதவழும்
பொங்கரவணிந்தசிவ
சங்கரன்கிருபையிதென்றே யோங்கக் கூக்குரலிட்டுச்
சங்கையறச்சென்னியிற்க
ரங்களைக்குவித்தெங்களைத் தாங்க மனமுவந்து
அங்கேயெங்கள்பங்கினிலி
ருந்து மேழைநல்வருத்தம் நீங்கக் கிருபைசெய்வதற்கு

உனனதேகடனென் றுவந்துகொண் டாடி
உரியவேதமந்தி ராதிகள் பாடி
முன்னனுசொன்னநநத னாவரனை நாடி
மூனுங்கோடைக்காற் றெனவிரைந தோடிந (தேடி)

வசனம்.

இநதப்பிரகாரம தில்லை மூவாயிரவாகளுந தேடி அனுதது ஓரிடத்தில் யாவருநகூடிச சுவாமியைத துதிசெயவதாக நிச்சயஞ் செய்து தோததிரஞ் செய்கின்றாகள.

ராகம - கலயாணி; தாளம - சாபு.

பல்லவி.

உனதுமகிமையை ஒருவருமறியாா
உலகிலுளளோரையனே.

அநுபல்லவி.

பன்னகசயனனும பதுமாசனவேதனும்
பாாக்கவவர்ககு மெட்டாத யோகனே
பகராியமலை மகளோா பாகனே (உனது)

சரணங்கள்.

கனவினிலேவநதெஙக ளுக்குசசொனன அநத
காரணமறிநததி காலையிலே யெழுநத
இனத்தாாநாஙகள்யாரு மிசைநதொருமித திநத
எல்லைமுழுதுந்தேடி யினேதமோ்ெமஙகளுக கநத
இணையிலலாதநந்த னுரு மகப்பட
வில்லையென்ன செயவோம ஸதிரப்பட (உனது)

அடையலர்திரிபுர மனலாகவே முடிதத
வன்பாகமானமழு வங்கையிலே பிடிதத
விடைப்பாகனேகாளி வெடகுபபடி நடிதத
மெயயாதுயாதவிாததா ளையாவெனறே படிதத
வாறுநீயறிநதருள் செய் யையனே
வணஜநிகாபத சரணத துய்யனே (உனது)

அன்னைசிவகாமி யனுதினமவளா திலலை
யமபொனனகாவருவோாக காங்கொருதுய ரிலலை
உன்னையனறியுலகைக துககுப்பொரு ளிலலை
யுததமனேயெஙகட குரியதுணையு மிலலை
ஓதுநநதனா தபமைவரச செய்யும
ஊழினவினை தவிாத தவாககு அருளசெயயும (உனது)

வசனம்.

இவ்விதமாகச சுவாமியைத துதிததுத திலலை மூவாயிரவாக ளனைவரும நநதனாைத தேடி யனுததுவருமாககததில, ஒருபுற மாக நினறுகொணடிருநத நநதனா வேதியாகளைக் கணடு தூர விலகி நினறு தலைவணஙகிச சொலலுகினறா.

விருத்தம்.

நிட்டமுட னடிபணிநது மனமொடுஙகித தவமபுரியுந திலலைமனறு ணடடமிடு நடராஜன கனவினகண சொனனமொழி நமபிக்கொண்டு இட்டமுடன றிருநாளைப போவாாபால வேதியாக ளேகுமபோது கிட்டநெருங காதேயு மெனவிலகி யோாவாாதமை கேளீரெனறா.

ராகம் - பூரிகலயாணி, தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

கிட்டநெருங்கி வரவேணடாஞசுவாமிகாள-காதில்
கேடடபோககும பாவம வருமெனது ஜனமம. (கிட்ட)

அநுபல்லவி.

சிட்டாபுகழுந திலலைதன னில செழிதத வாழும வேதியாகள்
இஷடமிது வலலவெயெனறு சொலலவேணு மோபுலையன (கிட்ட)

சரணங்கள்.

உலகினில்கடைசசாதி யெநதனுக குவமை யாருமிலலையே
பலவிததுஷ கருமஞசெயது பாரிலவநத புலையனேயே (கிட்ட)

வேலைசெயது வுடயபு வளாககவேணுமிநத நாயடியேன்
தோலுமெலுமபு முதுகினில சுமநது அலையும புலையனேயே (கிட்ட)

செத்தமாடுரிப்பா ரென்ன நீ சேலகம்பரம் படித்துமெல்லை
சுற்றிவந்து கழுக்கடித்துச் சுடலைகாக்கும் புலையனோயே (கிட்ட)

வசனம்.

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்தனைப்பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

ராகம் - சுரடி, தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்ந்தவனென்ன இந்தப்-பேறும்பெருமையுமில்லையே.

சரணம்.

சாதிபெருமைகொண்டகாலே சங்கரன ருகில்வந்து
ஆதரவுடனவரங்களீந்து அழைப்பாரோ சேர்ப்பாரோ
அளிபெருகவேயீசன்கழலை யபிவிலுன்னி யடிபணிந்து
தெளிந்திடாத பேரைமுத்தி தேடுமோ நாடுமோ கூடுமோ (சாதியி)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர்கள் நாங்கள் வந்த காரியம் பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

ஐயரே யம்பலவ ரருளாற் பொழுதணைந்தோம்
வெய்யவழ லமைத்துமக்குத் தரவேண்டு மெனவிளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டர் நானுய்ந்தே னெனத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களுந் தீயமைத்த படிமொழிந்தார்.

வசனம்.

ஐயரே, நடேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதாகிய அக்கினியை மூட்டி உம்மை அதில் மூழ்கும்படிக்குச் சொல்ல வந்தோமென்று சொல்ல, இளகிய மனத்தையுடைய திருநாளைப்போவார் அடியேன் கடைத்தேறினேனென்றும் அவர்களைத் தொழுது

நானினறைக்குத்தான முக்தனுனேனென்றும வேதியர்களைப் பார்த்துச சொல்லுகின்றார்.

ராகம் - பேஹாக் ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

கண்டேன கலிதீரநதேன-பவக்-கடற்கரை யேறிவநதேன்.

சரணங்கள்

சோதிமறைமுடியுஞ சொல்லிறநதிடுமீசன்
பாதமபணிவிடைசெய் பாககியமபெறுமும்மைக் (கண)

எல்லையைக்காணுமுனனே யிருள்விலகுமுங்கள்
சொலலைக்கேட்குமுனனே துனபங்கள்தீரந்திடும (கண்)

கள்ளங்கருககசெய்யுந கண்ணுதலையுங்கள்
உள்ளநகுடியாய்க்கொண டாருநகள்தரிசனம். (கண்)

வசனம்.

நந்தனார், தான சினனஜாதியாயிருநதபோதிலும தெய்வ மிரங்கிற்றேயெனறு சநதோஷங்கொண்டு சொலலுகினறார்.

ராகம் - தன்யாசி ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

எனக்குமிரங்கிறதே-நானமெதத-ஏழைசசாதியல்லவோ.

அநுபல்லவி.

தனக்குள்தானுயிருந தகிலப்பிரபஞசமுந்
தன்னுள்ளடக்கிய பொனனமபலவனகிருபை (எனக்கு)

சரணங்கள்.

அல்லுமபகலு மருநதவஞசெய்கினு
மறியாரொருவரு மமபலததெயவம் (எனக்கு)

நான்மறைமுடிவும் நானறியேனெனறு
வோதியவுண்மையை யுலகமறிநதிட (எனக்கு)

வசனம்.

நந்தனார், என்ன தவம் செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண் யாருக்கும் கிடைக்காத பாக்கியம் தனக்குக் கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

கண்ணிகள்.

ராகம் - ஆஹிரி ; தாளம் - மிசரஏகம்.

அம்பலவாணனைத் தென்புலியூரானை
நமஸ்கரிக்க நாயேன் என்ன தவம் செய்தேனோ

கயிப்பணிய | தேனோ - அரசசனை செய்து
கும்பிட்டிருக்க | தேனோ
தில்லைபதியில்வந்து யெல்லை கடந்தேனென்று
அல்லலறுத் | தேனோ - சகுசித்விதை
யெல்லாமவறுத | தேனோ
தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித் | தேனோ - முக்குணங்களைத்
தாண்டிக்கதித் | தேனோ
எந்தனைத்தென் றெந்தவேளையுமாயுநு
சிந்தைதந்து | விறோ - சேர்ந்தவனென்று
தந்தைதந்து | விற்றோ
தெள்ளுதமிழ்ப்பாடி யுள்ளமுருகியுன்னில
கள்ளங்கரு | கிற்றோ - கருத்திலெட்டா
வெள்ளம்பெரு | கிறதோ
ஆசைவலையைப்போட்டு மோசப்படுத்துஞ்சீவ
பாசங்குலைத் | தாரோ - அளவிடாத
கிலேசந்தொலைத் | தாரோ
பெண்ணுரிடுமாலுக் கொண்ணுதெனச்சண்டத
தண்ணலதணித | தாரோ - கருணைபொங்கும்
கண்ணுலணைத் | தாரோ
அடுத்துவந்தவனென்று பிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண் | டாரோ - பரமபதங்
கொடுத்தாளக்கொண் | டாரோ.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

மறையவர்கண் மொழிந்ததற்பின் றென்றிசையின் மதிற்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந் திருவாயின் முன்னாகப் பிஞ்ஞகர்தம்
நிறையருளான் மறையவர்க ணெருப்பமைத்த குழியெய்தி
இறையவர்தாண் மனங்கொண்டே யெரிசூழ வலங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார், இப்படிப் பிராமணர்கள் சொல்லியபின்பு தென்திசையிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனைத் தவழ்ந்துபோகும்படி உயர்ந்திருக்குந் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறைந்த கிருபையோடுகூடிய கட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின்குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனத்தில் தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாக வந்தார்.

இதுவுமது - விருத்தம்.

கைதொழுது நடமாடுங் கழலுன்னி யழல்புக்கா
ரெய்தியவப் பொழுதினக ணெரியின்க ணிம்மாயப்
பொய்தகையு முருவொழித்துப் புண்ணியமா முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந் நூல்விளங்க வேணிமுடி கொண்டெழுந்தார்.

வசனம்.

நந்தனார் கையினாற் கும்பிட்டு நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரது திருப்பாதங்களை மனத்தில் உறுதியாக நினைத்து அக்கினியிற் புகுந்து அந்த நெருப்பிலிருந்து இந்த வுலக சம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத சடலத்தை யொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்திய பிராமண முனிவடிவமாய்த் தேகத்தில் பூணூல்விளங்கச் சடைமுடியோடும் வெளியில் வந்தார்.

ராகம் - மோஹனம்; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

யாகோற்பவமானார் - நந்தனார் - அரனருளால்
யாகோற்பவமானார்.

அநுபல்லவி.

யோகமாதவரும் போகவாழ்வினரும்
வேகமாய்ச்சுக மாகவந்துதொழ (யாகோ)

சரணங்கள்.

சிவனுருரைத்த வாக்கியம் -சித்தத்திலெண்ணிச்
சிறந்ததேமிக சிலாக்கியம்
தவமுவநேக பாக்கியம - பொருந்தவேடந்
தன்னைகொண்டதே யோகயம
தபனனோடுவுயா ககனமேவிவரு
மெவருமகாந்தருவ ரெவருங்கண்டுதொழ (யாகோ)

சைவைசசிரமேற் பதித்துச - சிவனேயென்று
கனகசபையைத துதிகதுச
செய்யகுண்டத்தை வெடிததுக - கதிரவன்போற
செனித்தாரதிலே நடிததுச
சித்தியாகியபத முற்றுமபாமபுபுலிப்
பத்தியாய்தொழுமப ததைதக்கண்டுதொழ (யாகோ)

காதிற்குண்டலம் துலங்க - முப்புரிநூலுங்
கதித்துமாாபிட மிலங்க
ஓதுஞ்சடைகள் விளஙக - அவரைவிட்டு
ஓடியேவினை கலஙக
ஏதமற்றசதூா வேதமோதிவருமு
நீதவேதியாகள் பேதமினறிதொழ (யாகோ)

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்.

செநதீமே லெழுமபொழுது செமமலாமேல வநதெழுந்த
அநதணனபோற றோனறினா நநதாதுந துபிநாதய
வந்தெழுநத திருவிசுமபில வானவாகண் மகிழ்நதாாததுப்
பைந்துணாமந தாரத்தின் பணிமலாமா ரிகள்பொழிநதார்.

வசனம்.

சிவந்த நெருப்பில்நின்று எழுந்தபொழுது சொந்தாமரைப்புஷ்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளும் பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்தார். பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில அந்தர துந்துபியின் கோஷமானது உண்டாயிற்று. தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

விருத்தம்.

திருவுடைய தில்லைவா ழந்தணர்கள் கைதொழுதார்
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனங் களிபயின்றார்
அருமறைசூழ் திருமன்றி லாடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளைப் போவாரா மறைமுனிவர்.

வசனம்.

ஞானசமபத்தையுடைய தில்லையில்வாழும பிராமணர்கள் கைகூப்பினார்கள். பரவுதற்கரிய மற்றைச சிவபத்தர்களுந் தொழுது மனத்தில களிப்படைந்தார்கள். வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனக சபையில் ஆடுகின்ற பாதத்தை வணஙகுமபொருட்டுத் திருநாளைப் போவாராகிய வேதமுனிவா தானகண்ட ஆனந்தத் தாண்டவத்தை வருணித்துச் சொல்லுகின்றார்.

ராகம் - தேசியதோடி ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தாதெய்யென்றுவார-அவா-தத்தித்தெய்யென்றுவார.

அநுபல்லவி.

ஆதிபராபர மாகியசித்து
ஆனந்தங்கொண்டொரு காலையெடுத்துத் (தாதெய்)

சரணம்.

அண்டசராசர மெஙகும்நடுங்க
ஆதிசேடனா முடிகணெருங்க (தாதெய்)

சிலமபெருகிய முனிவாகொண்டாடத்
திங்களைச்சூடிய செஞ்சடையாடத் (தாதெய்)

பாரபுகழுந்தில்லைச் சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்த தேதத்தியபாதன (தாதெய்)

ராகம் - பந்துவராளி ; தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

குஞ்சிதபாதத்தைத் தாரும்-மன-சஞ்சலபாவத்தைத் தீரும்.

அநுபல்லவி.

செஞ்சிலம்பசையக் கனகசபைதனில்
ஜெணுத்தத்தக ஜெணு தத்திமி திமித்த-தோமென்றாடிய (குஞ்சித)

சரணங்கள்

நெஞ்சிறகவலையை யாற்றும் - இந்த
வஞ்சப்பிறவியை மாற்றும் - நாளும்
வஞ்சிசிவகாமி வல்லி மகிழ்ந்திடும்
தஜ்ஜெம்தக-ஜெமதரிகட - தககிட-தோமென்றாடிய (குஞ்சித)

சரணமென்றிங்கேகான வந்தேனை - ஜனன
மரணத்திலுலமிக நொந்தேன் - அந்தக்
கரணகலமஷங்கள் போகவே காத்திடும்
இந்திராவனவா மாமுனி - வந்து நித்தந் துதிசெய்திடும் (குஞ்சித)

பாலகிருஷ்ணனெழும் பாதா - முத்தி
நால்வர்க்குதவிய நாதா - எந்தன
மேலேகிருபைசெய்து வெற்றி யளித்திடும்
அத்தனே காத்தனே சுத்தனே பித்தனே-பாத்தனரு செய்திடும். (கு)

ராகம் - மாயாமாளவகௌளை ; தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

நடனமாடினார் - ஐயா - நடனமாடினார்.

அநுபல்லவி.

நடனமாடினார் தில்லை நாயகர் பொன்னம்பலந்தனில்
தாகுஜணுத - தகஜமதரி-தகஜணு - தகதிமி-தித்தோம - தத்தளாங்கு
தகதளாங்கு - தகதிக - ததிங்கிணதோமென்று (நட)

சரணங்கள்.

|| முத்திமடந்தை சித்திக்கச் சித்திக்க
மோகவலைகள் பத்திக்கப் பத்திக்க
பத்தர்கள் மனது தித்திக்கத் தித்திக்கப்
பாதச்சிலம்பு சத்திக்கச் சத்திக்கப்
பனிமதி சடையாடப் பதஞ்சலிமாமுனி மறைபாடப்
பண்ணவர்கள் கொண்டாடப் பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட (நட)

ராகம் - வஸந்த ; தாளம் - அட.

பல்லவி.

நடனமாடினார் - வெகுநாகரீகமாகவே
கனக சபையில் ஆனந்த (நடன)

அநுபல்லவி.

வடகைலையில் முன்னாள் மாமுனிக்கருள் செய்தபடி
தவறாமல் தில்லைப்பதியில் வந்து
தைமாசத்தில் குருபூசத்தில் பகல்நேரத்தில் (நடன)

சரணம்.

அஷ்டதிசையும் கிடுகிடென்று - சேடன் தலைநடுங்க
அண்டம் அதிரக் கங்கைத்துளிசிதற பொன்னுடைவர் கொண்டாட
இஷ்டமுடனே கோபாலகிருஷ்ணன் பாட சடையாட
அரவம் படமாட - அதில்லை நடமாட - தொந்தோமென்று - பதவிகள்
தந்தோமென்று (நடன)

தோம் - தகிட தகஜெம் - தகணம் - தரிகும் - தரிதீம் - திமிததகஜம்
தகிணம் - தரணமதக - தஜ்ஜஜணு ஜஜணு - திததாம் திததாம்
திததாஹுத - தஜ்ஜணு - தணந்த - டங்குடங்கு - தையதையதக
ததிமிகிட தக - தகதிமிதசஜணு - தாகிட தகதாம்
தக்கிட - தகதையென (நடன)

ராகம் - யமுனாகல்யாணி ; தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் - அம்பலந்தனிலே - பொன்னம்பலந்தனிலே

அநுபல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அயனும் மாலும் பாடினார்
அந்தரங்கமாக சிந்தித்தபோதக்கருள
தந்தோந் தந்தோமென்று-தொந்தோந் தொந்தோமென்று (ஆன)

சரணங்கள்.

பதஞ்சலிமா முனியை நோக்கிப்
பாத்தபோதகள் குறையைப் போக்கி
இதமகிதமென றறிவை நீக்கி
ஏசமாகக் காலைத் தூக்கி (ஆன)

மத்தளதாள மதிர முழங்க
வளரும்பரமத கணங்க ளிலங்கத்
தத்திமித்தக்கிட தோமென றிலங்கச்
சபையுந்துலங்கச் சதங்கை குலுங்க (ஆன)

பாலகிருஷ்ணன் பணியும் பாதன
பாத்தபோதகள் வரப்பிர சாதன்
ஞாலமபுகழுஞ் சீல போதன்
சுந்தராதூதன அம்பிகை நாதன (ஆன)

வசனம்.

இப்படி ஆடிய தாண்டவ தரிசனங்கொடுக்க இனறைக்குத்தான சித்தமிரங்கிறதோ வென்று சொல்லுவார்.

ராகம் - யமுனுகலயாணி, தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

சித்தமிரங்கிறதோ யானமுனசெய தவமுததிறதோ.

அநுபல்லவி.

அத்தா பரி சுத்தாவுன னுடல்காண வந்தேன் (சித்த)

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபோக்கும் எனனைச சதுர்மறையவராக்கும்
போதா தில்லை நாதாவுன னுடல்காணவந்தேன்
எனனையாண்டுகொள்ளிதுவே சமையமுன னுடல்காணவந்தேன் (சித்

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதா பதஞ்சலியாரேத்துஞ
சிலா திரி சூலாவுன் னுடல் காணவந்தேன
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவே சமையமுன் னுடல்காணவந்தேன் (சித்)

சிந்து.

கனவிலுருவாகி-வந்து-காட்சிகொடுத்துக கடாக்ஷிததபின்
எரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இன்பமபெருகிய வனபருடன
வேதமுனிவடிவாய்த்-தில்லை-வேதியாகைதொழு தாதரவாய
அங்கம்புளகிதமாய்ச-செமபொன.

வசனம்.

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவா அக்கினியில குளிததெழுநது கனகசபையில வநது மனமுருகி ஆனநதபபெருகி நமது ஆண்டவராகிய நடேசமூாததியையும கோவிநதராஜனையும சோததுத் தோத்திரம் செய்கின்றூா.

ராகம - சுரடி, தாளம - சாபு.

பல்லவி.

தில்லையமபலததானைக் கோவிநதராஜனைத
தரிசிததுக்கொண்டேனே (தி)

அநுபல்லவி.

தொல்லுலகமும படியாநது மனதுககேறகும
தொண்டாகலிகள்தீரக் கருணைப்பொழியுமெஙகள் (தி)

சரணங்கள்.

துமபைபபூமாலைகள தொடுததுக்கொடுபபதிஙகே
துளஸிக்கொழுநதெடுதது தொட்டுககொடுபபதஙகே
அமபலரஹஸியம அறிநதுகொள்ளுவதிங்கே
அஷ்டாக்ஷரமெனறு அனபுசெய்வதுமஙகே (தி)

பிட்டுவடையுடனே நைவேத்யமுமிங்கே
புளியோதனம தயிரன்னம படைப்பதங்கே
கொட்டுமுழக்குடனே கூத்தாடுவதிங்கே
குரட்டைவிட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதுமங்கே (தி)

தேவாரமும்திரு வாசகப்படிப்பிங்கே
திருவாய்மொழியோதி ஸேவித்திருப்பதங்கே
நாவில்பஞ்சாக்ஷரம நாடிக்கொள்ளுவதிங்கே
நாராயணாவென்று நமபிக்கொள்வதுமங்கே (தி)

சொல்லறியாததிருக் கூட்டமகூடுவதிங்கே
தோத்திரததுக்கேற்கக கருடஸேவையுமஙகே
அல்லும்பகலும்அன்ன தானசிறப்பிங்கே
அய்யங்காரகள்கூடு மாரவாரமங்கே (தி)

தேனும்புழுகும்பாலும் தேடிக்கொள்ளுவதிங்கே
சிறக்கப்பணிகள்பூட்டும சிங்காரமுமங்கே
மானுமழுவுடனே மகிழ்ச்சிகொளளுவதிங்கே
வலம்புரிசஙகு சக்ரமுமதரிப்பதஙகே (தி)

பரமசிவனேயென்று பாடிககொள்ளுவதிங்கே
பாலகிருஷ்ணாவென்று பணிநதுகொளளுவதஙகே
அருமறை பொருளுககெட டாதவடிவமிஙகே
ஆனநதமூாததியென்று ஆதரிபபதுமங்கே (தி)

ராகம - சரசாஙகி ; தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

உனது திருவடி நமபிவநதேன-எனக்
கொருவருமிலலைநா னேழை (உனது)

அநுபல்லவி.

அனுதினமும் பொனனமபலநதனிலே
ஆடியபாததீர யெனசுவாமி. (உனது)

சரணங்கள்.

இரவும்பகலும விஷயாதிகளென்னை யிழுக்கும்நானதை ||
மரித்துமிப்படிபர தவித்திடலானேன
பாரக்கலாமோபால கிருஷ்ணனபோறறும்பரனே ||
பரமதயாநிதியே நின்பகதியைத்தநது
சிததமகிழ்நதிடக் கரையேற்றிடுவதுனபாரஞ்
சொன்னேன் கைவிடவேண்டாம் சரணம சரணம் (உனது)

ராகம் - சக்கரவாகம், மிஸ்ரஜாதி ; தாளம் - ஜம்பை.

பல்லவி.

அறிவுடையோர்பணிநதேத்தும் தில்லைக
கனகசபாபதியே எனையாளும் (அறி)

அநுபல்லவி.

மறைமுடியுந்தேடி யறியாதவுன்றன்
திருவடியைமாணிக்கவா சகரறிந்ததெப்படி (அறி)

சரணங்கள்.

கனவிலும் நினைவிலும் விஷயாதிசம சாரக்கடலி
லழுந்திக்கரையேறவும வழிகாணேன்
மனமிரங்கிக்ருபை செய்திடவேணும-மாயன்கோபால
கிருஷ்ணன் தொழுதேத்தும-அமபலவாணு
உனைமறநதிடப்போமோ- உன்னடியார்களைப்
பணிவீரென றுரைததிடு முண்மையை யின்னமுமறியேன
மனைவிமக்கள்தன தானியமெனறிந்த
மாயவலைகருள் சிககி மயங்கினேன் தபங்கினேன் (அறி)

ராகம் - நவரோஸ ; தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

தில்லை நடராஜரைப்போலே வேறே தெய்வங்கிடைக்குமோ.

அநுபல்லவி.

பதஞ்சலிவியாக்கிர பாதருக்கன்று பாதமெடுததாடவே
பாதமெடுத்தாடவே-அவாள்-பரமபதத்தைச்சேரவே (தில்)

சரணங்கள்.

காளியுடன்வாதாடியே கனகசபையிலநின்றநீ
கனகசபைதனிலநின று-ஒற்றைக்-காலைத தூக்கிக்கொண்டாடிய (தி)

பொங்கவேபரமானநதகூபம் பூரணகும்பத்தில்வருகவே
பூரணகுமபத்திலவருகவே ஐபன-பொனனமபலத்தைசசேரவே (தி)

குடத்தில்கங்காதீர்த்த மெடுத்துக் கும்பாபிஷேகம் பண்ணவே
கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே-அப்பன்-குளிாநதமனது ஆகவே (தில்)

அத்தர்புனுகு வாசனையுடன் ஆகுதிஹோமம பண்ணவே
ஆகுதிஹோமம்பண்ணவே-ஜகதீசன்-சிற்சபைதனைச்சேரவே (தில்)

ராகம - ஸாவேரி ; தாளம் - ஜம்பை.

பல்லவி.

கனகசபைத் திருநடனம் கண்டுகளித் தானந்தமடைந்தேன்.

அநுபல்லவி.

சனகசனந்தன முனிவர்கள்பாடச
சதுர்முகதேவனும தாளங்கள்போடத்
தினமுமூவாயிரம பேர்களுங்கூடத்
திக்கிடதைய்யதித்தோம் தத்தோமெனறு (கனக)

சரணம்.

நந்திபிருங்கிசிவ கணங்களுங்கூட
நாரதர்தும்புரு சங்கீதங்கள்பாடப்
பந்திபநதியா யமராகொண்டாடக்
கோபாலகிருஷ்ணனு மததளமபோட (கனக)

ராகம - பூர்ணசந்திரிக ; தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

பாதமேதுணை ஐயனே-நின
பாதமேதுணை ஐயனே.

அநுபல்லவி.

பாதமேதுணை யலலால வேறொரு
சேதிகளு நானறிந் திலேன (பாத)

சரணம்.

பாலனுக்கருள் செய்த பராபரன
பாலகிருஷ்ணன கவிக்குத்தயாகரன
சீலமுள்ள சிவ காமி மனோகரன
கோல நடயபுரி ரஞ்சித குஞ்சித (பாத)

ராகம - ஸரஸ்வதிமனோஹரி , தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

வந்தாலும வரட்டும-ஜனனம
தந்தாலும தரட்டும-சாமி,

அநுபல்லவி.

செந்தாமரைப்பதமே கதிநம்பினேன்
சிதம்பரநாதன் சிவசாயுச்சியம். (வந்தா)

சரணம்.

சிவன்செயலன்றி வேறொருசெயலும்
சிந்தையிலறியேன் பாலகிருஷ்ணன்தொழும்
அவனுருவன்றி வேறுருவுண்டோ
ஆகமமறியாதோ,
தவமேவுந்தெனை புலியூர்வாழும
தாண்டவனேயென ஞணடவனே-இந்தப்
பவக்கடல்தாணடி விடுவாயதுவொரு
பாரமல்லவெகு தூரமல்லமுக்தி (வந்தா)

ராகம் - ஆரபி, தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

பிறவாத வரந்தாரும் - என்னையா
பிறவாத வரந்தாரும.

அநுபல்லவி.

அறிவுடையோர்தொழு தேத்தியதில்லைப்பொன்
னமபலவாயின னம்பலயோனியில் (பிற)

சரணம்.

எண்பத்துநாலு லட்சம் ராசிகளில்
எடுத்தெடுத்துப்பிறந் திறந்ததோ
புண்பட்டதுபோதும்போதும் - இனிமேல்
புத்திதெரிந்ததையே
நண்பற்றிடுமனைவி மச்கள்வாழ்வினில்
நாள்கடோறுமமனவி லாசம்கழிநததும்
இன்பததுடனேகோ பாலகிருஷ்ணன்தொழு
தேத்திய ஜக தீசனே நடராஜனே. (பிற)

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தாடல்கண்டாற
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்த்தொண்டர்காண்பதென்னே.

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன
றிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடுத்ததுகில்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய
அச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன
மைஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகள் கண்டுமகிழ்ந்துநிற்கு
நெய்ஞ்ஞின்றவெரியுமழுவுங்கைகொண்டநீலமணிமிடற்றான
கைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னையாட்கொண்டவன
தேனைத்தெனக்கினியானைத்தில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோமானிணையடிகள்
தரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சுற்றுமமரா சுராபதிநின் றிருப்பாதமல்லாற
பற்றொன்றிலோமென றழைப்பப்பரவையுணஞசையுண்டான
செற்றங்கனலைத தீவிழித்தான றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண் கண்டகண கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்த செழுங்கமலத்தன்ன சேவடிகள்
வைத்தமனத்தவா வாழகின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன
முத்துமவயிரமுமாணிக்கமுந்தன் னுள்விளங்கிய தூ
மத்தமலா கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தருக்கும்மிகுத்துத்தன தோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்கைகளாலெடுத்தார்ப்ப மலைமகள் கோனசிரித்து
அரக்கன்மணிமுடிபத்துமணி தில்லையம்பலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரல்கண்ட கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றாகிவிண்ணாகி நின்றாய்போற்றி
மீளாமேயாளென்னைக் கொண்டாய்போற்றி
ஊற்றாகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி
ஓவாதசத்தத் தொலியேபோற்றி
ஆற்றாகியங்கே யமர்ந்தாய்போற்றி
ஆறங்கநால்வேத மானாய்போற்றி
காற்றாகியெங்குங் கலந்தாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

பிச்சாடல்பேயோ டுகந்தாய்போற்றி
பிறவியறுக்கும் பிரானேபோற்றி
வைச்சாடனன்று மகிழ்ந்தாய்போற்றி
மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
பொய்ச்சார்புரமூன்று மெய்தாய்போற்றி
போகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
கச்சாகநாக மசைத்தாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமூன்று மெய்தாய்போற்றி.
மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி

யுருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி
யுள்ளாவிவாங்கி யொளித்தாயபோற்றி
திருவாகிநின்ற திறமேபோற்றி
தேசமபரவப் படுவாய்போற்றி
கருவாகியோடு முகிலேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

வானத்தாரபோற்று மருந்தேபோற்றி
வந்தென்றனசிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
யூனத்தைநீக்கு முடலேபோற்றி
யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி
தேனத்தைவார்த்த தெளிவேபோற்றி
தேவர்க்குந்தேவனாய் நின்றாயபோற்றி
கானத்தீயாட லுகந்தாயபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

ஊராகிநின்ற வுலகேபோற்றி
யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி
பேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி
பெயராதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
நீராவியான நிழலேபோற்றி
நேர்வாரொருவரையுமில்லாயபோற்றி
காராகிநின்ற முகிலேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி
தேவரறியாத தேவேபோற்றி
புல்லுயிர்க்கும்பூட்சி புணர்த்தாய்போற்றி
போகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
பலவுயிராய்ப்பார்தோறும் நின்றாய்போற்றி
பற்றியுலகை விடாதாய்போற்றி
கல்லுயிராய்நின்ற கனலேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

பண்ணினிசையாகி நின்றாயபோற்றி
பாவிப்பார்பாவ மறுப்பாய்போற்றி

யெண்ணுமெழுத்துஞ் சொல்லானாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்கா விறைவாபோற்றி
விண்ணுநிலனுந் தீயானாய்போற்றி
மேலவர்க்குமேலாகி நின்றாய்போற்றி
கண்ணின்மணியாகி நின்றாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிரா திருந்தாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி
யுமைபாகமாகத் தணைத்தாய்போற்றி
யூழியேழானவொருவாபோற்றி
யமையாவருநஞ் சமர்ந்தாய்போற்றி
யாதிபுராணனாய் நின்றாய்போற்றி
கமையாகிநின்ற கனலேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மூவாய்பிறவா யிறவாய்போற்றி
முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய்போற்றி
தேவாதிதேவர்தொழுந் தேவேபோற்றி
சென்றேறியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி
யாவாவடியேனுக் கெல்லாம்போற்றி
யல்லல்நலிய வலந்தேன்போற்றி
காவாய்கனகத் திரளேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

நெடியவிசும்பொடு கண்ணேபோற்றி
நீளவகல முடையாய்போற்றி
யடியுமுடியு மிகலிபோற்றி
யங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்றி
கொடியவன்கூற்ற முதைத்தாய்போற்றி
கோயிலாவென்சிந்தை கொண்டாய்போற்றி
கடியவுருமொடு மின்னேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

உண்ணாதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி
யோதாதேவேத முணர்ந்தாய்போற்றி

எண்ணுவிலங்கைக் கோன்றன்னைப்போற்றி
யிறைவிரலா லவைத்துகந்த வீசாபோற்றி
பண்ணுரிசையின்சொற் கேட்டாய்போற்றி
பண்டேயென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
கண்ணுயுலகுக்கு நின்றாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சிந்து.

அம்பலமேவிய சமபிரமத்தைக்-கண்டாரறிந்திலரால்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தில்லைவா ழந்தணரு முடனசெல்லச சென்றெய்திக்
கொல்லைமான் மறிகரத்தா கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லைபோ யுட்புக்கா ருலகுய்ய நடமாடும
எல்லையினை தலைப்பட்டார் யாவாகளுங் கண்டிலரால்.

வசனம.

திருநாளைப்போவார நாயனாரென்றும், இடையில் நந்தமா முனியென்றும வழங்குகின்ற நாளைப்போவா தில்லை மூவாயிரமுனிவர்களோடு பொன்னமபலத்துக்கு வந்தார. அதறகப்பாலவரைக் கண்டபோகளில்லையென்று பெரியபுராணம பாடியருளிய சேக்கிழார சுவாமிகள் சொல்லியிருக்கிறார். அநதத் திருநாளைப்போவாரென்னு முனியானவர், புரட்டாசிமாதம் உரோகணிநட்சத்திரத்தில் கனக சபையில வந்து கற்பூரசோதியைப்போற் றோன்றிய சிவசாரூப்பிய த்தை யடைந்தாரென்று உபமனனிய மகாரிஷி பண்ணிய பக்தவிலா சத்திலேயும சொல்லப் படடிருக்கினறது.

இதுவுமது-விருத்தம்.

அநதணர்க ளதிசயிததா ரருமுனிவா துதிசெய்தார்
வந்தணைந்த திருத்தொண்டா தம்மைவினை மாசறுத்துச்
சுந்தரத்தா மரைபுரையுந துணையடிக டொழுதிருக்க
அந்தமிலா வானநதப் பெருங்கூதத ரருள்புரிந்தா.

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ்செய்தார்கள். முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாதா தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப்போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுதிருக்கும படியாகத் திருவருள் புரிந்தார்.

இதுவுமது - விருத்தம்.

மாசுடம்பு விடத்தீயின மஞ்சனஞ்செய் தருளியெழுந்
தாசின்மறை முனியாகி யமபலவா தாளடைந்தா
தேசுடைய கழல்வாழ்த்தித் திருநாளைப் போவாரும
மாசகல முயன்றுதிரு நடங்கண்டு மகிழ்வுற்றார்.

வசனம்.

தமக்கு முன்னிருந்த உடலமாகிய மாசு தீரும்பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடி யெழுந்து குற்றமற்ற பிராமண முனிவடிவமாகி ஸ்ரீநடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து தீவினையாகிய கயிறு அறும்படி தில்லை மூவாயிரமுனிவாகள போற்றிசெய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

வாழ்த்து - விருத்தம்.

பங்கய மாதவா வாழி பாமக ளுமையாள் வாழி
செங்கண்மா லயனும் வாழி தேவர்கந தருவா வாழி
தங்குநான் மறைகள் வாழி தாரணி யரசா வாழி
பொங்குநூல் வல்லோா வாழி புண்ணிய ரென்றும வாழி.

மங்களம்.

ராகம - அசாவேரி ; தாளம - ஆதி.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜயமங்களம்-எங்கள்
தில்லைமூவாயிரவாக்குச சுபமங்களம

அநுபல்லவி

இருடிகளிதுவரி தரித்திசயமென
விருகரமுடிமிசை மருவத்துதிசெய்தன
பரவுமும்பர்சமபிரமங்கள் துதித்திடும்
பரமனுடைமம்பலத்தில் கதித்திடும் (திருநா)

சரணங்கள்.

திருவாசகமுந்திருக்கோவைபாடினவர்க்கும்
சீகாழியிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருமாதிடத்திற்றூதுக் குவந்துவிடுத்தவர்க்கும்
ஒருவரொப்பில்லாத திருநாவுக்கரசருக்கும்
உரியமறைக்கு-முபாகலைகட்கும்
உரகர்பதிக்கு-முவணபதிக்கும்
ஓதுசந்திரசூரியர் முனிவர்களுக்கும்
தீதிலாதபாவலர் முதலானவர்க்கும். (திருநா)

திருநாளைப்போவாரெனனும்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்.

சிதம்பரக் கும்மி.

விநாயகர் துதி.

சீர்மேவுந்தில்லை யம்பலத்திலேயன்பு
  சேரக்கும்மித் தமிழ்பாடக்
கார்மேவுமேலைக் கோபுரவாசல்
  கற்பகப்பிள்ளையார் காப்பாமே. (க)

முக்குறுணி விநாயகர் துதி.

சக்கரைமோதகந் தேங்காயுங்கொண்டு
  சந்நிதிமுன் பார்க்கத் தான்படைத்து
முக்குறுணிப்பிள்ளையாரைச் சேவண்டி
  முழங்கிக்கும்மி யடியுங்கடி. (உ)

சுப்பிரமணியர் துதி.

கோலமயிலின் முதுகேறிவந்து
  கும்பமுனிக்கு வருட்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியன் ஸ்ரீஜாதகத்தைப்
  பாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. (ங)

கங்காதேவிக்குக் கைகூப்பியாரும்
  கையிலெடுத்துள்ளே பானம்பண்ணி
தங்காமற்சிவ காமிசந்நிதி
  சார்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. (ச)

கருதுஞ்சுருதிக் கெட்டாதசிவ
  காமசுந்தரி வாசலிலே
விருதுபேசியே சிறுகுழந்தைகள்
  வேதம்படிக்குது பாருங்கடி. (ரு)

நாலுபுறத்திலுங் கோபுரமாமதி
  னடுவிலெங்கிலு மாளிகையாம்
காலோராயிரங் கொண்டொருமண்டபம்
  கட்டியிருக்குது பாருங்கடி. (௬)

தூயமறைமுத லாராய்ந்து இங்கே
  துலங்கியமூவா யிரமுனிவர்
ஞாயம்பொருந்திய தேவசபைவந்து
  நாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. (௭)

சாந்துப்பொட்டு தளதளென்னநல்ல
  சந்தனவாடை குமுகுமென
கூந்தலழகிக் காரிகையெல்லாங் கலகலக்க
  குதித்துக்கும்மி யடியுங்கடி. (௮)

அஸ்தகடகம் பளபளென்னசொல்லும்
  அரைநூல்மாலை தளதளென்ன
விஸ்தாரமாக நின்றுகொண்டுகையை
  வீசிக்கும்மி யடியுங்கடி. (௯)

கைதனில்விபூதிப் பையுங்கொண்டுஅவர்
  கண்டத்திலருத்திராட்ச மாலைபூண்டு
வைதீகபூசைகள் செய்கின்றதீக்ஷிதர்
  வாழக்கும்மி யடியுங்கடி. (௧௦)

கோவிலுக்குநாலு பேர்களுண்டாம்அவர்
  குறித்தமுறையாய்ப் பூசைசெய்ய
பாவித்தபின்பவர் வேறொருவர்வசப்
  படுத்துவாரென்றே கும்மியடி. (௧௧)

ஆண்டுக்குள்ளாறபி ஷேகமுண்டாம்பின்னும்
  அதிலேரண்டு திருநாளாம்
வேண்டிவந்தவர் கலிதீருமென்று
  விரைந்துகும்மி யடியுங்கடி. (௧௨)

பூமிபுகழ்ந்திடுந் தில்லைப்பதி அது
  பூலோகக்கயி லாசமென்று

தாமரைப்பூவினில் வாழ்கின்றலட்சுமி
　　தாயாாசநநிதி பாருஙகடி. (கங)

மூலததானததைக் கண்டாயேநலல
　　முததியிதுவென்று கொண்டாயே
காலெடுததாடிய நாததசபேசனைக
　　கண்டுதெரிசிப்போம வாருஙகடி. (கச)

தில்லைமாகாளியோ டாடிவா அவள
　　சிததங்கலஙகித தலைகுனிநதாள்
வெலலுவதெபபடி யெனறெருகாலை
　　விண்ணிலெடுததா பாருங்கடி. (கரு)

நெறறியிலேவொளை முததுகிாநதுமெதத
　　நேத்தியதாயபபரந தோடிவர
பத்தியுடனபொன னமபலவாணனைப
　　பணிந்துகுமமி யடியுஙகடி. (கசு)

தித்தியென்றீச னடனமபுரியமெய்த
　　தேவாகள்பூமழை தானசொரிய
மத்தளங்கொட்டியே கோபாலகிருஷ்ணனை
　　வாழ்ததிககும்மி யடியுஙகடி. (கஎ)

சிதமபரமென்று சொலலாமலேயிதைச
　　சித்திரககூட மென்றுசொலலி
நிதங்கொண்டாடு மையங்காாகள்வநது
　　நின்றிருககிறாா பாருஙகடி. (கஅ)

காணிக்கைகொணடு வாருங்கடியிநதக்
　　கனகசபையைப பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகா புகுநதவாசலை
　　மதித்துக்குமமி யடியுஙகடி. (ககூ)

அன்னமுடன்பால் தேஙகனியுமசெய்யும்
　　அபிஷேகமுண டெனறுஞம
பொன்னம்பலநதனில சநதிரமௌலியைப்
　　போற்றிக்குமமி யடியுங்கடி. (உ0)

முததியளிததிடுஞ சநநிதிககுசசொலலும
மேளமுநதாளமு மேதுககடி
சததபெருகிய கணடாமணியோசை
சநநிதிககோவையாம பாருஙகடி. (உக)

புட்டுவெடையுந தேனகுழலுமமணப்
புததருககுநெயச சமபாவும
சட்டபபடிதவ றாமலையன
சநநிதிக்கோவையாம பாருஙகடி. (உஉ)

சுறறிவநதுசசியைப பாருஙகடிசெகச
சோதிமயககமப மொனபதடி
ததுவஙகளகொணணூற றாறுங்கூடிச
சமைநதசபையைப பாருஙகடி. (உ௩)

பாவிகள்கணணுககுச செபபோடுவுறறுப்
பாாததாறபததரை மாறறுததஙகம
கோவைபாடிய மாணிககவாசகா
கோவிலழகையும பாருஙகடி. (உ௪)

அஞசெழுததாலே மதிலுணடாமபர
மானநதககுமபமு மஙகுணடாம
அஞசெழுததுப்படிக கபபாலேபிரம
மானநததாண்டவம பாருஙகடி. (உ௫)

கோடியுகநதவஞ செயதாலுமிநதக
கோவிலைப்பாாக்க முடியாது
ஆடியபாததைக கண்டாருககிணை
யாரெனறுசொலலுவோம பாருங்கடி. (உ௬)

நெறறியிலேதிரு நீறணிநது எனறும
நிஷகளமாகிய சிறசபையில
திததிககவேசிவ நாமத்தைப்பூசிக்குந
தீட்சதாகூட்டததைப் பாருஙகடி. (உ௭)

வெட்டவெளியிற் றிரைதிறநதுயாாக்கும
வேதியாதீபமுங் காட்டிவா

சட்டமுள்ளசிவ சிதம்பரமென்று
  சாய்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. (௨௮)

தில்லைவெளிதன்னைக் கண்டேனடியென்றன்
  தேகம்பரவசங் கொண்டேனடி
அல்லலறவாசல் நின்றேனடிமிக்க
  ஆனந்தத்தாண்டவம் பாருங்கடி. (௨௯)

ஆகாயலிங்கந் தன்னைக் கண்டேனடியிங்கே
  யாருமறியாமல் நின்றேனடி
ஏகாந்தமாக விருந்தேனடியனந்
  தேகக்கந்தொலைந்தது பாருங்கடி. (௩0)

சித்தனுசிதம்பர பாச்சுதடிமுன்னே
  செய்தவினையெல்லாம் போச்சுதடி
சுத்தப்பிரமமய மாச்சுதடியதைச்
  சொல்லத்தெரியுமோ பாருங்கடி. (௩௧)

சாதிபேதங்க ளற்றேனடியிந்த
  சாஸ்திரமனைத்தையும் விட்டேனடி
போதமயக்கந் தொலைத்தேனடியன்பு
  பொருந்தக்கும்மி யடியுங்கடி. (௩௨)

நாடுந்தைப்பூரண பூசத்திலே தில்லை
  நாயகனற்குரு வாரத்திலே
ஆடியநாடகம் பாம்பும்புலிதனக்
  காமென்றுகும்மி யடியுங்கடி. (௩௩)

சஞ்சிதக்காமத்தை விட்டேனடிபவ
  சாகரத்தையொழித் திட்டேனடி
குஞ்சிதபாதத்தைத் தொட்டேனடிமனங்
  கூர்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. (௩௪)

சொல்லும்பொருளையு மற்றாயோமுன்னே
  துன்பமனைத்து மொழித்தாயோ
அல்லும்பகலையு மற்றாயோதில்லை
  யானந்தத்தாண்டவம் பாருங்கடி. (௩௫)

விதியினெழுத்தைக் கிழித்தாச்சு முன்னே
விட்டகுறைவந்து தொட்டாச்சு
மதியமிர்தமு முண்டாச்சுதென்று
வாழ்த்திக்கும்மி யடியுங்கடி (௫௬)

கோவிலுக்குள்ளே யனேகமுண்டந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச் சொல்லுவீரே
தேவரகசியம் பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துக்கும்மி யடியுங்கடி. (௫௭)

சண்டேஸ்வரர்தமைப் பாருங்கடியந்தச்
சக்திகேகைகையைக் கொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழு மழகர் வாசலில்
வாழிபாடுவோம் வாருங்கடி. (௫௮)

வீட்டுக்கவலைகள் விட்டொழியாமெந்த
வீம்புகள்பேசியே வீணிலேவா
பாட்டைப்படித்தானு ரேதபாரமவந்தா
பலனதல்லவோ பாருங்கடி (௫௯)

புத்திரபாக்கிய மெத்தவுண்டாம்பாக்கியம்
பொன்னுமணிப்பூஷணமு முண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணனை நினைம
பணியக்கும்மி யடியுங்கடி (௬௦)

சிதம்பரக்கும்மி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடராஜப்பத்து.

மண்ணாதி பூதமொடு விண்ணாதி அண்டம்நீ மறைநான்கின் அடிமுடியும்நீ
மதியும்நீ ரவியும்நீ புனலும்நீ அனலும்நீ மண்டல மிரண்டேழும்நீ
பெண்ணும்நீ ஆணும்நீ பலவுயிர்க் குயிரும்நீ பிறவும்நீ யொருவநீயே
பேதாதி பேதம்நீ பாதாதி கேசம்நீ பெற்றதாய் தந்தைநீயே
பொன்னும்நீ பொருளும்நீ யிருளும்நீ ஒளியும்நீ போதிக்க வந்தகுருநீ
புகழொணா கிரகங்க ளொன்பதும நீயிந்த புவனங்கள் பெற்றவனும்நீ
எண்ணரிய ஜீவகோ டிகளீன்ற வப்பனே என்குறைக ளார்க்குரைப்பேன்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (க)

மானாட மழுவாட மதியாடப் புனலாட மங்கைசிவ காமியாட
மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட மறைதந்த பிரமனாட
கோனாட வானுலகு கூட்டமெல் லாமாட குஞ்சர முகத்தனாட
குண்டல மிரண்டாட தண்டைபுலி யுடையாட குழந்தை முருகேசனாட
ஞானசம் பந்தரொடு யிந்திரா பதினெட்டு முனியட்ட பாலகருமாட
நரைதும்பை யறுகாட நந்திவா கனமாட நாட்டியப் பெண்களாட
வினையோட உனைப்பாட யெனைநாடி யிதுவேளை விருதோடி ஆடிவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (உ)

கடலென்ற புவிமீதில் அலையென்ற வுருகொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி
காற்றென்ற மூவாசை மாருதச் சுழலிலே கட்டுண்டு மிக்கசித்தம்
உடலென்ற கும்பிக்கே உணவென்ற இரைதேடி ஓயாம லிரவுபகலும்
உண்டுண் டுறங்குவதைக் கண்டதே யல்லாது ஒருபய னடைந்திலேனே
தடமென்ற மிடிகரையில் பந்துபா சங்களெனும் தாபரம பின்னலிட்டு
தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று தமியேனை யிவ்வண்ணமாய்
இடையென்று கடையின்று ஏனென்று கேளா திருப்பதுன் னழகாகுமோ
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (ங)

பம்புசூ னியமல்ல வைப்பல்ல மாரணந் தம்பனம வசியமல்ல
பாதாள வஞ்சனம் பரகாயப் பிரவேச மதுவல்ல சாலமல்ல

அம்புக் குண்டுகள்விலகப் பொழியுமந் திரமல்ல ஆகாய குளிகையல்ல
அனலோடு செய்கின்ற வாதமோ டிகளல்ல அரியமோ கணமுமல்ல
கும்பமுனி மச்சமுனி சட்டமுனி பிரம மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும்
கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரெல்லாங் கூறிடும வயித்தியமல்ல
எம்மனதுன் னடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்க எதுளவு புகலவருவாய
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௪)

நொந்துவந் தேனென்று ஆயிரஞ் சொல்லியும் செவியென்ன மந்தமுண்டோ
நுட்பநெறி யறியாத பிள்ளையைப் பெற்றபின நோக்காத தந்தையுண்டோ
சந்ததமுந் தஞ்சமென றடியைப் பிடித்தபின் தளராத நெஞ்சமுண்டோ
தந்திமுக னறுமுகன் இருபிள்ளை யில்லையோ தந்தைநீ மலடுதானே
விந்தையும ஜாலமும் உன்னிட மிருக்குதே வினையொன்று மறிகிலேனே
வேதமும் சாஸ்திரமும உன்னையே புகழுதே வேடிக்கை யிதுவல்லவோ
யிந்தவுல கீரேழு மெனளித்தாய சொல்லு இனியுன்னை விடுவதில்லை
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௫)

வழிகண்டு உன்னடியைத துதியாத போதிலும வாஞ்சையில லாதபோதிலும்
மாலாய மாய்க்கோயில சுற்றாத போதிலும வஞ்சமே செய்தபோதிலும்
மொழியெகனை மொகனையில் லாமலே பாடினும மூர்க்கனே முரடாகிலும்
மோசமே செயயினும தேசமே கவரினும முழுகாமி யேயாகினும்
பழியெனக கல்லவே தாயதந்தைக் கல்லவோ பார்த்தவர்கள் சொல்லார்களோ
பாரறிய மனைவிக்கு பாதியுட லீந்தநீ பாலனெக காககொணுதோ [தோ
யெழில பெரிய அண்டங்க ளடுக்கா யமைத்தநீ எனகுறைகள தீர்த்தல் பெரி
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௬)

அன்னைதந் தைகளென்னை யீன்றதற் கழுவனோ அறிவிலாததற் கழுவனோ
அல்லாமல் நான்முகன் தனையேநோவனோ ஆசைமூன் றுக்கழுவனோ [னோ
முனபிறப் பென்ன வினைவந்து மூளுமென றழுவனோ முத்திவருமென் றுணர்வ
தனைநொந்தழுவனோ உனைநொந்தழுவனோ தவமென்னவென றழுவனோ
தையலாக் கழுவனோ மெய்வளர்க்க அழுவனோ தரித்திர திசைக்கழுவனோ
இனனமென் னப்பிறவி வருமோவென் றழுவனோ வெல்லா முரைக்கவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௭)

காயாமுன் மரமீது பூபிஞ் சறுத்தனோ கனனியர்கள் பழிகொண்டனோ
கடனென்றுபொருள்பறித தேவயிறெரிந்தனோ கிளைவழியில முள்ளிட்டனோ
தாயாரு டன்பிறவிக கென்னவினை செய்தனோ தந்தபொரு ளில்லையென் றனோ
தானென்று கெர்வித்து கொலைகளவு செய்தனோ தவசிகளை யேசினேனோ
வாயாரப் பொய்சொல்லி வீண்பொருளபறித்தனோ வாணரைப் பழித்திட்டனோ
வடவுபோ லேபிறரை சோக்கா தடித்தனோ வந்தபின் என்செய்தனோ

ஈயாத லோபியென் றேபெய ரெடுத்தனே எல்லாம் பொறுத்தருளுவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (அ)

தாயாரி ருந்தென்ன தந்தையு மிருந்தென்ன தமபிறவி யுறவுகோடி
தனமலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணியையாண்டுமென்ன
சேயர்க ளிருந்தென்ன குருவாய் இருந்தென்ன சீஷர்க ளிருந்துமென்ன
சித்துபல கற்றென்ன கீதமும் விரதங்கள் செய்தென்ன நதிகளெல்லாம்
ஓயாது மூழ்கினும் என்னபலன எமனேலை ஒனறைக்கண் டுதடுக்க
உதவுமோ இதுவெலாம் சந்தைஉற வென்றுதான் உன்னிரு பதம்பிடித்தேன்
யாமீது வுன்மன மிருந்தாலு முனகடைக் கணபார்வை யதுபோதுமே
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௯)

இன்னமுஞ் சொல்லவோ உனமனங் கலலோ இரும்போ பெரும்பாறையோ
இருசெவியு மந்தமோ கேளாது அந்தமோ யிதுவுனக் கழகுதானோ [தானோ
என்னன்னை மோகமோ இதுவென்ன சோபமோ இதுவோவுன செயகை
உன்னைவிட் டெங்குசென் றுலுமவிழ லாவனே உனையடுத துங்கெடுவனோ
ஓகோவி துனகுறற மென்குறற மொனறுமிலை யுற்றுப்பாா பெற்றவையா
என்குற்ற மாயினும உனகுற்ற மாயினும இனியரு ளளிக்கவேணவாய
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௰)

சனிராகு கேதுபுதன் சுக்கிரன் செவவாய்குருச சநதிரன சூாயனிவரை
சற்றெனக் குளளாக்கி ராசிபனி ரணடையும் சமமாய் சிறுததியுடனே
பனியொத்த நக்ஷத்தி ரங்களிரு பததேழும பகுவப் படுததிப்பின்னல
பகர்கின்ற கரணங்கள பதினொனறையுமவெட்டிபபாரையுமஅதட்டிமெழு ...
கனிபோல வேபேசி கெடுவினைவு வினைசகின்ற கசடர்களை யுங்கசக்கி [மபணுக்கி
கர்த்தனின் தொண்டராமதொண்டர்க்குதொண்டரினதொண்டாகளதொழு
இனியவள மருவுசிறு மணவைமுனி சாமியெனை யாளவதினி யுனகடன்காண
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பர நடராஜா

பஞ்சாட்சர மகிமை.

வசியசிவ சங்கரா வசியகங் காதரா வசியகை லாசவாசா
வசியபணி யணியுரா வசியமான மழுகரா வசியசிவ காமிநேசா
வசியதிரு நேத்திரா வசியபுவ னேஸ்வரா வசிபஞ்ம நடனபாதா
வசியகரி யுரியழக வசியபுலி யிடையழக வசியசிர மாலை யழகா
வசியமதி முடியழக வசியபசு பதியழக வசியவென் மனதில்பாசா
வசியமுந் நூலழக வசியவெண் ணீறழக வசியமறை பரவுமழகா
வசியவென வுனையனு தினம்போற்று மடியார்க்கு அருள்மடை திறந்ததில்லை
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. (௧)

சிவயநம வென்றுதின மூழ்கியுரு வேற்றுவார் செய்தொழி லெல்லாம்வசியமாம்
ஜெகவசிய மாம்சகல முகவசிய மாம்செய்ய சித்துகளெல்லாம் வசியமாம்
வயநமசி யென்றுவுரு மாட்டுவார் சதுராதி வாணுட விட்டபந்தாம்
மடங்காத பூதபே தம்பசா சிவையெல்லாம் வளாகுலா லனதிகிரியாம்
யநமசிவ வயநமசி சிவயநம வெல்லாமுன் ணடன மன்றே
இவ்வுலகம் பொருளுதவி அவ்வுலக மருளுதவி யியவிரு தெய்வமுளவோ
அவுணாதி புவனாதி கௌணாதி மூத்தார்க்கு அருள்மடை திறந்ததில்லை
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. (௨)

புல்லாய்ப் பிறந்தாலு மிருகாதி ஜனனங்கள் பசியாறி மகிழுமன்றே
பூண்டாய்ப் பிறந்தாலும்புலத்தியார்கள்கொண்டுசில பிணிதீர்த்துப் புகழுவார்களன்றே
கல்லாய்ப் பிறந்தாலும் நல்லவர்கள் மிதிகொண்டு காட்சிக் குறுத்துமன்றே
கழுதையுரு வந்தாலும் ஆவெனக் கத்திறல் கைக்கண்ட சகுனமென்பார்
எல்லாமி லாமலே யிப்பிறவி தந்தெனை யெங்கவிட் டகலவின்றாய
எத்தனை அன்னையின் மெத்தனை தந்தையின் மெத்தனை பிறவிவருமோ
அல்லலெனு மாசறுத் தாட்கொளுந் தெய்வமே அப்பனே தில்லைநகர்வாழ்
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. (௩)

கல்லாத மூடரைக் கயவரைக் காமுகரைக் கன்னெஞ்ச வஞ்சரிவரை
கற்றுமறி வில்லாத மோழையைக் கோழையைக் காசகவைத துண்டபேரை
பொல்லாத மூர்க்கரை மிருகங்கள் போனறவரை பொய்க்கு அஞ்சாதபேரை
பூமியிற் பிறருக்கு இடுக்குமுயல் வோாகளை பிணமொத்த பேரைப்பலரை
நலலா ரெனககவிகள சொலலியலை யாமலநா ஞானாவ தென்றுசிவமே
நானனறி நீயேது நீயனறி நானேது நாஞயு ரைததகேது
அல்லிலும பகலிலும நீயிலா தசையேது அருளமடை திறந்ததிலலை
அதிபதீ ஜனசாதி துதிபதி சிவசாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (௪)

ஜெகமெட்டு திசைகளுங கிரிகளபல தெய்வமும செமபொனமணி மாடமேடை
சேயன்னை தந்தையும நாளெனுற ஆணவஞ செலவமும வலலசிததும்
மகிடேறு மெமனுககு முனவநது உதவுமோ முநதிக்கு விததுமுளதோ
மூவாசை விட்டுகளி சருகாதி தினரு லும முனசெயத வினையகலுமோ
யிகமுனிய சுகபோகம ாசநீ காணுது
இருளேது வெளியேது வினையேது கனவுமேது
அசவுறவு பற்றற்று துறவுறவு முற்றுமற ஆரியாகள பரவுதிலலை
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஜோதிமயம்.

இந்திராதிமுதன் முனிவர் கொண்டாடு ஜோதியெண்டிசை காணவோங்குஜோதி
யிமையவர் வுதவலலி கணகண்டஜோதியென இருவினை யறுசகுமஜோதி
சாலோக சாமீப சாரூப மளவிடா சாயுசய ஜோதியிதுவே
சிந்தையில விமைபபோது ஐம்பூத சாட்சியாய தெரிசனஞ் செயதபோசகு
செயவினை யேவலகொடு சூனய முதல பிணியெலாம செனமாந்திரத்துமனுகா
நந்தியொடு புலியரவ மூவாயிரமபெரு நானமுகனும விண்டுநடுவே
நற்சிற்சோதி நவஜோதி சிவஜோதி யெனனமமைசிவ காமியுறவே. (க)

பரிதிமதி திருவலம செயது தொழுஞ்ஜோதி பங்கயன் வணங்குஜோதி
பாரளந் தோன்தேடி காணாத ஜோதியது பார்பபதி கண்டஜோதி
சரியை கிரியாயோக ஞானமோ னத்தவர்கள் சதாநிஷ்டை செயயும்ஜோதி
ஜனகாதி முனிவர்மன மகலாத ஜோதியது சச்சிதா நந்தஜோதி
விரிவான யெணபத்து நான்குலட் சஞ்ஜீவ பேதத்த மாந்தஜோதி
வினைப்பய னறிநதந்தக் கருவிடைப் போக்கியே வேடிக்கை பாாகும்ஜோதி
பருவமதி யிரவியொடு பஙகயனு மிந்தராதி பார்க்கவே கனகசபையில்
பண்டுநட னஜோதி விண்டுபர வுஞ்ஜோதி திலலைச சுயஞ்ஜோதியே. (உ)

பிஞ்சுமதி நதியைமுடி மேறபூணட ஜோதியாம பணிமேலணிந்தஜோதி
பேசரிய மறையடியு நடுமுடியு மாஞ்ஜோதி பெணகொடி மணநதஜோதி
அஞ்செழுத் தாயபஞ்ச பூதமா யென்னுடற் காதார மானஜோதி
அகிலபுவ னஙகளும திககுத திகாநதமும அஙகிஙகெ ஞதஜோதி
தஞசமெனு மடியரது நெஞசைத திருத்தியே தன்னருள காட்டுஜோதி
தந்தைதாய் குருதெய்வம தாரமாய் மகவுமாய் தானுமா யோஙகுஜோதி
கஞசனொடு விஞசையனு மஞசவே கொஞசலொடு கனகசபை மீதுநாளும
கதித்த பெருஞ்ஜோதி துதிககப மபருஞ்ஜோதி கனகசபை சிவஜோதியே. (௩)

ஜாதிமத பேதமாம சழக்கறற முதியோர் சமுகததி லஙகுஜோதி
சதுர்மறையாம் வேதமொடு தொணணூற்ருறுதத துவமெலாம நின்றஜோதி

ஜோதிமலை மீதிற் சுயஞ்ஜோதி யாயசின்று சோதித் தழைக்குமஜோதி
சும்மா விருக்கும் சுகங்கண்ட மௌனியொடு சுமமாவி ருக்குஞ்ஜோதி
ீதிட ல பேசிமத வாதமிடு மடையரது நெஞசைப் பிளக்குஞ்ஜோதி
சின்றசிலை சினறட்ட திக்கெல மிரவு பகல் சீாத்தமிடு நெடியஜோதி
மாதுமலை மஙகையொடு ஆதிசபை மீதிலவளர் மணிமந்தர தீபஜோதி
மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மஙகைசிவ சாமியுறவே. (ச)

மாசிலா வாகம புராணமறை யாஞஜோதி மகவா யுதித்தஜோதி
மன்னனது கிரிகையைத தளளவென றஜோதி மலைமகள தழுவுஜோதி
தேசமிட மாம்பொருள் வற்றவற ருஜோதி தென்னவனை வீழ்த்தஜோதி
தேவரிந் திரன்முனிவா அமரர்கின் னரருரகா தேடக்க ளித்தஜோதி
ஆசைவன் பாசமா மாயாசரக் கருணை யமுதன்பாக் குதவுஜோதி
அன்பாம் பணிப்பூணடு சிவசிவ வெனத்தேமபு மவாகளே நடித்த ஜோதி
மாசின்மலர் சோலைகுளிர் தீயபுனற் றிலலைமந திரசசபையி லிட ஙகும
மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மநத்ரதது சுயஞஜோதியே. (ரு)

திருசசிற்றமபலம்.

